

There are also separate terms in every language for relations belonging to different generations. Among the lower races especially, age, or, more exactly, the age of the person spoken to compared with that of the speaker, plays a very important part in the matter of denomination. Addressing the elders is decided therefore on the basis of Greatness or elderness.

மூ mū -> முதுமை mutumai n. [Telugu. mudimi, Malayalam. muduma.] 1. Antiquity, oldness; பழமை. (பிங்.) 2. Old age; மூப்பு. இளமை நாணி முதுமை யெய்தி (மணி. 4, 107). 3. See முதுமொழி, 1. (சூடா.) 4. Maturity; முற்றின தன்மை. (பிங்.) 5. See முதுகாஞ்சி. கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும் (தொல். பொ. 79).

முது mudu -> முதுவர் muduvar n. 1. Elders, old persons; மூத்தோர். தமராகிய முதுவர் (கந்தபு. வள்ளியம். 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றான் மிக்கோர். முதுவருண் முந்து கிளவாச்செறிவு (குறள், 715). (பிங்.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்.) 4. Poets; புலவர். (W.) 5. A hill tribe; ஒருசார் மலைச் சாதியார். (E. T. v, 86.)

முது mudu -> முதுவோர் muduvōr n. 1. Elders, old persons; மூத்தோர். தமராகிய முதுவர் (கந்தபு. வள்ளியம். 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றான் மிக்கோர். முதுவருண் முந்து கிளவாச்செறிவு (குறள், 715). (பிங்.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்.) 4. The great; the elders, as king, teacher, mother, father, elder brother; அரசன் உபாத்தியாயன் தாய் தந்தை அண்ணன் முதலிய பெரியோர்கள். முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை (சிறுபாண். 231). 5. Poets; புலவர். (திவா.)

Mr. Swann says that among the Waguha, West Tanganyika, men advanced in years are termed " baba," father, whilst, in other parts of Equatorial Africa, according to Mr. Reade, old men are addressed as " rera," father, and old women as "ngwe," mother.

Again, Mr. Cousins asserts that, among the natives of Cis-Natalian Kafirland, the terms for father, mother, brother, and sister, are not restricted to them only, but are applied equally to other persons of a similar age, whether related or otherwise. This is the case as in Tamil and other South Indian languages.

The Finnish " isa " and the Votyak " ai," father, the Lappish " aja " and the Esthonian " ai," grandfather, are evidently related to, and probably the roots of, the Finnish " isa " and " aija," which mean big. The Chukchi use besides " atta " for father and " mamang " for mother, " empyntchyo " and " dmpyngau " respectively, which obviously have the same root as " empytchin," elder or older.

As to the collateral line, it should be observed that, in Cagatai, an elder sister is called " egeci," which actually means old woman (" ege," old, big; " eci," woman, sister)." In Hungarian, where " batya " stands for elder brother, an uncle is " nagybdtya " i.e., a big elder brother. Among many Ural-Altaiic peoples, the same term is applied to an elder brother as to an uncle, to an elder sister as to an aunt.

And, speaking of the South Australians, Eyre says, " In their intercourse with each other, natives of different tribes are exceedingly pious and polite; . . . almost every thing that is said is prefaced by the appellation of father, son, brother, mother, sister, or some other similar term, corresponding to that degree of relationship which would have been most in accordance with their relative ages and circumstances." Among the Waguha, strangers are called " ndugu," brother, if of the same tribe. Same is the case in Tamil and other South Indian languages.

Indo-European esp. Sanskrit words denoting kinship were derived from Tamil words and roots. These words are based upon logic unlike Indo European linguistics' speculative etymology.

மள் mal-> மகா makā adj. 1. Great, high, exalted, dignified, noble, honourable; பெருமை யான. மகாசபையோம் (S. I. I. i, 68). 2. Immense, prodigious, stupendous, monstrous, extreme; அளவற்ற. 3. Superior, paramount, superlative; உயர்ந்த. 4. Intense; மிகுந்த.

Swazi, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
Tekela, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
Tekeza, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
shubi, Tanzania. Maha (mother)
Jinja, Tanzania. Maha (mother)

மள் mal-> மா mā n. 1. Greatness; பெருமை. அங்கண்மா ஞாலம் (நாலடி, 148). 2. Strength; வலி. (பிங்.) 3. Lakṣmī; இலக்குமி. மாமறுத்த மலர்மார்பின் (புறநா. 7). 4. Treasure; செல்வம். (சங். அக.) 5. Sarasvatī; சரசுவதி. (சங். அக.)

மா mā -> மாயம்² māyam n. 1. (அரு.நி.) Height; உயரம். 2. cf. ஆயம்². Length; நீளம். 3. Sum; தொகை.

मा mā -> मा 1 The goddess of wealth, Lakṣmī; -2 A mother.

माँ mā (nf) [Hindi] mother;

ما mā [Urdu] .f. A mother;—an epithet of Lakṣmī;—a term of respectful compellation to an elderly woman:—

मा mā -> मामन् māmaṅ n. [T. māma, M. māman.] 1. Mother's brother, maternal uncle; **தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமனு மருகனும் போலு மன்பின் (சீவக. 43).** 2. Father-in-law, wife's or husband's father; **கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மாமனே லிமவான் (திருவிசை. கருவூ. பதி. 8, 5).** 3. Father's sister's husband; **அத்தை கணவன். (W.)** 4. A term used by Pariah women in addressing their husbands; **பறைப்பெண்கள் தங்கள் கணவரை யழைக்கும் பெயர். (C. G.)**

मामन् māmaṅ -> माम māma Uncle (used in voc.).

मामन् māmaṅ-> मामनार् māmaṅār n. Father-in-law, wife's or husband's father; **கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. (பிரபோத. 11, 93.)**

मामन् māmaṅ-> मामा māmā n. [T. māma, K. māva.] 1. Mother's brother, maternal uncle; **தாயின் உடன்பிறந்தோன்.** 2. Father-in-law, wife's or husband's father; **கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மாமனே லிமவான் (திருவிசை. கருவூ. பதி. 8, 5).** 3. Father's sister's husband; **அத்தை கணவன்.**

مامو माम् māmū s.m. A **maternal** uncle, &c. (=māmā, q.v.).

ममिया māmīyā: (a) related through or pertaining to maternal uncle;

माई mā:ī: (nf) maternal aunt.

बाव bāva. [Telugu.] n. A sister's husband, if older than oneself. **అక్కమగడు.** The son of a mother's brother, or of a father's sister, if older than oneself, **పెద్దవాడైన మేనల్ల** **మేనమామకొడుకు.** A woman's brother-in-law, if older than her husband. **మగనిఅన్న.** See **మరది.** **బావమరది** a man's brother-in-law, either older or younger than himself.

मामन् māmaṅ-> मामकन्² māmaṅaṅ n. (யாழ். அக.) 1. Maternal uncle; **அம்மான்.** 2. Miser; **உலோபி.**

मामकन्² māmaṅaṅ-> मामकः māmakaḥ A maternal uncle.

मामन् māmaṅ-> मामदि māmāḍi n. 1. Mother's brother, maternal uncle; **தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமடி ிவல்லப தேவர் (T. A. S. i, 257).** 2. Father-in-law, wife's or husband's father; **கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மந்தண மிருந்துபுரி மாமடி தன் வேள்வி (தேவா. 324, 7).**

मामदिकः māmāḍikaḥ n.. See **மாமடி.** **மற்றை மாமடிக ளிடுசாபமும் (குமர. பிர. மீனாட். பிள். 67).**

मामन् māmaṅ-> मामान् māmāṅ n. 1. Mother's brother, maternal uncle; **தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமான்மகனே (திவ். திருப்பா. 9).** 2. Father-in-law, wife's or husband's father; **கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமான் சூட்டொடுகண்ணி (சீவக. 484).**

मामी māmi n. Fem. of **மாமன்.** 1. Maternal uncle's wife; **அம்மான் மனைவி. அன்புடைய மாமனு மாமியுநீ (தேவா. 1228, 1).** 2. Mother-in-law, wife's or husband's mother; **மனைவியினுடைய அல்லது கணவனுடைய தாய். சிறக்கு மாமியர் மூவர்க்கும் (கம்பரா. சூளா. 33).** 3. Father's sister; **அத்தை. (W.)**

மாமி māmi ->மாமீ māmī (f.) Maternal uncle's wife

مامكي māmakī = مامكا māmikā (fem. of māmaka, q.v.), s.f. A selfish or niggardly woman;—the wife of a maternal uncle, an **aunt**.

ممانی مومانی mumānī [[Hindi] s.f. Mother's brother's wife, **aunt**

مامی मामी māmī [Hindi], s.f. Selfishness; partiality;—wife of a maternal uncle, **aunt**:—

مائی माई māī [Hindi] s.f. **Maternal** uncle's wife, aunt (=māmī);—a respectful term of address to elderly women (prob. for māī).

மாமி māmi ->மாமியார் māmiyār n. Mother-in-law, wife's or husband's mother;
மனைவியினுடைய அல்லது கணவனுடைய தாய் மாமி.

மா mā -> மானா mānā n. (W.) 1. Grandfather; பாட்டன். 2. Father; தகப்பன்.

மானா mānā-> نانا نانا nānā [Pers. also nānā]. s.m. (f.-ī), Maternal grandfather.

نانی نانی nānī (see nānā), s.f. Maternal grandmother.

ننیا ننیا naniyā adj. (dialec.) Of or relating to a maternal grandfather:

மானா mānā -> नाना nānā (nm) [Hindi] maternal grandfather;

नानी nānī (nf) [Hindi] maternal grandmother;

ننیا ننیا naniyā [Urdu], adj. (dialec.) Of or relating to a maternal grandfather:

மா mā -> மாது¹ mādu n. 1. Woman, damsel; பெண். வாழ்வுடங் கண் மாதே (திருவாச. 7, 1). 2. Beauty; அழகு. மாதுகுலாய மென்னோக்கி (திருக்கோ. 316). 3. Love; காதல். மாதுகு மயிலினல்லார் (சீவக. 363).

مادگی mādagī (abst. s. fr. ماده māda), s.f. Female nature, feminality.

ماده māda f. Female;—a female; pair (of a bird, &c.):

மா mā -> மாது² mādu n. Greatness; பெருமை. மாதுபடு நோக்கினவர் (சீவக. 499).

மாதுமை mādumai n. 1. Womanliness; பெண்தன்மை. மாதுமைக் குணங்க ளான ஸௌந்தர்யாதிகள் (திரு. திருவாய். 4, 2, 7, பன்னீ.). 2. Ignorance; அறிவின்மை. ஞால மாதுமை யுடைத்து (சம்பரா. பிணியீ. 88).

மாது² mādu -> मातु mātu (nf) [Hindi] mother.

மாது² mādu -> மாதர்¹ mādar n. 1. Woman; பெண். மறு வுண்டோ மாதர் முகத்து (குறள், 1117). 2. Beauty; அழகு. (பிங்.) மாதர்கொண் மாதரெல்லாம் (திருவாத. பு. திருவம்பல. 40). 3. Gold; பொன். (அக. நி.) 4. Love; காதல். (தொல். சொல். 328.) 5. An expletive; ஓரிடைச்சொல். (சூடா.)

மாதர்¹ mādar -> மாதராள் mādarāḷ n. Woman; பெண். மாதர். மடமொழி மாதராள் (நாலடி, 384).

மாதர்¹ mādar -> மாதரி mādari n. Kāḷī; காளி. (பிங்.)

மாதர்¹ mādar -> مادر mādar .f. Mother:

مادری mādarī adj. **Maternal**, motherly:

மாதர்¹ mādar -> मादर mādar (nf) [Hindi] mother;

மாது² mādu -> மாதா mādhā , n. 1. Mother; தாய். (பிங்.) மாதாபிதாவாகி (தேவா. 1227, 7). 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 3. Sarasvatī; சரசுவதி. (பிங்.) 4. The knower; அறிபவன். (சங். அக.)

மாதா māḍā -> माता māṭā A mother.

मातापितृ māṭāpitr̥ (dual) Mother and father, parents; माता- पितृविहीनो यस्त्यक्तो वा स्यादकारणात् Ms.9.177.

மாதாமகன் māḍāmagaṇ n. Maternal grandfather, mother's father; தாயைப் பெற்ற பாட்டன்.

மாதாமகராப் பேசு மூவர் (சேதுபு. துரா. 55).

மாதாமகன் māḍāmagaṇ > मातामहः māṭāmahaḥ A maternal grandfather.

மாதாமகி māḍāmagi n. Maternal grand-mother, mother's mother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி.

மாதாமகி māḍāmagi -> मातामही māṭāmahī The maternal grand-mother.

मातामहौ māṭāmahau (dual) The maternal grand-father and grand-mother.

மாது madu -> (மாதினி madini) -> மதினி madini , n. . Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. 2. Wife's sister; மைத்துனி. Loc. 3. Daughter of one's maternal uncle, older than oneself; மாமன் மகளிருள் தனக்கு மூத்தவள். 4. Elder brother's daughter; தமையன் மகள். Parav.

மதினி madini -> மதனி madaṇi n. Sister-in-law. மதினி. இச்சீதையும் உன் மதனி (இராமநா. அயோத். 21).

மதனி madaṇi-> மன்னி² maṇṇi n. Elder brother's wife; தமையன் மனைவி. (ஈடு, 5, 5, 7.)

மதினி madini -> వదినె [vadine] or వదినియ vadine. [Tel.] n. An elder brother's wife. அந்நாறிய. The daughter of a mother's brother or of a father's sister, if older than one's self. తనకంటె పెద్దదైన మేనల్ల మేనమామల కూతురు. The elder sister of a wife or husband. మొగుడి అక్క లేక పెండ్లానికి అక్క. మీయన్నయ వదినెయ your elder brother and his wife. వాడవదినె a prostitute, which Shakespeare also calls an "aunt." వేశ్య. "వాడవదినెకల వావివర్తనములు చాడిగానికేల జాడబుద్ధి, మూడమతులకేలమదముతో జ్ఞానంబు." Vema. 1689.

மதினி madini -> மைத்துனி maittuṇi n. 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டே னிளைத்தனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின் மனைவி.

மைத்துனி maittuṇi -> மைத்துனன் maittuṇaṇ n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன். தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன்.

மைத்துனத்தோழன் maittuṇa-t-tōḷaṇ n. Intimate friend, chum, boon companion;

பரிகாசஞ்செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன். மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான் (சீவக. 1264).

மைத்துனமை maittuṇamai n. Relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin;

மைத்துனமுறைமை. மாதவன் மைத் துனமையினான் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தே (பாரத. அருச்சுனன் றீர். 56).

மைத்துனி maittuṇi -> மைச்சனி maiccuṇi n. 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டே னிளைத்தனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின் மனைவி. (யாழ். அக.)

மைச்சுனன் maiccuṇaṇ n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்.

தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband;
சகோதரியின் கணவன். மைச்சுனனார் காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28).

மைச்சுனி maiccuṇi-> மைச்சாள் maiccāḷ n. 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2.
Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி
நடக்கமாட்டே னிளைத்தனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின்
மனைவி. (யாழ். அக.)

மைச்சான் maiccāṇ n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச்
சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்.
தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband;
சகோதரியின் கணவன். மைச்சுனனார் காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28). (யாழ். அக.)

மைச்சாள் maiccāḷ->மச்சாள் maccāḷ n. Fem. of மச்சான். Loc. 1. Wife's sister; மனைவியின்
சகோதரி. 2. Daughter of one's paternal aunt or maternal uncle; தாய்மாமன் அல்லது அத்தையின்
மகள்.

மைச்சான் maiccāṇ -> மச்சான் maccāṇ n. 1. Wife's brother; மனைவியின் சகோதரன். அக்கா
ஞண்டாகின் மச்சா னன்புண்டாமே (தண்டலை. 62). 2. Sister's husband; சகோதரியின்
கணவன். 3. Son of maternal uncle or paternal aunt; தாய் மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்.

மைச்சாள் maiccāḷ-> (மைச்சாள்வி maiccāḷvi)-> மச்சாவி maccāvi n. Elder brother's wife; மதினி. Loc.

(மைச்சாள்வி maiccāḷvi)-> மச்சி macci n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Daughter of
one's paternal aunt or maternal uncle; தாய்மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். Loc.

மச்சி macci -> மச்சினி macciṇi n. Fem. of மச்சினன். Sister-in-law. மைத்துனி. Loc.

மச்சினி macciṇi -> மச்சினிச்சி macciṇicci n. Sister-in-law. மைத்துனி. Loc.

மச்சினிச்சி macciṇicci-> மச்சினச்சி macciṇacci n. Sister-in-law. மைத்துனி. (W.)

மச்சினன் macciṇaṇ n. Wife's brother; sister's husband; son of maternal uncle or paternal aunt. மைத்துனன்.
Loc.

மைத்துனன் maittuṇaṇ ->மச்சுனன் maccuṇaṇ n. Brother-in-law; மைத்துனன்.

மச்சுனன் maccuṇaṇ-> மச்சம்பி maccampi n. Loc. 1. Elder sister's husband; தமக்கை புருஷன். 2.
Maternal uncle's son; அம்மான் மகன். 3. Paternal aunt's son; அத்தை மகன். 4. Husband's elder brother;
கணவனுடைய தமையன்.

மைத்துனமை maittuṇamai -> மச்சுனமை maccuṇamai n. Relationship of brother-in-law; மைத்துன
முறைமை. உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சு னமை கொண்டாடாதா? (W.)

Grand parents are addressed based on greatness. Maternal grand father is one who is great person in terms of
mother. Similar is the case in paternal grand father.

In English too, grandfather and grand mother are addressed in this reason (greatness and grandness) only. However,
the same analogy was extended by Tamils and Englishmen to grandson and great grandson because, they are not
great persons to the addressor.

Compare:

grand (adj.) late 14c., grant "large, big" (early 12c. in surnames), from Anglo-Fr. graunt and directly from O.Fr.
grant, grand (10c.) "large, tall; grown-up; great, powerful, important; strict, severe; extensive; numerous," from L.
grandis "big, great; full, abundant," also "full-grown;" figuratively "strong, powerful, weighty, severe" (perhaps
cognate with Gk. brenthymoi "to swagger, be haughty"). It supplanted magnus in Romanic languages; in English
with a special sense of "imposing." The connotations of "noble, sublime, lofty, dignified," etc., were in Latin. As a
general term of admiration, "magnificent, splendid," from 1816. Related: Grandeur; grandest.

The use of grand- in compounds, with the sense of "a generation older than, or younger than," is first attested
c.1200, in Anglo-Fr. grand dame "grandmother." Latin and Greek had similar usages.

பெரும்பேரன் perum-pēraṇ n. Great-grandson; கொட்பேரன். Loc.

This is because Grandson is bearing the grandfather's name.

பேராண்டி pēr-āṇṭi n. (பேர்³ + ஆள்)-. Grandson as bearing the grandfather's name; பேரன். Loc.

Since both grandfather and grandson are bearing same name, the words like, பேரன் pēraṇ, பெயரன் peyaraṇ and பீட்டன்¹ pīṭṭaṇ are equally applicable to both grandson/great grandson and grandfather/great grandfather respectively.

பெயரன் peyaraṇ n. 1. One who bears a name; பெயரையுடையவன். எந்தை பெயரனை (கலித். 81). 2. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளிடம் பிறந்த புத்திரன். தனிக்காதலைப் பெயரனை (கம்பரா. அதிகாய. 117). 3. Grandfather; பாட்டன். (J.)

பீட்டன்¹ pīṭṭaṇ n. 1 Great grandfather; இரண்டாம் பாட்டன். (W.) 2. Great grandson; இரண்டாம் பேரன். (W.) 3. Grandfather; பாட்டன். (யாழ். அக.)

பேர்க்கூலி pēr-k-kūli is a Gift made by a grandfather to his grandson who bears his name.

Similarly the word **பேர்த்தி** pērtti, **பெயர்த்தி¹** peyartti denotes both grand-daughter and grandmother.

பேர்த்தி pērtti n. Fem. of பேரன். 1. Grand-daughter; பௌத்திரி. 2. Grandmother; பாட்டி. Loc.

பெயர்த்தி¹ peyartti n. Fem. of பெயரன். 1. Grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother; மக்கள் வயிற்றுப்பெண். 2. Grandmother; பாட்டி. (J.)

மாது² mādu -> **மாதுரு** māduru n. 1. Mother; தாய். (பிங்.) **மாதாபிதாவாகி** (தேவா. 1227, 7). 2. Pārvaṭī; பார்வதி. (பிங்.) 3. Sarasvatī; சரசுவதி. (பிங்.) 4. The knower; அறிபவன். (சங். அக.) (சங். அக.)

Chuka, Kenya. maitu
Chuku, Kenya. maitu
Hawaiian, USA. Makuahine
Ichifipa, Tanzania. maangu
Isiswazi, Swaziland, Mozambique. máke
Kikuyu, Kenya. maitu
Langadoc, France. maire
Languedoc, France. maire
Latin American, USA. madre
Lengadoucian, France. maire
Lombard, Italy. Mader
Macedonian, Macedonia, Albania. majka
Bende, Tanzania. majo
Occitani, France. maire
Ossete, Georgia, Turkey, (Asia). mad
Portuguese, Portugal, Angola. ma
Provençal, France, Monaco. maire
Siswati, Swaziland, Mozambique. máke
Slavic, Macedonia, Albania. majka
Spanish, Spain, Mexico. madre
Suka, Kenya. Maitu

மாது² mādu -> **மாதுலன்** mādulaṇ n. 1. Maternal uncle; தாயுடன் பிறந்த மாமன். ஒரு சாரவன் மாதுலனென (கல்லா. 43, 24). 2. Father-in-law; பெண்கொடுத்த மாமன். நம்பன் மாதுலன் வெம்மைமைய நண்ணினான் (கம்பரா. ஆற்றுப்ப. 3).

மாதுலன் mādulaṇ -> **मातुलः** mātulahaḥ 1 A maternal uncle; -2 The Dhattūra plant. -3 An epithet of the solar year. -4 A kind of rice. -5 A kind of snake fruit of the Dhattūra plant;

मातुलकः mātulakaḥ 1 A maternal uncle (as a term of endearment). -2 The thorn-apple.

मातुलेयः mātulēyaḥ (मातुलेयी mātulēyī f.) The son of a maternal uncle.

मातुल्यम् mātulyam The house of a maternal uncle;

மாதுலன் mādulaṇ -> **மாதுலி¹** māduli n. Maternal uncle's wife; மாமன் மனைவி. (சங். அக.)

மாதுலா mādulā n. Maternal uncle's wife; மாமன் மனைவி. மாதுலி!. (சங். அக.)

மாதுலாணி mādulāṇi n. Maternal uncle's wife; மாமன் மனைவி . மாதுலி!.

मातुला mātulā, मातुलानी mātulānī & मातुली mātulī The wife of a maternal uncle;

மாது² mādu -> மாதுரு mādurū -> மாதிரு mādiru n. (யாழ். அக.) 1. Mother; மாதா. 2. Earth; பூமி. 3. Goddess of Wealth; இலக்குமி. 4. Cow; பசு. 5. Brahmin woman; பார்ப்பனி. 6. Sky; ஆகாயம். 7. The twenty-seventh nakṣatra; இரேவதி.

மாதிரு mādiru -> मातृ mātr̥ f. 1 A mother; -2 Mother as a term of respect or endearment; -3 A cow. -4 An epithet of Lakṣmī. -5 An epithet of Durgā. -6 Ether, sky. -7 The earth. -8 A divine mother; -9 An epithet of Revatī. -10 N. of several plants; आखुकर्णी, इन्द्रवारुणी and जटामांसी &c. -pl. 11 An epithet of the divine mothers, said to attend on Śiva, but usually on Skanda. (They are usually said to be 8 :- ब्राह्मी माहेश्वरी चण्डी वाराही वैष्णवी तथा । कौमारी चैव चामुण्डा चर्चिकेत्यष्ट मातरः || or, according to some, only seven :- ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । माहेंद्री चैव वाराही चामुण्डा सप्त मातरः || Some increase the number to sixteen). -12 N. of eight classes of female ancestors of Manes.

Mother - मातृ - maatṛ			
Case विभक्ति - vibhakti	Singular एकवचन - Ēkavachana	Dual द्विवचन - dvivachana	Plural बहुवचन - Bahuvachana
Nominative प्रथमा	माता mātā	मातरौ mātarau	मातरः mātarah
Accusative द्वितीया	मातरम् mātarām	मातरौ mātarau	मातृ mātr̥
Instrumental तृतीया	मात्रा mātrā	मातृभ्याम् mātr̥bhyām	मातृभिः mātr̥bhiḥ
Dative चतुर्थी	मात्रे mātrē	मातृभ्याम् mātr̥bhyām	मातृभ्यः mātr̥bhyaḥ
Ablative पञ्चमी	मातुः mātuḥ	मातृभ्याम् mātr̥bhyām	मातृभ्यः mātr̥bhyaḥ
Genitive षष्ठी	मातुः mātuḥ	मात्रोः mātroḥ	मातृणाम् mātr̥Naam
Locative सप्तमी	मातरि mātr̥i	मात्रोः mātroḥ	मातृषु mātr̥su

Similar to पितृ - pitṛ, मातृ - maatṛ will come only fewly in dual (dvivachana) and mostly in bahuvachana but not in Ēkavachana.

மாதிரு mādiru-> மாதிருகை mādirugai n. (யாழ். அக.) 1. The alphabet; நெடுங்கணக்கு. 2. Nurse; கைத்தாய். 3. Mother; தாய். 4. Goddess; தேவி.

மாதிருகை mādirugai-> मातृका mātr̥kā 1 A mother; -2 A grandmother; -3 A nurse. -4 A source, origin. -5 A divine mother. -6 N. of certain diagrams written in characters supposed to have a magical power; -7 The character or alphabet so used (pl.). -8 N. of the 8 veins of the neck.

मातृकम् mātr̥kām The nature of a mother.

मातृक mātr̥ka a. 1 Coming or inherited from a mother; -2 Maternal.

मातृकः mātr̥kaḥ A maternal uncle.

मातृतः mātr̥taḥ ind. On the mother's side; in right of the mother; Ms.

Similarly words denoting elder persons were evolved by Tamils and borrowed by Sanskrit and other languages.

அள் al-> அல் al-> அல்லை allai. [in dramatic language.] A mother, தாய். Wils. p. 75

அல்லை allai.-> அல்லā allā1 A mother (Voc. अल्ल).-2 The Supreme Goddess.

अल्ला allā ->अल्लः allah The Supreme God etc. (अल्लोपनिषत्).

Heb. *alma* "a young girl, a damsel

அல் al-> அய் ay-> அயின்றாள் ayinrā! s. Mother, தாய்.

அள் al-> (அளுக்கு alukku)-> (அய்க்கு aykku)-> அக்கு akku-> அக்கன்¹ akkaṇ n. Elder sister; தமக்கை.
நாம் கொடுத்தனவும் அக்கன் கொடுத்தனவும் (S. I. I. ii, 2).

அக்கன்¹ akkaṇ -> அக்கா akkā n. [T. K. M. Tu. akka.] 1. Elder sister; தமக்கை. 2. Goddess of evil, as
elder sister of Lakṣmī; மூதேவி. Vul. 3. A mother, தாய். (p.)

அக்கா akkā -> अक्का akkā A mother. (Voc. अक्क).

However Sanskrit pundits are trying to cite the following unrelated dhatuphata for the word अक्का.

अक् ak 1 P (अकति) To go, move tortuously like a serpent [cf. L. angulus, Gr. agkai].

अक्का akkā-> अका A respectful compellation for an elder sister or any elderly female. 2 Or अकाबाई q. v. infra.

அக்காதேவி akkā-tēvi n. Goddess of evil, as elder sister of Lakṣmī; மூதேவி. (சங். அக).

அக்கா akkā -> அக்காள் akkā! Elder sister; தமக்கை. Colloq.

அக்காத்தை akkāttai n. (அக்கா + ஆத் தை). Elder sister; அக்காள். Loc.

அக்கை akkai n. Elder sister; அக்காள். தன் அக்கையான தேவியென்பவளை நோக்கி (குருபரம்.
90).

அக்கை akkai-> அக்கைச்சி akkaicci n. Elder sister; அக்காள்

அக்கைச்சி akkaicci-> அக்கச்சி akkacci n. Elder sister; தமக்கை. அக்கச்சி யுடைமை அரிசி
தந்தச்சி யுடைமை தவிடு. Colloq.

அக்கை akkai-> அக்கோ akkō int. An exclamation of surprise; ஓர் அதிசயக் குறிப்பு. (பிங்.)

அக்கை akkai-> அக்கட¹ akkaṭa in [K. akkaṭa.] An exclamation of wonder; ஓர் ஆச்சரியக்குறிப்பு. அக்
கட விராவணர் கமைந்த வாரற்றலே (கம்பரா. யுத். மந்திர. 32).

அக்கடாவெனல் akkāṭā-v-eṇal n. [T. akkāṭā.] Onom. expr. of repose, non-interference;
சும்மாவிருத்தற் குறிப்பு. Colloq.

அக்கா akkā (mother)-> कक्का kakkā [Hindi] (nm) (maternal) uncle.

कक्का kakkā -> काका kākā (nm) a paternal uncle. hence काकी (nf).

کاک kākā [Urdu] s.m. (in Pers.), An old slave (belonging to one's father); an elder brother;—(in
Hind.) a father's younger brother; a paternal uncle; a respectful compellation for an elder brother,
or cousin, &c., and for the younger sons and grandsons of a Sikh Rājā or Sardār.

کاکو kākū [Urdu] s.m. A paternal uncle

H کاکو کاکی kākī (Urdu s.f. The wife of a paternal uncle, an aunt.

काकीस [Marathi] kākīsa f C (Vulgar for काकी) A paternal aunt.

काकू [Marathi] kākū v vulgarly काकूस f C A respectful compellation for a paternal aunt, an elderly cousin, or other elderly female person.

خال khāl s.m. Maternal uncle, mother's brother

H & P خالو khālū (A. khāla), s.m. Maternal uncle, mother's sister's husband.

H خالا khālā (for A. خالة, fem. of khāl), s.f. Maternal aunt, mother's sister:—

அள் a|-> அண் aṇ n. 1. Upper part; மேல். (சங். அக.) 2. Leash for dogs, running knot; வேட்டை நாயின் உருவுகயிறு. (W.) 3. Notch, indentation cut in a stick; தடியில் வெட்டிய வரை. (R.)

அண்ணா³ aṇṇā n. (அண் aṇ + நா ṇā). Uvula; உண்ணாக்கு. அண்ணா வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார் (சீவக. 2703).

அண்ணாந்தாள் aṇṇān-tā! n. Placing an individual in a stooping position, fastening a string to each great toe, passing the bight over the back of the neck, and putting a stone on his back; தண்டனைவகை. (E.T.)

அண்ணாந்துபார்-த்தல் aṇṇāntu-pār- v. intr. To look upward; மேல் நோக்கிப்பார்த்தல்.--v. tr. To look into, consider deeply; கூர்ந்து நோக்குதல். அண்ணாந்துபார்க்க வழியு முடம்பே (திருமந். 2139).

அண்ணாமலை aṇṇā-malai n. Tiruvaṇṇāmalai திருவண்ணாமலை.

அண் aṇ -> அண்-த்தல் aṇa- 12 v. intr. 1. To be joined, united; பொருந்துதல். முலைமூன் றணந்த சிறுநுதல் (கல்லா. 12). 2. cf. அண். To lift the head; தலையெடுத்தல். பாம்பணந்தன்ன (பொருந். 13).

அண் aṇ -> அணல் aṇal n. [K. M. aṇal.] 1. Neck; கழுத்து; கறையணற் குறும்பூழ் (பெரும்பாண். 205). 2. Side of the upper jaw; மேல்வாய்ப்புறம். (பிங்.) 3. Lower part of the mouth, chin; கீழ் வாய்ப்புறம். (திவா.) 4. Throat, windpipe; உண் மிடறு. (பிங்.) 5. Beard; தாடி. மையணற் காளை (புறநா. 83). 6. Dewlap; அலைதாடி. மொய்யண லானிரை (பு. வெ. 1, 12).

அண் aṇ -> அணவு¹-தல் aṇavu- v. To go upward, ascend; மேல் நோக்கிச் செல்லுதல். அந்தர வகடுதொட் டணவு நீள் புகழ் (சீவக. 1239)

அண் aṇ -> அண்ணன் aṇaṇ n. One who possesses, as greatness; பொருந்தியவன். சீரணனை (திவ் இயற். நான். 67).

அண் aṇ -> அண்ணல் aṇṇal n. 1. Greatness, exaltation, loftiness; பெருமை. (பிங்.) 2. Superiority; தலைமை. (திருக்கோ. 256.) 3. King; அரசன். (குடா.) 4. Great man, superior; பெரு மையிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 5. Ruler in a forest-pasture tract; முல்லைநிலத் தலைவன். (தொல். பொ. 20, உரை.) 6. God, deity; கடவுள். அண்ணலருளா னண்ணி (சிவப்பிர. பொது, 7).

அண்ணல் aṇṇal n. 1. Master, lord; தலைவன். அண்ணலா ரறுத்த கூலிகொண்டு (பெரியபு. அரிவாட். 11). 2. Father; தந்தை. (அரு. நி.) 3. Preceptor, spiritual guide; குரு. 4. The Buddha; புத்தன். (பொதி. நி.) 5. Śiva; சிவன். அண்ணலாரு மதுவுணர்ந்து (பெரியபு. திரு நாவுக். 296). 6. Arhat; அருகன். (நாநார்த்த.) 7. Elder brother; அண்ணன். (நாநார்த்த.)

அண்ணல் aṇṇal -> அண்ணன் aṇṇaṇ n. [T. anna, K. aṇṇa, M. aṇṇan, Tu. aṇṇe.] Elder brother; தமையன். (பிங்.)

அண்ணமார் aṇṇamār n. A minor village deity; ஒரு கிராமதேவதை. Madr.

அண்ணி² aṇṇi, n.. Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. அண்ணன்றான் கூடப் பிறந்தான், அண்ணி கூடப் பிறந்தாளா? Loc.

அண்ணா² aṇṇā n. 1. Elder brother; அண்ணன். Colloq. 2. Father; தகப்பன்.

அண்ணாச்சி aṇṇācci n. (அண்ணா aṇṇā + அச்சி acci) Elder brother; அண்ணன். South.

அண்ணாத்தை aṇṇāttai n. 1. Elder brother, sometimes in contempt; அண்ணன். North. 2. Idler, worthless fellow; வெறும் பெரிய வர். Loc.

அண்ணார்¹ aṇṇār n. Honorific pl. of Elder brother அண்ணன். Loc.

அண்ணாவி aṇṇāvi n. [M. aṇṇāvi.] 1. Teacher; உபாத்தியாயர். அவன் தன் னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி என்னசெய்வான்? Colloq. 2. Dancing master, director of theatrical performances; கூத்துத்தலைவன். Colloq. 3. Master, superior, one in authority; அதிகாரி. Colloq.

அண்ணாழ்வி aṇṇāḷvi n. Elder brother or cousin; தமையன். எங்க ளண்ணாழ்வி செய்த பணி (T.A.S.i, 103).

அண் aṇ -> அண்ணாளன் aṇṇāḷaṇ n1. Husband under the authority of his wife, henpecked husband; பெண்வழிச் சேர்வோன். Loc. 2. Hermaphrodite; அலி. Loc.

அண் aṇ -> அண்ணா¹-த்தல் aṇṇā- 12 v. intr. [K. aṇṇe, M. Tu. aṇṇā.] 1. To look upward; மேல்நோக்குதல். (நற். 10.) 2. To gape, open the mouth; வாய்திறத்தல். அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு (குறள், 255). 3. To hold the head erect; தலை நிமிர்தல். நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி (புறநா. 47).

அள் aḷ-> அத்தி atti n. Elder sister; தமக் கை.

அத்தி atti -> अति: attiḥ f. An elder sister &c.

அத்தி atti -> अतिका attikā An elder sister &c.

அதிகா attikā -> अतिका artikā An elder sister (in dramas).

அத்தி atti -> अन्ति: antiḥ f. An elder sister (in dramas). –

அन्ति: antiḥ -> अन्तिका antikā 1 An elder sister.

அந்திகா antikā -> आन्तिका āntikā An elder sister.

அத்தி atti-> அத்தாள் attāḷ n. Mother; தாய். (R.)

அத்தாள் attāḷ-> ஆத்தாள் āttāḷ n. [M. āttāḷ.] Mother; தாய். அப்ப னிரந்துண்ணி யாத்தாள் மலை நீலி (தனிப்பா. i, 35, 66). 2. (p.) Parvati-as mother or the world, பார்வதி.

அத்தி atti -> அத்தன்¹ attāṇ n. 1. Father; தகப்பன். என்னத்தனை வென்றிசை கொண்டிலனோ (கந் பு. காமதக. 10). 2. Elder; மூத்தோன். (திவா.) 3. Priest; குரு. (பாரத. பதினைந். 27.) 4. Person of rank or eminence; உயர்ந்தோன். (திருவிளை. மெய்க் காட். 34.) 5. Siva, Viṣṇu, Arhat; சிவன், விஷ்ணு, அருகன். (குடா.)

𑀅atā, s.m. **Father**:—atā-bak, atā-bag (orig. atā, 'father'+big, contr. of beg, 'lord'), s.m. Master, tutor, teacher; a title given to kings and prime-ministers.

Ancient Greek.	𑀅atā	
Meruimanti, Tanzania.	ithe	
Basque, Spain.	aita	
Euskera, Spain.	aita	
Vascuense, Spain.	aita, abbey	
Azerbaijani, Armenia.	ata	
Chimatengo, Tanzania.	atati	
Chimpoto, Tanzania, Malawi.	atati	
Eastern Canadian "Eskimo", Canada.	ataata	
Inuit, Canada.	ataata	
Inuktitut, Canada.	ataata	
Irish, United Kingdom.	athair	
Kimatengo, Tanzania.	atati	
Kinyasa, Tanzania, Malawi.	atati	
Lakhota, USA.	ate	
Mabia, Tanzania.	ataata	
Mambwe, Tanzania.	ataata	

Matengo, Tanzania. atati
 Mpoto, Tanzania, Malawi. atati
 Nyasa, Tanzania, Malawi. atati
 Scots Gaelic, United Kingdom. athair
 Ichinamwanga, Zambia, Tanzania. e-tata
 Inamwanga, Zambia, Tanzania. e-tata
 Mwanga, Zambia, Tanzania. e-tata
 Namwanga, Zambia, Tanzania. e-tata
 Nyamwanga, Zambia, Tanzania. e-tata

Bosnian, Bosnia and Herzegovina. otac
 Croatian, Croatia. otac
 Slovak, Slovakia, Hungary. otec
 Slovakian, Slovakia, Hungary. otec

அத்தத்தாவெனல் attattā-v-eṇal n. (அத்தன் + அத்தன்) Expr. of child calling its father;
 குழந்தை தந்தையைக் கூப்பிடுதற் குறிப்பு. அடுத்தடுத்தத்தத்தாவென்பான் (கலித்.
 81).

அத்தி atti -> அத்தை attai n [Pkt. Attā, T. atta, K. Tu. atte.] 1. Father's sister; தகப்பனுடன் பிறந்தவள்.
 கானிடை யத்தைக் குற்ற குற்றமும் (கம் பரா. பாச. 19). 2. Mother-in-law, of husband;
 மனைவியின் தாய். 3. Mother-in-law, of wife; கணவன் தாய். அரசர்க் கத்தையர்க்கு (கம்பரா.
 தைல. 40). 4. Lady, woman of rank or eminence; தலைவி. (பிங்.) 5. See கற்றாழை. (இராசவைத்.) 5
 The wife of a priest, குருவின்மனைவி. 6. A mother, a ma tron, தாய்

அத்தைப்பாட்டி attai-p-pāṭṭi n. Grandfather's sister; பாட்டனுடன் பிறந்தாள்.

அத்தைபிள்ளை attai-piṭṭai n. Father's sister's son; அத்தான். Loc.

அத்தைமகன் attai-magaṇ n. Father's sister's son; அத்தான். அஞ்சி யத்தைமகனார் (அகநா.
 352).

அத்தை attai -> அத்தையார் attaiyār -> அத்தைசார் attaisār n. Father's sister; தகப்பனுடன்
 பிறந்தவள். அத்தையார். அத்தை. Loc.

அத்தை attai -> अता attā f. 1 A mother. -2 An elder sister. -3 A mother-in-law; (rarely) mother's sister.

आत [āta](Marathi) f A father's sister.

आतस [ātasa] (Marathi) f C (Vulgar for आत) A father's sister.

आते [āte] (Marathi) f R (Commonly आत) A father's sister.

आतेस [ātēsa] (Marathi) f C (Vulgar for आत) A father's sister.

आतेसासू [ātēsāsū] (Marathi) f A paternal aunt of one's husband or wife; a sister of one's father in law.

आत्या ātyā f (आत) A respectful term of compellation or address for a paternal aunt. 2 m A term of
 courteous address or mention for a male.

அத்தை attai -> ஆத்தை, āttai, s. Mother, தாய். 2. (c.) An exclamation of surprise or pity,
 அதிசயவிரக்கச்சொல். ஆத்தையாத்தை. [vul.] Oh! dear, Oh! dear--a cry of distress, grief, &c.

அத்தை attai -> அத்தான்¹ attāṇ n. 1. Father's sister's son; அத்தை மகன். 2. Maternal uncle's son when
 elder; அம்மான் மகன். Loc. 3. Wife's brother, when elder; மனைவி தமையன். Loc.4. Elder sister's
 husband; அக்காள் புருஷன்.

அத்தான்மதனி attāṇ-mataṇi n. Wife of the father's sister's son; அத்தைமகன் மனைவி. அத்தான்
 மதினி.

அத்தான்மதினி attāṇ-matiṇi n. Wife of the father's sister's son; அத்தைமகன் மனைவி.

அத்தான்¹ attāṇ ->அத்தாச்சி attācci n. ². 1. Elder brother's wife; தமையன் மனைவி. 2. Husband's sister; கணவன் சகோதரி. Loc.

அத்தன்¹ attāṇ-> அச்சன் accaṇ n. [Pkt. Ajja, K. acca, M. accan, Tu. ajje.] Father; தந்தை. (தொல். சொல். 400, உரை.)

Saami, Norway, Sweden. áhčči

அச்சன் accaṇ -> चचा cacā [Hindi] (nm) paternal uncle;

चचा cacā -> चाचा cācā: [Hindi] (nm) paternal uncle;

चाची cācī paternal uncle's wife, aunt.

چاچا cācā [Urdu] s.m. A paternal uncle

چچانی cācānī [Urdu] , s.f. Father's brother's wife, aunt.

چچى cācī, c [Urdu] cācī (fem. of cācā), s.f. Father's brother's wife, aunt.

அச்சன் accaṇ ->ಅಜ್ಜಿ ajja [Kannada] 'grandfather'

अजा [ajā] [Marathi] m) A grand-father, pat. or mat. Pr. अज्यास नातू शिकवितो.

अजूळ [ajūḷa] [Marathi] n (or अजोळ) Mat. grandfather's house.

अजोबा [ajōbā] [Marathi] m (अजा) A respectful term of compellation or mention for a grandfather or an old man gen., gaffer, gaddy.

அச்சன் accaṇ ->அச்சம்¹ accam n. Pkt. ajja. Mother; அன்னை. (பொதி. நி. 19, பி-ம்.)

Mabia, Tanzania. ajala

اجوكا ajūkā .f. A **mother**; (in theatrical language) a courtesan.

அச்சம்¹ accam -> அச்சி² acci n. M. acci. Nāyar woman; நாயர்சாதிப் பெண்.

அச்சி² acci -> ಅಜ್ಜಿ ajji [Kannada] grandmother

ಅಜ್ಜಿ ajji -> अजी [ajī] f [Marathi] A grandmother (pat. or mat.) Pr. खायाला अजी करायाला शेजी Used of a female requiring to be fed and served as if अजी, but when any work arises, is शेजी, a mere neighbor. अजीअजी करणे To use soft, coaxing, or flattering blandishments towards an elderly female.

अजीबाई [ajībāī] [Marathi] f A term of respectful compellation or mention for a grandmother or an old woman gen.; grandam, granny, greaty.

अजेचीर [ajēcīra] [Marathi] n अजेवाण n (अजा & चीर Cloth.) Presents (of cloth &c.) made at marriages by the relations of the bridegroom to the grandmother of the bride.

अजेसासरा [ajēsāsarā] [Marathi] m (अजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law, the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

अजेसासू [ajēsāsū] [Marathi] f (अजा & सासू) The mother of one's mother in law or father in law, the wife of one's अजेसासरा.

अजेसासरा [ajēsāsarā] [Marathi] m (अजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law, the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

अजेसासू [ajēsāsū] [Marathi] f (अजा & सासू) The mother of one's mother in law or father in law, the wife of one's अजेसासरा.

अजोळ [ajōḷa] [Marathi] n sometimes अजोला or अजोळा or अज्यला or अज्यळा m (अजा) Maternal grandfather's house.

आजी ājī] [Marathi] f (आजा) A grandmother paternal or maternal.

आजीबाई ājībāi [Marathi] f A term of respectful compellation or mention for a grandmother or an old woman; granny, goody.

आजीस ājīsa [Marathi] f C (Vulgar for आजी) Grandmother, pat. or mat.

आजेचीर ājēcīra [Marathi] or -वाण n (आजा & चीर & वाण) The presents (of cloth &c.) made at marriages by the party of the bridegroom to the grandmother of the bride.

आजेसासरा ājēsāsarā m (आजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law; the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

आजवळ ājavalā n R (Commonly आजूळ) The house of a mat. grandfather.

आजा ājā m (आय or आर्य S) A grandfather pat. or mat. Pr. आज्यास नातू शिकवितो.

आजास ājāsa m C (Vulgar for आजा) Grandfather pat. or mat.

आजूळ or आजोळ ājūḷa or ājōḷa n (आजा & ओळ) The house of a mat. grandfather.

आजेसासरा ājēsāsarā m (आजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law; the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

आजेसासू ājēsāsū f (आजा & सासू) The mother of one's father in law or of one's mother in law; the wife of one's आजेसासरा.

आजोबा ājōbā m (आजा & बा) A respectful term of compellation or mention for a grandfather or an old man; gaffer.

अச்சन् accaṇ -> अक्षन् āccaṇ n. Foather; தகப்பன். எங்கவாச்சர் ஈழத்துப்பட (S. I. I. iii,

अक्षन् āccaṇ -> अक्रान् āñāṇ n. Father; தகப்பன் அக்ரா. Loc.

आ ā & आ: āḥ 1 N. of Śiva.-2 Grand father.

अक्रान् āñāṇ-> अक्रा āñā n. Father; தகப்பன் Loc.

अक्रान् āñāṇ-> अक्रि āñi n. Father; தகப்பன். अक्रा. Loc.

अक्रान् āñāṇ-> अयान् āyāṇ n. 1. Father; தந்தை. Loc. 2. Elder brother; தமையன். Tj. 3. Member of the Kārkāṭṭa-velāla community; கர்காத்தவேளாள வகுப்பினன். Tinn.

अयान् āyāṇ -> असान् āsāṇ n. Teacher, preceptor; உபாத்தியாயன். ஆணாக்கம் வேண்டாதா னாசான் (சிறுபஞ்ச. 29). 2. Priest, family priest; புரோகிதன். அறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி (சிலப். 28, 222). 3. Senior, elderly man; மூத்தோன். (திவா.) 4. Jupiter, considered as the preceptor of gods; வியாழன். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (சூடா.) 6. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங்.) 7. (Mus.) An ancient secondary melody-type of the pālai பாலையாழ்த்திற வகை. (பிங்)

असान् āsāṇ -> असान् āsāṇ n. 1. (Mus.) Kind of svara; குரற்குரிய திறம். (பிங்.) 2. (Mus.) A secondary melody-type of the pālai class; பாலையாழ்த்திறம். (சூடா.)

असान् āsāṇ -> असान् āsāṇ n. fem. of असान्. 1. Priest's wife; குருபத்தினி. (திவா.) 2. Lady of position; தலைவி. (திவா.)

असम्¹ accam -> असि² acci -> (अक्रि āñi)-> अक्रान् āñāṇ n. Mother; தாய். அக்ரைநீ யேங்கி யழலென்று (சிலப். 9, 24).

अक्रान् āñāṇ -> अन्னை annai n. 1. Mother; தாய். (திவ். திருவாய். 5, 3, 6.) 2. Elder sister; தமக்கை. (சூடா.) 3. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 4. A companion, தோழி.

Eastern Canadian "Eskimo", Canada. anaana
Hungarian, Hungary, Austria. anya
Huron, USA, Canada. ane
Inuit, Canada. anaana
Inuktitut, Canada. anaana

Luwian, Turkey.	anni	
Magyar, Hungary, Austria.		anya
Okinawan, Japan.	anmaa, ayaa	
Turkish, Turkey, Bulgaria.	anne	
Abakwariga, Nigeria, Benin.		innà
Abyssinian, Ethiopia, Israel.		innate
Amharic, Ethiopia, Israel.	innate	
Cebuano, Philippines.	inahan	
Ethiopian, Ethiopia, Israel.	innate	
Filipino, Philippines.	Ina	
Habe, Nigeria, Benin.		innà
Hausa, Nigeria, Benin.		innà
Itbayaten, Philippines.	ina	
Ivatan, Philippines.	ina	
Kado, Nigeria, Benin.		innà
Mgbakpa, Nigeria, Benin.		innà
Nauruan, Nauru.	inen	
Pilipino, Philippines.	Ina	
Tagalog, Philippines.	Ina	

அன்னை anṅai-> **அனை** anai s. A kind of fresh water fish, ஓர்மீன். 2. (p.) Mother, தாய், (an ab breviation of அன்னை.)

அனை anai -> अनस् anas n. 1 Birth. -2 A living being. -3 A parent (father or mother); said to be f. in these two senses. At the end of Avyayībhāva comp. अनस् is changed to अनस; as अध्यनसम् &c.; also at the end of Tat. Comp.; महानसम् &c.

அனை anai -> **மனை**² maṅai n. Mother; நற்றாய். கவர் மனைமருட்சி (இலக். வி. 537).

மனை² maṅai -> नना nanā Ved. 1 Speech.-2 Mother.-3 A daughter,

English, nanny "children's nurse," 1795, from widespread child's word for "female adult other than mother" (cf. Gk. nanna "aunt"). The word also is a nickname form of the fem. proper name Anne, which probably is the sense in nanny goat (1788, cf. billy goat). The verb meaning "to be unduly protective" is from 1954. Nanny-house "brothel" is slang from c.1700.

English nun O.E. nunne, from L.L. nonna "nun, tutor," originally (along with masc. nonnus) a term of address to elderly persons, perhaps from children's speech, reminiscent of nana (cf. Skt. nona, Pers. nana "mother," Gk. nanna "aunt," Serbo-Cr. nena "mother," It. nonna, Welsh nana "grandmother;"

Ibanian, Turkey, (Europe).	nënë	
Arnaut, Turkey, (Europe).	nënë	
Arniya, Pakistan.	nan	
Bisayan, Philippines.	snay	
Bukalot, Philippines.	nay	
Chamorro, Guam, Northern Mariana Islands.		nana
Chitrali, Pakistan.	nan	
Chitrari, Pakistan.	nan	
Citrari, Pakistan.	nan	
Dahomeen, Togo.	no	
Djedji, Togo.	no	
Ewe, Ghana.	nana	
Fo, Togo.	no	
Galician, Spain, Portugal.	nai	
Ganda, Uganda, Tanzania.	nnyina	
Hiligaynon, Philippines.	nanay	
Ilonggo, Philippines.	nanay	
Ilongot, Philippines.	nay	
Kashkari, Pakistan.	nan	
Khawar, Pakistan.	nan	
Khovar, Pakistan.	nan	
Lingotes, Philippines.	nay	
Luganda, Uganda, Tanzania.		nnyina
Mixteco, Mexico.	nante	
Náhuatl, Mexico.	nantli	
Patu, Pakistan.	nan	
Potawatomi, USA, Canada.		ne'ni
Pottawotomi, USA, Canada.		ne'ni
Qashqari, Pakistan.	nan	
Roshani, Tajikistan.	naan	
Shkip, Turkey, (Europe).	nënë	
Tjamoro, Guam, Northern Mariana Islands.		nana
Tosk, Turkey, (Europe).	nënë	

अनस् anas -> आनस ānasa & आनसी ānasī Belonging to a father.

نانس nānas (nānī+sās), s.f. Mother-in-law's mother (i.q. naniyā-sās).

அச்சி? acci -> ஆச்சி ācci n. 1. Mother; தாய். (ஈடு, 4, 3, ப்ர.) 2. Grandmother; பாட்டி. Loc. 3. Eldest sister; மூத்த தமக்கை. Loc. 4. A term of respect used in addressing women of higher caste or position; கவுரவமுள்ள ஸ்திரீகளைக் குறிக்க குஞ்சொல்.

ஆச்சி ācci-> ஆச்சாள் āccā! n. Mother; தாய். எங்களுடைய யாச்சாளுக்கூறுகா யாகாமல் (தனிப் பா. i, 42, 83).

அள் a!-> (அ a) -> அப்பு appu n. 1. Father. அப்பன். Loc. 2. [K. M. appu.] A term of endearment used in addressing children or inferiors; அன்புகாட்டி யழைக்குஞ்சொல்வகை. Loc.

அப்பு appu -> அப்பன் appaṇ n. [T. K. appa, M. appan.Pkt. appa]. 1. Father; தகப்பன். அப்பனியம்மைநீ (தேவா. 1228, 1). 2. A term of endearment used in addressing little children or inferiors; ஒரு பிரிய வசனம். Colloq.3. Benefactor; உபகாரி. (சம். அக. Ms.) 4. Father's elder brother; பெரிய தகப்பன். Ādirāviḍa.

اب ab (originally ابو), s.m. **Father**. (Rare.)

أبā abbā [A. اب ab], s.m. **Father**; superior;

அப்பப்ப appappa int. (அப்ப + அப்ப) [K. appappa.] An exclamation of pity, of surprise; இரக்கம் அதிசயம் இவற்றின் குறிப்பு.

அப்பப்பா appappā int. An exclamation of pity, of surprise; இரக்கம் அதிசயம் இவற்றின் குறிப்பு அப்பப்ப.

அப்பச்சி appacci n. (அப்பன் appaṇ + அச்சன் accaṇ) 1. Father. அப்பன். 2. Grandfather பாட்டன் Vul.3. Paternal uncle; சிற்றப்பன். Loc.

அப்பத்தாள் appattā! n. (அப்பன் appaṇ + ஆத்தாள் āttā!) 1. Elder sister; தமக்கை. (J.) 2. Father's mother; தந்தையின் தாய். Nāñ. (female elder by related by paternal side only)

அப்பத்தை appattai n. (அப்பன் appaṇ + அத்தை attai) Elder sister; தமக்கை. Loc. (elder female by father side (same father + different mothers)

அப்பு appu -> அப்பி appi n. A term of endearment; அருமைகுறித்தற்கு வழங்குஞ்சொல். Loc.

அப்பு appu -> அப்பிச்சன் appiccāṇ n. (அப்பன் appaṇ + அச்சன் accaṇ). Father; தகப்பன். Nāñ. (during conversation between father and son, mentioning the grandfather of one person)

அப்பன் appaṇ -> அப்பா appā s. 1. Vocative of father அப்பன். 2. A word used by parents towards their young children; sometimes to others in calling, especially inferiors; and commonly a word of respect to aged men. 3. An exclamation of surprise, grief or pain; அதிசயம் துன்பம் என் றிவற்றின் குறிப்பு. என்னப்பா மற்றிவ் வெழுபது வெள்ளமும் (கம்பரா. மூலபல. 40).

Dawida, Tanzania.	apa
Hungarian, Hungary, Austria.	apa
Magyar, Hungary, Austria.	apa
Taita, Kenya.	apa
Bida-Bida, Australia.	yapiri
Asturian, Spain, Portugal.	pa
Asturian-Leonese, Spain, Portugal.	pa
Asturianu, Spain, Portugal.	pa
Astur-Leonese, Spain, Portugal.	pa
Ateso, Uganda, Kenya.	papa
Ayapathu, Australia.	papa
Bakedi, Uganda, Kenya.	papa
Bakidi, Uganda, Kenya.	papa
Capeverdian, France.	papai
Chinook, USA.	Papa
Chtimi, Belgium.	pa
Elgumi, Uganda, Kenya.	papa

Etossio, Uganda, Kenya. papa
 Ewe, Ghana. papa
 Gweno, Tanzania. papa
 Gwere, Uganda. papa
 Haitian Creole, Dominican Republic, Haiti. papa
 Ikumama, Uganda, Kenya. papa
 Kahe, Tanzania. papa
 Kigweno, Tanzania. papa
 Kimochi Unn, Tanzania. papa
 Lema Unn, Tanzania. papa
 Lower Chinook, USA. Papa
 Lugwere, Uganda. papa
 Lumasaaba, Tanzania. papa
 Marseillais, France. papet
 Melanesian English, Papua New Guinea. papa
 Neomelanesian, Papua New Guinea. papa
 New Guinea Pidgin English, New Guinea. papa
 Olugwere, Uganda. papa
 Picard, Belgium. pa
 Pidgin, USA. papa
 Pisin, Papua New Guinea. papa
 Rouchi, Belgium. pa
 Ruotsi, Sweden, Finland. pappa
 Svenska, Sweden, Finland. pappa
 Swedish, Sweden, Finland. pappa
 Teso, Uganda, Kenya. papa
 Tok Pisin, Papua New Guinea. papa
 Tuveta, Tanzania. papa
 Wamia, Uganda, Kenya. papa
 Yucatec, Mexico. papah
 Ardennais, France. popa
 Lorrain. popa
 Abyssinian, Ethiopia, Israel. abbat
 Adal, Ethiopia, Djibouti. a□bba
 Afar, Ethiopia, Djibouti. a□bba
 Afaraf, Ethiopia, Djibouti. a□bba
 Af-Maxaad Tiri, Somalia, Djibouti. aabo
 Af-Soomaali, Somalia, Djibouti. aabo
 Amarigna, Ethiopia, Israel. abbat
 Amarinya, Ethiopia, Israel. abbat
 Amharic, Ethiopia, Israel. abbat
 Common Somali, Somalia, Djibouti. aabo
 Danakil, Ethiopia, Djibouti. a□bba
 Denkél, Ethiopia, Djibouti. a□bba
 Ethiopian, Ethiopia, Israel. abbat
 Kanuri, Nigeria, Niger, Chad, Cameroon, Nigeria. aba
 Kiseri, Tanzania. aba
 Merutig, Tanzania. aba
 Somali, Somalia, Djibouti. aabo
 Standard Somali, Somalia, Djibouti. aabo
 Adzerna, Niger, Benin. baaba
 Albanian, Turkey, (Europe). baba
 Arnaut, Turkey, (Europe). baba
 Bahasa Indonesia, Indonesia, Java. bapak
 Bahasa Malaysia, Malaysia, Brunei. bapa
 Bahasa Malayu, Malaysia, Brunei. bapa
 Birahui, Pakistan, Afghanistan. b̂awa
 Brahui, Pakistan, Afghanistan. b̂awa
 Brahuidi, Pakistan, Afghanistan. b̂awa
 Brahuigi, Pakistan, Afghanistan. b̂awa
 Campidanese, Italy. babbu
 Campidese, Italy. babbu
 Chichewa, Malawi. bambo
 Chimwera, Tanzania. baba
 Chishona, Zimbabwe, Zambia. baba
 Chuka, Kenya. baba
 Chuku, Kenya. baba
 Cimwera, Tanzania. baba
 Djerma, Niger, Benin. baaba
 Dyabarma, Niger, Benin. baaba
 Dyarma, Niger, Benin. baaba
 Dyerma, Niger, Benin. baaba
 Guru, Tanzania. baba
 Ikiruguru, Tanzania. baba
 Ikizu, Tanzania. baba
 Indonesian, Indonesia, Java. bapak
 Isiswazi, Swaziland, Mozambique. babé
 Italian, Italy, Croatia. babbo

Kikuyu, Kenya.	baba	
Kimeru, Kenya.	baba	
Kiseri Unn, Tanzania.	baba	
Kisukuma, Tanzania.	baba	
Kisumbwa, Tanzania.	baba	
Kitharaka, Kenya.	baabu	
Kur Galli, Pakistan, Afghanistan.	bâwa	
Lebanese, Lebanon.	bay	
Llogole, Kenya.	baba	
Llugule, Kenya.	baba	
Logooli, Kenya.	baba	
Lugooli, Kenya.	baba	
Lugulu, Tanzania.	baba	
Luguru, Tanzania.	baba	
Luragoli, Kenya.	baba	
Lusoga, Uganda.	baba	
Mòoré, Burkina Faso, Mali.	baaba	
Malay, Malaysia, Brunei.	bapa	
Mantuan, Italy.	babbo	
Maragoli, Kenya.	baba	
Meru, Kenya.	baba	
Mwela, Tanzania.	baba	
Mwera, Tanzania.	baba	
Ntuzu, Tanzania.	baba	
Olusoga, Uganda.	baba	
Palawan Batak, Philippines.	Batak rama	
Ragoli, Kenya.	baba	
Rheto-Romance, Switzerland.	bab	
Rohingya, Myanmar.	bap	
Romance, Switzerland.	bab	
Ruguru, Tanzania.	baba	
Samialugwe, Tanzania.	baba	
Saraka, Kenya.	baabu	
Sardinian, Italy.	babu	
Sardu, Italy.	babbu	
Sharoka, Kenya.	baabu	
Shashi Siz, Tanzania.	bhabha	
Shkip, Turkey, (Europe).	baba	
Shona, Zimbabwe, Zambia.	baba	
Siswati, Swaziland, Mozambique.	babé	
Skchip, Turkey, (Europe).	baba	
Soga, Uganda.	baba	
South Sardinian, Italy.	babbu	
Suka, Kenya.	baba	
Sukuma, Tanzania.	baba	
Sumbwa, Tanzania.	baba	
Swazi, Swaziland, Mozambique.	babé	
Swina, Zimbabwe, Zambia.	baba	
Taino, Bahamas.	baba	
Tekela, Swaziland, Mozambique.	babé	
Tekeza, Swaziland, Mozambique.	babé	
Tharaka, Kenya.	baabu	
Tosk, Turkey, (Europe).	baba	
Turkish, Turkey, Bulgaria.	babası	
Uluragooli, Kenya.	baba	
Wolof, Senegal, Mauritania.	bai	
Zabarma, Niger, Benin.	baaba	
Zarma, Niger, Benin.	baaba	
Zhgabe, Turkey, (Europe).	Baba	

बुआ buā [Hindi] (nf) father's sister.

بوا بُوَا būā, بُوَا būwā [Urdu] s.f. Sister, dear sister; father's sister, aunt (syn. phūphū; phūā; cf. bū-bū).

बुआ buā-> फूफा phūphā [Hindi] (nm) husband of a paternal aunt or father's sister.

پھپھا phuppā, فوفا phupā (Urdu) m. The husband of a paternal aunt (=phupphā and phūphū).

फूफी phūphī (nf) [Hindi] father's **sister**, paternal aunt;

अब्बा abbā (nm) [Hindi] father; — **जान** father (a respectful term for address or for otherwise mention).

அப்பா appā -> अम्बा: ambāḥ A father.

அப்பன் appaṇ -> அப்பர்² appar n. Tirunāvuk- karacu Nāyaṇār, one of the three celebrated authors of the Tēvāram. See திருநாவுக்கரசு நாயனார். (பெரியடி திருஞான. 495.)

அப்பாட்டன் appāṭṭaṇ n. (அப்பன் appaṇ+ பாட்டன் pāṭṭaṇ). Great-grandfather; தந்தையின் பாட்டன். Loc.

அப்பாடா appāṭā int. (அப்பா appā + அடா aṭā). An exclamation of surprise, relief; அதிசயத்தையும் சிரமபரிகாரத்தையும் உணர்த்தும் குறிப்பு.

அப்பாடி appāṭi , int. (அப்பா appā + அடி aṭi). An exclamation of surprise, relief; அதிசயத்தையும் சிரமபரிகாரத்தையும் உணர்த்தும் குறிப்பு.

அப்பு appu -> அப்பாயி¹ appāyi n. (அப்பா appā + ஆயி. Āyi) Paternal grandmother; தந்தையின் தாய். Loc.

அப்பா appā ->அப்பாயி² appāyi n. (T. abbāyi.) Lad; பையன். Loc.

அப்பு appu -> அப்பி appi n. 1. Mistress of the house; தலைவி. Loc. 2. Elder sister; தமக்கை. (J.)

அப்பு appu -> அம்மு ammu. n. 1. Mother; தாய். Loc. 2. A term of endearment used in addressing children or inferiors; அன்புகாட்டி யழைக்குஞ் சொல்வகை. Loc.

அம்மு ammu -> அம்ம amma int. 1. An exclamation inviting attention; கேட்டற்பொருளைத் தழுவிவரு மிடைச்சொல். அம்ம கேட்பிக்கும் (தொல். தொல். 278). 2. An exclamation of surprise or wonder; ஓரதிசயக் குறிப்பு. விதியினார்க்கியா னம்ம செய்கின்றதோ ரளவுண்டோ (கந்தபு. அசுரர்தோற். 14). -- part. Expletive adding grace to composition; ஓர் உரையசைச்சொல். (நன். 437, மயிலை.)

அம்மம்ம ammamma int. (அம்ம + அம்ம). [K. ammamma.] An exclamation of astonishment; ஓர் அதிசயக்குறிப்பு. அம்மம்ம வெல்ல வெளி தோ (தாயு. சச்சி. 4).

அம்மவோ ammavō int. An exclamation of pity; ஓர் இரக்கக்குறிப்பு. அம்மவோ விதியே யென்னும் (கந்தபு. அக்கினி. 194)

அம்மவோ ammavō -> அம்மகோ amma-kō int. An exclamation of pity; ஓர் இரக்கக் குறிப்பு. அம்மகோவெ னும் விழுமமும் (குமர. பிர. மதுரைக்கல. 14)

அம்ம amma -> அம்மங்கார்¹ ammaṅgār n. 1. Wife of a Vaiṣṇava Ācārya or priest; ஆசாரியன் மனைவி. Vaiṣṇ.2. Daughter of a maternal uncle; அம்மான் மகள். Brāh.

அம்மங்கார்² ammaṅgār ->அம்மங்காள் ammaṅgā! n. Daughter of a maternal uncle; அம்மான் மகள். Brāh.

அம்மு ammu -> அம்மன் ammaṇ n. 1. Goddess; தேவதை. அம்மன் சன்னிதி. 2. See அம்மை¹, 5. Loc.

அம்மன்கட்டு ammaṇ-kaṭṭu , n. Mumps; கூகைக்கட்டு. Loc.

அம்மன்காசு ammaṇ-kāsu n. Copper coin of the Putukkōṭṭai state, nominally $\frac{1}{16}$; anna, practically $\frac{1}{20}$; anna, as bearing the image of the tutelary deity Bṛhadambā; புதுக் கோட்டை நாணய வகை.

அம்மன்கொடை ammaṇ-koṭai n. Festival of a village goddess on an elaborate scale; ஓர் உற்சவம். (G. Tn. D. i, 111.)

அம்மன்கொண்டாடி ammaṇ-koṇṭāḍi n. Priest of Māri-y-ammaṇ temple, as going about dancing under inspiration; மாரிகோயிற் பூசாரி. Loc.

அம்மன் *ammaṇ* -> **அம்மனை** *ammaṇai* n. 1. Mother; **தாய்**. (நாலடி. 14.) 2. Lady, mistress; **தலைவி**. **நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்** (திவ். திருப்பா. 10). 3. [T. *ammanalu*.] A girls' game with balls. See **அம்மாளை**. (பிங்.) 4. Balls used in the game; **அம்மனை யாடுங் கருவி**. **அம்மனை தங்கையிற் கொண்டு** (சிலப். 29, **அம்மாளைவரி**, 3).

அம்மனைப்பாட்டு *ammaṇai-p-pāṭṭu* n. Song sung when playing the game of balls; **அம்மாளை யாட்டத்திற் பாடும் பாட்டு**. (தொல். பொ. 461, உரை.)

அம்மனைமடக்கு *ammaṇai-maṭakku*, n. Poetic composition in *kali-t-tāṭṭai* metre, in which a girl when she is contradicted by another is made to reply in words which bear double meaning and thus justify the positions of both; **கலித்தாழிசையால் வினாவிடை யாக மகளிரிருவர் இருபொருள்படக் கூறுவதாக இயற்றும் பாட்டு**. (மாறன. 267.)

அம்மனே *ammaṇē* int. An exclamation of surprise; **ஒரு வியப்புக்குறிப்பு உடைந்ததுவ மாய்ச்சிபான் மத்துக்கே யம்மனே** (திவ். இயற். 3, 28).

அம்மனையோ *ammaṇaiyō* int. An exclamation of grief; **ஒரு துக்கக்குறிப்பு**. (சீவக. 760.)

அம்மனோ *ammaṇō* int. See **அம்மனையோ**. (திவ். இயற். திருவிருத். 36.)

அம்மன் *ammaṇ* -> **அம்மந்தி** *ammanti* n. **Maternal** uncle's wife; **அம்மான் மனைவி**. *Loc.*

L. amita "paternal aunt" . Anglo-Fr. aunte, O.Fr. ante, and English Aunt c.1300.

Extended senses include "an old woman, a gossip" (1580s); "a procuress" (1670s); and "any benevolent woman," in Amer.Eng., where auntie was recorded since c.1790 as "a term often used in accosting elderly women." The French word also has become the word for "aunt" in Dutch, German (Tante), and Danish.

àmidža m (Cyrillic spelling àмиџа) uncle (father's brother) (regional, non-standard Serbo-Croatian)

அம்மன் *ammaṇ* -> **அம்மணி**¹ *ammaṇi* n. [T. K. *ammaṇi*, M. *ammiṇi*.] A term of respect used in referring to or calling a woman; **பெண்ணைக்குறிக்கும் மரியாதைச் சொல்**. (குருபரம். 285.)

அம்மு *ammu* -> **அம்மா** *amma* [T. K. M. *amma*.] n. 1. Mother; **தாய்**. 2. Matron, lady; **எசமானி**.--int. 1. An exclamation of pity or surprise; **அதிசயவிரக்கக் குறிப்பு**. **அவா . . . வெறும்பொருள் தம்மா** (சீவக. 2622). 2. An exclamation of joy; **ஓர் உவப்புக் குறிப்பு**. **அம்மாவென் றுகந்தழைக்கு மார்வச்சொல்** (திவ். பெருமாள். 9, 6).--part. An expletive; **ஓர் அசைச்சொல்**. (பாரத இராசகு. 91.)

Gk. *amma* "mother," O.N. *amma* "grandmother," M.Ir. *ammait* "old hag," Heb. *em*, Arabic *umm* "mother" ʾum, s.f. Mother; Germ. *Amme*; old Germ. *Amma*.

Basque, Spain.	ama	
Brahui, Pakistan, Afghanistan.	ammâ	
Chimakonde, Tanzania, Mozambique.	amama	
Chimatengo, Tanzania.	amabo	
Chimpoto, Tanzania, Malawi.	amabo	
Chinimakonde, Tanzania, Mozambique.	amama	
Chishona, Zimbabwe, Zambia.	amai	
Euskera, Spain.	ama	
Kimatengo, Tanzania.	amabo	
Kingindo, Tanzania.	amama	
Kinyasa, Tanzania, Malawi.	amabo	
Kur Galli, Pakistan, Afghanistan.	ammâ	
Makonde, Tanzania, Mozambique.	amama	
Mambwe, Tanzania.	amangu	
Matambwe, Tanzania, Mozambique.	amama	
Matengo, Tanzania.	amabo	
Mpoto, Tanzania, Malawi.	amabo	
Ngindo, Tanzania.	amama	
Njindo, Tanzania.	amama	
Nyasa, Tanzania, Malawi.	amabo	
Shona, Zimbabwe, Zambia.	amai	
Swina, Zimbabwe, Zambia.	amai	
Vascuense, Spain.	ama	
Estonian, Estonia, Finland.	ema	
Inamwanga, Zambia, Tanzania.	e-mayo	
Kapampangan, Philippines.	ima	
Lebanese, Lebanon.	im	

Mator, Asia.	ima	
Pampangan, Philippines.	ima	
Bungu, Tanzania.	umai	
Cafre, South Africa.	umama	
Cauzuh, South Africa.	umama	
Cipimbwe, Tanzania.	umayi	
Pimbwe, Tanzania.	umayi	
Runga, Tanzania.	umaai	
Wungu, Tanzania.	umai	
Xhosa, South Africa.	umama	
Achawa, Malawi, Mozambique.	maama, amao	
Akium-Pare, Papua New Guinea.	mama	
Biltum, Pakistan.	ma□ma	
Bolivian Quechua, Bolivia.	mama	
Breton, France.	mamm	
Brezhoneg, France.	mamm	
Brushaski, Pakistan.	ma□ma	
Bukusu, Kenya.	maayi	
Burushaki, Pakistan.	ma□ma	
Chewa, Malawi, Mozambique.	mao	
Chimwera, Tanzania.	mama, amae	
Chinook, USA.	Mama	
Chinyanja, Malawi, Mozambique.	mao	
Cilaadi, Tanzania.	maama	
Cimwera, Tanzania.	mama, amae	
Cornish, United Kingdom.	mamm	
Curaçoleño, Netherlands Antilles, Aruba.	mama	
Curassese, Netherlands Antilles, Aruba.	mama	
Curnoack, United Kingdom.	mamm	
Cymraeg, United Kingdom.	mam	
Daco-Rumanian, Romania, Hungary.	mamă	
Dawida, Tanzania.	mao	
Doe, Tanzania.	mama	
Dohe, Tanzania.	mama	
Dzalamo, Tanzania.	mama	
Ecuador Quechua, Ecuador.	mama	
Ekihaya, Tanzania.	maawe	
Ekipangwa, Tanzania.	mama	
Gweno, Tanzania.	mama	
Gwere, Uganda.	mama	
Haitian Creole, Dominican Republic, Haiti.	maman	
Haya, Tanzania.	maawe	
Ichifipa, Tanzania.	maangu	
Ichilambya, Tanzania, Malawi.	mama	
Iramba, Tanzania, Malawi.	mama	
zulu, South Africa, Malawi.	mame	
Italian, Italy, Croatia.	mamma	
Itza', Guatemala.	mamah	
Kakwere, Tanzania.	mama	
Keni Unn, Tanzania.	mao	
Kernewek, United Kingdom.	mamm	
Kernowek, United Kingdom.	mamm	
Khajuna, Pakistan.	ma□ma	
Khutu, Tanzania.	mamo	
Kibosho Unn, Tanzania.	mai	
Kigweno, Tanzania.	mama	
Kikutu, Tanzania.	mamo	
Kimeru, Kenya.	maama	
Kimochi Unn, Tanzania.	mama	
Kiruihi, Tanzania.	mao	
Kiseri, Tanzania.	mama	
Kiseri Unn, Tanzania.	mama	
Kisuaheli, Tanzania, Burundi.	mama	
Kisuundi, Tanzania.	maama	
Kiswahili, Tanzania, Burundi.	mama	
Kitharaka, Kenya.	mama	
Kivinza, Tanzania.	mama	
Kizaramo, Tanzania.	mama	
Kizigula, Tanzania.	mama	
Kunjut, Pakistan.	ma□ma	
Kutu, Tanzania.	mamo	
Kwele, Tanzania.	mama	
Kwere, Tanzania.	mama	
Lambia, Tanzania, Malawi.	mama	
Lambwa, Tanzania, Malawi.	mama	
Lower Chinook, USA.	Mama	
Lugwere, Uganda.	mama	
Luhya, Tanzania.	mama	

DR. RUPNATHJI (DR. RUPAK NATH)

Lusoga, Uganda. mama
Machame Unn, Tanzania. mama
Melayu, Malaysia, Brunei. mama
Meru, Kenya. maama
Mkuu, Tanzania. mama
Moldavian, Romania, Hungary. mamă
Mwela, Tanzania. mama, amae
Myagatwa, Tanzania. mama
Ndali, Tanzania. mama
Ndari, Tanzania. mama
Neomelanesian, Papua New Guinea. mama
New Guinea Pidgin English, New Guinea. mami
Ngomvia, Tanzania. mamo
Matumbi, Tanzania. maO
Nyanja, Malawi, Mozambique. mao
Rufiji, Tanzania. mao
Ruhaya, Tanzania. maawe
Ruihi, Tanzania. mao
Nyiramba, Uganda. maaU
Ngwere, Tanzania. mama
Olugwere, Uganda. mama
Olusoga, Uganda. mama
Pa, Papua New Guinea. mama
Pangwa, Tanzania. mama
Papiamen, Netherlands Antilles, Aruba. mama
Pare, Papua New Guinea. mama
Petén Itzá Maya, Guatemala. mamah
Pidgin, USA. mama
Pisin, Papua New Guinea. mama
Quechua, Bolivia, Peru. mama
Qwadza, Tanzania. mamo
Rambia, Tanzania, Malawi. mama
Rhoto-Romance, Switzerland. mamma
Rohingya, Myanmar. mamá
Romanian, Romania, Hungary. mamă
Romansh, Switzerland. mamma
Ruotsi, Sweden, Finland. mamma
Rwanda, Rwanda, Democratic Republic of Congo. mama
Samialugwe, Tanzania. mama
Saraka, Kenya. mama
Saramo, Tanzania. mama
Seguha, Tanzania. mama
Sharoka, Kenya. mama
Soga, Uganda. mama
Sranan, Suriname. mama
Svenska, Sweden, Finland. mamma
Swahili, Tanzania, Burundi. mama
Swedish, Sweden, Finland. mamma
Taita, Kenya. mao
Tharaka, Kenya. mama
Tok Pisin, Papua New Guinea. mama
Wayombo, Tanzania. mama
Wazegua, Tanzania. mama
Welsh, United Kingdom. mam

اما امّما ammā, امان امّما ammān [Urdu] s.f. Mother

अम्मा ammā [Hindi] (nf) mother.

अमा amā [Marathi] m (Poetry and Nursery.) The mother's breast. 2 f (Amá, Port.) A nurse, esp. a wet nurse.

अम् amū [Marathi] m In nursery language. The mother's breast.

அம்மாச்சி ammācci n. (அம்மா + ஆச்சி). Maternal grandmother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி. Loc.

அம்மாடி ammāḍi int. (அம்மா + அடி). An exclamation of surprise, pity, or relief அதிசய விரக்க விசிராந்திக் குறிப்பு. Colloq.

அம்மாத்தாள் ammāttāḷ n. (அம்மா + ஆத் தாள்). Mother's mother; மாதாமகி. Loc.

அம்மா ammā -> அம்மாமி ammāmi n. Fem. of அம்மான். Maternal uncle's wife, husband's mother; மாமன் மனைவி. அம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ தோழி (சிலப் 29, தேவந்தி யரற்று).

அம்மாய் ammāy n. (அம்மா + ஆய்). Maternal grandmother; தாயைப் பெற்றவள். (W.)

அம்மாய் ammāy ->அம்மாயி ammāyi n. Maternal grandmother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி. Loc.

அம்மாயி ammāyi -> மாயி² māyi , n. māyī. Durgā; தூர்க்கை. என்னன்னையா மாயியை (பிரபோத. 18, 73).

माई māī: (nf) [Hindi] maternal aunt.

माँ māī: (nf) [Hindi] mother; a maid-servant; an old woman

मायका ma:yka: (nm) mother's home, maternal house/village/city/place (of a married woman);

मायके का कुत्ता भी प्यारा होता है every damn thing belonging to a woman's paternal home is dear to her.

அம்மா ammā -> அம்மாள் ammāḷ n. 1. Mother; தாய். 2. Any matron respected as a mother; தாய் போல மதிக்கப்படுபவள். 3. Name of a Vaiṣṇava Ācārya. See நடாதூரம்மாள். (ஈடு, 7, 6, 10.) 4. Any matron by way of respect, மூத்தாள். (c.)

அம்மா ammā -> அம்மான் ammāṅ n. 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயுடன் பிறந்தவன். (பிங்.) 2. Wife's father; பெண்கொடுத்தவன். Loc. 3. Husband of father's sister; அத்தை கணவன். Loc. 4. Father; தகப்பன். மலரோனம்மான் (கம்பரா. மாரீசன். 220). 5. God, as father; கடவுள். ஆழி யங்கைக் கருமேனி யம்மான் (திவ். திருவாய். 5, 1, 6).

അമ്മാവൻ (ammāvan) : mother's brother
Malayalam അമ്മായി (ammāvi) : mother's brother's wife

عم amm, vulg. am, (Urdu).m. A father's brother, paternal uncle:—

அம்மான்சம்பாவனை ammāṅ-campā- varaj. n. First wedding gift of money by the maternal uncle of the bride or bridegroom; விவாகத்தில் அம்மான் கொடுப்பதாக ஓதியிடும் பணம். Brāh.

அம்மான்கோலம் ammāṅ-kōlam n. Procession of the bride dressed as a boy usually on the third day of marriage, arranged for by her maternal uncle; அம்மான் செய்விக்கும் மணக்கோலம். Brāh.

அம்மான்சீர் ammāṅ-cīr n. Gifts by a maternal uncle to his niece at her wedding, or to his nephew during his investiture with the sacred thread; அம்மானெடுக்கும் மண வரிசை.

அம்மான்பொடி ammāṅ-pōḍi n. Magic powder thrown by a kidnapper on a child, as causing the child to follow, crying ammāṅ anāḍi; (திவ். வ்யா.)< 4, நாய்ச். பொடி. சொக்குப்>

அம்மாளை ammāṅai n. [K. ammāle, M. ammāna.] 1. Girls' game of keeping a number of balls in the air, some rising while others are falling; அம்மாளையாட் டம். (இலக். வி. 807.) 2. Balls used in the game; அம்மாளையாடுங்கருவி. அம்மாளையாடியருளே (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத். அம்மாளை. 1). 3. A class of poems of kalampa- kam each verse of which has ammāṅai

அம்மாளைப்பருவம் ammāṅai-p-paru- vam, n. Section of peṅṅāi-piḷai-t-tamiḷ, which describes one of the stage of childhood in which the child plays the ammāṅai game . பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களு ளொன்று.

அம்மாளைவரி ammāṅai-vari n. Song sung by girls and women while playing with balls; மகளிர் அம்மாளை யாடும்போது பாடும் பாட்டு. (சிலப். 29.)

அம்மா ammā -> அம்மை¹ ammai n. 1. Mother; தாய். அத்தனொடு மம்மையெனக் கானார் (தேவா. 598, 9). 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 3. (Jaina.) Goddess of virtue; தருமதேவதை. (சூடா.) 4. Grandmother; பாட்டி. Parav. 5. Smallpox, chicken-pox, measles; நோய்வகை. 6. Female Jaina recluse, nun; சைனமதத் தவப்பெண். (சூடா.) 7. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய். (மலை.)

मैया maiya: (nf) [Hindi] mother.

அம்மைக்கட்டு ammai-k-kaṭṭu n. Mumps; கூகைக்கட்டு.

அம்மைகுத்தல் ammai-kuttal n. Vaccination.

அம்மைக்கொண்டை ammai-k-koṇṭai n. A mode of coiffure; மகளிர் கொண்டைவகை.

அம்மையார்சீட்டு ammaiār-cīṭṭu n. A kind of card-play; ராஜா மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம். Loc.

அம்மைத்தழும்பு ammai-t-taḷumbu n. Smallpox pits.

அம்மைப்பால் ammai-p-pāl n. Lymph of smallpox, pustule; அம்மை குத்துதற் குரிய பால்.

அம்மைபோட்டு-தல் ammai-pōṭṭu- v. intr. புகட்டு-. To have smallpox, etc.;
அம்மைவார்த்தல். வீட்டில் குழந்தைக்கு அம்மைபோட்டி யிருக்கிறது.

அம்மைமுத்து ammai-muttu n. Pustule of smallpox, etc.; வசூரிக்கொப்புளம்.

அம்மைவடு ammai-vaṭu n. Smallpox pits; அம்மைத்தழும்பு.

அம்மைவார்-த்தல் ammai-vār- v. intr. To have smallpox, etc.; அம்மைபோட்டு தல்.

அம்மைவிளையாட்டு-தல் ammai-viḷaiy- āṭṭu-, v. intr. To have an attack of smallpox, etc.;
வசூரிபோட்டுதல்.

English, **eam** From Middle English eem, eme, from Old English eam (“maternal uncle”). Cognate with Scots eme (“uncle”), West Frisian omke (“uncle”), Dutch oom (“uncle”), German Ohm, Oheim (“maternal uncle”),

அம்மையப்பன் ammai-y-appaṇ n. Lit., father and mother. [தாயும் தந்தையும்] A form of Śiva with His Śakti; உமா மகேசுரர். அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்ப ரென் றறிக (திருக்களிற்றுப். 1).

அம்மை¹ ammai -> अम्बया ambayā Ved. A mother; good woman (as a courteous mode of address).

அம்மை¹ ammai -> அம்மையார் ammaiār n. Old woman; முதியவள்.

அம்மையார்கூந்தல் ammaiār-kūṇṭal n. Seeta's thread, m. cl., Cuscuta reflexa; பூண்டுவகை. (மு.அ.)

அம்மை¹ ammai -> அம்மையேர் ammaiyō int. An exclamation of astonishment; ஒரு வியப்புச் சொல். (கலித். 85, உரை.)

அம்மேயோ ammēyō int. An exclamation of grief; ஒரு துக்கக்குறிப்பு. (சீவக. 1271, உரை.)

அம்மோ ammō int. An interjection expressing pity; இரக்கக்குறிப்புச் சொல். (நாமதீப.)

அம்மாச்சன் ammāccaṇ n. (அம் மான் + அச்சன்). See அம்மாண்டார். Nāñ.

அம்மை¹ ammai -> அம்பை ambai n. 1. Pārvatī; பார்வதி. (திருக்காளத். பு. 24, 12.) 2. Name of a sister of Pāṇḍu's mother, daughter of a king of Kāśi; காசிராசன் மகள். (பாரத. குருகுல. 127.)

அம்மா ammā -> அம்பா ambā n.1. Mother; தாய். (பரிபா. 11, 81.) 2. Pārvatī, as mother of the universe; பார்வதி.

அம்பா ambā -> अम्बा ambā (Voc. अम्बे Ved.; अम्ब in later Sanskrit) 1 A mother; also used as an affectionate or respectful mode of address; 'good woman', 'good mother' -2 N. of a plant (अम्ब d.). -3 N. of Durgā, wife of Śiva. -4 N. of an Apsaras; of a sister of Pāṇḍu's mother, a daughter of Kāśīrāja. -5 A term in astrology to denote the fourth condition.

अम्बा ambā-> अम्बायुः ambāyuh f. A mother.

அம்மு ammu -> (அம்மி ammi) -> (அம்பி ambi) -> अम्बि: ambīḥ f. Ved. Water; woman; nurse; mother;

(அம்மி ammi) -> (அம்மிகை ammigai) -> அம்பிகை ambigai n. 1. Pārvatī, as mother; பார்வதி. (கந்தபு. தெய்வ. 32.) 2. Goddess of virtue; தருமதேவதை. (சூடா.) 3. Durgā; தூர்க்கை. 4. Name of the mother of Dhṛtarāṣṭra; திருதராட்டிரன் தாய். (பாரத. சம்பவ. 12.). 5. Mother; தாய். 6. Aunt; அத்தை.

அம்பிகை ambigai -> अम्बिका ambikā 1 A mother, good woman, also used like अम्बा as a term of respect or endearment; अतिके अम्बिके शृणु मम विज्ञसिम् Mk.1. -2 N. of a plant (अम्बा 2); N. of another plant कटुकी. -3 N. of Pārvatī, wife of Śiva; आशीर्भिरध्यामासुः पुरः पाकाभिरम्बिकाम् Ku.6.9. -4 N. of the middle daughter of Kāśīrāja and the eldest wife of Vichitravīrya. Like her youngest sister she had no progeny, and Vyāsa begot on her a son named धृतराष्ट्र. -5 Name of a Jaina deity.

அம்பா ambā -> அம்பாள் ambāl -> . 1. Pārvatī, as mother; பார்வதி. 2. Goddess of virtue; தருமதேவதை. (சூடா.) 3. Durgā; தூர்க்கை.

அம்பாள் ambāl -> अम्बाला ambālā (Ved.) A mother;

अम्बाला ambālā -> अम्बाडा ambāḍā A mother; P.VI.1.118.

अम्बाला ambālā -> अम्बालिका ambālikā A mother; good woman (as a term of respect or endearment.) -2 N. of a plant (Mar. अम्बाडा). -3 N. of the youngest daughter of Kāśīrāja, wife of Vichitravīrya. She became the mother of Pāṇḍu by Vyāsa who was invoked by Satyawatī to beget a son to Vichitravīrya who had died without issue.

அல் al-> அய் ay-> அய்யன் ayyaṇ n. Pāli, ayya. 1. Sage; முனிவன். (பிங்.) 2. Priest, teacher, preceptor; ஆசான். (பிங்.) 3. Brāhman; பார்ப்பான். (பிங்.) 4. Title of Smārta Brāhmins; ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். 5. Father; தந்தை. (பிங்.) 6. Superior person, man of dignity, of respectability; உயர்ந்தோன். Colloq. 7. Master; எசமானன். 8. King; அரசன். 9. Lord Aiyanār ஜயனார். (பிங்.)

.அய்யன் ayyaṇ -> அய்யா ayyā n. [T. K. ayya, M. ayyan, Th. ayye.] 1. Father; தகப்பன். Colloq. 2. Respectable man. அந்த அய்யா சொன்னார்.

அய்யர் ayyar -> . 1. Men worthy of respect; பெரியோர். ஜயரே யம் பாலவ ரருளாலிப் பொழுதனைந்தோம் (பெரியபு. திரு நாளை. 30). 2. Sages; முனிவர். ஜயர் யாத்தனர் கரண மென்ப (தொல். பொ. 145). 3. Celestials; தேவர். (திவா.) 4. Tamil Pārppanar பார்ப்பார். (திவா.) 5. Title of Smārta Brāhmins; ஸ்மார்த்தப்பிராமணர் பட்டப் பெயர். 6. Title of Lingāyats; வீரசைவர் பட்டப் பெயர். விசாகப்பெருமானையர். 7. Title of ordained ministers in the Protestant Churches; பாதிரி மார் பட்டப்பெயர். போப்பையர்.

அய்யன் ayyaṇ -> அய்யே ayyē n. Voc. of அய்யன், superior person'. A form of address used by people towards their masters or persons of higher rank in the social scale திருவாதிரைநாள் வரப் போகு தய்யே (நந்தனார் சரித்.).

அய் ay-> ஐ³ ai n. 1. Wonder, astonishment: வியப்பு. ஐதே யம்ம யானே (தொல். சொல். 385, உரை). 2. Beauty; அழகு. (பிங்.) 3. Slenderness; மென்மை. ஐதுவீழிகுபெயல் (சிறுபாண். 13). 4. Minuteness, subtleness; நுண்மை. அணுத்தருந் தன்மையி லையோன் (திருவாச. 3, 45). 5. Phlegm; கோழை. ஜயினான் மிடறடைப் புண்டு (தேவா. 812, 7). 6. Bronchitis; கபவியாத. ஜம்முதற் பிணியினா லழுங்கி (பாரத. குருகுல. 22). 7. The fifth note of the gamut; இளியென்னும் ஐந்தாம் இசையின் எழுத்து. (திவா.) 8. Lord, master; தலைவன். என்னைமுன் னில்லன்மின் (குறள், 771). 9. Husband; கணவன். எனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது (குறுந். 27). 10. King; அரசன். (சூடா.) 11. Guru, priest, teacher; ஆசான். (அக. நி.) 12. Father; பிதா. தன்னை சேவடித் தாமரை (சீகாளத். பு. நான்முக. 124). 13. A prepared arsenic; சவ்வீர் பாஷாணம். (தைலவ. தைல.)

ஐ³ ai -> ஐயன் aiyaṇ n. 1. Sage; முனிவன். (பிங்.) 2. Priest, teacher, preceptor; ஆசான். (பிங்.) 3. Brāhman; பார்ப்பான். (பிங்.) 4. Title of Smārta Brāhmins; ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். 5. Father; தந்தை. (பிங்.) 6. Superior person, man of dignity, of respectability; உயர்ந்தோன். Colloq. 7. Master; எசமானன். 8. King; அரசன். 9. See ஜயனார். (பிங்.)

ஐயன்பாழி aiyaṅ-pāḷi n. Shrine of Aiyaṅār; சாஸ்தா கோயில். ஐயன்பாழியி லாளை (ஈடு, 1, 1, 5).

ஐயன் aiyaṅ -> ஐயனார் aiyaṅār n. Name of a guardian deity of the village, who has a cock on his banner and a riding black horse; அரிகர புத்திரன்.

ஐயன் aiyaṅ -> ஐயா aiyā n. 1. Father; தகப்பன். Colloq. 2. Voc. of ஐயன். Sir; ஒருவரை மரியாதையோடழைக்கும் ஒரு விளிப்பெயர். 3. Master; தலைவன். அந்த ஐயா என்ன சொன்னார்? Colloq.

ஐயன் aiyaṅ -> ஐயர் aiyar n. 1. Men worthy of respect; பெரியோர். ஐயரே யம் பாலவ ரருளாலிப் பொழுதனைந்தோம் (பெரியபு. திரு நாளை. 30). 2. Sages; முனிவர். ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப (தொல். பொ. 145). 3. Celestials; தேவர். (திவா.) 4. Tamil Pārppanar பார்ப்பார். (திவா.) 5. Title of Smārta Brāhmins; ஸ்மார்த்தப்பிராமணர் பட்டப் பெயர். 6. Title of Lingāyats; வீரசைவர் பட்டப் பெயர். விசாகப்பெருமானையர். 7. Title of ordained ministers in the Protestant Churches; பாதிரி மார் பட்டப்பெயர். போப்பையர்.

ஐயன் aiyaṅ -> ஐயங்கார் aiyaṅgar .. Learned Vaiṣṇava priest; வைஷ்ணவாசாரியர். 2. Title of Śrīvaiṣṇava Brāhmins; ிர் வைஷ்ணவப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். (T.A.S. i, 145.)

ஐயங்கார் aiyaṅgar -> அய்யங்கார் ayyaṅgār n. Title of Vaiṣṇava Brāhmins. See ஐயங்கார்.

ஐ³ ai -> ஐயே aiyē n. Voc. of ஐயன், 'superior person'. A form of address used by people towards their masters or persons of higher rank in the social scale; ஒரு விளிப்பெயர். ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன் (திருவிளை. பழியஞ் சின. 24).

ஐ³ ai -> ஐயை aiyai n. 1. Pārvatī; பார்வதி (பிங்.) 2. Durgā; தூர்க்கை. (பிங்.) 3. Kālī; காளி. (பிங்.) 4. Female ascetic; தவப்பெண். (சூடா.) 5. Wife of one's guru; குருபத்தினி. (பிங்.) 6. Mistress; தலைவி. (திவா.) 7. Daughter; மகள். (பிங்.)

Langgo, Sudan. Iyo (mother)
Lango, Sudan. Iyo (mother)

ஐ³ ai -> ஐயோன் aiyōṅ n. God, lit., a being of subtle essence; நுண்ணியன். அணுத்த ருந் தன்மையி லையோன் (திருவாச. 3, 45).

ஐ ai -> ஐயெனல் ai-y-eṅal n. 1. Uttering "ஐ" expressive (a) of wonder; அதிசயக் குறிப்பு. ஐயென்றா ளாயர்மகள் (சிலப். 17, எடுத்துக் காட்டு): (b) of distress or mental suffering; வருத் தக்குறிப்பு. ஐயெனமேவிப் பூ நிலமிசையிருக்கும் (சீவக. 1025): (c) of assent; உடன்படற்குறிப்பு. ஐயென மன்ன னேவ (சீவக. 907). 2. Onom. expression of haste, hurry; விரைவுக்குறிப்பு. ஐயெனத்தோன்று வர் (சீவக. 1205). 3. Exclamation expressive of rebuke intended to frighten elephant, horse, bull, etc.; அதட்டற்குறிப்பு. Colloq.

ஐ ai -> ஐயம் aiyaṅ n. [M. aiyaṅ.] 1.. Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம். (தொல். பொ. 260.) 2. (Akap.) Theme of doubt arising in one's mind to whether a damsel seen is human or some other lovable object; அகப்பொருட்டுறைகளுள் ஒன்று. (இறை. 2, உரை, 32.) 3. See ஐயக்காட்சி. (சி. சி. அளவை, 3.) 4. See ஐயவணி. (பிங்.) 5. perh. ஐயர். Alms; பிச்சை. தாபதவேடத்தரையம் புகுவரால் (திருவாச. 17, 9). 6. Beggar's bowl or gourd; இரப்போர் கலம். (திவா.). 7. Phlegm, a humour of the body; சிலேட்டுமம்.

ஐயப்பாடு aiya-p-pāḍu . Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம். அறிந்தவை யையப்பா டில்லதே யொற்று (குறள், 587).

ஐயவணி aiya-v-aṅi n. Figure of speech in which a close resemblance between two objects leads to one of them being spoken of as if it were mistaken for the other; உவமான உவமேயங்களின் ஒப்புமையினால் ஐயறு வதுபோற் பேசும் அணி. (அணியி. 10.)

ஐயவினா aiya-viṅā n. Question raised in view of Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம் ஐயமறுத்தல்வினா. (நன். 385, உரை.)

ஐயவுணர்வு aiya-v-uṅarvu n. Uncertain knowledge, dist. fr. துணிவுணர்வு; நிச்சயமில்லா வறிவு. (இறை. 7, 70.)

ஐயுறவு aiyuṛavu n. (ஐயம்² + உறு)-. Doubt, suspicion; சந்தேகம். தெளிந்தான்க ணையுற வும் (குறள், 510).

ஐயுறு-தல் aiyuṛu- v. tr. To doubt or suspect; சந்தேகித்தல். ஐயுற்றெண்ணமுஞ் செயலும் வேறாய் (பாரத. நிரைமீட்சி. 128).

ஐயம் aiyaṁ-> அயம்¹ ayam n. Doubt; சந்தேகம். மன்னவன் . . . அயமதெய்தி (திருவாலவா. திருவிளை. 33, 15).

ஐயன் aiyaṇ-> ஐயோ aiyō int. [T. K. M. Tu. ayyō.] 1. An exclamation of wonder; அதிசயக்குறிப்பு. (சூடா.) 2. An exclamation of pity, concern; இரக்கக்குறிப்பு (சீவக. 2622, உரை.) 3. An exclamation expressive of poignant grief; சோகக் குறிப்பு. ஐயோ விதற்கோ வருந்தவமுன் செய்தாயே (கந்தபு. அகரேந். 7).

ஐயையோ aiyaiyō int. (ஐயோ + ஐயோ). [T. K. M. Tu. ayyayyō.] An exclamation of pity, or grief; இரக்கக்குறிப்பு.

அம்மை¹ ammai -> அவ்வை avvai n. [T. avva, K. avve.] 1. Mother; தாய். அவ்வைக்கு மூத்த மாமன் (சீவக. 1046). 2. Old woman; கிழவி. அந்திமழையும் அவ்வையாரைப் பிடித்தபிணியும் விடாது. 3. Woman ascetic; தவப்பெண். (சூடா.) 4. Name of a famous poetess. See ஒளவையார். அவ்வை பாடலுக்கு (பாரத. சிறப். 8).

அவ்வை avvai -> अवा [Marathi] [avā] f (अंवा Mother.) See अवाजी.

अवाजी [Marathi] f (अवा & जी) A term of courtesy in addressing or making mention of a Shūdra woman: corresponding to Dame, good woman, mistress.

Gothic (awō) f grandmother

Erzia, Europe. ava

Mordvin, Europe.ava

அவ்வை avvai-> ஒளவை auvai n. 1. [T. K. avva.] Mother, matron, old woman. See அவ்வை. 2. Female ascetic, especially used of the Jaina sect; ஆரியாங்கனை. கூந்தலை யெளவைமார்கடாம் பணி விலர் பறித்தனர் (சீவக. 2637). 3. Name of a famous poetess, author of many verses found in ancient classics and to whom are ascribed some popular minor moral works also; பழைய பெண்புலவரு ளொருவர். (புறநா.) ஒளவையார்.

ஒளவையோன்பு auvai-nōṅpu n. Secret ceremony performed by some Vēḷāḷa women twice a year on a Tuesday, at midnight, when no males, even babes in arms, are allowed to be present; செவ்வாய்நோன்பு.

ஒளவையோ auvaiyō int. Alas! expressing pity; அம்மையோ. ஒளவையோவென்று போக (சீவக. 1271).

आवा āvā [Marathi] f A term of courtesy in addressing or making mention of a Shūdra woman, corresponding to Dame, good woman, mistress, mother.

ஒளவை auvai-> ஒளவையார் auvaiyār n. Name of a famous poetess, author of many verses found in ancient classics and to whom are ascribed some popular minor moral works also; பழைய பெண்புலவரு ளொருவர். (புறநா.)

ஒளவை auvai-> மெளவை mauvai n. ஒளவை. Mother; தாய். (அக. நி.)

ஒளவை auvai-> அவிச்சன் aviccaṇ n. Father; தந்தை. Nāñ.

அவிச்சன் aviccaṇ -> आवुकः āvukaḥ A father (in theatrical language).

Kingindo, Tanzania. awawa
Kivunjo, Tanzania. awu
Marangu, Tanzania. awu
Ngindo, Tanzania. awawa
Vunjo, Tanzania. awu

Akium-Pare, Papua New Guinea. vava, baba
Chimakonde, Tanzania, Mozambique. wawa
Chinimakonde, Tanzania, Mozambique. wawa
Embu, Kenya. vava
Kiambu, Kenya. vava
Makonde, Tanzania, Mozambique. wawa
Matambwe, Tanzania, Mozambique. wawa
Pare, Papua New Guinea. Vava

avus (genitive avī); m, second declension

1. grandfather
2. an ancestor
3. an old man

Old Prussian awis, Old Armenian հաւ (haw) and Old Irish aue avunculus

1. maternal uncle
2. mother's sister's husband
3. great uncle
4. Catalan: oncle
5. English: avuncular, uncle
6. French: oncle
7. German: ((l|de|Onkel))
8. Romanian: unchi
9. Romansch: aug

Old Armenian հաւ (haw) grandfather

հաւոյ հայր — great-grand-father

հաւոյ հաւ — great-great-grandfather

Old Irish aue m grandson

அய் ay-> ஆய் āy n. Mother; தாய். அம் (முலை நல்கிய வாயென வுவந்தனன் (ஞானா. 35, 10).

ஆய் āy -> ஆயம், āyam 1. assembly of women, female attend ants on a lady, மாதர்கூட்டம். 2. A female companion, தோழி. 3. Mother, தாய்.

ஆயம்-> आय [Marathi] āya f A mother.

आयनेरें āyanērēṃ [Marathi] n (आई & न्यारा) The falling off of an infant from its being put away from its mother's breast, or from the deterioration of her milk on her conceiving again.

ஆயம்-> ஆயந்தி āyandi n. Elder brother's wife: தமையன் மனைவி. Loc.

ஆய் āy-> ஆய்ச்சி¹ āycci n. 1. Mother; தாய். (ஈடு, 6, 1, 4.) 2. Grandmother; பாட்டி. 3. Hon. expr. for woman; பெண். Loc.

ஆய் āy-> ஆயாள் āyāḷ n. 1. Mother; தாய். 2. Grandmother; பாட்டி. 3. Old woman; முதியவள். (C.G.) 4. Mother, nurse, செவிலித் தாய்.

ஆயாள் āyāḷ -> ஆயா² āyā n. 1. Grandmother; பாட்டி. 2. maidservant, nurse தாதி, பணிப்பெண்

English Ayah "native nurse, children's governess," Anglo-Indian, Port. *aia*, Sp. *aya*, It. *aja*, etc., "nurse,"

ஆய் āy-> ஆயி¹ āyi n. 1. Mother; தாய். (திருப்பி. 156.) 2. A term of respect, affixed to a woman's name, as in சின்னாயி, பொன்னாயி; ஒரு மரியாதைவாசகம். Loc.

ஆயி¹ āyi-> आई [Marathi] āi f A mother. 2 A term of fondness for an infant. आईचें दूध की प्रायीचें दूध Used where two courses of action are presented, so similar as to preclude preference or rejection. आईजीच्या दोंदावर बाईजी उदार Used where one person is generous upon the property of another. आ० जेव्हालीना बाप भीक मागूदेईना

Expresses a dilemma or strait; pressure betwixt two difficulties or two authorities. आई ती गुरवीण हाईन नैवेद्य खाईन
Used of an idle female of a household forward enough to devour the prepared meal; a female drone. एका आईची
लैकरै (Children of one mother.) A term expressing Fraternity or Brotherhood.

आईपारका āipōrakā [Marathi] a Orphan on the mother's side.

आईबाई āibāi [Marathi] f (आई & बाई) A term of endearment for a kind motherly old woman. Pr. देई घेई ती
आ० न देई ती मसणाज जाई. 2 pl as आयाबाया Old women gen.; mothers and matrons; old wives and gossips.

आईबाप āibāpa [Marathi] m pl आईबापें n pl Mother and father, parents. आईबापावरून पावणें To abuse (or to
touch and gall) a person through abusing his parents.

आईमाई āimāi [Marathi] f A mother comprehensively or indefinitely; any motherly person.

आईस āisa [Marathi] f C (Vulgar for आई) A mother

पितृ pidu n. Greatness; பெருமை. பிதுமதி வழிநின்று (திருவிசைப். திருமாளி. 2, 6).

पितृ pidu ->पितृ¹ pidu n. 1. Father; தந்தை. மாதா வினைப் பிதுவை (திவ். இயற். திருவிருத். 95).
2. God; கடவுள். (W.) 3. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 4. Śiva; சிவன். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (சூடா.)

पितिया pitiyā [Hindi] (nm) uncle;

पितृ pidu ->पितृ² pidur n. 1. Father 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama பிதிர் தேவதை. 3.
Manes; இறந்த பெற்றோர் முதலோரின் ஆன்மா (சங். அக.)

पितृ³ pidur ->पितृ³ piduru n. 1. Father 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama பிதிர் தேவதை. 3.
Manes; இறந்த பெற்றோர் முதலோரின் ஆன்மா.. (W.)

पितृ⁴ piduru ->पितृ⁴ pitṛ m. A father;

Father - पितृ - pitṛ			
Case विभक्ति - vibhakti	Singular एकवचन - Ēkavachana	Dual द्विवचन - dvivachana	Plural बहुवचन - Bahuvachana
Nominative प्रथमा	पिता pitā	पितरौ pitarau	पितरः pitaraḥ
Accusative द्वितीया	पितरम् pitarām	पितरौ pitarau	पितृन् pitṛṅ
Instrumental तृतीया	पित्रा pitṛā	पितृभ्याम् pitṛbhyām	पितृभि pitṛbhi
Dative चतुर्थी	पित्रे pitṛē	पितृभ्याम् pitṛbhyām	पितृभ्यः pitṛbhyaḥ
Ablative पञ्चमी	पितुः pituḥ	पितृभ्याम् pitṛbhyām	पितृभ्यः pitṛbhyaḥ
Genitive षष्ठी	पितुः pituḥ	पित्रोः pitroḥ	पितृणाम् pitṛṅām
Locative सप्तमी	पितरि pitari	पित्रोः pitroḥ	पितृषु pitṛṣu

Similar to मातृ - maatr, पितृ - pitṛ will come only fewly in dvivachana and mostly in bahuvachana and not in
Ēkavachana.

However the word पितृ pitṛ usually denote forefathers or grand father. Compare.

पितृकर्मन् n., पितृकार्यम्, पितृकृत्यम्, पितृक्रिया oblations or sacrifice offerd to deceased ancestors, obsequial
rites; स्वधाकारः परा ह्याशीः सर्वेषु पितृकर्मसु Ms.3.252.

पितृ कल्पः 1 performance of the Śrāddha ceremony in honour of the Manes. -2 Brahma's day of new moon.

पितृकाननम् a cemetery; अभ्यभावि भरताग्रजस्तया वात्य- येव पितृकाननास्थया R.11.16.

पितृकुल्या N. of a river rising in the Malaya mountain.

पितृक्षयः the death anniversary; आनन्त्याय भवेद् दत्तखड्गमाणापितृक्षये Mb.13.88.1.

पितृगणः 1 the whole body of ancestors taken collectively. -2 a class of Manes or deceased progenitors who were sons of the Prajāpati; मनर्हैरण्यगर्भस्य ये मरीच्यादयः सुताः । तेषा- मृषीणासर्वेषामुत्राः पितृगणाः स्मृताः ॥ विराट्सुताः सामसदः साध्यानापितरः स्मृताः । अग्निष्वात्ताश्च देवानामारीचा लक्रविश्रुताः ॥ Ms.3. 194-195.

पितृगृहम् 1 a paternal mansion. -2 a cemetery, burial-ground.

पितृतर्पणम् 1 an oblation to the Manes. -2 the act of throwing water out of the right hand (as at the time of ablutions) as an offering to the Manes or deceased ancestors; नित्यस्नात्वा शुचिः कुर्याद् देवर्षिपितृतर्पणम् Ms.2.176. -3 sesamum. -4 gifts given at Śrāddhas or funeral rites. -5 the part of the hand between the thumb and the fore-finger (sacred to the Manes).

पितृतिथिः f. the day of new-moon (अमावास्या).

पितृतीर्थम् 1 N. of the place called Gayā where the performance of funeral rites, such as Śrāddhas in honour of the Manes, is held to be particularly meritorious. -2 the part of the hand between the fore-finger and the thumb (considered to be sacred to the Manes).

पितृत्रयम् father, grand-father and great grand-father

पितृदानम् an offering to the Manes.

पितृ दिनम् the day of new-moon (अमावास्या).

पितृदेव a. 1 worshipping forefather. -2 relating to the worship of the Manes. (पितृदेवाः) the divine Manes. - पितृदे(दै)वत a. 1 presided over by the Manes. -2 relating to the worship of the Manes. (पितृदे(दै)तम्) N. of the tenth lunar mansion (मघा). - पितृदे(दै)वत्य a. belonging to the worship of the Manes. (पितृदे(दै)त्यम्) a sacrifice offered to the Manes on the day called अष्टका; अष्टकापितृदेवत्यमित्ययप्रसृतजनः Rām.2.18.14.

पितृपदम् the world of the Manes.

पितृपितृ m. a paternal grand-father.

पितृपूजनम् worship of the manes; पतिव्रता धर्म- पत्नी पितृपूजनतत्परा Ms.3.262.

पितृ मेधः a sacrifice offered to the Manes, obsequial offerings; गुराः प्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेधसमाचरन् Ms.5.65; Mb.16.7.23.

पितृयज्ञः 1 obsequial offerings. -2 offering libations of water every day to the deceased ancestors, it is one of the five daily Yajñas enjoined to be performed by a Brāhmaṇa; पितृयज्ञस्तु तर्पणम् Ms.3.1; also 122,283.

पितृ यानम् the way of the Manes (to their world).

पितृराज् m., पितृराजः, पितृराजन् m. an epithet of Yama. –

पितृलोकः the world of the Manes.

पितृवनम् 1 a cemetery; वसन् पितृवने रौद्रे शौचे वर्तितुमिच्छसि Mb.12.111.9. -2 death, the abode of death; सर्वे पितृवनप्राप्य स्वपन्ति विगतज्वराः Mb.11.3.5. (पितृवनेचरः 1 a demon, goblin. -2 an epithet of Śiva).

पितृवसतिः f., पितृसङ्घन् n. a cemetery; त्रिलोकनाथः पितृसङ्घाघरः Ku.5.77.

पितृवासरपर्वन् the period of performing the obsequious rites for the Manes; Gaṇeśa P.2.

पितृवतः a worshipper of the Manes. (-तम्) obsequial rites.

पितृश्राद्धम् obsequial rites in honour of a father or deceased ancestor.

पितृक pitṛka a. 1 Paternal, ancestral, hereditary. -2 Obsequial.

पितृमत् pitṛmat a. 1 Having a father. -2 Having an illustrious father. -3 Accompanied by or connected with the Manes. -4 Mentioning the Manes.

पितृव्यः pitṛvyaḥ 1 A father's brother, paternal uncle. -2 Any elderly male relation; Ms.2.13. -

பிதூர் pidur ->பிதிர் pidir, n. 1. Father, used in compounds; தந்தை. பிதிர்வாக்கிய பரி பாலனம். 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama பிதிர் தேவதை. 3. Manes; இறந்த பெற்றோர் முதலோரின் ஆன்மா. (W.)

பிதிர்க்கடன் pidir-k-kaṭaṇ n. ; Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன். பெற்றிலன் பிதிர்க்கடன் (இரகு. திருவவ. 2).

பிதிர்கருமம் pidir-karumam n. Obsequies to one's deceased father; தந்தைக்குச் செய்யும் ஈமக்கிரியை. Colloq.

பிதிர்காரியம் pidir-kāriyam n. 1. Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன் பிதிர்க்கடன். (யாழ். அக.) 2. Obsequies to one's deceased father. Colloq.

பிதிர்காலம் pidir-kālam n. Proper time of the day for presenting oblations to the manes, viz., from the 18th to the 24th nālikai; பகல் 18 நாழிகைக்குமேல் 24 நாழிகை வரையிலுள்ளதும் பிதிர்க்களைத் திருப்தி செய்வதற் குரிய சூழமான காலம். (W.)

பிதிர்கானம் pidir-kāṇam n. Cremation-ground; சுடுகாடு. (யாழ். அக.)

பிதிர்கிரியை pidir-kiriyai n. Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன். பிதிர்க்கடன்.

பிதிர்சனம் pidir-saṇam n. Ancestors; மூதாதையர். (யாழ். அக.)

பிதிர் தருப்பணம் pidir-taruppaṇam n. 1. Oblation of water to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யும் நீர்க்கடன். 2. The part of palm between the thumb and fore-finger; பெருவிரலுக்குக் கூட்டுவிரலுக்கும் இடைப்பட்ட உள்ளங்கைப் பகுதி. (யாழ். அக.)

பிதிர்திதி pidir-tidi n. 1. Annual ceremony in honour of a deceased father; மரித்த பிதாவுக்கு ஆண்டுதோறும் இறந்த திதியிற் செய்யும் சடங்கு. (W.) 2. Newmoon day; அமா வாசை. (யாழ். அக.)

பிதிர்தினம் pidir-tiṇam n. (W.) 1. Special day on which oblations are offered to the manes; அமாவாசைபோன்ற பிதிர்க்கடன் செய்தற்குரிய தினங்கள். 2. The day of the annual ceremony of a deceased ancestor; பிதிர் கடன் செய்யும் நாள். 3. The tenth nak-ṣatra. மகம்.

பிதிர்தீர்த்தம் pidir-tīrttam n. 1. Water poured to the right of a person in making offerings to the manes; ஆட்காட்டி பெருவிரல் களின் இடைவழியே பிதிர் தேவதைகளை உத்தேசித்து வலப்புறமாக விடும் நீர். 2. Gayā; கயை. (யாழ். அக.) 3. The part of palm between the thumb and fore-finger; பெருவிரலுக்குக் கூட்டுவிரலுக்கும் இடைப்பட்ட உள்ளங்கைப் பகுதி. (யாழ். அக.)

பிதிர் தேவதை pidir-tēvadai n. A class of Devas or Gods in the world of Yama; பிதிருலகத்தில் வாழும் ஒருசார் தேவ சாதி யார்.

பிதிர் தேவர் pidir-tēvar n. See பிதிர் தேவதைகள். (யாழ். அக.)

பிதிர்நாள் pidir-nāḷ n. ; 1. Special day on which oblations are offered to the manes; அமாவாசைபோன்ற பிதிர்க்கடன் செய்தற்குரிய தினங்கள். 2. The day of the annual ceremony of a deceased ancestor; பிதிர் கடன் செய்யும் நாள். 3. The tenth nak-ṣatra. மகம். (ஆசாரக். 49.) (பிங்.)

பிதிர்பதம் pidir-padam n. 1. See பிதிருலகம். (W.) 2. South; தெற்கு. (யாழ். அக.)

பிதிர்பதி pidir-padi n. Yama, believed to be the Lord of the manes; [பிதிர் களுக்குத் தலைவன்] யமன். (யாழ். அக.)

பிதிர்பிண்டம் pidir-piṇṭam n. Ball of rice offered to the manes; பிதிர்க்கிடும் சோற்றுண்டை. (W.)

பிதிர்பிதிர் pidir-pitir n. Father's father; தந்தையைப் பெற்ற பாட்டன். (யாழ். அக.)

பிதிர்மந்திரம் pidir-mandiram n. Tomb, mausoleum; பிரேதக்குழியின்மேற் கட்டப்பட்ட மண்டபம். (யாழ். அக.)

பிதிர்வனம் pidir-vaṇam n. Cremation-ground; சுடுகாடு. (பிங்.)

பிதிர்வனேசுரன் pidir-vaṇēcūraṇ n. சிவபிரான். (யாழ். அக.)

பிதிர் pitirar n.. A class of Devas or Gods in the world of Yama; பிதிருலகத்தில் வாழும் ஒருசார் தேவ சாதி யார்/ பிதிர் தேவதை. (குறள், 43, உரை.)

பிதிராசாரம் pidir-āsāram n. 1. Observance of the ceremonies pertaining to the manes; பிதிர்க்குப் புரியுங் கடன்கள். (யாழ். அக.) 2. The course of conduct observed by one's ancestors; மூதாதையரின் ஒழுக்கமுறை. Loc.

பிதிர் pitirar -> पितरः pitrah (pl.) -1 Fore-fathers, ancestors, fathers; -2 Paternal ancestors taken collectively; -3 The Manes; R.2.16;3.2;

पितरौ pitarau (dual) Parents, father and mother; जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमे-श्वरौ R.1.1; Y.2.117.

The word पितरौ pitarau in Sanskrit actually means two fathers. However, the same artificially denoted father and mother collectively as parent.

பிதிர் pitirar -> పితర pitara or పితరుడు pita. [Telugu] n. A father. తండ్రి. పితరదొర pitara-dora.

n. The lord of our fathers, Yama. యముడు. పితృలు pitaḷlu. (another form of పితరులు.) n. The manes or ghosts of forefathers. Charitr. i. 1526. పితరులు pitarulu. n. Deceased or departed ancestors, పితృదేవతలు.

పితరులు pitarulu-> పితరులు petarulu. [Telugu] n. plu. Forefathers or ancestors. పితృదేవతలు.

పితరులసామి the lord of the ancestors, i.e., Yama, యముడు. పితరులచుక్క the constellation called మహునక్షత్రము. "పితరులన్న మనుచు బ్రీతతో బిలిపించి కాకులకును బెట్టు కర్ములార." Vēma. iii. 191.

பிது¹ pidu-> பிதா¹ pidā n. 1. Father; தந்தை. மாதா பிதாவாகி (தேவா. 1227, 7). 2. God; கடவுள். (W.) 3. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 4. Śiva; சிவன். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (சூடா.)

பிதா¹ pidā -> పిత pita pita. n. A father. తండ్రి.

பிதாக்கள் pitākkal n. Fathers, ecclesiastical authorities, dignitaries of the church;
கிறிஸ்துவக்கோயிற் குருமார். Chr.

பிதாப்பிதாக்கள் pitā-p-pitākkal n. Forefathers, ancestors; மூதாதையர். (W.)

பிதாமகன் pitāmagaṇ n. 1. Paternal grandfather; தந்தையைப்பெற்ற பாட்டன். (பிங்.) 2.
Brahmā; பிரமன். வானவரை நோக்கிப் பிதாமகன் பேசுகின்றான் (கம்பரா. திருவவ.
26).

பிதாமகி pitāmagi n.. Paternal grandmother; தந்தையைப்பெற்ற பாட்டி.

மாதுப்பிதாமகன் mādu-p-pitāmagaṇ , n. Mother's paternal grandfather; தாயின்பாட்டன்.
(சேதுபு. துரா. 55.)

மாதுப்பிரபிதாமகன் mādu-p-pirapidā- magaṇ, n. Mother's paternal great-grandfather; தாயின்
கொட் பாட்டன். (சேதுபு. துரா. 55.)

பெரிய periya adj. [T. M. peru, K. piriya, Tu. pēr.] 1. Large, great; பெரிதான. பெரிய மேருவரையே
சிலையா மலைவற்றார் (தேவா. 1114, 9). 2. Elder; மூத்த. பெரிய தாயார். 3. Important; great;

Compare:

பெரிய periya -> பெருமான் perumān n. 1. Nobleman, great person; பெருமையிற்சிறந்தோன். (பிங்.)
2. [M. perumān.] King; அரசன். (திவா.) 3. Elder; elder brother; மூத்தோன். (திவா.) 4. God, as, Śiva,
Viṣṇu; கடவுள். (திவா.) பெருமா னுரை பிடித்தேம் (கம்பரா. நிகும்பலை. 143). 5. Lady;
பெருமாட்டி. தங்கா விருப்பிற் றம்பெருமான் (சீவக. 2608)

பெருமாட்டி perumāṭṭi n. Fem. of பெரு மான். Lady, mistress, princess; தலைவி. (திவா.)

பெரிய periya -> பிரான் pirān n. [M. pirān.] 1. Lord, king, chief, master; தலைவன். கோவணம் பூணு
மேனும் பிரானென்பர் (தேவா. 640, 7). 2. God;

பிராட்டி pirāṭṭi n. Fem. of பிரான். 1. Lady, mistress; தலைவி. முல்லைப்பிராட்டி (திவ்.
நாய்ச். 10, 4). 2. Goddess; தேவி. எம்பிராட்டி திரு வடிமேற் பொன்ஞ்சிலம்பிற் சிலம்பி
(திருவாச. 7, 16).

பெரிய periya + மாதா māda-> பிரமாதா² piramādā n. Maternal grandfather; மாதாமகன்.(one who is great
or elder to his mother) (யாழ். அக.)

பெரிய periya -> (பெரிய மாதாமகன் periyamādāmagāṇ) -> பிரமாதாமகன் piramādāmagāṇ n. Great
grandfather of one's mother; தாயின் தந்தைவழிப்பாட்டன். (யாழ். அக.)

பிரமாதாமகி piramādāmagi n. Fem. of பிரமாதாமகன். Great grandmother of one's mother;
தாயின் தந்தைவழிப் பாட்டி.

Same rule is followed by Serbian language. Serbian language uses pra for grand relation to denote greatness.

grandmother - baba
great grandmother - prababa

granddaughter - unuka
great granddaughter - praunuka

grandfather - deda
great grandfather - pradedda

grandson - unuk
great grandson - praunuk

Greek language uses the word "pro" to denote great relation & great grand and not grand relation.

Grandmother: Γαγιά (ja'ja); diminutive: Γαγιάουλα (ja'jula) or γαγιακούλα (ja'ja'kula)*.

Grandfather: Παππούς (pa'pus); diminutive: Παπούλης (pa'pulis) or παπουλάκος (papu'lakos)*.

Great-grandfather: Προπάππος (pro'papos) or προπάππους (pro'papus).

Great-grandmother: Προγιαγιά (pro'ja'ja).

Great-greatgrand...: Προπρο... (propro...)

படு³ paṭu adj. Big; great; பெரிய. படுசினை (அகநா. 11).

படு³ paṭu -> (பட்டன்¹ paṭṭan)-> பாட்டன்¹ pāṭṭan n. [M. pāṭṭan.] 1. Grandfather; பெற்றோரின் தந்தை. தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Ancestor, grandsire; முன்னோன். பாட்டன்காணி.

பாட்டன்¹ pāṭṭan -> பாட்டா¹ pāṭṭā n. 1. Grandfather; பெற்றோரின் தந்தை. தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Ancestor, grandsire; முன்னோன். பாட்டன்காணி. (யாழ். அக.)

பாட்டி¹ pāṭṭi n. Fem. of பாட்டன்¹. 1. Grandmother; பெற்றோரின் தாய். தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Aged woman; கிழவி. மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பி (பரி பா. 10, 37).

பூரி² pūri . adj. Much, many; abundant; numerous; great, important; மிக்க. நங்குடி கோத்திரப்பெயர் பூரிச்சிரேட்டம் (பிரபோத. 11, 91).--n. 1. Abundance; மிகுதி. பூரிகொள் சுண்ணமும் (கந்தபு. தூரப. வதை. 35). 2. bhūri- dāna. பூரிதட்சிணை. பூரிகோடியின் மேற்செல (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 195). 3. Gold; பொன். (திவா.) பசும்பூரி சேர்த்தி (கம்பரா. விடைகொடுத்த. 1). 4. (Arith.) The total; மொத்தம். ஆக ஒரு திரு நாளைக்குப் பூரிநெல்லு கலனே தூணிப்பதக்காக (S. I. I. ii, 128). 5. A quintillion; ஒரு பேரெண். (பிங்.)

பூரி² pūri -> (பூடி pūḍi) -> பூட்டன் pūṭṭan n. Great-grandfather; பாட்டனுக்குத் தகப்பன்.

பூட்டி pūṭṭi n. Fem. of பூட்டன். Great-grandmother; பாட்டனைப் பெற்ற தாய்.

பீடு¹ pīṭu n. [T. bīru.] 1. Greatness; பெருமை. பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே (பதிற்றுப். 50, 26). 2. Might, strength; வலிமை. நண்ணாரு முட்குவென் பீடு (குறள், 1088).

பீடு¹ pīṭu -> பீட்டன்¹ pīṭṭan n. 1. Great grandfather; இரண்டாம் பாட்டன். (W.) 2. Great grandson; இரண்டாம் பேரன். (W.) 3. Grandfather; பாட்டன். (யாழ். அக.)

பீட்டி² pīṭṭi n. Fem. of பீட்டன். Grandmother; பாட்டி. (யாழ். அக.)

ஓச்சம்¹ ōccam n. Eminence; உயர்வு. வெவ்வ ரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

ஓச்சம்¹ ōccam -> (ஓச்சன் ōccan)-> ஓட்டன்² ōṭṭan n. Great-great-grand-father; பாட்டனுக்குப் பாட்டன். Parav.

ஓட்டி¹ ōṭṭi , n. fem. of ஓட்டன்². Great-great-grand-mother; பாட்டிக்குப் பாட்டி. Parav.

பெரிய periya adj. [T. M. peru, K. piriya, Tu. pēr.] 1. Large, great; பெரிதான. பெரிய மேருவரையே சிலையா மலைவுற்றார் (தேவா. 1114, 9). 2. Elder; மூத்த. பெரிய தாயார். 3. Important; great; முக்கியமான. பெரிய காரியம்.

பெரிது peridu n. [K. piridu.] That which is great, big or large; பெரியது. நன்மை கடலிற் பெரிது (குறள், 103).--adv. Greatly; மிகவும். கலங்குவள் பெரிதென (கலித். 27).

பெரிது peridu -> (பிரிது peridu)-> பிராதமிகன் pirātamikaṇ n. Elder brother; முன்பிறந்தோன். (சங். அக.)

பெரிது peridu -> (பிரிது peridu)-> பிராதா pirādā n. Brother; சகோதரன். பிராதாக்களா மசுரர் குலம் (உத்தரரா. இராவணன்பிற. 42).

பிராதா pirādā -> भ्रातृ bhrātṛ m. [भ्राज्-तृच् पृषोः; cf. Uṇ.2.96.] 1 A brother. -2 An intimate friend or relation. -3 A near relative in general. -4 A term of friendly address (my good friend); भ्रातः कष्टमहो Bh.3.37;2.34; तत्त्वं चिन्तय तदिदं भ्रातः Moha M.3.

भातृक bhrātṛka a. Relating to a brother.

भातृव्यः bhrātṛvyaḥ A brother's son, nephew.

भातृत्वम् bhrātṛtvam Brotherhood, fraternity.

भातृवल bhrātṛvala a. Having a brother or brothers.

भात्रीय bhrātrīya & भात्रेय bhrātrēya a. Fraternal.

भात्रीयः bhrātrīyaḥ भात्रेयः bhrātrēyaḥ A brother's son, nephew.

भात्र्यम् bhrātryam Fraternity, brotherhood;

Sanskrit pundits wrongly give the following etymology for brother..

भ्राज् bhrāj 1 Ā. (भ्राजते) To shine, gleam, flash, glitter; रुरुजुर्भ्रजिरे फेणुर्बहुधा हरिराक्षसाः Bk.14.78;15.24. -Caus. To illuminate, irradiate. -With वि to shine brilliantly or intensely; विभ्राजसे मकरकेतनमर्चयन्ती Ratn.1.21.

In Tamil, the words பிராதமிகன் and பிராதா pirādā are denoting elder brother only. However in Aryan languages, it is general term to denote elder or younger brothers.

பெரிய periya ->பெரியவர் periyavar n. [K. piriavar.] 1. The great; உயர்ந்தோர். பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல . . . நந்தும் (நாலடி, 125). 2. The aged; முதியவர். Loc. 3. Ancestors; முன்னோர். எங்கள் பெரியவர் தேடிவைத்த ஆஸ்தி.

பெரிய periya -> பெரியவள் periyavāḥ n. 1. Elderly woman; வயது முதிர்ந்தவள். 2. A girl who has attained puberty; இருதுவானவள்.

பெரிய periya -> பெரியார் periyār n. [K. piriyaḥ.] 1. The aged; மூத்தோர். 2. The great; சிறந்தோர். பெரியார் பெருமை சிறு தகைமை (நாலடி, 170). 3. Saints, sages; ஞானியர். பெரியாரும் பணித்தார் (குறள், 381, பரி. அவ.). 4. Kings; அரசர். பெரியார் மனையகத்தும் . . . வணங்கார் குரவரையுங் கண்டால் (ஆசாரக். 73)

பெரிய periya ->பெரியோர் periyōr n. 1. The aged; மூத்தோர். 2. The great; சிறந்தோர். 3. Saints, sages; ஞானியர். 4. Kings; பெரியோர் கண்டு கைவிட்ட மயல் (நாலடி, 43). (திவா.)

பெரிய periya -> பெரியோன் periyōn n. 1. Great man; உயர்ந்தோன். கருணையினாற் பெரியோனொருவன் (திருவாச. 44, 2). 2. God, as the Great; கடவுள். பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும் (சிலப். 5, 169).

பெரிய periya -> பெருவர் peruvar n. Great persons; பெருமையுடையவர். பெருவரா யுறையு நீர்மை யர் (தேவா. 852, 9).

பெருந்தாதை peru-n-tādai n. பெரியப்பன். பெருந்தாதை சொல்லால் . . . அவனிகாப்ப (பாகவத. 1, தன்மபுத்திர. 41).

பெருந்தாய் peru-n-tāy n. பெரியதாயார். பெருந்தா யுழைப் புகுந்தான் (உபதே சகா. சிவவிரத. 259).

பெரியதம்பிரான் periya-tampirān n. 1. Chief among the Non-Brahmin Śaiva ascetics of a mutt; தம்பிரானுள் தலைவர். (W.) 2. A form of Śiva, worshipped by washer- men and others; வண்ணார் முதலியோர் வணங்கும் சிவமூர்த்தம். (W.) 3. A form of Goddess Durgā; அங்காளம்மை. Tj.

பெரியதலை periya-talai n. A prominent person; பெரியவன். Colloq.

பெரியதனக்காரன் periya-taṇa-k-kāraṇ n. 1. Village headman; கிராம மணிய காரன். (R. T.) 2. Hereditary headman of a caste; சாதித்தலைவன். Loc. 3. Mirasdar, chief landholder in a village; கிராமத்தில் முக்கிய நிலச் சுவான்தார். (R. T.)

பெரியதனம் periya-taṇam n. 1. Dignity, honour; பெருமை. (W.) 2. Pride, arrogance, haughtiness; மேட்டிமை. (W.) 3. Superintendence; மேற்பார்வை. (W.) 4. See பெரியதனக்காரன். Colloq.

பெரியதாய் periya-tāy n. 1. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 2. Wife of father's elder brother; தந்தையின் மூத்த சகோதரனது மனைவி.

பெரியதாயி periya-tāyi n. A village goddess; ஒருகிராமதேவதை. (G. Sm. D. I, i, 120.)
பெரியப்பச்சி periyappacci n. (பெரிய+ அப்பச்சி.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தசகோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.. Loc.

பெரியப்பன் periyappaṇ n. (பெரிய + அப்பன்). (W.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தசகோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.

பெரியப்பா periyappā , n. (பெரிய + அப்பா.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தசகோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.

பெரியபிராட்டி periya-pirāṭṭi n. Lakṣmī, as chief consort of Viṣṇu; இலக்குமி தேவி.
பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே (ஈடு, 10, 10, 6).

பெரியம்மா periyammā n. (பெரிய + அம்மா). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc..

பெரியம்மாள் periyammāḷ n. (பெரிய + அம்மாள்). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc.

பெரியம்மான் periyammāṇ n. ((பெரிய + அம்மான்). 1. Eldest of mother's brothers; தாயுடன் பிறந்த சகோதரருள் மூத்தவன். (W.) 2. Father's elder sister's husband; தந்தைக்கு மூத்த சகோதரியின் கணவன்.

பெரியம்மை periyammai n. (பெரிய + அம்மை). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc. Colloq. 4. Small-pox, personified as a deity; வைசுரிவகை. Colloq. 5. Goddess of Misfortune; மூதேவி. மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே (தனிப்பா. i, 96, 17).

பெரியாய்ச்சி periyāycci n. (பெரிய + ஆய்ச்சி). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc.

பெரியாயி periyāyi n. (பெரிய + ஆயி). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc.

பெரியாத்தாள் periyāttāḷ n. (பெரிய + ஆத்தாள்). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc.

பெரியாத்தை periyāttai n. 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தசகோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தசகோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜமானி. Loc.

பேர் ; pēr n. Largeness; பெருமை. (அக. நி.)

பேர் pēr n. [T. pēru, K. pesar, M. pēr.] 1. Name; நாமம். பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் (நாலடி, 175). 2. Person, individual; ஆள். அயற்பேரைக் காய்தி (கம்பரா. சரபங். 30). 3. Living thing; பிராணி. விசும்பிற் செல்வதோர் பேர் செலாது (கம்பரா. நாகபா. 156). 4. Praise, fame; புகழ். பேர் பரந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் (தேவா. 62, 3). 5. That which is nominal; mere name or pretext; வியாஜம். ரக்ஷிக்கைக்கு ஒரு பேர் காணும் வேண்டுவது (ஈடு, 9, 3, 1).

பேர் pēr -> பேர்த்தி pērtti n. Fem. of பேரன். 1. Grand-daughter; பேத்தி. 2. Grandmother; பாட்டி. Loc.

பேர்த்தி pērtti -> பேத்தி¹ pētti n. Grand-daughter; பேர்த்தி. பேத்திமாருண்டு பண்ணும் (பணவிடு. 255).

பேர் pēr -> பேரன் pēraṇ n. 1. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளின் புத்திரன். 2. Grandfather; பாட்டன். உங்கள் பேரனார்தந் தேசுடை யெழுத்தே யாகில் (பெரியபு. தடுத்தாட். 60).

பேர் ; pēr -> (பேள் ; pēer) -> (பேஅர் ; pēar) -> பெயர்¹ peyar n. [T. pēru, K. Pēsar/Hesaru, M. pēyar, Tu. pudēru.] 1. Name, appellation, designation, epithet; நாமம். மறவர் பெயரும் பீடு மெழுதி (அகநா. 67). 2. Reputation, renown, celebrity, fame; புகழ். பெரும்பெயர் மீளி (கலித். 17). 3. Greatness; பெருமை. (சூடா.) 4. Person; ஆள். எத்தனை பெயர் வந்தார்கள்? 5. Shape, form; வடிவு. கூந்தலென்னும் பெயரொடு (பரிபா. 3, 31). 6. Property, substance; பொருள். பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய (பதிற்றுப். 90, 23). 7. Treatise dealing with porul; பொருளிலக்கணங் கூறு நூல். சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி (பதிற்றுப். 21, 1). 8. Alleged cause, pretext; வியாஜம். திரு விழா வென்பதோர் பெயரால் (காஞ்சிப்பு. நகர. 70). 9. Vow; வஞ்சினம். பொருவேமெனப் பெயர் கொடுத்து (பட்டினப். 289). 10. (Gram.) See பெயர்ச்சொல். (தொல். எழுத். 180.) 11. (Gram.) Nominative case; முதல்வேற்றுமை. அவைதாம் பெயர் ஐ யொடு கு (தொல். சொல். 64).

பெயர்¹ peyar-> பெயரன் peyaraṇ n. 1. One who bears a name; பெயரையுடையவன். எந்தை பெயரனை (கலித். 81). 2. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளிடம் பிறந்த புத்திரன். தனிக்காதலைப் பெயரனை (கம்பரா. அதிகாய. 117). 3. Grandfather; பாட்டன். (J.)

பெயர்¹ peyar-> பெயர்த்தி¹ peyartti n. Fem. of பெயரன். 1. Grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother; மக்கள் வயிற் றுப்பெண். 2. Grandmother; பாட்டி. (J.)

Similarly the word daughter is also derived.

துங்கதை tuṅgadai n.. Height, elevation. உயர்ச்சி. (J.) 2. Dignity, greatness; பெருமை. துங்கதை தன்னொடு தண் ணெய் ரெய்திறநே (கந்தபு. இரண்டாநாட். சூர. 225).

துங்கதை tuṅgadai -> துகிதை tugidai n. Daughter; மகள்.

துகிதை tugidai -> दुहित् duhitṛ / दुहितुः Duhitṛ f. A daughter

Sanskrit pundits are citing दुह् (दह् वा तृच्) as the etymology of दुहित् duhitṛ . However there is no relationship between them and citation is not suitable for the etymology of daughter.if it so, the word दुहित् duhitṛ will mean one who is milking.

दुह् duh means,

दुह् I. 2 U. (दोग्धि, दुग्धे, दुदोह-दुदुहे. अधुक्षत्-त् or अदुग्ध, धोक्ष्यति-ते, दोग्धुम्, दुग्ध) 1 To milk or squeeze out, extract (with two acc.); ऽस्वन्ति रत्नानि महौषधीश्च पृथूपदिष्टं दुदुहूर्धिरिवीम् Ku.1.2; यः पयो दोग्धि पाषाणं स रामाद्भूतिमाप्नुयात् Bk.8.82; पयो घटोघ्नीरपि गा दुहन्ति 12.73; R.5.33. -2 To draw anything out of another (with two acc.); प्राणान्दुहन्निवात्मानं शोकं चित्तमवारुधत् Bk.6.9. -3 To drain a thing of its contents, to make profit out of; दुदोह गां स यज्ञाय शस्याय मघवा दिवम् R.1.26. -4 To yield or grant (any desired object); कामान्दुग्धे विप्रकर्षत्यलक्ष्मीम् U.5.31. -5 To enjoy. -Caus. (दोहयति-ते) To cause to milk. -Desid. (दुधुक्षति-ते) To wish to milk; राजन् दुधुक्षसि यदि क्षितिधेनुमेताम् Bh.2.46. -II. 1 P. (दोहति) To hurt. pain, distress.

If the Sanskrit pundits are not willing to accept and wish to cite the meaning of co-sharer/ heiress, like भगिनी bhaginī, then the Tamil word துகம் tugam is the right word for the origin of दुहित् duhitṛ.

भगिनी bhaginī [भ गं यत्र: अंशो वा पित्रादीनां द्रव्यादानेऽस्त्यस्याः इति डीप्] 1 A sister. -2 A fortunate woman. -3 A woman in general.

Compare: दारक dāraka a. (दारिका dārikā f.) [दृ-ण्वल्] Breaking, tearing, splitting; दारिका हृदयदारिका पितुः.

दारकः 1 A boy, a son. (दारकी dārikī) A girl, a daughter

Son and daughter share the property of the father.

துமி-தல் tumi- v. intr. 1. To be cut off, severed; வெட்டுண்ணுதல். அரவி னருந்தலை துமிய (புறநா. 211). 2. To perish; to be crushed; அழிதல். பைம்பயிர் துமிய (அகநா. 254).

துமி-தல் tumi- > (துமம் tumam) ->துகம் tugam n. 1. [T. tukamu.] Plot of land; நிலத்தாக்கு. Loc. 2. Share, as in a partition or lottery; பங்கு. அந்தத் துகம் யாருக்கு விழுந்தது. Loc.

துகம் tugam -> துகி tugi-> துகிதை tucidai n. Daughter; மகள்.

துகிதை tucidai -> दुहित्: Duhitṛ f. A daughter

துமி-தல் tumi- >துகி tugi-> (துகிதிரு tucitiru)-> दुहित् duhitṛ f. A daughter

துமி-தல் tumi- >துகி tugi-> (துகிதிரு tucitiru)-> (துகிதுரு tucituru)-> (துகுதுரு tucuturu)-> కూతురు kūturu or కూతు kūtū. [Telugu] n. A daughter. ఆడకూతురు a woman, a female. పెండ్లికూతురు a bride.

துகம் tugam -> (दुहः duhaḥ) -> द्रुहः druhaḥ A son.

துகி tugi-> (दुही duhī) -> द्रुही druhi A daughter.

Later, by relating (using pronouns) kins are addressed.

Preface:

1st Person :

Singular: Naan- நான் (I) / Suffix - ean - என்

Plural : Naam - நாம் (We) including the listener(s)

: Naangal- நாங்கள் (We) listener not included.

Suffix - om - ஒம்

2nd Person:

Singular: Nee- நீ (you)/ verb suffix - aai (ஆய்)

Plural : Neengal-நீங்கள் (you) (also used for singular to show respect)/ verb suffix - eergal (ஈர்கள்)

'Thaangal' 'தாங்கள்' would be a more courteous term for 'neengal' that may be used in written form mainly while submitting written submissions to higher authorities. Thangal (தங்கள்) would be the objective form of Thaangal.

3rd Person:

Singular:

1. avan (he) அவன்/ verb suffix = aan (ஆன்)

aval (she) அவள்/ verb suffix = aal (ஆள்)

Plural avar (he/she with respect) அவர்/ verb suffix = aar (ஆர்) & avargal (they) அவர்கள்/ verb suffix = aargal (ஆர்கள்)

2. adhu (it)- அது/ verb suffix adhu (அது)

Plural avai (they) அவை/ verb suffix = ana அன

Class	Pronouns	Possessive (oblique) form
I person singular	நான் 'I'	என் 'my'
I person plural (inclusive)	நாம் 'we'	நம் 'our'
I person plural (exclusive)	நாங்கள் 'we'	எங்கள் 'our'
II person singular (impolite/intimate)	நீ 'you'	உன் 'your'
II person plural (polite)	நீங்கள் ('you'	உங்கள் 'your'
II person plural (equals)	நீர் 'you'	உம் 'your'
III person singular masculine (impolite/intimate)	அவன் 'he'	அவன் 'his'
III person singular masculine (polite)	அவர் 'he'	அவர் 'his'
III person singular feminine (impolite/intimate)	அவள் \ 'she'	அவள் 'her'
III person singular feminine/masculine plural/polite	அவர்கள் 'they-human'	அவர்கள் 'their-human'
Neuter singular	அது 'it'	அதன் 'it's'
Neuter plural	அவை 'they-neut.'	அவைகள் - 'their-neut'
Question word - human	யார் 'who'	யார்/யாருடைய yaarootē 'whose'
Question word - neuter	எது 'which'	எதன்/எதனுடைய எதோடெ 'whose' (its)

First Person (I) Singular Plural Dual- plural
தன்மைப்பெயர்: ஒருமை பன்மை இரட்டைப்பன்மை

Stage 1	ஏன்	ஏம்	ஏங்கள்
Stage 2	யான்	யாம்	யாங்கள்
Stage 3	நான்	நாம்	நாங்கள்

Oblique forms of First person யான். தன்மைப் பெயரின் வேற்றுமை யடிகள் Form that the pronoun யான் takes in declension in oblique-cases.

ஏன்	ஏம்	ஏங்கள்
யான் - ஏன்	யாம் - ஏம்	யாங்கள் - ஏங்கள்
நான் - நன்	நாம் - நம்	நாங்கள் - நங்கள்

வேற்றுமைக் குறுக்கம்:

Singular (I) archaic Possessive (oblique) format

ஏன் -> என்.

யான் -> என்.

நான் -> நன்.

Plural (We)

ஏம் -> எம்.

யாம் -> எம்.

நாம் -> நம்.

Kinship names formed based upon the pronoun "My/our"

1. a) நான் -> நன்.

நன்¹ nāṇ [genitive of நான்] My. The form which nāṇ assumes before case-suffixes.

The following relations are named by a caller to address his own/direct maternal or paternal as they are co-brother or co-sister of his/father or mother. Those who are not his/father or mother's sister or brother will not be called by the following names.

நன்பொருள் *naṅ-poruḷ* n. My Son; **மகன்**. நங்கைநீ நடக்க வேண்டு நன்பொருட் கிரங்கல் வேண்டா (சீவக. 267).

நன்மச்சான் *naṅ-maccāṅ* n. Son of my maternal uncle; **அம்மான் மகன்**. (J.)

நன்மச்சினி *naṅ-macciṅi* n. Daughter of my maternal uncle; **தாய்மாமன் மகள்**. (W.)

நன்மச்சுனன் *naṅ-maccuṅṅaṅ* n. Son of one's maternal uncle; **நல் லம்மான் புதல்வன்**. (S. I. I. ii, 439.)

நன்மருகன் *naṅ-marugaṅ* , n. Son of a man's sister/My or a woman's/My brother; **சொந்த மருமகன்**. (J.)

நன்மருகி *naṅ-marugi* n. Daughter of a man's/My sister or a woman's/My brother; **ஒருவனுக்குச் சகோதரிமகள் அல்லது ஒருத் திக்குச் சகோதரன் மகள்**. (W.)

நன்மாமன் *naṅ-māmaṅ* , n. My Maternal uncle; **தாயுடன் பிறந்த அம்மான்**. (J.)

நன்மாமி *naṅ-māmi* , n. My Paternal aunt; **தந்தையுடன் பிறந்த அத்தை**. (J.)

நங்கை *naṅgai* n. (நன் + கை) 1. [M. naṅṅa.] My Lady, woman of quality or distinction; **பெண் ணிற் சிறந்தாள்**. (சூடா.) **நங்கா யெழுந்திராய்** (திவ். திருப்பா. 14). 2. My Son's wife; **மகன் மனைவி**.

என் னுட னங்கையீங் கிருக்கெனத் தொழுது (சிலப். 16, 14). 3. My Elder brother's wife; **அண்ணன் மனைவி**. Cm. 4. Large milkwort. See **பெரியாநங்கை**. (மலை.)

நங்கைநாச்சி *naṅkai-nācci* n. (நங்கை + நாய்ச்சி). My Lady of distinction; **தலைவி**. (W.)

நன் *naṅ* (my) + **நாதனார்** *nādaṅār* -> **நனந்** *nanandṛ* & **நனந்** *nanāndṛ* 1 A husband's sister; -2 A wife's sister;

நானந்: *nānāndṛ* **நானந்**: A husband's sister's son.

b). **நான் -> நன்-> நல்**

நல்லப்பன் *nal-l-appaṅ* , n. Paternal uncle; **தந்தையுடன் பிறந்தவன்**. (J.)

நல்லம்மாள் *nal-l-ammāḷ* , n. Maternal aunt; **தாயுடன் பிறந்தாள்**. (J.)

நல்லம்மான் *nal-l-ammāṅ*, n. Maternal uncle; **தாயுடன் பிறந்தான்**. Colloq.

நல்லாய்ச்சி *nal-l-āycci* , n. Maternal aunt or wife of a paternal uncle; **சிறியதாய் முறையாள்**. (J.)

நன்-> **மேன** [*mēna*] *mēna*. [Tel.] n. Relationship through a paternal aunt, or a maternal uncle, or through a sister. adj. Connected or related through a maternal uncle or paternal aunt, or through a sister.

மேனகீடல *mēna-kōḍalu*. n. A niece - the daughter of a man's sister or of a woman's brother.

பரிசீலிப்புத் தீடீயுடையதானகூடுக.

மேனத்த *mēn-atta*. n. An aunt - a father's sister, or the wife of a maternal uncle. **தந்தையுடன் பிறந்தாள்**, **மேனமாமார்**.

மேனவா *mēna-bāva*. n. The son of a father's sister, or of a mother's brother, who is thus called if older than oneself. **மேனத்தமேனமாமலகூடுக**.

மேனமரடல *mēna-maradalu*. n. The daughter of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if younger than oneself. **மேனத்தமேனமாமகூடுக**.

மேனமரிடி *mēna-maraidi*. n. The son of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if younger than oneself. **மேனத்தமேனமாமகூடுக**.

மேனமரடல *mena-māma*. n. A maternal uncle. **தந்தையுடன் பிறந்தான்**.

மேனரிக்கு *mēna-rikamu*. n. The relationship that exists between a man and his father's sister's or his mother's brother's family, **மேனத்தகூடுக** **மேனமாம** **கூடுக** **கூடுக** **கூடுக** **கூடுக**.

மேனல்லு *mēnalluḍu*. n. A nephew, son of a man's sister or of a mother's brother.

மேனல்லு *mēnalluḍu*. n. A nephew, son of a man's sister or of a mother's brother.

மேனவடி *mēna-vadine*. n. The daughter of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if older than oneself. மேனவடி *mēna-vadine*. n. The daughter of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if older than oneself.

2. நாம் -> நம்.

நம்¹ *nam* [genitive of நாம்.] Our. The form which *nām* assumes before case-suffixes; நாம் என்பது வேற்றுமையுடையவை ஏற்கும்போது அடையும் உருவம்.--part. An infix added to the word *ellām* uyarṭinai; எல்லாம் என்ற சொல் உயர்திணையாயின் அஃது உருபேற்கும்போது கொள்ளுஞ் சாரியை. உயர்திணையாயி னம்மிடை வருமே (தொல். எழுத். 190).

நம்¹ *nam*-> நம்மவன், s. [நம்மிடவன், நம்முள் வன்.] One of ours, an adherent.

நம்¹ *nam*-> நம்பன் *nambāṇ* n. 1. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற சிறந்தோன். (பிங்.) நம்பன் செல்லு நாளினும் (சீவக. 363). 2. Our God; கடவுள். நம்பனே யெங்கள் கோவே (தேவா. 954, 1). 3. Our Lord Siva; சிவன். (சூடா.) நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான் (கம்பரா. ஆற்றுப். 3).

நம்¹ *nam*-> நம்பான் *nambāṇ*, n. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற சிறந்தோன். (பிங்.) நம்பன். நம்பான் மேய நன்னகர் போலுந் நமரங்காள் (தேவா. 908, 1).

நம்¹ *nam*-> நம்பி *nambi* n. 1.. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற சிறந்தோன். (பிங்.) குணமாலை நலனுண்ட நம்பி (சீவக. 1796). 2. A perfect soul; பூரணன். நறை யூர் நின்ற நம்பி (திவ். பெரியதி. 7, 1, 1). 3. The supreme Being; கடவுள். 4. A term of endearment; ஒரு செல்வப் பெயர். நம்பி பிறந்தான் பொலிக நங்கிளை (மணி. 13, 21).

நம்¹ *nam*-> நம்பியன் *nambiyāṇ* n. [M. *nambiyāṇ*.] The title of officiating temple-priests; கோயிலருச்சகரின் பட்டப்பெயர். வைகாசி நம்பியாரை நிக்ரஹித்து (கோயிலொ. 43).

நம்¹ *nam*-> நம்பிரான் *nam-pirāṇ* n. 1. Our Lord, தலைவன். 2. Our God; கடவுள். 3. Horse, as vehicle of deities; வாகனக்குதிரை. குதிரையில்லாத வூறிற கழுதை நம்பிரான். Loc.

நம்பிராட்டி *nambirāṭṭi* n. Fem. of நம் பிரான். 1. Queen, consort; அரசன்தேவி. 2. Goddess; கடவுள் தேவி. நம்பிராட்டியார் உமா பரமேசுவரியார் (S. I. I. iii, 16).

நம்பிராட்டியார் *nam-pirāṭṭiyār* n. 1. Queen, consort; அரசன்தேவி. உடையார் ாரீராஜ ராஜதேவர்

நம்பிராட்டியார் (S. I. I. i, 91). 2. Goddess; கடவுள் தேவி. நம்பிராட்டியார் உமா பரமேசுவரியார் (S. I. I. iii, 16).

நம்பிள்ளை *nambillaṭṭai* n. A celebrated Vaiṣṇava Ācārya whose exposition of Tiruvāy-moḷi was the basis of the commentary known as Īṭu; ஈடு என்றுவழங்கும் திருவாய்மொழி

நம்பெருமாள் *nam-perumāḷ* n. Viṣṇu worshipped at Śrīraṅgam; திருவரங்கத்துத் திருமால். நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் (உபதேசரத். 50).

நம்மாழ்வார் *nam-m-ālvār* n. A Vaiṣṇava saint, author of Tiruvāymoḷi and other works, foremost of ten ālvār, q.v.; ஆழ்வார்கள் பதின்மருள் தலைமையானவரும் திருவாய்மொழி முதலிய பிரபந்தங்களின் ஆசிரியருமான திருமாலடியார். (உபதேசரத். 50.)

நம்¹ *nam*-> நம்முள்ளவன் *nam-m-uḷḷavaṇ* n. One of our men; நம்முடையவன். Loc.

1. யாம் -> எம்.

எம் em pron. The oblique of யாம் to which case-endings are usu. affixed, as எம் மை, எம்மால்; 'யாம்' என்பது வேற்றுமைப்படுகை யிற் றிரிந்திருக்கும் நிலை.

எம் em + ஆய் āy = யாய் yāy n. Mother; தாய். முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும் (புறநா. 159).

Kanuri, Nigeria, Niger, Chad, Cameroon, Nigeria. ya
Wolof, Senegal, Mauritania. yaay

எம்பிராட்டி em-pirāṭṭi n. (எம்+பிராட்டி). Our lady; எங்கள் தலைவி. எம்பிராட்டிதிருவடிமேற் பொன் னஞ்சிலம்பில் (திருவாச. திருவெம். 16).

எம்பிரான் em-pirāṇ n. Our lord; எம் ஆண்டவன். எம்பிரானே யென்னையாள் வாய் (திவ். பெரியதி. 10, 3, 2).

எம்பெருமான் em-perumāṇ n. (எம் + பிரான்). Our lord; எம் ஆண்டவன் எம்பெருமானே யெம்மை யொளித்தி யோ (சீவக. 294).

எம்பெருமானார் em-perumāṇār n. (Vaiṣṇava.) Rāmānujāchārya; இராமானுசர். ஆளவந்தாரக் கன்பா மெம்பெருமானார்க்கு (அஷ்டப். ஊசல், 18).

எம்மனை em-m-aṇai n. (எம் + அன்னை). Our mother; எம் தாய். தீம்பாலூட்டு மெம்மனை வா ராள் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 169).

எம்மனோர் em-m-aṇōr n. (எம். + அன்னோர்). 1. Those like ours - yes, our party; எம்மை யொத்தவர். எம்மனோரிவட் பிறவலர்மாதோ (புறநா. 210). 2. We; நாங்கள். மம்மர்நெஞ்சத் தெம்மனோர்க் கொரு தலை (புறநா. 53).

எம்மான்² em-m-āṇ n. (எம் + மான்) suff. 1. Our lord; எம் சுவாமி. எந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கி (தாய். ஆகார. 6). 2. Our father; எம் தந்தை. எம்மா னெம்மனையென்றனக் கெட்டனைச் சார்வாகார் (தேவா. 322, 3).

எம்முன் em-muṇ n. (எம் + முன்). Our elder brother; என் தமையன். எம்முன் யாண்டை யான் (கம்பரா. பள்ளி. 89).

எம்மை² em-m-ai n. (எம் + ஐ). Our lord, our master; எந்தலைவன். நிறையெம்மை (அறநெ றிச். 206).

எம் em -> எம்மையோர் emmaiyoṛ n. Our party, those connected with us; எம்மவர். எம் மையோ ரனைவரும் (கம்பரா. சடாயுவுளிர். 48).

எம் em -> எம்மோன் emmōṇ n. Our master; எம்முடைய தலைவன். எம்மோன் . . . குறவர் பெரு மகன் (புறநா. 157).

எம் em -> எமர் emar n. Our relatives; our friends; those like us; எம்மவர். எம்மோடு பிறப்பும் (திவ். திருவாய். 2, 7, 1).

எமரங்கள் emaraṅkaḷ n. Our relatives; our friends; those like us; எமர். இறபூட்டிப் போயினா ரெமரங்கள் (திருவிளை. விருத்தகு. 22).

எம் em -> எமன்¹ emāṇ n. He who is one of us; he who is for us; எம்மைச்சேர்ந்தவன். (நன். 275, மயிலை.)

எவ்வை evvai n (எம் + அவ்வை). Our younger sister; எம் தங்கை. எவ்வைக்கெவன் பெரி தளிக்கு மென்ப (ஐங்குறு. 89).

2. யான் -> என்

என்² en n. 1. From that the pronoun யான் takes in declension in oblique. cases; யான் என்பது வேற்றுமைப்படுகையில் அடையுந் திரிபு. 2. part. Ending of the 1st pers. sing. verb; தன்மை யொருமையில் வரும் வினைவிசுதி. (நன். 331.) 3. Expl. ending in nilai-maññila-āciryappā; ஓர் அசை. (யாப். 74, உரை.)

எம்பி embi n. (என்² + பின்) My younger brother; என் தம்பி. எம்பியை யிங்குப்பெற்றேன் (சீவக. 1760).

என்னை¹ ennai n. (என்² + ஐ.) 1. My father; என் பிதா. என்னைக்குக் கலத்தொடு செல்வ தோ (கலித். 108). 2. My master, my lord; என் தலைவன். நிரையொடுவருஉ மென்னைக்கு (புறநா. 262). 3. My mother; என் தாய். நின்னெஞ்ச மென்னை நெஞ்சாகப் பெறின் (கலித். 107).

எம்மான்¹ em-mān n. (என்² + மகன்). My son; என் மகன். எம்மானே தோன்றினா யென்னை யொளித்தியோ (சீவக. 1801).

Kinship names formed based upon the pronoun "you/your"

1. உம் [um]

உம் [um] A modification of the pronoun நீர்/ நீம் when it is declined in the different cases--as, உம்மை, உம்மால், &c.

உமர்¹ umar n. Your friends and relations; உம்மவர். உமர் கூறுநிதிகொணர்ந்து (திருக் கோ. 268).

உம் um + ஆய் āy -> மோய் mōy n. Mother; தாய். (பிங்.) உன்மோயின் வருத்தமும் (திவ். பெரு மாள். 9, 9).

மோய் mōy -> மொய்³ moy n. Mother; தாய். (அகநி.)

Hind. māi.	
Aragonese, Spain.	mai
Ruguru, Tanzania.	mai
Patués, Spain.	mai
Mkwaya, Tanzania.	mai
Lugulu, Tanzania.	mai
Jita, Tanzania.	mai
Ikiruguru, Tanzania.	mai
Ikizu, Tanzania.	mai
Guru, Tanzania.	mai
Fabla Aragonese, Spain.	mai
Brazilian Portuguese, Portugal, Angola.	māe
Lubukusu, Kenya.	maayi
Lema Unn, Tanzania.	mai
Kilegi, Tanzania.	Mai

2. உன் [un]

உன் [un] A modification of the pronoun நீ when it is declined in the different cases--as, உன்னை, உன்னால், &c.

உங்கை unḱai n. (உன் your + கை young) part. Your sister younger than you; உன்தங்கை. மூக்குங்கையரியுண்டாள் (கம்பரா. சூர்ப்பண. 125).

உந்தை [untai,] s. Your father, உன்றந்தை; [உன், your, தனது own + ஐ, father.]

உம்பி, <http://dsal.uchicago.edu/cgi-bin/romadict.pl?page=63&table=winslow&display=utf8> [umpi,] s. Your younger brother, நும்பி (p.) [உன், your, பின் younger]

உன்னியம் unṅiyam, n. Your Relation. (W.)

உன்னியம் unṇiyam -> உன்னியர் unṇiyar n. Relations; சுற்றத்தார். (W.)

3. நுன் nuṅ

நுன் nuṅ The form which nī, the second personal pronoun Singular, assumes in oblique cases; வேற்றுமையுருபிற்குமுன் நீ என்ற முன்னிலையொருமை கொள்ளு முருவம்.

நுங்கை nuṅkai , n. (நுன் your + கை younger) 1. Your younger sister; உன் தங்கை. மிருகாபதியெனு நுங்கை தன்னகர் (பெருங். இலாவாண. 11, 130). 2. Your mother; உன் தாய். நுங்கையு மேருவி னிருந் தாள் (கந்தபு. சயந்தன்கன. 9).

நுன் nuṅ + ஆய் ñāy = (நாய் nāy) -> ஞாய் ñāy n. Mother; தாய். ஞாயையு மஞ்சதி யாயின் (கலித். 107).

4. நும் num

நும் num pron. 1. The form which nīyir, the second personal pronoun plural, assumes in oblique cases; வேற்றுமையுருபிற்குமுன் நீயிர் என்ற முன்னிலைப்பன்மை கொள்ளு முருவம். நும்மெ னிறுதி யியற்கை யாகும் (தொல். எழுத். 187). The genitive plural of நீர், your as நும்பொருள், your property, Compare தம். 2. A particle of declension, used with எல் லாரும் in the 2d person plu, as எல்லீர்நும்மை யும், எல்லீர்நும்மாலும், எல்லீர்நும்மக்கும், &c. ஓர்சாரி யை. (p.)

நுந்தை nuntai n. (நும் your, தனது own + ஐ, father). Your father; உன்தந்தை. நுந்தை நும்மூர்வருதும் (ஐங்குறு. 92).

நுமர், நும்மவர், s. [pl.] Your people, party, friends, &c., நும்முடையவர்.

நுமள்-, நும்மவள், s. Your lady, woman, &c.

நுமன், நும்மவன், s. Your man, Your relation, party or associate; உம்மைச்சார்ந்தவன். (தொல். சொல். 410, இளம்பூ.).

நும்பி, s. Your younger brother, உன் தம்பி. (நும் your + பின் younger]

நும்மோர், s. Your people, &c., as நுமர்.

நும்முன் num-muṅ n. 1. Your ancestor, as father; உன்முன்னோன். சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நும்முன் (புறநா. 174). 2. Your elder brother; உன் தமையன்.

நுமையன் num-aiyaṅ n. (நும் your + ஐயன் father). Your elder brother; உன் தமையன். வில்வலாய் நுமையனாரைக் காண்டி (சீவக. 1709).

நுவ்வை nuvvai n. ((நும் your + அவ்வை Avvai) Your younger sister; உன் தங்கை. நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை யாகும் (நற். 172).

Kinship names formed based upon the pronoun "ones own/self, their"

1. தான் tāṅ-> தாம்¹ tāṁ -> தம்¹ tam

தாம்¹ tāṁ , [T. tāmu, K. tāṁ.] pron. 1. They; அவர்கள். தாம் சொன்னதைத் தாபித் தனர். 2. You, a term of respect; மரியாதை குறிக்கும் முன்னிலைச்சொல். தாமென்ன சொன்னீர்கள்? 3. Particle suffixed to plural nouns of any person in the nominative case, for emphasis; முதல்வேற்றுமையில் பன்மைப்பெயரைச் சார்ந்துவரும் சாரியை. அவர்தாம் வந்தார்.--part. An expletive, as in வருவர்தாம்; அசைநிலை. (நன். 441.)

தாம்¹ tāṁ ->தம்¹ tam part. Flexional increment generally used along with the nouns of third pers. pl.; பெரும்பான்மை படர்க்கைப்பன்மை யுடன் சேர்ந்துவரும் சாரியை. தம்மிடை வருஉம் படர்க்கை மேன (தொல். எழுத். 191).

தம்மவன் tam-m-avaṅ n. [K. tammavanu.] Their/Your male relative or friend; உற்றான் தமன்.

தம்மனை tam-m-aṅai n. Their/Your Mother; தாய். தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும் (மணி. 6, 131).

தம்முன் tam-muṇ n. Their/Your Elder brother; மூத்த சகோதரன். மருதிபொருட்டான் மடிந் தோன் றம்முன் (மணி. 22, 147).

தம்மோய் tam-mōy n. Their/Your Mother; தாய். தம்மோய் விளங்குதோள் பிணிப்ப (சீவக. 1138).

தம்மோன் tammōṇ , n. Their/Your தம்மான். தம்மோன் கொடுமை நம்வயி னேற்றி (நற். 88).

தமக்கை tamakkai n. [தம்¹ Their/Your +அ க்கை. Elder Sister] 1. Their/Your Elder sister; அக்காள். நேசத்தொடு தமக்கையர் (பதினொ. திருநாவுக். திருவேகாதச. 1). 2. Elder female cousin who is the daughter of a paternal uncle or a maternal aunt; தமக்கை முறையாள்.

தமப்பன் tam-appaṇ n. [தம்¹ + அப்பன்]. Their/Your Father; பிதா. தமப்பன்மார் கற்றானிரைப் பின்பு போவர் (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 9).

தமப்பன் tam-appaṇ -> தகப்பன் tagappaṇ n. [M. takappaṇ.] Their/Your Father; தந்தை. இமவான் மகட்டுத் தன்னுடைய கேள்வன் மகன் றகப்பன் (திருவாச. 9, 13).

தமர்¹ tamar n. [K. M. tamar.] 1. Their/Your Relations, kindred; சுற்றத்தார். தமருட் டலையாதல் (பு. வெ. 3, 6). 2. Their/Your /our Friends, well-wishers; தமக்கு வேண்டியோர். தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும் (புறநா. 157). 3. Their/Your Counsellors, men guiding one's affairs; சிறந்தார். தம்மிற பெரியார் தமரா வொழுகு தல் (குறள், 444). 4. Their/Your Servants; பரிசனம். நலியார் நமன்றமர் (தேவா. 907, 1).

தமர்மை tamarmai n. Friendship; நட்பு. கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர் மையில் (குறள், 814, உரை).

தமள் tamaḷ n. Their/Your female relative or friend; உற்றாள். (நன். 276, உரை.)

தமன் tamaṇ , n. Their/Your male relative or friend; உற்றான். ஆழிப்படை யுடையான்றமன் (சூளா. அரசி. 182).

தமையன் tam-aiyaṇ n. [தம்¹ + ஐயன்]. [Malayalam. tamayan.] 1. Their/Your Elder brother; மூத்த சகோதரன். தமைய னெம்மையன் (திருவாச. 9, 13). 2. Their/Your Elder male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; அண்ணன் முறையான்.

தமையன் tam-aiyaṇ -> தமயன் tamayaṇ , n. 1. Their/Your Elder brother; மூத்த சகோதரன். தமைய னெம்மையன் (திருவாச. 9, 13). 2. Their/Your Elder male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; அண்ணன் முறையான்.

தவ்வை tavvai n. [தம்¹ + அவ்வை]. 1. Their/Your Mother; தாய். பட்டோன் றவ்வை படுத்துயர் கண்டு (சிலப். 15, 80). 2. Their/Your Elder sister; தமக்கை. தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய (மணி. 7, 104). 3. Goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakṣmī; [இலக்குமியின் மூத்தாள்] மூதேவி. (சூடா.) செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும் (குறள், 167).

1. தான் tāṇ-> தன் taṇ

தான்¹ tāṇ [Kannada. tāṇ.] pron. 1. He, she or it; படர்க்கை யொருமைப்பெயர். தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான் (நாலடி, 248). 2. Oneself; சுயம். தானாகப் படித்தவன்.--part. 1. A word used as intensive; தேற்றச்சொல். உனைத் தான் நோக்கி நிற்கும் (வெங்கைக்கோ. 41). 2. Expletive affixed to any noun or pronoun and declined instead of it; அசைச்சொல். தாந்தான் கின்று நின்றசைமொழி (நன். 441).--conj. Besides; அதுவன்றி இஃது ஒன்று என்று பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். (திருக்கோ. 382, உரை.)

தான்¹ tāṇ ->தன் taṇ pron. Oblique case-form of the pronoun tāṇ; தான் என்ற சொல் வேற்றுமை யுருபை ஏற்குமிடத்துப் பெறுந் திரிபு.

தாய் tāy n. (தன் taṇ + ஆய் āy) [T. tāyi, K. M. tāy.] 1. Mother; அன்னை. தாய்த்தாய்க்கொண் டேகுமளித் திவ் வுலகு (நாலடி, 15). 2. Any one of ai-vakai-t-tāyar; ஐவகைத்தாயருள் ஒருத்தி. (பிங்.)

ताऊ tāu: [Hindi] (nm) father's elder **brother**.

தாய்க்கிழவி tāy-k-kiḷavi n. Mother or foster-mother of a dancing-girl; தாசி யின் தாய்.

தாய் tāy -> தாய்ச்சி tāycci n. 1. Wet nurse; தாய்ப்பால் கொடுப்பவள். 2. Origin, moving spirit; மூலம். இந்த வழக்குக்குத் தாய்ச்சி இவன் தான். 3. Pregnant woman; கர்ப்பிணி. (J.) 4. Leader of a party in a game; விளையாட்டில் தலைமையாள். 5. Appointed place to be touched in a game; விளையாட்டில் தொடவேண்டுமிடம்.

தாச்சி¹ tācci n. 1. Wet nurse; தாய்ப்பால் கொடுப்பவள். 2. Origin, moving spirit; மூலம். இந்த வழக்குக்குத் தாய்ச்சி இவன் தான். 3. Pregnant woman; கர்ப்பிணி. (J.) 4. Leader of a party in a game; விளையாட்டில் தலைமையாள். 5. Appointed place to be touched in a game; விளையாட்டில் தொடவேண்டுமிடம். (W.)

தாய்தந்தை tāy-tandai n. one own Parents; பெற்றோர்.

தாய்ப்பாட்டன் tāy-p-pāṭṭan . Maternal grandfather; தாயைப்பெற்ற தகப்பன்.

தாய்மாமன் tāy-māman n. Maternal uncle; தாயுடன் பிறந்தவனான அம்மான்.

தாய் tāy -> தாய்மை tāymai n. Motherhood, motherliness; தாயாந் தன்மை. தாய்மையுந் தவமும் வாய்மையு நோக்கி (பெருங். உஞ்சைக். 46-120).

தாய்வழி tāy-vali n. Maternal side or line; உறவுமுறையில் தாயின் தொடர்பு.

தாய் tāy -> தாயார் tāyār n. 1. Mother; அன்னை. பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின் (பெரியபு. திருநாவுக். 29). 2. Lakṣmī, as mother, திருமகள். தாயார் ஸந்நிதி. Vaiṣṇ.

தாய் tāy -> தாயி¹ tāyi n. [U. dāi.] Wet nurse; தாய்ச்சி. Loc.

दाई dāī (nf) a midwife; nurse;

دائي dāī s.f. A nurse; a wet-nurse; a midwife; (local) a maid-servant;

دايا dāyā m. The husband of a dāī or nurse; a male nurse.

دايا dāya, s.f. A nurse, &c. (दाī s.f., q.v.).

தம்பி² tampi n. (தன் + பின். [T. tambu, K. tamma, M. tambi.] 1. One's younger brother; இளைய சகோதரன். மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்துப்போய் (திவ். பெரியாழ். 4, 9, 1). 2. One's younger male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; தம்பி முறை யான். 3. Term of endearment applied to a younger male; வயதிற்கிறியவனைக் குறிக்கும் சொல்.

தம்பித்தோழன் tampi-t-tōḷan n. \Ornament for the waist of male infants resembling the membrum virile; ஆண்குழந்தை களின் அரையிற்கட்டும் குஞ்சாமணி. Colloq.

தம்பிரான் tam-pirān n. [தன்+பிரான்]. [Malayalam]. tamburān.] 1. One's God; கடவுள். தம்பிரா னடிமைத் திறத்து (பெரியபு. இளையான்குடி. 1). 2. One's Master, lord, king; தலைவன். தம்பிரா னமரர்க்கு (திவ். பெரு மாள். 3, 5). 3. Title of Travancore kings; திரு விதாங்கோட்டு அரசர்க்கு வழங்கும் பட்டம். Nāñ. 4. Non-Brahman monk of Śaiva mutt; மடங்களி லுள்ள சைவத்துறவி. 5. Overseer of monks; துறவிகட்குத் தலைவர். (J.)

தம்பிரான்தோழன் tampirān-tōḷan , n. Cuntara-mūrtti-nāyaṇār, as the friend of Śiva; [சிவபிரானுக்குத் தோழன்] சுந்தர மூர்த்திநாயனார். தம்பிரான்தோழனார் நம்பியென்றார் (பெரியபு. தடுத்தாட். 171).

தம்பிரான்மாடு tampirān-māṭu , n. Leader of the herd of cattle brought by the Kāppiliyar when they originally migrated to the Kambam valley in Madura district; மதுரைஜில்லா கம்பம்பிரதேசத்தில் காப்பிலியரால் கொண்டு வரப்படும் மாட்டுத்தொகுதிகளில் தலைமை மாடு.

தம்பிராட்டி tam-pirāṭṭi n. [தன்+பிராட்டி] Fem. of தம்பிரான். 1. Mistress, queen; தலைவி. 2. Sutte; உடன்கட்டை யேறுபவள். (யாழ். அக.)

தன்னை taṇṇai n. [தன்+ஐ] 1. Lord, chief; தலைவன். தன்னை தலைமலைந்த . . . கண்ணி (பு. வெ. 1, 13). 2. Elder brother; தமையன். தன்னைமார் தந்த கொழுமீன் (ஐந். ஐம். 47). 3. Elder sister; தமக்கை. (திவா.) 4. Mother; தாய். (பிங்.)

தன்னோர் taṇṇōr n. One's kith and kin, relatives or dependents; தன்னைச் சார்ந்த வர். மன்னகுமரன் றன்னோர் சூழ (பெருங். இலா வாண. 4, 106).

தனது taṇṇadu n. 1. [T. tanadu, M. tanatu.] That which is one's own; சொந்தம். தனதாகத் தான்கொண்டான் (நாலடி, 278). 2. Friendship, amity, intimacy; உரிமை. தனது பாராட்டு கினுந் தடிவார் தெவ்வர் (குற்றா. தல. நாட்டுச். 15).

தந்தை taṇṇai n. [தனது taṇṇadu + ஐ] [T. taṇṇai, K. tande, M. tanta.] Father; தகப்பன். தந்தையுந் தன்னையும் (தொல். பொ. 137).

தந்தைபெயரன் tantai-peyaraṇ n. Son, as bearing his grand-father's name; [தன் தந்தையின் பெயரினையுடையான்] மகன். தந்தைபெயரன் . . . சிறு தேருருட்டுந் தளர்நடை (ஐங்குறு. 403).

தந்தையரைவர் tantaiyar-aivar n. Five fathers, viz., king, chief, father, elder brother and preceptor according to Piṅkalantai; king, preceptor, mother, father and elder brother according to Ācāra-kōvai; father, initiator into Brahmanhood, etc., preceptor, food-giver and helper in danger according to Winslow; அரசன், தலைவன், தந்தை, முன்னோன், குரவன் (பிங்.); அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் (ஆசாரக்.); பிறப்பித்தோன், கற்பித் தோன், மணமுடிப்பித்தோன், அன்னந்தந்தோன், ஆபத்துக்குதவினோன் (W.) என்ற ஐவகைத்தந்தையர்.

தந்தை taṇṇai -> தந்தையன் tantaiyaṇ n. One's (own) father; தகப்பன், தந்தை. தந்தையன் றனக்கு முதலினன் (திருவாலவா. 49, 12).

தந்தை taṇṇai -> தாதை² tāṇṇai n. 1. Father; தந்தை. (பிங்.) நல்வேலன் றாதை (திருவாச. 9, 3). 2. Grandfather; பாட்டன். (சது.)

Geordie, United Kingdom, American Samoa.	da
Bena, Nigeria, Tanzania.	daada
Binna, Nigeria, Tanzania.	daada
Buna, Nigeria, Tanzania.	daada
Ebina, Nigeria, Tanzania.	daada
Ebuna, Nigeria, Tanzania.	daada
Ekibena, Nigeria, Tanzania.	daada
Gbinna, Nigeria, Tanzania.	daada
Lala, Nigeria, Tanzania.	daada
Purra, Nigeria, Tanzania.	daada
Yangeru, Nigeria, Tanzania.	daada
Yongor, Nigeria, Tanzania.	daada
Yungur, Nigeria, Tanzania.	daada
Caledonian, New Caledonia.	dad
Romany, Romania.	dad
Hehe, Tanzania.	dada
Kalash, Pakistan.	dada
Kalasha, Pakistan.	dada
Kalashamon, Pakistan.	dada
Kihehe, Tanzania.	dada
Kinyamwesi, Tanzania.	dada
Kinyamwezi, Tanzania.	dada
Luhya, Tanzania.	dada
Namwezi, Tanzania.	dada
Nyamwesi, Tanzania.	dada
Nyamwezi, Tanzania.	dada
Angoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Chingoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Ekipangwa, Tanzania.	dadi
Kingoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Kisi, Tanzania.	dadi
Kisutu, Tanzania, Malawi.	dadi

Ngoni, Tanzania, Malawi. dadi
 Pangwa, Tanzania. dadi
 Sutu, Tanzania, Malawi. dadi
 Romani, Europe. dadus
 Kivinza, Tanzania. data
 Rwanda, Rwanda, Democratic Republic of Congo. data
 Kirundi, Burundi, Tanzania. dawe
 Rundi, Burundi, Tanzania. dawe
 Urundi, Burundi, Tanzania. dawe
 Belauan, Palau. demal
 Palau, Palau. demal
 Palauan, Palau. demal
 Cherokee, USA. do, da
 Echijita, Tanzania. lata
 Ecijita, Tanzania. lata
 Jita, Tanzania. lata
 Kilegi, Tanzania. lata
 Kololo, Zambia, Namibia. ndate
 Lozi, Zambia, Namibia. ndate
 Rotse, Zambia, Namibia. ndate
 Rozi, Zambia, Namibia. ndate
 Rutse, Zambia, Namibia. ndate
 Silozi, Zambia, Namibia. ndate
 Tozvi, Zambia, Namibia. ndate
 Kimashami, Tanzania. nde
 Machambe, Tanzania. nde
 Machame, Tanzania. nde
 Mkuu, Tanzania. ndi
 Pakanha, Australia. ngathi
 Kivwanji, Tanzania. nhata
 Wanji, Tanzania. nhata
 Achawa, Malawi, Mozambique. n-taati
 Adsawa, Malawi, Mozambique. n-taati
 Adsoa, Malawi, Mozambique. n-taati
 Ajawa, Malawi, Mozambique. n-taati
 Ayao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Ayawa, Malawi, Mozambique. n-taati
 Ayo, Malawi, Mozambique. n-taati
 Chiyao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Djao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Haiao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Hiao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Hyao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Jao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Veiao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Wajao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Yao, Malawi, Mozambique. n-taati
 Sesotho, Lesotho, South Africa. Ntate
 Sisutho, Lesotho, South Africa. Ntate
 Sotho, Lesotho, South Africa. Ntate
 Souto, Lesotho, South Africa. Ntate
 Suthu, Lesotho, South Africa. Ntate
 Suto, Lesotho, South Africa. Ntate
 Agnang, Cameroon. nt3
 Anyah, Cameroon. nt3
 Anyan, Cameroon. nt3
 Anyang, Cameroon. nt3
 Denya, Cameroon. nt3
 Eyan, Cameroon. nt3
 Nyang, Cameroon. nt3
 Obonya, Cameroon. nt3
 Takamanda, Cameroon. nt3
 Bosnian, Bosnia and Herzegovina. otac
 Croatian, Croatia. otac
 Slovak, Slovakia, Hungary. otec
 Slovakian, Slovakia, Hungary. otec
 Cree, Canada. ottawimaw
 Huron, USA, Canada. ta
 Roshani, Tajikistan. taat
 Chiga, Uganda. taata
 Ciga, Uganda. taata
 Cilaadi, Tanzania. taata
 Ekihaya, Tanzania. taata
 Haya, Tanzania. taata
 Kiga, Uganda. taata
 Nyoro, Uganda. taata
 Oluchiga, Uganda. taata
 Orukiga, Uganda. taata

DR. RUPAK NATHJI (DR. RUPAK NATH)

Ruhaya, Tanzania.	taata
Rukiga, Uganda.	taata
Runyoro, Uganda.	taata
Ziba, Tanzania.	taata
Ganda, Uganda, Tanzania.	taata wange
Luganda, Uganda, Tanzania.	taata wange
Icaiche Maya, Guatemala.	taatah
Itza', Guatemala.	taatah
Petén Itzá Maya, Guatemala.	taatah
Yucatec Maya, Guatemala.	taatah
Breton, France.	tad
Brezhoneg, France.	tad
Cymraeg, United Kingdom.	tad
Welsh, United Kingdom.	tad
Náhuatl, Mexico.	tahtli
Ecuador Quechua, Ecuador.	taita
Yipunu, Gabon.	taji
Arniya, Pakistan.	tat
Chitrali, Pakistan.	tat
Chitrari, Pakistan.	tat
Citrali, Pakistan.	tat
Kashkari, Pakistan.	tat
Khawar, Pakistan.	tat
Khowar, Pakistan.	tat
Patu, Pakistan.	tat
Qashqari, Pakistan.	tat
Bemba, Democratic Republic of Congo, Zambia.	tata
Bende, Tanzania.	tata

தாதை² tādai -> तातः tātaḥ 1 A father; -2 A term of affection, endearment of pity, applied to any person, but usually to inferiors or juniors, pupils, children &c-3 A term of respect applied to elders or other venerable personages; -4 Any person for whom one feels pity.

Sanskrit Nighantu also gives the etymology for tāta as derived from तन् only. [तन्-क दीर्घश्च Uṇ3.9] .

தாதை² tādai -> **தாதா**¹ tādā n. 1. Father; **தந்தை**. **தாதா** வென்ற கல்விதானகலும் (குனிப்பா. ii, 283, 677). 2. Grandfather; **பாட்டன்**. 2. Aged man; **வயது முதிர்ந்தவன்**. 4. Great man; **பெரியோன்**. (மாற னலங் 140, 541.)

தாதா¹ tādā-> दादा dādā [Hindi] (nm) (paternal) grandfather; elder brother; a word of respect used for elders; a gangster, hoodlum, leader of a gang; a cock of the walk;

दादी (paternal) grandmother;

दादा dādā [Hindi] -> दीदी dīdī [Hindi] elder sister.

दीदी dī dī [Hindi] -> जीजी jījī (nf) [Hindi] an elder sister.

जीजी jījī [Hindi] -> जीजा jījā [Hindi] (nm) elder sister's husband.

தாத்தா tāttā n. [T. K. tāta.] Colloq. 1. Grandfather; **பாட்டன்**. 2. Aged man; **வயது முதிர்ந்தவன்**.

தத்தை² tattai n. [தனது taṇadu + ஐ ai] Elder sister; **தமக்கை**. (பிங்.)

தத்தம்மை tattammai n. (தத்தை¹ + அம்மை). Elder sister; **தமக்கை** .தத்தை¹. Nāñ.

தந்துவை tanduvai n. [தனது taṇadu + அவ்வை]. 1. Mother-in-law; **மாமியார்**. 2. Mother's brother's wife; **தம்மாமி**. (தொல். சொல். 400, உரை.).

Since husband and wife are belonging (தனது taṇadu) to their mother, **தந்துவை** tanduvai has denoted the mother-in-law of the wife or husband.

தன் taṇ -> **தனு**¹ taṇu n. 1. Body (one which contains Self); **உடல்**. **தனுவொடுந் துறக்க மெய்த** (கம்பரா. மிதி. 108). 2. n. Bow (act as a body for arrow); **வில்**. **தண்டு தனுவாள் பணிலநேமி** (கலிங். 226). 3. Sagittarius in the Zodiac; **தனுராசி**. (சிலப். 17, பக். 453.) 4. Month of Mārkaḷi = December-January; **மார்கழி மாதம்**. 5. A linear measure = 4 karam, as the length of a bow;

தனு¹ taṇu -> धनुः dhanuḥ A bow

தனு¹ taṇu -> தனுசு taṇusu n. Bow (act as a body for arrow); வில்.

தனுசு taṇusu -> धनुस् dhanus . n. A bow

Sanskrit Pundits are citing धन् dhan as the root for the धनुः. However, the inappropriate meaning of धन् is as follows.

धन् I. 1 P. (धनति) To sound. -II. 3 P. (दधन्ति) Ved. To bear fruit.

தனு¹ taṇu -> तनु tanu -f. 1 The body, the person. -2 Outward form, manifestation; -3 Nature, the form or character of anything;

तनुजः tanujaḥ a son; Bhāg.5.9.6.

तनुजा tanujā a daughter.

The words तनुजः tanujaḥ and तनुजा tanujā are interpreted as son and daughter born from the body. It is incorrect. It should be interpreted as born to oneself (तन् taṇ Self) i.e. own son & daughter and not as born from the body.

तनु tanu -> तनुस् tanus n. The body.

तनु tanu -> तन् tanū f. 1 The body, person, self. -2 A limb, member of the body;

तन् taṇ -> தந்து tandu n. One's own Descendant, progeny; சந்ததி. (பாழி. அக.)

தந்து tandu -> तन्तुः tantuḥ n. An offspring, issue, race;

तन् taṇ -> तन् tan f. Ved. One's own Offspring, posterity.

तनः tanaḥ Ved. One's own descendant;

तना, तनम् One's own offspring, posterity;

तनस् tanas m. Ved. One's own offspring, posterity;

தன் taṇ -> தனையள் taṇaiyaḥ n. Daughter; மகள். தனையை. மிகு வலியொடுந் தனைய டோன்றும் (கம்பரா. தாடகை. 29).

தன் taṇ -> தனையன் taṇaiyaṇ n. Son; மகன். தனையன். நேமியான் றனையனும் (கம்பரா. பள்ளி. 39).

தன் taṇ -> தனையை taṇaiyai n. Daughter; மகள். தவ்வையாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் றனையை (கம்பரா. மந்தரை. 88).

தனயன் taṇayaṇ n. Son; மகன். தானுந் தேருமே யாயின னிராவணன் றனயன் (கம்பரா. பிரமாத். 59).

தனயன் taṇayaṇ -> तनयः tanayaḥ 1 one's own son; Ms.3.16; सुदक्षिणायां तनयं ययाचे R.2.64. -2 A male descendant. -3 (In astrol.) N. of the fifth lunar mansion.

तनयौ (dual) tanayau A son and a daughter.

तनयम् tanayam Posterity, family, offspring.

தனையை taṇaiyai -> तनया tanayā one's own daughter; Ms.11.171.

Similarly Sanskrit has also derived words.

स्व sva pron. a. 1 One's own, belonging to oneself, often serving as a reflexive pronoun; -2 Innate, natural, inherent, peculiar, inborn;. -3 Belonging to one's own caste or tribe;

स्वः svaḥ 1 One's own self. -2 A relative, kinsman; -3 The soul. -4 N. of Viṣṇu.

स्वजः svajāḥ 1 a son or child. -2 sweat, perspiration. -3 a viper.

स्वजा svajā a daughter.

स्वजनः svajānaḥ 1 a kinsman, relative; -2 one's own people or kindred, one's household.

जातिः svajātiḥ 1 one's own kind. -2 one's own family or caste.

स्वक svaka a. One's own, own.

स्वकः svakaḥ A relation, friend.

स्वकम् svakam One's own property.

The word स्वसृ svasṛ is the Tamil translation of தங்கை. In Tamil, it denotes younger sister only.

தன் taṅ pron. தான். Oneself; சுயம் .Oblique case-form of the pronoun tāṅ; தான் என்ற சொல் வேற்றுமை யுருபை ஏற்குமிடத்துப் பெற்றுத் திரிபு.

தான்¹ tāṅ [K. tāṅ.] pron. 1. He, she or it; படர்க்கை யொருமைப்பெயர். தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான் (நாலடி, 248). 2. Oneself; சுயம். தானாகப் படித்தவன்

स्व sva pron. a. 1 One's own, belonging to oneself, often serving as a reflexive pronoun; स्वनियोगमशून्यं कुरु Ś.2; प्रजाः प्रजाः स्वा इव तन्त्रयित्वा 5.5; oft. in comp. in this sense; स्वपुत्र, स्वकलत्र, स्वद्रव्य. -2 Innate, natural, inherent, peculiar, inborn; सूर्यापाये न खलु कमलं पुष्यति स्वामिणि ख्याम् Me.82; Ś.1.19; स तस्य स्वो ऽवः प्रकृतिनियतत्वादकृतकः U. 6.14. -3 Belonging to one's own caste or tribe;

தங்கை taṅgai n. [K. taṅgi, M. taṅka.] 1. Younger sister; இளையசகோதரி. தங்கையை மூக்குந் தமையனைத் தலையுந் தடிந்த (திவ். பெரியாழ். 4.7) 1). 2. A female standing in the relationship of a younger sister to a person, as daughter of a paternal uncle or a maternal aunt; தங்கை முறையாள். கலைவாணித் தங்கைபுயம் புகழ்ந்து வாழ்த்து திருப்போ. சந். ஊசல். 6). 3. Junior co-wife; இளையாள்.

स्वसृ svasṛ & स्वसा svasā f. A sister; -2 A finger (Yed.).

கை Kai in Tamil means young or small. Therefore தங்கை taṅgai means one who is younger than the person concerned.

கை kai n. [T. K. M. Tu. kai.] 1. Hand, arm; கரம். அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே (தொல். எழுத். 315). 2. Elephant's trunk; யானைத் துதிக்கை. தூங்குகையா னோங்கு நடைய (புறநா. 22). 3. Ray, as of the sun; கிரணம். செங்கைநீட்டித் தினகரன் றோன்றலும் (திருவிளை. விடை. 20). 4. Group, set, as in counting bricks, dry dung-cakes; செங்கல் முதலியவற்றை எண்ணும் ஓரளவு. Colloq. 5. Hand-pose in dancing; அபிநயக்கை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 6. Side, right or left; பக்கம். இருகையு மிரைத்து மொய்த்தார் (கம்பரா. கை கேசி. 83). 7. Faction, party; கட்சி. எதிர்க்கையில் சேர்ந்திருப்பவர் யார்? 8. Rafter; கைமரம். கால் தொடுத்திருகையேற்றி (தேவா. 838, 4). 9. Semaphore; ரயிலின் கைகாட்டி. Colloq. 10. Sleeve of a garment; சட்டையின் கை. Colloq. 11. Handle, as of an axe; கைப்பிடி. நெடுங்கை நவியம் பாய்தலின் (புறநா. 36, 7). 12. Handle, as of a fan; விசிறிக்காம்பு. மணிக்கை யாலவட்டம் (பெருங். உஞ் சைக். 34, 217). 13. Wing of a bird; சிறகு. கோழி கைத்தலத்தைக் கொட்டி (அரிச். பு. விவா. 195). 14. Wing of an army; படையுறுப்பு. (பிங்.) 15. Army; சேனை. கைவகுத்து (தணிகைப்பு. சீபரி. 467). 16. Place; இடம். (சூடா.) 17. Money on hand; கைப்பொருள். அவரன்பும் கையற்ற கண்ணே யறும் (நாலடி, 371). 18. That which is fit to be done; செய்யத்தக்கது. கையறியாமை யுடைத்தே (குறள், 925). 19. Decoration, dressing; ஒப்பனை. (பிங்.) 20. Strength, ability; ஆற்றல். ஆரிடம் உன்கை யைக் காட்டுகிறாய். 21. Handful; கையளவு. Loc. 22. Hands, workmen, assistants; ஆள். எத்தனை கை வேலை செய்தன?. 23. Littleness, smallness; சிறுமை. கைஞ்சூனங் கொண்டொழுகுங் காரறிவாளர் (நாலடி, 311). 24. Custom, usage, way of the world; உலகவொழுக்கம். கையொன்றறிகல்லாய் (கலித். 95). 25. Row, line; ஒழுங்கு. கையமை விளக்கம் (முல்லைப். 49). 26. Younger sister; தங்கை. (பிங்.)

Later this Tamil word “கை kai” also specifically denoted younger sister.

கை Kai in Tamil denotes hand. Sister was considered like a (helping) hand of a person. Actually, கை Kai was wrongly interpreted by Sanskrit and translated as finger for the word स्वस्व svasṭ . In Sanskrit स्वस्व svasṭ denotes finger.

The actual meaning of स्वस्व is as follows.

स्वस्व 1, 3 P. (सरित्, ससर्ति, also धावति; ससार, असार्षीत्, असरत्, सरिष्यति, सर्तुम्, सूत) 1 To go, move, proceed; मृगाः प्रदक्षिणं ससुः Bk.14,14. -2 To go towards, approach; निष्पाद्य हरयः सेतुं प्रतीताः ससुरर्णवम् Rām. -3 To rush upon, assail; ब्राह्मणार्थं समुत्पन्ने योऽरिषिः सृत्य युध्यति Mb.12.97.1; (तं) ससारापि मुखः शूरः शार्दूल इव कुञ्जरम् Mb. -4 To run, go fast, slip away from; सरति सहसा बाहोर्मध्यं गताप्यबला सती M.4.11. -5 To blow (as wind); तं चेद्वायौ सरति सरलस्कन्धसंघट्टजन्मा Me.55. -6 To flow. -7 To cross, traverse. -Caus. (सारयति-ते) 1 To cause to go or move. -2 To extend. -3 To rub, touch gently (with the fingers); तन्त्रीमाद्रां नयनसलिलैः सारयित्वा कथंचित् Me.88. -4 To push back or away, remove; सारयन्तीं गण्डाणो गात् कठिनविषमामेकवेणीं करेण Me.93. -5 To put in array, arrange. -6 To show, manifest. Desid. (सिसीर्षति) To wish to go &c.

If the word स्वस्व denotes स्वस्व ought to become सरित्, ससर्ति, ससार, असार्षीत्, असरत्, सरिष्यति, सर्तुम्, सूत only duing Sandhi. Because स्वस्व is a verb and not noun. E.g.

अतिस्व atisṭ 1 P. Ved. To extend. -Caus. 1 To extend.-2 To exert oneself to drive out (as a fluid).

उत्स्व utsṭ Caus. 1 To expel, turn out, drive away; -2 To remove, keep or put aside; K.24; to push far; R.4.53;

उपस्व upasṭ 1 P. 1 To go towards, approach, draw near; -2 To go against, attack. -3 To have intercourse (as of a woman with a man); Mb.3.

निःस्व niḥṣṭ 1 P. 1 To come forth, slip away from, go out, issue from; -2 To depart, set out for; -3 To flow forth, ooze out, exude; -Caus. To turn out, expel, drive away.

प्रस्व prasṭ 1 P. To flow forth, spring, arise, proceed, -2 To go forth, advance; -3 To spread, spread round; -4 To spread, prevail, pervade; 5 To be stretched, to extend; -6 To be disposed or inclined to (do a thing), move; -7 To prevail, begin, commence; -8 To be long, be lengthened; -9 To grow strong or intense; -1 To pass away (as time). -11 To break forth or out (as fire). -12 To be displaced (as the humours of the body). -Caus. 1 to spread, stretch; -2 To stretch forward, extend, hold out (as the hand); -3 To spread out or expose for sale; -4 To open wide, expand (as eyes). -5 To publish, promulgate. -6 To prose- cute. -7 (In gram.) To change a semi-vowel into the corresponding vowel.

विस्व visṭ 1 P. 1 To spread, be extended or diffused; -2 To return. -Caus. 1 To spread, stretch. -2 To cause to prevail or spread.

संस्व saṁsṭ 1 P. 1 To go towards, approach. -2 To revolve, turn round. -3 To spread. -4 To move. -5 To go or flow together. -6 To go to, obtain; -7 To come forth. -Caus. 1 To spread over, cause to move over. -2 To revolve or turn round; -3 To put off, defer. -4 To use, employ.

If स्वस्व denotes driving/propelling, then it also the wrong tamil translation of கை kai.

கை³-த்தல் kai 11 v. tr. 1. To produce, as a sound; to propel, shoot, as an arrow; செலுத்துதல்.

சிலம்பிரங்கு மின்குரல் கைத் தெடுத்தலின் (சீவக. 2683). 2. To feed with the hand; ஊட்டுதல். காழோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப (மதுரைக். 659).

Due to the confusion, Sanskrit pundits shows the dhatupatha of [स्व अस्-ऋन्; Uṇ.2.97]. स्व सू .

स्व सू I. 2, 4 Ā. (सूते, सूयते, सूत) To bring forth, produce, beget, yield (fig. also); -With प्र to bring forth, beget, produce. -II. 6 P. (सुवति) 1 To excite, incite, impel. -2 To remit (as debt).

स्व सू a. (At the end of comp.) Bringing forth, producing, yielding &c. -f. 1 Birth. -2 A mother;

However said dhatupatha स्व सू gives the meaning of birth or mother only. If it so, Sanskrit pundit could not explain the meaning of finger for the word स्वस्व svasṭ etymologically.

Wife and husband are considered as belonging to husband and wife respectively. Therefore the words denoting such words are also formed by Tamil and borrowed by Sanskrit from Tamil.

स्वक svaka -> स्वकीय svakīya a. One's own, own. -2 Of one's own family.

स्वकीया One's own wife.

Earlier, a girl was given in marriage to warrior/strong man. Therefore the words denoting man have denoted husband also.

ஆள் āḷ -> ஆண் āṇ n. 1. [K. M. Tu. āṇ.] Male; ஆண்பாற்பொது. 2. Manliness, courage; வீரியம். மானமதாணி யாணிற் றாங்கல் (ஞானா. 17, 7). 3. Superiority, excellence; தலைமை. (மாறன. 261, உதா. செய். 726, உரை.) 4. Warrior of an army; வீரன். ஆண்ணி புகுதலும் (சிறுபாண். 211). 5. Marking-nut tree. சேமரம். (பிங்.), Sage-leaved alangium. அழிஞ்சில். ஆண்மரக்கிளவி (தொல். எழுத். 304).

ஆண்டொழில் āṇ-ṭolil n. (ஆண் + தொ ழில்). Heroism, heroic act; வீரச்செய்கை.

ஆண்டொழின்மைந்தன் āṇ-ṭolil- maindaṇ, n. Arjuna, as a hero; அருச்சுனன். (பிங்.)

ஆண்பிள்ளை āṇ-pillai n. 1. Male child, son; ஆண்குழந்தை. 2. Man; புருஷன். Colloq. 3. Man of capacity, ability, strength of character; சமர்த்தன். Colloq. 4. Warrior; வீரன்.

ஆண்பிள்ளைகளான பீஷமத்துரோணாதிகளிறே (ஈடு, 7, 4, 5). 5. Husband; கணவன்.

ஆண்பிள்ளைச்சிங்கம் āṇ-pillai-c-ciṅ- gam, n. < id. +. Bold, heroic, intrepid man, as brave as a lion, a term of praise; வீரன். ஆண் பிள்ளைச் சிங்கத்திற்கு யார் நிகர்? (W.)

ஆன்மா āṇmā n. Soul, self, spirit, as opp. to matter; உயிர். (திவா.)

ஆன்மா āṇmā + வீரன் vīraṇ -> ஆன்மவீரன் āṇma-vīraṇ n. (நாநார்த்த.) 1. Strong man; விறலோன். 2. Brother-in-law; மைத்துனன். 3. Son; புத்திரன். 4. Learned man; கற்றோன்.

Generally wife is considered as weaker sex and husband is expected to be a strong man. Therefore husband or his brother is considered as strong man and husband is belonging to wife. In his absence, husband's brother is mentioned as he can also marry his brother's wife in the earlier days.

The words denoting husband has also denoted brother-in-law which can be discussed later.

வீரம்¹ vīram n. 1. Heroism, bravery; பராக்கிரமம். கன்மே நிற்பர் தம்வீரந் தோன்ற (சீவக. 2302). 2. (Rhet.) The sentiment of heroism, one of nyā-racam, q.v.; நவரசத்துள் பராக்கிரமத்தை விளக்குஞ் சுவை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. Strength, might; வலிமை. வீரநோய் வெகுளி (சீவக. 2771). 4. Excellence; மேன்மை. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக் கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 6. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. (சைவச. 333, உரை.) 7. See வீராசனம். பதுமநகரில் வீரம் (பிரபோத. 44, 68). 8. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.) 9. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.) 10. A kind of fig; அத்திவகை. (யாழ். அக.) 11. Back; முதுகு. (நாம தீப. 585.) 12. cf. வேரம். Mountain; மலை. (பிங்.) வீரந் துஞ்சுவ வெண்மதி (இரகு. குசன. 71).

வீரம்¹ vīram-> வீரன் vīraṇ n. 1. Hero, warrior; பராக்கிரம முள்ளவன். நன்னீர்சொரிந்தனன் வீரனேற் றான் (சீவக. 489). 2. Vīrabhadra. See வீரபத்திரன். நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே (குக்க யாகப். 334). 3. Arhat; அருகன். வீரன் றாணிழல் விளங்க நோற்றபின் (சீவக. 409). 4. Commander; படைத்தலைவன். (திவா.) 5. Bhīṣma; வீடுமன். (யாழ். அக.) 6. A village deity. See மதுரைவீரன். 7. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.) 8. Sacrificial fire; ஓமாக்கினி. (யாழ். அக.) 9. Dancer; கூத்தாடி. (யாழ். அக.)

வீரன் vīraṇ -> வீரை² vīrai n. 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Mother; தாய். (யாழ். அக.) 3. Plantain; வாழை. (சங். அக.)

வீரன் vīraṇ -> வீரியன் vīriyaṇ, n. Hero; வீரன். அசுரரை யாவியுண்ட வீரியன்... அக்கவிதை மன் னன் (கம்பரா. அனுமப். 29).

வீரபத்தினி vīra-pattinī n. Wife of a hero; வீரனுடைய மனைவி.

Similarly the following words in Tamilare formed and Sanskrit has borrowed it from Tamil

சூரம்'sūram n. Valour, bravery, heroism; வீரம். (சூடா.)

சூரம்'sūram -> சூரன் sūraṇ n. 1. Warrior, man of valour, hero; வீரன். (பிங்.) துறப்பில ரற் மெனல் சூர ராவதே (கம்பரா. தைலமாட்டு. 30).

சூரி³ sūri n. 1. Heroic woman; வீரமுள்ளவள். 2. Durgā; மாகாளி. (பிங்.) நான் முகன் வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி (அரிச். பு. பாயி. 9). 3. Goddess of the forest; காடுகாள். (பிங்.)

சூரன் sūraṇ -> शूरः sūrah A hero, warrior, valiant man.

சூரம்'sūram -> शूर sūra a. Brave, heroic, valiant, mighty;

Since husband is considered as belonging (स्व sva) to his father, the words in Sanskrit have denoted the father-in-law of the wife. He is the father of her husband. He is directly belonging to her husband in relationship. Compare.

தந்துவை tanduvai n. [தனது taṇadu + அவ்வை]. 1. Mother-in-law; மாமியார். 2. Mother's brother's wife; தம்மாமி. (தொல். சொல். 400, உரை.).

स्वशुरः svaśuraḥ A father-in-law; cf. ஷசூர.

स्वशुरः svaśuraḥ -> शशुरः śvaśuraḥ 1 A father-in-law, wife's or husband's father; -2 A respectable man.

शशुरौ śvaśurau (dual) The father-in-law and mother-in-law.

Sanskrit or other Indo European languages could not explain the origin or etymology of the said word.

शशुरः śvaśuraḥ -> शशुरकः śvaśurakaḥ A father-in-law.

शशुरः śvaśuraḥ -> शशुर्यः śvaśuryaḥ 1 A brother-in-law, a wife's or husband's brother. -2 The younger brother of a husband.

शशुरः śvaśuraḥ -> शशुरीः śvaśurīḥ f. A mother-in-law, a wife's or husband's mother; शशुरनानुष्ठितचारुवेशाम् R.14.13.

Kinship and names based upon giving/yielding and taking.

துள் tuḷ -> தள் taḷ -> தள்ளை taḷḷai n. [T. talli, M. taḷḷa.] Mother; தாய். (தொல். சொல். 400, உரை.)

துள் tuḷ -> துரு² turu n. Tree; மரம். (உரி. நி.)

துரு² turu -> துருமம்¹ turumam n. 1. Tree; மரம். (பிங்.) 2. Arnotto. சாப்பிரா. (மலை.) 3. Celestial tree; கற்பகதரு. (யாழ். அக.)

துரு² turu -> द्रु dru m., n. 1 Wood. -2 Any instru- ment made of wood., द्रु dru -m 1 A tree; Ms.7.131. -2 A branch.

Tree O.E. *treo*, *treow* "tree" (also "wood") (O.Fris. *tre*, O.S. *trio*, O.N. *tre*, Goth. *triu*), Gk. *drys* "oak," *doru* "spear;" O.C.S. *drievō* "tree, wood;" Serb. *drvo* "tree," *drva* "wood;" Rus. *drevo* "tree, wood;" Czech *drva*; Pol. *drwa* "wood;" Lith. *derva* "pine wood;" O.Ir. *daur*, Welsh *derwen* "oak," Albanian *drusk* "oak").

துருமம்¹ turumam द्रुमः drumah 1 A tree; -2 A tree of Paradise. -3 An epithet of Kubera.

தள் taḷ -> தரு-தல் taru & தா²-தல் tā 13 v. tr. [K. M. tā.] 1. To give, as to equals; ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல். (தொல். சொல். 446.) 2. To grant, bestow; ஈந்தருளுதல். 3. To instruct; உபதேசித் தல். நாதனாரருள்பெறு நந்தி தந்திட (கந்தபு. அவையடக். 8). 4. To serve; பரிமாறுதல். இன்சோறு

தருநர் (மதுரைக். 535). 5. To cause to get; அடை வித்தல். பொருபடைதருஉங் கொற்றமும் (புறநா. 35, 25). 6. To create, form, construct; படைத்தல். தருமதேவதை . . . தருதலாற் றருமத்தீர்த்தம் (சேதுபு. சக்கர. 14). 7. To beget, generate, procreate; மகப்பெறுதல். புயங்கமெலாஞ் சுதையென்னு மாது தந்தாள் (கம்பரா. சடாயுகாண். 28). 8. To produce, compose; நூல் முதலியன இயற்றுதல். சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே (கம்பரா. சிறப்பு. 11). 9. To denote; express; உணர்த்துதல். இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலை (நன். 142). 10. To acquire, gather; சம்பாதித்தல். தாளினாற் றந்த விழுநிதியும் (திரிகடு. 47). 11. To capture; கைப்பற்றுதல். ஆரெயில் பலதந்து (புறநா. 6, 14). 12. To call, summon; அழைத்தல். மற்றவட் டருக வீங்கென (சிலப். வழக்குரை. 45). 13. To yield, bring forth, as trees; மரமுதலியன பலன் கொடுத்தல். (W.)--aux. An auxiliary added to verbs; ஒரு துணைவினை. வண்டாயத் திரிதருங் காலத்து (நாலடி, 284).

தருதல் tarutal n. Gift; கொடை. (சூடா.)

தருநன் tarunaṅ n.. Giver, donor; கொடுப்பவன். எல்லைதருநன் (பொருந. 233).

தரு taru -> தரவு¹ taravu n. 1. Giving, handing over; தருகை. புனிற்றான் றரவி னிளையர் பெரு மகன் (அகநா. 338). 2. First member of kali verse; கலிப்பாவின் முதலுறுப்பு. (தொல். பொ. 444.) 3. Order; கட்டளை. (Insc.)

தரு taru -> தருப்பி¹-த்தல் taruppi v. intr. 1. To give libations of water to manes, Ṛṣis or gods; பிதிரர் முதலாயினார்க்குத் தருப்பணஞ் செய் தல். -. நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் செய்வார் (பெரியபு. திருஞான. 60). 2. To dedicate oneself to God by daily japa dhyāna; செபத்தியானங்களால் கடவுளுக்குத் தன்னை அர்ப்பித்தல். (J.)

தருப்பி¹-த்தல் taruppi -> தருப்பணம்¹ taruppaṅam n.. 1. Libations of water to gods, Ṛṣis and manes; தேவர்களுக்கும் இருடிகளுக்கும் பிதிரருக்கும் இறுக்கும் நீர்க்கடன். எள்ளு நீருமுகந்து தர்ப்பணம் புரிந்தால் (சேதுபு. இராமனருச். 240). 2. Food, refreshment; உணவு. தருப்பணப் பிண்டியும் (திவா. 11, அந்தத்துப்பொருள், 9). 3. Fried paddy pestled and cleaned; அவல். கருப்புக் கட்டியொடு தருப்பணங் கூட்டி (பெருங். உஞ்சைக். 40, 129).

Offering Arghya to the Sun. There is a distinctive tradition of giving arghya (a respectful offering of water to a deity) or libation to the sun god.

தருப்பணம்¹ taruppaṅam -> தர்பணம்¹ tarpaṅam One of the five daily Yajñas (performed by men), presenting libations of water to the manes of the deceased ancestors (पितृयज्ञ).

Sanskrit pundits are wrongly referring तृप् तृप् as the root for तर्पणम् tarpaṅam. Because libation of water to gods, Ṛṣis and manes involves voluntary giving or submitting food, etc before their images, idols in memory of their desire. Such giving or submission may not be a pleased/desired one to the gods, Ṛṣis and manes. Gods, Ṛṣis and manes never ask/desire for the same.

तृप् तृप् I. 4,5,6 P. (तृप्यति, तृप्नोति, तृपति, तृप्त) 1 To become satisfied, be pleased or contented; अथ तृप्स्यन्ति मांसादाः Bk.16.29; प्राशीन्न चातृपत् क्रूरः 15.29; (usually with instr., but sometimes with gen. or loc. also); को न तृप्यति वित्तेन H.2.133 (v. 1. दृप्यति); तृप्तस्तत्पिशितेन Bh.2.84; नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः । नान्तकः सर्वभूतानाम् पुसा वामलोचना ॥ Pt.1.137; तस्मिन्हि ततृपुर्देवास्तते यज्ञे Mb. -2 To please, gratify. -Caus. To gratify, please, -Dvsid. तितृप्सति; तितर्पिषति. -II. 1 P., 1 U. (तर्पति, तर्पयति-ते) 1 To light up, kindle. -2 (Ātm.) To be satisfied. -3 To please, satisfy. -4 To gladden, refresh, reanimate; स्वैरं स्वैरं प्रेरितैस्तर्पयति U.3.2.

தருப்பி-த்தல் taruppi -> அருப்பி-த்தல் aruppi- , 11 v.tr. To dedicate; உரியதாக்குதல்.

அரன்றனக் கருப்பித் துண்ணு மன்னமே யன்ன மாகு
மரன்றனக் கருப்பித் துண்ணா வன்னமோ வன்ன மாகா
தரன்றனக் கடியர் தாமே யருந்துவ ரன்ன மற்றை
யரன்றனக் கடிய ரல்லா ரருந்துவ தியாதோ வம்மா. சிவபரத்துவ நிச்சயம்

வாஞ்சியம் புதுமலர் மழைநதாங்கு எஞ்சலில்
வேலைகேழு காந்தஞர்ச் சாளைகலம் அருப்பித்து
ஆகவல்லனும் அஞ்சகேவுதான் - முதலாம் ராஜாதிராஜன் மெய்க்கீர்த்தி

அருப்பி-த்தல் aruppi-> அருப்பணம் aruppanam n. Dedication; உரியதாகக்கொடுக்கை.

அருப்பி-த்தல் aruppi-> அருப்பிதம் aruppitam n. That which is offered; உரியதாக்கப்பட்டது.

அருப்பணம் aruppanam-> अर्पणम् arpanam 1 Placing or putting upon, setting upon; स तस्य दृश्यर्पणसंप्रचोदितः Rām.5.47.2; पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठम् R.2.35. -2 Inserting, placing or putting in. -3 Giving, offering, resigning; स्वदेहार्पण- निष्क्रयेण R.2.55; मुखार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः 13.9; तत्कुरुष्व मदर्पणम् Bg.9.27. -4 Restoration, delivery, giving back; न्यास° Ak. -5 Piercing, perforating; यद्यद् द्युत् लिखितमर्पणेन Av.12.3.22; तीक्ष्णतुण्डार्पणेशीवां नखैः सर्वा व्यदार- यत् Rām. (Said to mean also fire, god, an oblation, a Mantra and the tongue of fire. Tv.

அருப்பிதம் aruppitam -> अर्पित arpita a. 1 Inserted, fixed, full of; -2 Placed in or upon; -3 Thrown, cast into-4 Transferred to, engraved; painted; -5 Offered, delivered, entrusted; -6 Given back; -7 Ceased, gone; -8 Pierced;

Sanskrit Pundits are wrongly citing ऋ ङ as the root for the words अर्पित arpita and अर्पणम् arpanam. ऋ ङ is never used. Only अर्पयति, अर्पिपत्, अर्पित are used. See.

ऋ ङ Caus. (अर्पयति, अर्पिपत्, अर्पित) 1 To throw, cast, fling; fix on implant in; हृदि शल्यमर्पितम् R.8.87. -2 To put or place on, fix upon, direct or cast towards (as the eye &c.); वाष्पकोष्ठापितहेमवेत्रः Ku.3.41; Ś.6.5,17,3.26; R.17. 79; Ś.6.8; Bk.5.9; Ku.6.11; R.15.77; Bg.8.7, 12.14; करपल्लवार्पित Śi.9.54. -3 To place in, insert, give, set or place; अपथे पदमर्पयन्ति हि R.9.74,78; चित्रार्पिताम् Ś.6.15 drawn in a picture; R.2.31; द्वारदेशे Amaru. 62; V.4.35; Mu.7.6; Bh.3.18; लोकोत्तरं चरितमर्पयति प्रतिष्ठाम् R. G. -4 To hand over or make over; give to, give in charge of, consign, deliver; इति सूतस्याभरणान्यर्पयति Ś.1,4. 19; Bk.8.118; Y.2.65. -5 To give up, sacrifice (as the inherent sense); अत्र कलिङ्गगङ्गाशब्दौ आत्मानमर्पयतः S. D.2. -6 To give back, restore; अर्पितप्रकृतिकान्तिभिर्मुखैः R.19.1; Bk.15.16; Amaru.94; Ms.8.191; Y.2. 169. -7 To pierce through, perforate, penetrate.

தரு taru -> தருப்பை taruppai n. Kaus, the sacred grass, *Poa cynosuroides*; குசைப்புல். வசிட்டன் றருப்பையோ டினிதி னெய்தினான் (கம்ப ரா. கடிமண. 84).

தருப்பை taruppai-> दर्भः darbhaḥ A kind of sacred grass (Kuśa grass) used at sacrificial ceremonies &c.;

A dried grass twig (*darbha*) is necessary for performing tarpan. *Tarpan* for God is performed from the tip of the *darbha*, *tarpan* for Sages should be performed by folding the *darbha* in the middle, and *tarpan* for deceased ancestors' souls should be performed from the tip and root of the two *darbhas*.

Linguists wrongly connect English turf with Darbhaḥ.

English turf [Middle English turf, torf, Old English turf (“turf, sod, soil, piece of grass covered earth, greensward”)] Dutch turf (“turf”), Low German torf (“turf”), German dialectal Turbe (“turf”), German Torf (“peat, turf”), Swedish torf (“turf”), Icelandic torf (“turf”).

It Is actually connected with the words தூர்வை tūrvai, தூர்வா dūrvā.

தூர்வை tūrvai n. Quitch grass. அறுகு. (திவா.) தூவெள் தூர்வைக்காடும் (திருவிளை. உக்கிர. 23).

தூர்வை tūrvai -> தூர்வா dūrvā Bent grass, panic grass (considered as a sacred article of worship and offered to deities &c.).-

தரு taru -> தருமம் tarumam n. 1. Virtuous deed; நற்செயல். (பிங்.) 2. Statute, ordinance, law, sacred law; விதி. (உரி. நி.) 3. Ancient text-books on Hindu law. தருமநூல். (உரி. நி.) 4. Usage, practice, customary observance or prescribed conduct; ஒழுக்கம். (உரி. நி.) 5. Duty; கடமை. Colloq. 6. Justice, righteousness; நீதி. பொருது மென்கை தருமமோ (பாரத. சூதுபோர். 186). 7. Charity, benevolence; தானமுதலிய அறம். தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா (நாலடி, 250). 8. Nature; inherent qualities; characteristics; instinct; இயற்கை. (உரி. நி.) தரும மி. தெனப் பன்னா மரபெனின் (ஞானா. 11, 23).

Charity is considered as the virtuous deed. Sadaqah (voluntary charity) is a virtuous deed in Islam “தானம் tānam/ दानम् dānam” is a voluntary gift without any request. “தருமம் tarumam” is a gift on request. However, “दान धर्मः dāna dharmah” means alms-giving, whether it is voluntary or involuntary.

தரு taru -> धृ dhr̥ I. 6 Ā. 1 To assign anything to any person, allot, assign. -2 To owe anything to a person (with dat.; rarely gen. of person, 1 only in this sense);

தருமம் tarumam -> धर्मः dharmah n. 1 Religion; the customary observances of a caste, sect, &c. -2 Law, usage, practice, custom, ordinance, statue. -3 Religious or moral merit, virtue, righteousness, good works (regarded as one of the four ends of human existence); 4 Duty, prescribed course of conduct; -5 Right, justice, equity, impartiality. -6 Piety, propriety, decorum. -7 Morality, ethics -8 Nature. disposition, character; -9 An essential quality, peculiarity, characteristic property, (peculiar) attribute; -10 Manner, resemblance, likeness. -11 A sacrifice. -12 Good company, associating with the virtuous -13 Devotion, religious abstraction. -14 Manner, mode. -15 An Upaniṣad q. v. -16 N. of Yudhiṣṭhira, the eldest Pāṇḍava. -17 N. of Yama, the god of death. -18 A bow. -19 A drinker of Soma juice. -2 (In astrol.) N. of the ninth lunar mansion. -21 An Arhat of the Jainas. -22 The soul. -23 Mastery, great skill;

தருமம் tarumam -> धर्मम् dharmam A virtuous deed.

தரு-தல் taru -> तारकम् tāragam (one which is given to another) n. 1. That which protects or supports; receptacle; vehicle, means; refuge; ஆதாரம். எனக்கு நின்னகுடாரகம் (தாயு. மெளன. 6). 2. Sustenance, light food, diet for convalescents; பத்தியவுணவு. Loc.

Compare: அளி²-த்தல் aḷi- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. ததீசியுத். 9).--

தரு-தல் taru -> தரு taru (one which is yielding, giving, producing) n. 1. Tree; மரம். தரு வனத்துள் (கம்பரா. கையடைப். 10). 2. The kaf- pakam/Kalpadruma கற்பகவிருட்சம். 3. Bastard sandal. தேவதாரு. (தைவல. தைல. 17.)

தரு taru -> तरुः taruḥ A tree;

தரு taru -> தாரு tāru n. 1. Tree; மரம். (சூடா.) மாதாருவன்ன சிலை (கந்தபு. தாரக. 71). 2. Branch of a tree; மரக்கிளை. (பிங்.) 3. Red cedar. See தேவதாரு. (தைவல. தைல.) 4. Piece of timber, wood; மரத்துண்டு. கொல்லிப் பாவை யினிற் றாருவமைத்த வல்லிப்பாவை (இரகு. குசன். 26). 5. Temporary wooden image set up in place of the stone image when the temple is renovated; கோயிலைப் பிரித்துப் புதுப்பிக்கும்போது கற்சிலைக்குப் பிரதியாகத் தாபித்த கட்டை உரு. Loc.

தாரு tāru -> दारु daruḥ n. (said to be m. also) 1 Wood, a piece of wood, timber. -2 A block. -3 A lever. -4 A bolt. -5 The pine or Devadāru tree. -6 Ore. -7 Brass. -

தரு taru -> दारु dāru a. 1 Liberal. -2 Kind.

दारु dāru -> दारुः 1 A liberal or munificent man. -2 A donor. -3 An artist.

தரு taru -> தாரம் tāram (one who is given (in marriage etc)) n. 1. Wife; மனைவி. தபுதார நிலை (தொல். பொ. 79). 2. Married state; விவாகமான நிலை. தாரத்துக்குட்பட்டான். (W.) 3. Gemini; மிதுனராசி. (சங். அக.) 4. A celestial tree; தெய்வதருவுள் ஒன்றாகிய மந்தாரம். (சிலப். 15, 157, உரை.) 5. Red cedar. See தேவதாரம். (தைவல. தைல.). 6. Lesser galangal. சிற்றரத்தை. 7. Seville orange. நாரத்தை. 8. Rare, valuable articles or things; அரும்பண்டம். கடற்ப. றாரத்த

நாடுகிழ்வோயே (புறநா. 30). 9. Venom of the whip-snake; பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு. (W.) 10. Confines, limit; எல்லை. பழித்தாரமாம் (ஆசாரக். 92). 11. Vermilion; சாதிலிங்கம். (W.)

தாரம் tāram -> दारा: dārā -m. (pl.) A wife;

தரு taru -> தாராளம் tāraḷam n. [T. dhārāḷamu.] 1. Generosity, liberality, magnanimity; உதாரம். தாராளமாய்க் கொடுக்கிறான். 2. Roominess, spaciousness, amplitude; விசாலம். தாராளமான வழி. 3. Plenty, copiousness, sufficiency, completeness; நிறைவு. தாராளமாய் விளைந் தது. 4. Frankness, candour, openness, freedom; வெளிப்படை. அவரிடந் தாராளமாய்ச் சொல்லலாம். 5. Fluency, readiness in speech or utterance, proficiency, skilful execution in singing or playing on an instrument; சாதுரியம். தாராளமாய் வாசிக்கிறான். 6. Confidence; boldness, freedom; தைரியம். தாராளமாய் நிற்க நிர்ச் சிந்தை காட்டி (தாயு. சுகவாரி. 8).

தாராளக்காரன் tāraḷa-k-kāraṇ n. Liberal, free-handed person; உதாரன்.

தரு taru -> தாரிகம் tārikam n. Duty, tax; தீர்வை. (யாழ். அக.)

தரு taru -> தாரம்¹ tāram (given by Sky) n. Water; நீர். (யாழ். அக.) 2. Continuous flow of water; current, stream; நீர்த்தாரை. தாராதத்தம்.3.

தாரம்¹ tāram -> தாரா¹ tāra n. 1. Continuous flow of water; current, stream; நீர்த்தாரை. தாராதத்தம். 2.[Water birds] Duck; குள்ளவாத்து. (பதார்த்த. 890.)3.. Heron; நாரைவகை. (W.)4. Waddling, as of a duck; வாத்துநடை. (W.)

தாரா¹ tāra -> தாராங்கு tāraṅgu n. Rain- drop; மழைத்துளி. (யாழ். அக.)

தாராங்குரம் tāraṅguram n. Hailstone; ஆலங்கட்டி. (யாழ். அக.)

தரு taru -> தாரை² tārai n. 1. Row, range, line, series; வரிசை. 2. Stripe, streak; கோடு. 3. Order, arrangement, regularity; ஒழுங்கு. நெறித்தாரை செல்லாத நிருதர் (கம்பரா. சூர்ப். 137). 4. Way, path; வழி. (திவா.) வீரர்போகத் தாரை பெற நிலர் (உத்தரரா. வரையெ. 17). 5. Foot track; அடிச்சுவடு. (பிங்.) 6. Running in a straight line; நேரே ஓடுகை. (பிங்.) 7. Pace of a horse; குதி ரைக்கதி. ஐந்துதாரையினுந் தூண்டி (திருவாலவா. 39, 35). 8. Downpour of rain; பெருமழை. (பிங்.) 9. Stream, as of water; நீரொழுக்கு. நெடுந்தாரை கண்பனிப்ப (திருவாச. 7, 15). 10. Region adjoining anus of bulls and cows; மாட்டின் மலத் துவாரப்பக்கம். 11. Speed; விரைவு. (திவா.) 12. Tongue; நா. (சூடா.) 13. Blade of a weapon; ஆயுதமடல். தாரைகொள் முக்கவைச் சுடர் வேல் (கல்லா. 86, 34). 14. Sharpness; கூர்மை. (பிங்.) 15. Discus weapon; சக்கராயுதம். 16. A quality of the diamond; வயிரக்குணங்களி லொன்று. (சிலப். 14, 180, உரை.) 17. Thread- bareness; ஆடையின் விலக்கிழை. Loc.

தாரை² tārai -> धारः dhāraḥ (one which is given/giving) 1 An epithet of Visnu. -2 A sudden and violent shower of rain, sharp-driving shower. -3 Snow, hail. -4 A deep place. -5 Debt. -6 A boundary, limit. -7 A sort of stone.

धार dhāra a. Streaming, dripping, flowing.

தரு taru -> தாரம்² tāram (one which is given, giving) n. 1. The seventh note of the gamut, one of seven icai, q. v.; நிஷாதசுரம். (திவா.) 2. Highest musical pitch; எடுத்தலோசை. மந்தர மத்திமை தாரமிவை மூன்றில் (கல்லா. 21, 50). 3. One of the seven strings of the lute; யாழினோர் நரம்பு. (பிங்.) 4. A musical mode; ஒரு பண். பாடுகின்ற பண்தாரமே (தேவா. 582, 3). 5. The mystic syllable Om; பிரணவம். தாரத்தினுள்ளே தயங்கிய (திருமந். 1405). 6. Silver; வெள்ளி. (பிங்.) 7. Copper alloy; தரா என்னும் உலோகம். (பிங்.) 8. Bell-metal; வெண்கலம். (அக. நி.) 9. Mercury, quicksilver; பாதரசம். (W.) 10. Eyesight; பார்வை. (சூடா.) 11. Star; நட்சத்திரம். (யாழ். அக.) 12. Pearl; முத்து. (யாழ். அக.)

தாரம்² tāram -> तारः tāraḥ a. - 1 The clearness of a pearl. -2 A beautiful or big pearl; 3 Protection. -4 A high tone or note; दध्मौ शङ्खं च तारेण सिंहनादं ननाद च Mb.7.156.9. -5 Cros- sing, passing over. -6 A thread, wire (तन्तु); यदा गतोद्वाहमकूजनाक्षं सुवर्णतारं रथमाततायी Mb.5.48.28.

तारः tārah & तारम taram 1 A star or planet; (said to be f. also). -2 The pupil of the eye; (said to be -m. also). -3 A pearl (said to be f. also).

तारम taram 1 Silver;

தாரம்² tāram -> தாரகம்¹ tāragam n. 1. The mystic incantation, the monosyllable *Om*; பிரணவம். மெய்த்தொளிர் தாரகம் விள்ளுவ தாகும் (தணிகைப்பு. அகத்தி. 10). 2. Star; நட்சத் திரம். (W.)

தாரகம்¹ tāragam -> தாரகை¹ tāragai n. 1. Star; நட்சத்திரம். நாப்பண்வண் டாரகைபோல் (திருக்கோ. 116). 2. Apple of the eye; கண்மணி. (யாழ். அக.)

தாரகை¹ tāragai -> तारका tārakā 1 A star; -2 A meteor, falling star. -3 The pupil of the eye; -4 N. of the wife of Bṛihaspati;

तारकिणी tāraṅiṇī starry night, night during which stars are visible.

तारकित tārakita a. , star- spangled, studded with stars; कणगणाधिकतारकिताम्बरः

தாரா² tāra n. Star, planet; விண் மீன். (திவா.)

தாரா² tāra -> तारा tāra 1 A star or planet in general; -2 A fixed star; Y.3.172; R. 6.22. -3 The pupil of the eye, the eye-ball; -4 A pearl. -5 (in Sāṅkhya Phil.) One of the 8 Siddhis. -6 (in music) N. of a Rāga of six notes. -7 A kind of perfume. -8 (a) N. of the wife of Vāli, king of the monkeys, and mother of Aṅgada. She in vain tried to dissuade her husband Vāli from fighting with Rāma and Sugrīva, and married Sugrīva after Vāli had been killed by Rāma. (b) N. of the wife of Bṛihaspati, the preceptor of the gods. She was on one occasion carried off by Soma (the moon) who refused to deliver her up to her husband when demanded. A fierce contest then ensued, and Brahmā had at last to compel Soma to restore her to her husband. Tārā gave birth to a son named Budha who became the ancestor of the Lunar race of kings (see Bhāg.9.14). (c) N. of the wife of Hariśchandra and mother of Rohidāsa (also called Tārāmatī). (d) N. of a Buddha goddess. (e) N. of a Śakti; Jaina.

தரு taru -> தாரம்³ tāram (one which gives or helps to make sound) n. Tongue; நா. (பிங்.)

தரு taru -> तारिका tārikā f. Toddy.

தா tā-> தால் tāl (one which produces sound) n. 1. Tongue; நா. பச் சைத் தாலரவாட்டி (திருவாச. 38, 4). 2. Lullaby song தாலாட்டு. (யாழ். அக.) 3. Portion dealing with the cradle-songs of the hero, one of ten sections of piḷḷai-t-tamil, தாலப்பருவம். செங் கீரைதால் சப்பாணி (இலக். வி. 806).

தால் tāl -> தாலம்³ tālam n. Tongue; நா. (பிங்.)

தா tā-> தாலி tāli (one which produces/gives toddy) n. Palmyra palm; பனை. (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 1, வ்யா. பக். 361.)

தாலி tāli -> தாளி³ tāli n. 1. Palmyra palm. See பனை. (குடா.) 2. Talipot-palm, l. tr., Corypha umbraculifera; கூந்தற்பனைவகை. (பிங்.) 3. A medicinal plant; மருந்துச்செடிவகை. (திவா.) 4. The 17th nakṣatra. அனுடம். (குடா.)

தாளி³ tāli -> தாலை [tāḷi] or தாலை tāḷi. adj. Belonging to the palmyra tree. தாலை செட்டு taḷi-cheṭṭu. n. The Palmyra Palm tree. Brab tree, or Fan Palm tree. *Borassus flabelliformis* (Watts). தாலை (male) and தாலை (female) தாலை செட்டு are two kinds. தாலை செட்டு or தாலை செட்டு deformed trees of this species supposed to have magic properties. தாலை செட்டு tāḷi-piṭṭa. n. The Ashy Swallow-Shrike. *Artamus fuscus*. (F.B.I.) தாலை செட்டு sugar made from the juice of the palm tree. தாலை செட்டு or தாலை செட்டு the flowers of the palm. தாலை செட்டு or தாலை செட்டு tāḷi-kaṭṭeḍa. n. A snake found on the palmyra trees. தாலை செட்டு an epithet of Balarāma or Bhīshma. தாலை செட்டு the constellation called தாலை செட்டு. தாலை செட்டு the month called தாலை செட்டு மாசம்.

தாலை [tāḷi] tāḷi.[Tel.] adj. Appertaining to the palmyra or the tree called Beleric

Myrobalan, *Terminalia belerica*: தாலை செட்டு.

தாலி tāli -> ताली tālī 1 A species of the mountain-palm, palm-tree; -2 The common toddy (Tādi). -3 Fragrant earth. -4 Noise produced by clapping the hands together;

தாலி tāli -> तालम्¹ tālam (one which produces toddy, music etc) n. 1. Palmyra-palm. பனை. (பிங்.) தாலமுயர் கொடியினன் (பாரத. குரு. 141). 2. A kind of areca-palm. See கூந்தற்கமுகு. (பிங்.) 3. Talipot-palm; கூந்தற் பனை. (மலை.) 4. (Akap.) Palmyra leaf-stalk shaped like a horse. See மடன்மா. தாலத் திவர்க (வெங்கைக்கோ. 110). 5. The seventeenth nakṣatra. See அனுஷம். தாலந் தொழுத் தருமதி தச்சன் (விதான. பஞ்சாங்க. 20). 6. Honey; தேன். (சங். அக.)

தாலகி tālaki n. Toddy; கள். (சங். அக.)

தாலகி tālaki -> तालकी The vinous exudation of the palm, toddy.

தாலம்¹ tālam -> तालः tālah 1 The palmyra tree, Bhāg. 8.2.12; -2 A banner formed of the palm. -3 Slapping or clapping the hands together, the noise made by it; -4 Flapping in general; -5 Flapping of the ears of an elephant. -6 Beating time (in music); -7 A musical instrument made of bell-metal, Bhāg. 8.15.21; -8 The palm of the hand. -9 A lock, bolt. -10 The hilt of a sword. -11 An epithet of Śiva. -12 (In prosody) A trochee. -13 A particular measure of height; Rām.6. -14 A short span; a span measured by the thumb and the middle finger. -15 A dance; S. D.6.

तालम् tālam 1 The nut of the palmyra tree. -2 Yellow orpiment

தாலம்¹ tālam -> तालम् tālam n. 1. (Mus.) Time- measure; பாடுகையிற் காலத்தை அறுதியிடும் அளவு. இத்தாளங்களின் வழிவரும் . . . ஏழு தூக்குக்களும் (சிலப். 3, 16, உரை). 2. A small cymbal for keeping time in music; கைத்தாளக்கருவி. அடி களார் தங்கையிற் றாளமிருந்தவாறு (திருவாச. 17, 8). 3. Syllables sung in tune with drum-beats; தாளத்திற் கிசையக் கூறும் அசைகள். (W.) 4. Palmyra-palm. See பனை. 5. Jaggery-palm, m. tr., Caryota urens; கூந்தற்பனைவகை. (L.) 6. Yellow orpiment; அரிதாரம். 7. Talisapatri தாளிசபத்திரி. (சங். அக.)

தாளம் tālam -> తాలము tālamu. [Telugu.] n. Time or measure in music. పాడనపుడు జరిగే కాలపరిమాణము. A cymbal, because used to keep time with. తాలమువేసే కంచువాద్యము. A palm tree. తాలిచెట్టు. తాల appertaining to the palm tree. తాలవృక్షము a palm tree. వానితాలము పట్టినాడు he was in a rage or out of humour against him. అదితాలము slow time. అటతాలము common time. త్రిపుటతాలము quick time. తాలగించు tāla-ginṣu. v. n. To play (the cymbals, &c.) తాలమువేయు. BD. iii. 1237. తాలగిరి one who plays the cymbals. తాలము వేయువాడు. తాలపత్రము tāla-patramu. n. A palm leaf. తాలకు, చెవ్వాకు, తాలమానము tāla-mānamu. n. Beating time in music. T. iv. 77. తాలవృంతము tāla-vṛntamu. n. A fan made of palm leaf. విసనకర్.

தாலம்¹ tālam -> (தாலங்கம் tālaṅgam) -> தாடங்கம் tāḍaṅgam n. Woman's ear-ornament (Palm Ola ear-ornament; ஓலையாலான காதணி); பெண்கள் காதிலணியுந் தோடு. (குடா.)

(தாலங்கம் tālaṅgam) -> तालङ्कः tālaṅkaḥ A kind of ear-ornament

தாடங்கம் tāḍaṅgam-> तडङ्क तडङ्काḥ A kind of ear-ornament

தா²-தல் tā -> तत्ति¹ tatti n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தத்தி¹ tatti -> तत्ति¹ tatti n. (T. Taddinamu). Annual ceremony for the manes; சிராத்தம்.

தத்தி¹ tatti -> தத்து tattu n. [K. dattu.] 1. Adoption; சுவீகாரம். தத்துக் கொண்டாள் கொலோ தானே பெற்றாள் கொலோ (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 7). 2. See தத்துப்புத்திரன். இவன் அவருக்குத் தத்து.

தத்து tattu -> तत्तम् tattam n. Gift, offering, etc., given away with water; நீர்வார்த்துக்கொடுக்கும் கொடை. Colloq.

தத்தங்கொடு-த்தல் tattaṅ-koṭu- v. tr. 1. To give in adoption; சுவீகாரங் கொடுத்தல். (W.) 2. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக்

கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல்.

தத்தஞ்செய்தல் tattañ-cey- v. tr. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக் கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல்.-
. புனிதவன் றனதெனத் தத்தஞ்செய்து (அறப். சத. 6).

தத்தம்பண்ணுதல் tattam-paṇṇu- v. tr. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக் கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல்.

தத்தம் tattam -> தத்தன் tattaṅ n. Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him. தத்தகன். தத்தன் சகோடன். (ஏலா. 31).

தத்தம் tattam -> தத்தகன் tattakaṅ n. Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him, one of twelve puttiraṅ, q.v.; சுவீகார புத்திரன்.

தத்தம் tattam -> दत्त datta. n Gift, offering, etc., given away with water;

தத்தகன் tattakaṅ -> दत्तक dattaka Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him, one of twelve puttiraṅ, q.v.;

தத்தம் tattam -> दद dada a. Giving, offering &c.

दद् dad 1 Ā. (ददते) To give, offer, present.

தத்தினம் tattinaṅ -> ददनम् dadanam A gift, donation.

தத்தம் tattam -> दध dadha a. Holding, possessing, giving &c. -n. share, portion;

दध् dadhदध् 1 Ā. (दधते) 1 To hold.-2 To have, possess.-3 To give, present.

தத்தி¹ tatti -> दत्तिः dattiḥ A gift, donation.

दत्रम् datram Ved. A gift, donation.

दत्रिम dattrima a. 1 Received by gift. -2 Belonging to a gift;

दत्रिमः dattrimaḥ One of the twelve kinds of sons;

தா²-தல் tā -> दः daḥ1 A gift, donation. -2 A mountain.

द da a. (At the end of comp.) Giving, granting, producing, causing, as धनद, अन्नद, गरद, तोयद, अनलद &c.

தா²-தல் tā -> दम् dam A wife.

दम्पती dampatī (दम् dam + पति pati) m. (du.) 1 The lord of the house (Agni, Indra, the Aśvins); 2 Husband & wife;

दम् dam-> जम् jam wife; L. D. B.

जम्पती jampatī m. (du.) [जम् +पति] Husband and wife; cf. जम्पती and जायापती.

जम् jam -> जा jā 1 A mother (wife of his/her father).-2 A husband's brother's wife.-3 A race, tribe

जा jā -> जामा jā mā (one who is given in marriage);. 1 A daughter -2 A daughter-in-law.

जामा jā mā -> जामात् jā māṭṛ & जामाता jā mā tā m. 1 A son-in-law; -2 A lord, master (i.e. husband).

जामात् jā māṭṛ -> यामात् yā māṭṛ m. 1 A son-in-law; -2 A lord, master (i.e. husband) जामात्.

जामात् jā māṭṛ -> जामातृकः jā māṭṛkaḥ A son-in-law.

जामा jā mā -> जामिः jā miḥ f. 1 A sister; -2 A daughter. -3 A daughter-in-law. -4 A near female relative (सन्निहित-सपिण्डस्त्री Kull.); Ms.3.57-58. -5 A virtuous and respectable woman.

जामिः jā miḥ -> यामिः yā miḥ & यामी mā f. 1 A sister -2 A daughter in-law; Ms. 4.18. -3 A noble woman.

जामा jā mā -> जाया jāyā A wife.

जानि jāni A substitute for जाया at the end of Bah. comp. अनन्यजानेः सैवासीघस्माज्जाया हिरण्मयी R.15.61; हतजानिर- रातिभिः सलज्जः Mv.4.5.

जामा jā mā + पति pati -> जास्पतिः jāspatiḥ Ved. A son-in-law.

தா²-தல் tā- 13 v. tr. [K. M. tā.] 1. To give, as to equals; ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல். (தொல். சொல். 446.) 2. To grant, bestow; ஈந்தருளுதல். 3. To instruct; உபதேசித் தல். நாதனாரருள்பெறு நந்தி தந்திட (கந்தபு. அவை யடக். 8). 4. To serve; பரிமாறுதல். இன்சோறு தருநர் (மதுரைக். 535). 5. To cause to get; அடை வித்தல். பொருபடைதரு உங் கொற்றமும் (புறநா. 35, 25). 6. To create, form, construct; படைத்தல். தருமதேவதை . . . தருவலாற் றருமத்தீர்த்தம் (சேதுபு. சக்கர. 14). 7. To beget, generate, procreate; மகப்பெறுதல். புயங்கமெலாஞ் சதையென்னு மாது தந்தாள் (கம்பரா. சடாயுகாண். 28). 8. To produce, compose; நூல் முதலியன இயற்றுதல். சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே (கம்பார. சிறப்பு. 11). 9. To denote; express; உணர்த்துதல். இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலை (நன். 142). 10. To acquire, gather; சம்பாதித்தல். தாளினாற் றந்த விழுநிதியும் (திரிகடு. 47). 11. To capture; கைப்பற்றுதல். ஆரெயில் பலதந்து (புறநா. 6, 14). 12. To call, summon; அழைத்தல். மற்றவட் டருக வீங்கென (சிலப். வழக்குரை. 45). 13. To yield, bring forth, as trees; மரமுதலியன பலன் கொடுத்தல். (W.)--aux. An auxiliary added to verbs; ஒரு துணைவினை. வண்டாயத் திரிதருங் காலத்து (நாலடி, 284).

தா²-தல் tā-> दा dā 1 Protection, defence.

Compare: அளி²-த்தல் aḷi- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. ததீசியத். 9).--

தா²-தல் tā- दाकः dākaḥ 1 A giver, donor. -2 An institutor of a sacrifice (who employs and pays the priests.).

தா²-தல் tā- > தக்கு-தல் takku v. intr. To yield; to be submissive; வசப்படுதல். (யாழ். அக.)

தக்கு takku-> தக்கணை takkaṇai n. Present or fee offered to a guru. தட்சிணை. வேள்வி யாய்த் தக்கணையாய்த் தானுமானான் (திவ். பெரியாழ். 4, 9, 5).

தக்கணை takkaṇai-> தக்கிணை takkiṇai n. Present or fee offered, as to a guru. See தட்சிணை. தவ மெலாங்கொள்க தக்கிணையா வென்றான் (கம்பரா. அகத். 31).

தக்கிணை takkiṇai -> தெக்கணை tekkaṇai n. Offering or present, as to a guru; தட்சிணை. சீலுறு தெக்கணை கேளா நூலுறு மார்ப் னுவன்றான் (உபதேசகா. சிவநாம. 123).

தக்கணை takkaṇai-> தட்சணை taṭcaṇai n. . Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தட்சிணை. Loc.

தட்சணை taṭcaṇai ->தட்சிணை taṭciṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.)

தட்சிணை taṭciṇai -> தட்சிணம் taṭciṇam n. Liberality; தாராளம். (யாழ். அக.)

தட்சணை taṭcaṇai -> தெட்சணை teṭcaṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தெட்சிணை. (யாழ். அக.)

தட்சிணை taṭciṇai -> தெட்சிணை teṭciṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தட்சிணை.

தக்கிணை takkiṇai-> दक्षिणा 1 A present or gift to Brāhmaṇas (at the completion of a religious rite, such as a sacrifice). -2 Dakṣiṇā regarded as a daughter of Prajāpati and as the wife of Sacrifice personified; -3 A gift, offering or donation in general, fee, remuneration;

தா²-தல் tā- > தாக்கு tākku n. 1. Attachment; பற்று. தாக்கற் றொன்றில் (ஞானவா. பிரக. 35). 2. Order, command; உத்தரவு. முறைதப்புமேல் வைத்தகல்வது தாக்கெனா (குற்றா. தல. மந்த. 98).

தாக்காட்டு-தல் tākkāṭṭu- v. tr. 1. To allure, as an animal by offering food; தந்திரமாய் வசீகரித்தல். Loc. 2. To divert or engage the attention of, as a child; பராக்குக் காட்டுதல். Loc. 3. To deceive by putting off from day to day, tantalize; நாட்கடத்தி ஏமாற்றுதல். Loc.--intr. To render help, afford relief; உதவி செய்தல். (J.)

தாக்கு tākku -> தாக்கல் tākkal (one which is given to do something) n. (U. Dākḥil). 1. Registration, entry; பதிவை. (W. G.) 2. Giving of a notice; reference; தகவல். (C. G.) 3. Taking possession, occupancy; சுவாதீனப்படுத்துகை. (C. G.) 4. Information, news, intimation; செய்தி. அவன் போன விஷயமாக ஒரு தாக்கலும் கிடைக்கவில்லை. 5. Connection; சம்பந்தம். இவனுக்கும் அவனுக்கும் தாக்கல் இல்லை. Loc.

தாக்கல்செய்-தல் tākkal-cey- v. tr To file as documents, etc., in court; கோர்ட்டில் பதிவாகும்படி தஸ்தவேசுகளைத் கொடுத்தல்.

தாக்கல் tākkal -> 1. दाखला dākhalu or दाखल dākhalu. n. Submitting, as an application or a complaint in writing. दाखलचैयु to file or enter. वाज्यसु दाखलयसि the suit is filed.

2. दाखल dākhalu & दाखल dakhalu n. Insertion, entering. An application. दाखलचैयु to present, to file, admit, &c.

दाखल dakhalu -> दाखलचैयु katāyīncu v. t. to present, to file, दाखलचैयु.

தாக்கலா tākkalā n. 1. Entry in an account; கணக்கிற் பதிவு. 2. Giving of a notice; reference; தகவல். தாக்கல்

In Marathi, दाखला has been explained by the word (दाखविणें To show.), though it is wrong.

दाखला [dākhalā] m A simile or illustration. 2 Experience or personal observation. Ex. तुम्ही शकुन साणितला त्याचा मला दा० आला or तो माझ्या दाखल्यास आला. 3 Grounds for a reasoning, an argument. Ex. ह्या वाटेनें वाघ गेला ह्याचा दा० एथें पावले उमटतात. 4 A token, proof, evidence; a receipt, bond, note &c. producible in evidence; a certificate, a note of character &c. 5 Right or title. दा० घेणें g. of o. To take example, warning, or lesson from. दा०

पटर्णे To come to pass--a prediction. दा० येर्णे g. of s. To be proved or evidenced. दाखल्यास उतरर्णे To agree with the experience of.

दाखविर्णे [dākhaviṇēm] v c To show, exhibit, explain, point out, lit. fig.

دخل dakhil [Persian] (v.n.), Entering; intrusion, interference; return, profit, advantage; in- come; [dakhil kardan, To take possession of;--dakhil-u-dast-dirazī kardan, To enter and seize by violence;--dakhil-u-kharch, Receipt and disbursement;--dakhil-u-qabẓa, Entry and possession;]--dakhil (v.n.), Labouring under any intrinsic defect (mind, body, or estate); fraud, trick; clustering trees; people who claim relationship with those to whom they do not belong.

دار دخل dakhil-dār [Persian] One who has admission to; a partner; an accomplice.

دخلى dakhilī [Persian] Admission, entrance;--dakhilī dāshtan, To interfere or be interfered with; to have connection with (mm.cc.).

دخيل dakhilī [Persian] Interior, inner; intimate, familiar, confident; an intermeddler; an intruder; a proselyte; a foreign word adopted into Arabic; the letter following the alif of taṣīs in a rhyme (see تاسيس).

The words denoting of possession in Persian, Urdu etc are derived from the Tamil word

தக்கு²-தல் takku- 5 v. intr. [Kannada. daku.] 1. To come to stay; to become permanent; to be lasting, as a possession or acquisition; to be retained; நிலைபெறுதல். அணைந்தா லிவளாவி தக்கும் (தனிப்பா. i, 353, 78). 2. To be profitable, advantageous, beneficial; பயன்படுதல். (W.)

தக்கு²-தல் takku- > దక్కు daku. [Telugu.] v. n. To be available for enjoyment.

అనుభవయోగ్యమగు. To fall to one's share or lot; to be saved, to escape. adj. Enjoyable.

అనుభయోగ్యము. మీ ప్రాణములు దక్కువు your lives will not be saved. ఈ రూకలు దక్కునిచ్చేదారితేదు I have no chance of keeping the money. దక్కొను dak-konu. (దక్కు+కొను.) v. n. To be independent.

స్వంతంతుడగు. To happen, కలుగు. విక్ర. ii. దక్కొందు dakkintu. v. a. To rescue, preserve, defend, save, get, redeem. దక్కొంచుకొను. I get into one's possession, appropriate. to have. To secure for oneself. To digest. ఆ యిల్లు తనకు దక్కొంచుకొన్నాడు he got the house into his own hands.

దక్కొలు dak-kōlu. n. Occurrence. కలుగుట, సంభవించుట. adj. Taken, usurped: స్వాధీనమైన. Possible, feasible, attainable. దక్కొలుగానిచ్చు dakkōlu-gā-niṭṭṣu. v. a. To offer in sacrifice: to present as a gift to a god. దక్కొలుపడు Same as దక్కొను.

دخيل dakhil-kār [Persian] In possession, an occupant; admitted; having a right to interfere.

دخيل کاری dakhil-kārī [Persian] Possession, occupancy.

The following Words are belonging to Urdu language derived from Tamil.

داخل dākhil [act. part. n. of دخل 'to enter,' &c.], part. adj. & s.m. Entering, penetrating; arriving;—entered; inserted; included, comprehended; produced; forthcoming;—interior, inside;—entering (upon), taking possession (of);—entry (in a book or account); inclusion (of a minor in a larger piece of land, &c.):

داخلا dākhilā adj. & s.m. Interior, inside;—entry (in an account, &c.); insertion; quotation; entrance; entrance fee; admittance, admission; delivery or payment (of money, &c.); a receipt (for money,—esp. for revenue paid in);—zāwiya-ē-dākhila, s.m. (Geom.) Interior angle.

داخله dākhila = H داخلا dākhilā (for A. داخلة dākhilat, fem. of dākhil), adj. & s.m. Interior, inside;—entry (in an account, &c.); insertion; quotation; entrance; entrance fee; admittance, admission; delivery or payment (of money, &c.); a receipt (for money,—esp. for revenue paid in);—zāwiya-ē-dākhila, s.m. (Geom.) Interior angle.

داخلي dākhilī (rel. n. fr. dākhil), adj. Interior, internal; home (as opp. to foreign);—included, contained (in); inclusive; belonging (to); inherent:

தாக்கு tāku-> (தாக்கீடு tākkīḍu)-> தாக்கீது tākkīdu, n. Injunction, command, order; உத்தரவு. (W. G.)

தாக்கீது tākkītu-> தாகீது tākīdu n. Injunction, command, order; உத்தரவு. தாக்கீது.

தாகீது tākīdu -> تاكيد tākīd [Urdu] s.f. injunction, order; reminder; pressure, compulsion; strict or close.

ताकीद tāqīd (nf) an instruction; caution.

(தாக்கீடு tākkīḍu)-> తాకీడు tākīḍu , తాకిడు tākīḍu. [Telugu.] n. An order, a command. ఆజ్ఞ. A written order. ఆజ్ఞపత్రం.

In Persian and Arani, the word takid merely means strengthening only. Indirect meaning of command or Order is artificial only.

تاكيد taqīd [Persian] (v.n. 2 of كد), Strengthening, satisfying, confirming, corroborating; corroboration; stress, emphasis; order, in- junction; reminder; pressure, compulsion; strict supervision.

تاكيداً taqīdan Strongly; diligently.

تاكيدات tākīdāt (pl. of tākīd), Formal re- commendations.

تاكيداً tākīdī Corroborative; urgent, pressing; emphatic, positive, peremptory, categorical.

தா²-தல் tā- > தாற்று¹-தல் tārru-v. Tr . To sift, winnow in a particular manner and separate large particles from small; கொழித்தல். Loc. 2. To bear; தரித்தல். (யாழ். அக.)

தாற்று¹-தல் tārru -> தாத்து¹-தல் tāttu (one which is given/giving)- 5 v. tr. 1. To winnow; கொழித்தல். (J.) 2. To shift off bad articles for good; இழிந்ததை உயர்த்ததற்கு மாற்று தல். அவன் தாத்திப்போட்டான். (J.) 3. To spend; செலவழித்தல். Tj. 4. To conceal, as stolen bullocks; ஒளித்துவைத்தல். (J.) 5. Justice; நியாயம். 6. Complaint, representation; முறையீடு.

தாத்து¹-தல் -> தாதி³ tāti (one who has given complaint) n (U. dādī.) Plaintiff, complainant; வாதி. (C. G.)

தாத்துவன் tāttuvan n. Liberal donor; கொடையாளன். தாதா². (யாழ். அக.)

தா²-தல் tā- > தாதம் tādam n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தாதம் tādam -> दादः dādaḥ 1. A gift, donation; 2.a donor.

தாதம் tādam -> दातिः dātiḥ f. Giving.

தாதம் tādam -> दातव्यम् dātavyam The act of giving, gift, giving away;

दातव्य ātavyaa. 1 To be given. -2 Payable. -3 To be restored or returned -4 To be given in marriage &c.,

தா tād -> दात्रम् dātram 1 Ved. A share, possession. -2 A gift, donation.

தா tād -> दात्वः dātvaḥ A donor.

दात्वम् dātvam 1 The performance of a sacri- fice. -2 A sacrificial rite.

தா²-தல் tā- > தாது¹ tādu (one which is given/giving) n. 1. Mineral, fossil; any natural product from a mine; கனி களில் உண்டாகும் இயற்கைப்பொருள். 2. Metals; பொன்முதலிய உலோகங்கள். (பிங்.) 3. Red ochre; காவிக்கல். (சூடா.) 4. The five elements of Nature. See பூதம். (சூடா.) 5. The three humours of the body, viz., vātam, pittam, cilē- ṭumam; வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். 6. Pulse; நாடி. பிணிகளைத் தாதுக்களா லறியலாம் (குமரே. சத. 38). 7. Constituent parts of the body. See சத்ததாது. (பிங்.) 8. Semen, sperm; சுக்கிலம். (பிங்.) சுரத தாது வீழ்ந்த துரோண கும்பந் தன்னில் (பாரத. வாரணா. 32). 9. Powder, dust; நீறு. (மதுரைக். 399, உரை.) 10. Pollen; பூந்தாது. தாதுண் வண்டினம் (மணி. 4, 20). 11. Petal of flowers; பூவினிதழ். (பிங்.) 12. Blossom; மலர். கள்வாய தாதொடு வண்டிமிரும் (பு. வெ. 12, இரு பாற். 3). 13. Honey; தேன். தாதுசேர் கழுநீர் (சிலப். 13, 119). 14. (Gram.) Verbal root; வினைப்பகுதி. தாதின்வழு (அஷ்டப். திருவேங்கடத் தந். காப்பு.). 15. The 10th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பத்தாவது.

தாது¹ tādu -> धातुः dhātuḥ 1 A constituent or essential part, an ingredient. -2 An element, primary or elementary substance, i. e. -3 A secretion, primary fluid or juice, essential ingredients of the body (which are considered to be 7:- रसासृजांसमेदोऽस्थिमज्जाशुक्राणि धातवः, or sometimes ten if श, त्वच् and स्नायु be added); Mb.3.213.1. -4 A humour or affection of the body, (i.e. वात, पित्त and कफ -5 A mineral, metal, metallic ore; -6 A verbal root; 7 The soul. -8 The Supreme Spirit; -9 An organ of sense. -10 Any one of the properties of the five elements, i. e. -11 A bone. -12 A part, portion. -13 A fluid mineral of a red colour. -14 Ved. A supporter. -15 Anything to be drunk, as milk &c. -f. A milch cow. -

தாது²-தல் tā- -> தாது² tādu n. Slavery, servitude; அடிமை. வாணியத் தாதற்குத் தாதானதுந் தொண்டை மண்டலமே (தொண்டை. சத. 45).

தாது² tādu -> தாதன்¹ tātan (one gives service) n. 1. Slave, devotee; அடியவன். (பிங்.) 2. Vaiṣṇava religious mendicant of Śūdra caste; தாசரி.

தாதச்சி tātacci n. Fem. of தாதன். A female ascetic; தவப்பெண். (யாழ். அக.)

தாதம் tādam -> தாதா² tādā n. Liberal donor; கொடையாளன். ஞானதாதாவூ நீ (தாயு. சச்சிதா. 10).

தாதா² tādā -> दाता 1 A giver (in general); -2 A donor; -3 A lender, creditor. -4 A teacher. -5 A cutter. -6 A guardian; -7 One who gives daughter or sister in marriage; Ms.3.172.

दात् a. (दात्री f.) 1 Giving, offering, granting, presenting, bestowing, imparting, &c. -2 Liberal. -m. ()

தாதம் tādam -> தாதி¹ tādi n. 1. Maid-servant; வேலைக்காரி. (பிங்.) 2. Harlot; வேசை. செளரேச் சுரத் தாதியை நயப்பான் (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 200). 3. The second nakṣatra. பரணி. (பிங்.) Foster-mother nurse; செவிலித்தாய். (பிங்.)

தாது² tādu -> (தாதரி tādari) -> தாசரி tāsari n. [Telugu. Kannada. dāsari.] Vaiṣṇava non-brahmin mendicant; தாதன். (E. T. ii, 112.)

தாது² tādu -> तासु [tāsu,] (for.) A brass plate to strike the hour, நாழிகைவட்டில். 2. An hour, இரண்டரைநாழிகைகொண்டநேரம். 3. Conical piece in the play of draughts, தாயக்கட்டை. 4. An affix to proper names, implying devotedness, as இராமதாசு, worshipping of Rama.

தாசு² tāsu -> தாசியம் tāsiyam n. Slavery, servitude; அடிமை

தாசு² tādu-> தாசுவம் tāsuvaṁ n. Gift, கொடை. (யாழ். அக.)

தாசு² tādu-> தாசன்¹ tāsan n. 1. Servant; ஊழியக்காரன். தாசர் தாசியர் (விநாயகபு. 53, 57). 2. Slave; அடிமை. (சூடா.) 3. Devotee பத்தன். 4. Title of the Śūdra caste; சூத்திரர் பட்டப் பெயர். தருமன் வருமன் றனன் றாசன் (திருவாணைக். கோச். 69). 5. A term used in salutation among Vaiṣṇavas; வைணவர் வணக்கச்சொல். அடியேன் றாசனென்றிறைஞ்சி (பிரபோத. 11, 11).

தாசு² tādu-> தாசி tāsi n. 1. Maid servant; சேடி. மங்கலத் தாசியர் தங்கல னொலிப்ப (சிலப். 6, 125). 2. Dancing-girl devoted to temple service, commonly a prostitute; harlot, whore; விலைமகள். (சூடா.) 3. Female slave; அடிமைப்பெண். (சது.) 4. The second nakṣatra. See பரணி. (பிங்.) 5. Western Ghats blue nail-dye. See மருதோன்றி. (மலை.)

தாசு² tādu -> दाश् दास 1, 1 U. (दाशति-ते, दाशयति-ते) 1 To give, grant; -2 To offer an oblation;

दास् दास 1 U., 5 P. 1 To give, grant; -2 To offer an oblation;

தாசன்¹ tāsan -> दासः dāsaḥ 1 Slave, servant in general; -2 A fisherman; -3 A Śūdra, a man of the fourth caste. -4 A knowing man, one who knows the universal spirit. -5 N. of Vṛitrāsura. -6 A demon. -7 A savage, barbarian (opp. आर्य). -8 A worthy recipient (दानपात्र). -9 A word added to the name of Śūdra; cf. गुप्त.

दासता dāsata & दासत्वम् dāsatvam Slavery, servitude;

दासमीयाः dāsamīyāḥ N. of people; a son born of a woman of higher caste from Śūdra father.

दासि dāsikā A female servant or slave.

தாசி tāsi -> दासी dāsī 1 A female servant or slave. -2 The wife of a fisherman. -3 The wife of a Śūdra. -4 An altar. -5 A harlot.

दासेयः dāsēyaḥ दासेयः The son of a female slave.

दासेरः dāsēraḥ & दासेरः dāsērakaḥ 1 The son of a female slave. -2 A Śūdra. -3 A fisherman. -4 A camel;

तासियम् tāsiyam -> दास्यम् dāsyaṃ Servitude, slavery, service, bondage

தா²-தல் tā- > தாயம் tāyam (one which is givable/given) n. 1. Patrimony, inheritance, wealth of an ancestor capable of inheritance and partition (R. F.); பாகத்திற்குரிய பிதிரார்ச்சிதப்பொருள். 2. Share; பங்கு. (யாழ். அக.) 3. Paternal relationship; தந்தைவழிச் சுற்றம். (யாழ். அக.) 4. A fall of the dice; கவறுருட்ட விழும் விருத்தம். முற்பட இடுகின்ற தாயம் (கலித். 136, உரை). 5. Cubical pieces in dice-play; கவறு. (யாழ். அக.) 6. Number one in the game of dice; கவறுருட்ட விழும் ஒன்று என்னும் எண். Colloq. 7. Gift, donation; கொடை. (யாழ். அக.) 8. Good opportunity; சமயவாய்ப்பு. (யாழ். அக.) 9. Affliction, distress; துன்பம். (யாழ். அக.) 10. Delay, stop; தாக்காட்டு. (W.) 11. A child's game played with seeds or shells on the ground; குழந்தை விளையாட்டுவகை. 12. Excellence, superiority; மேன்மை. தாயமாம் பதுமினிக்கு (கொக்கோ. 1, 28).

தாயங்கூறு-தல் tāyaṅ-kūru- v.intr. To call out the required number in throwing dice; சூதாட்டவிருத்தங் கூறுதல். (சீவக. 927, உரை.)

தாயத்தவர் tāyattavar n. Agnates; தாயாதிகள். தாயத்தவருந் தமதாய போழ்தே கொடாஅர் (நாலடி, 278).

தாயப்பதி tāya-p-pati n. City or town got by inheritance; தனக்கு உரிமையாகக் கிடைத்துள்ள வாழிடம் அல்லது ஊர். தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந் தெங்கெங்கும் (திவ். திருவாய். 8, 6, 9).

தாயபாகம் tāya-pākam. 1. Division of an estate among heirs; ஞாதிகள் தம்முள் பிரித்துக்கொள்ளும் உரிமைப்பங்கு. 2. A treatise on the Hindu law of inheritance by Jīmūtavākāṇa; பாகப்பிரிவினையைப்பற்றி ஜீமூத வாகனர் இயற்றிய நூல். 3. Chapter on the law of inheritance in the Mitākṣara of Vijñāṇeśvara, 12th c. (R. F.); பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானேசுவரர் இயற்றிய மிதாக்ஷரத்தில் தாயவுரிமையைப்பற்றிக் கூறும் பகுதி.

தாயக்கட்டம் tāya-k-kattam n. Squares for playing dice; தாயவிளையாட்டு ஆடுதற்குதவும் சதுரக்கட்டம்.

தாயக்கட்டை tāya-k-kattai n. Dice; சூதாட்டத்தில் உருட்டுங் கவறு. (J.)

தாயம் tāyam दायः dāyaḥ 1 A gift, present, donation; -2 A nuptial present (given to the bride or the bridegroom). -3 Share, portion, inheritance, patrimony; -4 A part or share in general. -5 Delivering, handing over. -6 Dividing, distributing. -7 Loss, destruction. -8 Irony. -9 Site, place. -10 Alms given to a student at his initiation, &c. -11 A relative or a kinsman;

தாயாதி tāyāti n. Agnate; ஒரு கோத்திரத்துப் பிறந்த உரிமைப்பங்காளி.

தாயாதித்தனம் tāyāti-t-taṇam n. 1. Deception, fraud, as practised among relations in regard to hereditary property; பங்காளிகள் தமக்குள் காட்டுவதுபோன்ற வஞ்சனைச் செயல். (W.) 2. Jealousy; பொறாமை. Loc.

தாயாதிப்பட்டம் tāyāti-p-paṭṭam n. Rule of succession in a zamin by which the senior member succeeds in preference to the sons of the last male holder (R. F.); மகன்முறையில் வாராமல் வமிசத்தில் மூத்தோர் முறையே அடையும் ஜமீன் பட்டம். Madu.

தா²-தல் tā- > தானம்³ tānam n. 1. Gift in charity, donation, grant, as a meritorious deed; நன்கொடை. 2. (Buddh.) Liberality, munificence, bounty, one of taca-pāramitai, q.v.; தசபாரமிதைகளுள் ஒன்றாகிய ஈகை. (பிங்.) 3. Gifts, as a political expedient, one of four upāyam, q.v.; நால்வகை உபாயங்களுள் ஒன்றான கொடை. (சீவக. 747, உரை.) 4. (Jaina.) Charitable assistance நால்வகை அறச்செயல். 5. Householder's life; இல்லறம். (திருநூற். 17, உரை.) 6. Must of the elephant; யானைமதம். (பிங்.) கைத்தானக் களிற் றரசர் (கம்பரா. கார்முக. 20). 7. Sacrifice, as requiring offerings; வேள்வி. (பிங்.) 8. A kind of plantain; மகரவாழை. (பிங்.)

தானம்³ tānam -> दानम् dānam 1 Giving, granting, teaching, &c. (in general); giving in marriage (cf. न्यादान). -2 Delivering, handing over. -3 A gift, donation, present; Ms.2.158; -4 Liberality, charity, giving away as charity, munificence; -5 Ichor or the juice that exudes from the temples of an elephant in rut; -6 Bribery, as one of the four Upāyas or expedients of overcoming one's enemy; see उपाय. -7 Protection. -8 Pasture. -9 Adding; addition.

दानः dānaḥ Ved. 1 Distribution (of food), meal, especially a sacrificial meal. -2 Part, possession, share. -3 A distributor.

दानम् dānakam A mean or unworthy gift.

தானம்³ tānam -> தானி³ tāni n. Giver, donor; கொடுப்போன்.

தானி³ tāni -> தானியம் tāniyam n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தானியம் tāniyam-> दानीयम् dāniyam A gift, donation.

दानीय dāniya a. 1 Due, bestowable, fit to be given. -2 Receiving gifts.

दानिन् dānin a. 1 Liberal, munificent; -2 Having gifts.

தானம்³ tānam -> தானு tānu n. (யாழ். அக.) 1. Air; காற்று. 2. Liberal man; கொடையாளன். 3. Successful person; வெற்றியாளன்.

தானு tānu -> दानुः dānuḥ 1 A donor. -2 Prosperity. -3 Satisfaction. -4 Air, wind. -5 A demon. -n. 1 A gift. -2 A fluid, drop.

தா²-தல் tā- > தனம்² taṇam (one which is earned/produced/given or giving) n. 1. Wealth, substance, property; செல்வம். (W.) 2. Gold; பொன். (பிங்.) 3. Seal; முத்திரை. (பிங்.) 4. Beam across roofing; உத்திரம். (அக. நி.) 5. See தனஸ்தானம். (விதான. மரபிய. 4.) 6. (Arith.) Addition; கூட்டற்கணக்கு. (W.) 5. Woman's breast; முலை. அரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண் டினவளை . . . விற்பான் வந்ோன் (திருவாலவா. 23, 15).

A mammary gland is an organ in mammals that produces milk to feed young offspring.

தனம்² taṇam (one which is giving milk) -> स्तनः stanah 1 The female breast; -2 The nipple of the breast. -3 The breast, udder, or dug of any female animal;

Greek stēthos.

However, Sanskrit pundit are wrongly citing the following dhatupatha for the etymology of स्तनः stanah.

स्तन् stan 1 P., 1 U. 1 To sound, make a sound, resound, reverberate. -2 To groan, breathe hard, sigh. -3 To thunder, roar loudly;

See that inappropriateness of स्तन् stan.

தனம்² taṇam -> தனன் taṇaṇ n. Title of the Vaiśya caste; வைசியர் பட்டப்பெயர். சருமன் வருமன் றனன்றாசன் சார்த்திவழங்கு மியற்பெயர்கள் கோச்செங். 69).

தனம்² taṇam -> தனிகன் taṇigaṇ n. Rich man; செல்வன். Colloq.

தனிகை taṇigai n. (யாழ். அக.) 1. Girl, young woman; இளம்பெண். 2. Chaste woman; கற்புடையவள்.

தா²-தல் tā- > தனம்² taṇam -> தனிசு taṇisu n. Debt; கடன். பெரும் பொருட் டனிசுமின்றே . . .
போக்குவல் (திருவால வா. 27, 83).

தனிசு taṇisu -> தனிசர் taṇisar n. 1. Debtors; கடன் வாங்கினோர். 2. Petty chiefs, as always in debt to the overlord; [கடன்காரர்] குறும் பரசர். (ஈடு, 5, 9, 7, ஜீ)

Grains are equated with the wealth. The word denoting wealth has also denoted grains esp. Coriander. Compare:

नीतम् nītam 1 Wealth -2 Corn, grain

தனம்² taṇam -> தனிகா taṇigā n. Coriander. கொத்தமல்லி. (மலை.)

தனிகா taṇigā -> தனியா¹ taṇiyā n. [T. daniyālu.] Coriander. See கொத்தமல்லி. (மலை.)

தனம்² taṇam -> धनम् dhanam Property, wealth, riches, treasure, money (gold, chattels &c.); -2 (a) Any valued possession, an object of affection or endearment, dearest treasure; (b) A valuable article; Ms.8.21,22. -3 Capital (opp. वृद्धि or interest). -4 A booty, prey, spoil. -5 The reward given to a victor in a combat, the prize won in a game. -6 A contest for prizes, a match. -7 The lunar mansion called धनिष्ठा 8 Surplus, residue. -9 (In math.) The affirmative quantity or plus (opp. ऋण).

धनम् dhanam -> धन् dhan P. (दधन्ति) Ved. To bear fruit.

தனிகன் taṇigaṇ -> धनिष्ठा dhanikaḥ 1 A rich or wealthy man. -2 A money-lender, creditor; -3 A husband. -4 The Vaisya class; -5 An honest trader. -6 The प्रियङ्गु tree.

धनिष्ठा dhanika a. 1 Rich, wealthy. -2 Virtuous.

தனிகை taṇigai -> धनिष्ठा dhanikā 1 A virtuous woman. -2 A wife, young woman. -3 N. of a tree (प्रियङ्गु).

தனிகா taṇigā -> धनिष्ठा dhanikaḥ, धनिष्ठा dhanīkam coriander (Mar. धणे, पोथीबीर).

धनम् dhanam -> धनिन् dhanin -m. 1 A wealthy man; -2 A creditor; -3 The possessor of anything.

-a. (धनिनी f.) Rich, opulent, wealthy.

धनिष्ठा dhanikā -> धनी dhanī & धनीष्ठा dhanīkā A young girl or woman.

धनीयम् dhanīyakam & धनीनेयम् dhanīnēyakam Coriander seed;

தனியா¹ taṇiyā-> धनू dhanū -m. A store of grain.

தனியா¹ taṇiyā-> தானியம் tāṇiyam n.. Grain, cereals; நெல் முதலியன. 2. Coriander-seed; கொத்தமல்லி. (மலை.)

தானியம் tāṇiyam -> தானிகம்² tāṇigam n. Coriander; கொத்தமல்லி. (மலை.)

தானிகம்² tāṇigam -> தானிகை tāṇigai n. Coriander; தானிகம்². (தைலவ. தைல.)

தானிகை tāṇigai -> धानाः dhānāḥ f. (pl.) 1 Fried barley or rice; यथा धानासु वै धाना भवन्ति न भवन्ति च Bhāg.6.15.4. -2 Grain fried or powdered. -3 Corn, grain. -4 A bud, shoot; धानारुह इव वै वृक्षोऽञ्जसा प्रेत्य संभवः 11. Up.3.9.28; अन्ने प्रलीयते मर्त्यमन्नं धानासु लीयते Bhāg.11.24.22. -5 Coriander.

தானிகம்² tāṅgam -> धानम् dhānakam Coriander.

धानाः f. (pl.) 1 grain, corn. -2 Fried barley or parched rice.

தானிகை tāṅgai -> தானிகம்² tāṅgam -> धानी dhānī Coriander.

தானியம் tāṅyam -> धान्यम् dhānyam 1 Grain, corn, rice -2 Coriander. -3 A measure equal to four sesamum seeds.

धानयः dhānayaḥ धानयाः dhānayaḥ Coriander.

धानुष्यः dhānuṣyaḥ Bamboo.

धान्धा dhāndhā Cardamoms.

தா²-தல் tā- > தவசம் tavasam n. [T. dāvasamu, K. tavasa.] 1. Grain, especially dry; தானியம். 2. Grain and other provisions laid by in store; தொகுத்த தானியம். சுவையோ பட்டோ தவச தானியமோ (குற்றா. குற. 70, 19).

தா²-தல் tā- > தாயி¹ tāyi (one who is giving milk, complaint etc) n. 1. [U. dāi.] Wet nurse; தாய்ச்சி. Loc. 2. [U. dāi] Claimant, plaintiff; வாதி. (C. G.)

தாயி¹ tāyi -> दायिन् dāyin a. At the end of comp.) 1 Giving, granting. -2 Causing, producing; as in क्लेशदायिन् &c.

தா²-தல் tā- > தாயகம் tāyagam n. Support; shelter; place of refuge; அடைக்கலம். இது வன்றித் தாயகம் வேறில்லை யில்லை (தாயு. ஆகார. 11).

दायः dāyakaḥ 1 An heir, inheritor. -2 A donor.

दायः dāyaka a. (-यि f.) [दा-प्वुल्] Giving, granting, bestowing, &c. (at the end of comp.);

Mercy or clemency is the one which is givable. Compare.

அளி-த்தல் aḷi- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. ததீசியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளிர்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

அளி³ aḷi n. 1. Love; அன்பு. அளி நயந்து (இரகு. நாட்டு. 1). 2. Clemency, grace; அன்புகாரணத்தாற் றோன்றும் அருள். (தொல். பொ. 247, உரை.) 3. Desire; ஆசை. அளியா லிவ் லூர் காணு நலத்தின் (கம்பரா. ஊர்தே. 83). 4. Coolness; குளிர்ச்சி. திங்களு ளளியுநீ (பரிபா. 3, 67). 5. Gift, present; கொடை. (திவா.) [6. Civility,

தா²-தல் tā- > தயா tayā n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். .2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு. தாயிற் பெரி துந் தயாவுடைய தம்பெருமான் (திருவாச. 13, 3).

தயா tayā-> தயாவம் tayāvam n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். .2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயை. (யாழ். அக.)

தயா tayā-> தயவு tayavu n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். கண்டித்தொடையான் தய வுடையான் (சிவரக. நைமிசா. 47). 2. Love, favour, passion; அன்பு. தாசிமேல் வைத்தேன் தயவு நான் (விறலிவிடு. 106). 3. Piety; பக்தி. உயர்தயவி னினையுமவர் (திருப்போ. சந். பெரியகட். 2, 2).

தயா tayā-> தயாவு tayāvu n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். 2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு. தயாவு தாங்க லால் (கம்பரா. மாரீச. 126).

தயா tayā-> தயாளம் tayālam n. Grace; mercy; compassion; அருள் தயவு.

தயாளம் tayālam -> தயாளன் tayālan n. Benevolent, merciful person தயாசீலன்.

தயா tayā-> தயாளு tayālu n. Benevolent, merciful person தயாசீலன். குற்றங் குணமாகக்கொள்ளுந் தயாளு (அருட்பா, i, திருவருள். 11).

தயா tayā-> தயை tayai n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். 2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு (சூடா.)

தயா tayā-> தயா dayā Pity, tenderness, compassion, mercy, sympathy;

தயாளம் tayālam-> தயாலு dayālu Kind, tender, merciful, compassionate;

தயா dayā -> दय् day 1 Ā. (दयते, दयित) 1 To feel pity or compassion for, pity, sympathise with (with gen.) -2 To love, like, be fond of; -3 To protect; -4 To go, move. -5 To grant, give, divide or allot. -6 To hurt.

Compare:

அளி-த்தல் aḷi- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையுமயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. ததீசியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளர்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

தய day -> दयित dayita p. p. Beloved, desired, liked; Bk. 1.9.

தயித: dayitaḥ A husband, lover, a beloved person;
தயிதா dayitā A wife, one's beloved woman
தயிநு dayitnu a. Kind, compassionate.

தா²-தல் tā- > दामन् dāman a. Liberal, donor, Mb.12.92.17.

தாயம் tāyam -> தேயம் tēyam. 1. A gift, any thing given, கொடைப்பொருள். W. p. 421. 2. An expletive particle affixed to நாமம், as நாம தேயம், name (one which is given). 3. Wealth; பொருள். தீரராமவரே தேயத் தியாகஞ்செய்தீவன் முத்தர் (ஞானவா. புண். 18).

தேயம் tēyam -> देयम् dēyam A gift, donation,

தேய dēya a. 1 To be given, offered or presented; R.3.16; -2 Fit to be given, proper for a gift. -3 To be returned; or restored; -4 To be shown. -5 To be given in marriage. -6 To be paid (as a debt &c.). -7 To be placed, put, applied, laid, &c.; -8 To be ceded (road);

Kinship based upon giving and taking.

கொள்(ளு)-தல் koḷ- v. [T. konu, K. M. koḷ.] tr. 1. To seize, grasp; கையால் எடுத்துக் கொள்ளுதல். கொண்ட வாளொடும் (சீவக. 430). 2. To receive, as a gift; பெறுதல். நல்லா றெனினுங் கொளறீது (குறள், 222). 3. To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். கோதையினுங்கொள்வார் (நைடத. நகர்ப். 18). 4. To acquire, take possession of, occupy; உரிமையாகக் கொள்ளுதல். விடலையைக் காண வோடி . . . வீதிகொண்டார் (சீவக. 457). 5. To marry; விவாகம் செய்தல். தாங்கொண்ட மனையாளை (நாலடி, 3). 6. To abduct, carry off; கவர்தல். மனையாளை மாற்றார்கொள (நாலடி, 3). 7. To contain, hold; தன்னட்கொள்ளுதல். சிதரிக் கண்கொண்ட நீர் (நாலடி, 394). 8. To draw in, gather up; முகத் தல். குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி (மதுரைக். 238). 9. To learn; கற்றுக்கொள்ளுதல். கொள்ளுநர் கொள்ள (கல்லா. 11, 21). 10. To consider, think; கருதுதல். யார்க்குங் கொடுத்தியெனக் கொள்கின்றிலம் (இலக். வி. 650, உரை).

11. To regard, esteem; நன்குமதித்தல். கொள்பட்டே மென்றெண்ணி (குறள், 699). 12. To celebrate; கொண்டாடுதல். தண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல (சிலப். 6, 160). 13. To accept, approve; அங்கீகரித்தல். உய்ஞ்சன னிருத்தலு முலகங் கொள்ளுமோ (கம்பரா. உருக்கா. 17). 14. To adhere to, observe; மேற்கொள்ளு தல். குடிப்பிறந்தார் குன்றா வொழுக்கமாக் கொண்டார் (நாலடி, 143). 15. To put up with, endure; மனம் பொறுத்தல். (தொல். பொ. 147, உரை, பக். 658.) 16. To resemble; ஒத்தல். வண்டினம் யாழ் கொண்ட கொளை (பரிபா. 11, 125).--intr. 1. To suit, befit; பொருந்துதல். கொள்ளாத கொள்ளா துலகு (குறள், 470). 2. To strike, hurt; உடலிற் காயம்படுதல். கல்லுக் காலிற் கொண்டது. Loc.--aux. An auxiliary which makes a verb reflexive, as in அடித்துக்கொண்டான்; தற்பொருட்டில் வரும் ஒரு துணைவினை.--expl. An expletive added to neg. imp. sing. verb, as in அஞ்சாதேகொள்; எதிர்மறை ஏவலொருமை வினையொடு சேர்க்கப்படும் ஓர் அசை. (கலித். 115, உரை.)

கொள்வனை koḷ-vaṇai n. 1. Buying; borrowing; taking, receiving; கொள்ளுகை. Colloq. 2. Taking in marriage; பெண் கொள்ளுகை.

கொள்வனைகொடுப்பனை koḷvaṇai- koḷuppaṇai, n. 1. Borrowing and lending; கொடுக்கல் வாங்கல். 2. Giving and taking in marriage, intermarrying; பெண்ணைக் கொடுத்துப் பெண்ணைவாங்கும் கலியாண சம்பந்தம்.

கொளுவிவிடு-தல் koḷuvi-viṭu- v. tr. (W.) 1. To fasten on, as earrings; காதணி முதலியன பூட்டுதல். 2. To settle a person in trade, office, etc.; வேலையில் அமர்த்துதல். 3. To effect an unequal match; தகாத இடத்தில் மணம் புரிவித்தல். 4. To set by the ears; சண்டைமூட்டுதல்.

கொள்(ளு)-தல் koḷ- > கொள்கை koḷkai n. 1. Taking, accepting; பெறுகை. பலியிடிற் கொள்கை பழுது (சைவச. பொது. 388). 2. Opinion, notion; principle; tenet, doctrine; கோட்பாடு. குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றார் (நாலடி, 141). 3. Observance, vow; விரதம். தாவில் கொள்கை (திரு முரு. 89). 4. Conformity to moral principles, good conduct; ஒழுக்கம். குலந்தீது கொள்கை யழிந்தக்கடை (நான்மணி. 94). 5. Event, happening; நிகழ்ச்சி. புகுந்த கொள்கை யுடனுறைந் தறிந்தா னென்ன (கம்பரா. முதற்போர். 132). 6. Quality, nature, build; இயல்பு. கொம்பி னின்று நுடங்குறு கொள்கையார் (கம்பரா. கிளை. 10). 7. Pride, செருக்கு. தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து (சிலப். 5, 145). 8. Liking, fondness, regard, attachment, intimacy; நட்பு. (J.) 9. A kind of vessel; பாத்திரவகை. (I. M. P. Pd. 300.)

கொள்(ளு)-தல் koḷ- > கொடு-த்தல் koḷu- v. tr. [K. koḷu, M. koḷu.] 1. To give, grant, supply; ஈதல். கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கு (குறள், 1005). 2. To bring forth; பெற்றெடுத்தல். பார்வதி யேழுலகுங் கொடுத்தாள் (பிரமோத். 9, 61). 3. To divide, distribute, as a sum of money; பங்கிடுதல். இந்தத் தொகையைப் பத்துப்பேருக்குக் கொடு. 4. To sell; விற்பனை. தில்லை முன்றிற் கொடுக்கோ வளை (திருக்கோ. 63). 5. To allow, permit; உடன்படுதல். மலரன்றி மிதிப்பக் கொடான் (திருக்கோ. 303). 6. To lose by death, as giving to Yama; சாகக்கொடுத்தல். நீ பயந்த கோட்டானைத் தானே கொடு (தனிப்பா. i, 35, 68). 7. To abuse roundly; திட்டிடுதல். நன்றாய்க் கொடுத்தாளா? வேணும், வேணும். 8. To belabour, thrash; அடித்தல்.--aux. An auxiliary verb, as in சொல்லிக்கொடு. முடித்துக்கொடு; ஒரு துணைவினை.

கொடு-த்தல் koḷu- > கொடுக்கு² koḷukku n. Son; மகன். Loc.

கொடுக்கு² koḷukku -> கீடகுகு koḷuku [Telugu] n. A son. పెండ్లికీడు a bridegroom.

கொடுக்கு² koḷukku -> கொடுக்கன் koḷukkaṇ n. Son; மகன். வயிரமேகனார் கொடுக்கன் சிற்றண் புலியூர் நாடன் (S. I. I. viii, 32).

கொடுக்கன் koḷukkaṇ -> கீடகுகு koḷukaḍu. [Telugu.] n. A son. పెండ్లికీడు a bridegroom.

கொடு-த்தல் koḷu- > கொடை koḷai n. [K. kōḷu, koḷage.] 1. Giving away, as a gift; donation; தியாகம். இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன் (நாலடி, 65). 2. (Puṇap.) Theme of a king distributing liberally to

the poor the enemy's cattle captured by him; கைக்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் புறத்துறை. உண்டாட்டுக் கொடையென (தொல். பொ. 58). 3. Three days' festival of a village deity, dist. fr. paṭukkai; கிராமதேவதைக்கு மூன்றுநாள் செய்யுந் திருவிழா. (G. Tn. D. I, 117.) 4. Round abuse; வசவு. அவள் கொடுத்த கொடை ஏழுசன்மத்துக்குப் போதும். 5. Round blows; அடி.

கொடைநேர்-தல் koṭai-nēr- v. tr. To agree to give one's daughter in marriage; மகளை மணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்படு தல். ஆர்வுற்றெமர் கொடைநேர்ந்தார் (கலித். 104).--intr. To promise or mentally resolve the celebration of a festive worship to a deity; தேவதைக்கு விழாச்செய்யத் தீர்மானித்தல். Loc.

கொடைவீரம் koṭai-vīram n. Heroism in generosity, as the voluntary sacrifice of one's life for another; தியாகத்தில் காட்டும் வீரம். கொடைவீரமோ . . . சென்னி பண்பு (பெருந்தொ. 743).

கொள்¹(ளு)-தல் koḷ- > கொண்கன் koṇkaṇ n. 1. Husband; கணவன். கூடிய கொண்கன் குறுக (பு. வெ. பெண்பாற். 12, 11). 2. Chief of the mari- time tract; நெய்தனிலத் தலைவன். (திவா.)

கொள்¹(ளு)-தல் koḷ- > **கொண்டவன்** koṇṭavaṇ n. Husband; கணவன்.

கொள்¹(ளு)-தல் koḷ- > கொண்டான் koṇṭāṇ n. 1. Husband கொண்டவன். கொண்டானிற்றுன்னிய கேளிர் பிற ரில்லை (நான்மணி. 56). 2. See கொண்டல்¹, 6. (W.)

கொண்டான்கொடுத்தான் koṇṭāṇ-ko- tuṭṭāṇ, n. Persons who have entered into matrimonial alliance by the marriage of their sons and daughters; கொண்டுங்கொடுத்துஞ் சம்பந்தஞ் செய்தோர். Colloq.

கொள்¹(ளு)-தல் koḷ- > கொழுநன் koḷunaṇ n. 1. Husband; கணவன். தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் (குறள், 55). 2. Master, lord இறைவன். (சூடா.)

கொழுநன் koḷunaṇ -> கொழுந்தன் koḷuntaṇ n. < கொழுநன். 1. Husband; கணவன். கொழுந்தா வென்றாள் (கம்பரா. பிராட்டி. 9). 2. Husband's younger brother; கணவனுடைய இளைய சகோதரன். Colloq.

கொழுந்தி koḷunti n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Brother's wife; சகோதரன் மனைவி. எம்பி நின்றம்பி நீகேழுநன் மங்கைகொழுந்தி (கம்பரா. காட்சிப். 23).

கொழுந்தி koḷunti -> கொழுந்தியாள் koḷuntiyāḷ n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Brother's wife; சகோதரன் மனைவி.

கொள்¹(ளு)-தல் koḷ- > கொள்¹ koḷ n. 1. [T. kōlu, M. kōl.] Taking, receiving, accepting, seizing, holding, enveloping; கொள்ளுகை. கோளிரு ளிருக்கை (பரிபா. 4, 57). 2. Opinion, tenet, creed; decision, determination, conclusion; துணிபு. மாசற்றார் கோள் (குறள், 646). 3. Estimation, appraising, valuation; மதிப்பு. தம்மைத்தாங் கொள் வது கோளன்று (நாலடி, 165). 4. Strength, power, ability; வலிமை. (பிங்.) 5. Quality, nature, character; தன்மை. யாக்கைக்கோ ளெண்ணார் (நாலடி, 18). 6. Enjoyment, experience; அனு பவம். என்னாருயிர் கோளுண்டே (திவ். திருவாய். 9, 6, 7). 7. [K. kōl.] Calumny, aspersion, back-biting, tale-bearing; குறளை. கோட்செவிக் குறளை காற்றுடனெருப்பு (கொன்றைவே.). 8. Falsehood; பொய். (சூடா.) 9. Impediment, obstacle; இடையூறு. (திவா.) 10. Evil, vice; தீமை. (திவா.) 11. Killing, murder; கொலை. கோணினைக்குறித்து வந்தான் (சீவக. 264). 12. Serpent; பாம்பு. (சீவக. 320, உரை.) 13. Poison; விஷம். 14. Ascending node; இராகு. கோள்வாய் மதியம் நெடியான் விடுத்தாங்கு (சீவக. 454). 15. Planet; கிரகம். எல்லாக் கோளு நல்வழி நோக்க (பெருங். இலாவாண. 11, 70). 16. Cloud; மேகம். கோளொடு குளிர்மதி வந்து வீழ்ந்தென (சீவக. 320). 17. Brilliance, light; ஒளி. முன்னைக் கோளரியே (திவ். திருவாய். 2, 6, 6). 18. cf. gōla. Halo; பரிவேடம். மதியங் கோள்வாய் விசம்பிடை (சீவக. 1098). 19. Cluster; குலை. செழுங்கோள் வாழை (புறநா. 168, 13). 20. Citronella grass. See காவட்டம்புல். (மலை.) 21. Ploughshare; கொழு. (திவா.)

கோடல்¹ kōṭal n. 1. Taking, receiving, buying; கொள்ளுகை. நானம் பகர்ந்திடக் கோடல் செய்வார் (நைடத. நகரப். 31). 2. Taking lessons from a teacher; பாடங்கேட்கை. கோடன் மரபே கூறுங்காலை (நன். 40). 3. Thinking, considering; மனத்துக் கொள்ளுகை. கொல்லுமாற்றல ருளரெனக் கோடலுங் கொண்டாய் (கம்பரா. உயுத். மந்திரப். 104).

கோடாய் kōṭāy n.. Foster-mother; செவிலித்தாய். கோடாய் மடந்தையை நாட (திருக்கோ. 235, கொளு).

கீடலு kōḍalu [Tel.] n. A daughter-in-law. Also, a wife ஶர்யு. மா கீடலு=my wife.

கீடலுமு kōḍanṭramu கீடலுக்கமு or கீடலுக்கமு kōḍanṭramu. [Tel.

கீடலு+லுக்கமு.] n. The state of being a daughter-in-law.

நுல் nul-> (நுன் nuṅ)-> (நுங்கு nuṅgu)-> நுங்கு¹-தல் nuṅgu, v. To take possession of, capture; கைக்கொள்ளுதல். பகைவர்மு னுங்கி (பு. வெ. 4, 15)

நுல் nul-> (நுன் nuṅ)-> (நுஸ் nus) -> (ஸுநுஸ் snus)-> ஸுஸ் snus 4 P. (ஸுஸ்யதி) To take, accept.

ஸுஸ் snus -> ஸுஸா snuṣā A daughter-in-law;

நுல் nul-> (நுர் nur)-> (ஸுநுர் snur)-> Old Eng. snoru Lat. nurus, OCS snŭxa, Polish snecha, Russ. choxa (snox), Crimean Gothic schuos, ON snor, Gm. snur/Schnur

(நுஸ் nus) -> Gk. νυός (nuos), Alb. nusa,

நுல் nul-> (நு nu)-> Arm. նու (nu),

Levirate marriage is a type of marriage in which the brother of a deceased man is obligated to marry his brother's widow, and the widow is obligated to marry her deceased husband's brother. The practice is similar to widow inheritance, where, for example, the deceased husband's kin can dictate whom the widow may marry. Levirate marriage can, at its most positive, serve as protection for the widow and her children, ensuring that they have a male provider responsible for them. It can also be seen as a denial of a woman's autonomy, and a restraint on her life. The practice was extremely important in ancient societies (e.g., Israelite and Near East), and remains so today in parts of the world. Having children enabled the inheritance of land, which offered security and status. A levirate marriage might only occur if a man died childless, in order to continue his family line.

A levirate marriage (Hebrew: yibbum) is mandated by Deuteronomy 25:5-6 of the Hebrew Bible and obliges a brother to marry the widow of his childless deceased brother, with the firstborn child being treated as that of the deceased brother, (Genesis 38:8) which renders the child the heir of the deceased brother and not the genetic father. There is another provision known as halizah (Deuteronomy 25:9-10), which explains that if a man refuses to carry out this 'duty,' the woman must spit in his face, take one of his shoes, and the others in the town must always call him 'the one without a shoe'.

Therefore the words denoting the husband have also denoted brother-in-law.

தே³ tē n. 1. The deity; தெய்வம். (பிங்.) தேபூசை செய்யுஞ் சித்திரசாலை (சிவரக. நைமிச. 20). 2. Chief, lord; நாயகன். (இலக். அக.)

தே³ tē -> தேவு tēvu n. 1. Deity; தெய்வம். (பிங்.) நரகரைத் தேவு செய்வானும் (தேவா. 696, 2). 2. Godhead; தெய்வத்தன்மை. அயன்றிருமால் செல்வமு மொன்றோவென்னச் செய்யுந்தேவே (சி. சி. காப்பு. ஞானப். உரை).

தேவு tēvu -> தேவம்¹ tēvam n. 1. God, deity; கடவுள். (சூடா.) 2. Divine nature; தெய்வத்தன்மை. 3. That which is divine; தெய்வத்தன்மையுள்ளது. 4. Fate, destiny, karma; ஊழ். 5. One of eight Marriage q. v. தெய்வ மணம், 3. \

தேவம்¹ tēvam -> தேவன் tēvaṅ n. 1. God; கடவுள். தேருங்காற் றேவ னொருவனே (திவ். இயற். நான்மு. 2). 2. Arhat; அருகன். (பிங்.) 3. King; அரசன். தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன் (கம்பரா. கங்கை. 39). 4. Husband's brother; கொழுநன். (யாழ். அக.) 5. A title of Maḥavar, Akampaṭiyar and kaḷḷar; மறவர் அகம்படியர் கள்ளர்க்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர். 6. Lancer;

ஈட்டிக்காரன். (யாழ். அக.) 7. Shield-bearer; பரிசைக்காரன். (யாழ். அக.) 8. Fool, idiot; மடையன். (யாழ். அக.)

தேவி tēvi n. 1. Goddess; தெய்வ மகள். (பிங்.) 2. Goddess Pārvatī பார்வதிதேவி. (சூடா.) 3. Goddess Kālī; காளிதேவி. (சூடா.) 4. Goddess of Misfortune; மூதேவி. (M. M. 268.) 5. Goddess of Smallpox; வைதூரியம்மன். (M. M. 268.) 6. Wife; மனைவி. மன்னவ னாருயிர் மாபெருந் தேவியே (சீவக. 1403). 7. Queen, princess, lady, a term of respect; தலைவி. சித்திரத் தேவிப்பட்டந் திருமக னல்கினானே (சீவக. 2567). 8. A species of red Indian water-lily. சீதேவி. (மலை.) 9. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங் களுள் ஒன்று.

தேவன் tēvaṅ -> देवन् dēvan m. The younger brother of a husband.

தேவன் tēvaṅ -> தேவர் tēvar n. 1. Deities, objects of worship; கடவுளர். தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே (தொல். பொ. 450). 2. Celestials, of four classes, viz., aṣṭavacukkaḷ, tuvātaçātitṭar, ēkā- taca-ruttirar, accuviṇi-tēvar; அஷ்டவசுக்கள், துவாதசாதித்தர், ஏகாதசருத்திரர், அச்சுவினிதேவர் ஆகிய நால்வகைத் தேவவகையார். (பிங்.) 3. A term of respect for persons of high station; உயர்ந் தோரைக்குறிக்குஞ் சொல். 4. Tiruvalluvar. See திருவள்ளுவர். 'ஒன்னா ரமுத கண்ணீருமனைத்து' என் றார் தேவரும் (சீவக. 1891, உரை). 5. The author of Cīvakacintāmaṇi. See திருத்தக்கதேவர். தேவர் அதனை . . . அபரகாத்திரமென்றார் (சீவக. 806, உரை). 6. A word appended to the names of kings, ascetics, etc.; அரசர், துறவியர் முதலியோ ரது பெயர்ப்பின் வழங்கும் சிறப்புப்பெயர். இராஜராஜ தேவர், திருத்தக்கதேவர். 7. [T. dēvara.] You, yours, a term of respect; பெரியோரை முன்னிலைப்படுத்துஞ் சொல். தேவார். தேவர் திருவடிகளிலே (ஈடு, 2, 3, 4). 8. Title of Maṛava caste; மறவர்சாதியினர் பட்டப் பெயர். பாண்டித்துரைத்தேவர்.

தேவர் tēvar -> தேவரன் tēvaran n. Husband's brother; கணவனுடன் பிறந்தான். ஈண்டு தேவ ரந்தியிற் கொழுந்தியரெழின் மகப்பெற நின்னால் வேண்டுமால் (பாரத. சம்பவ. 4).

தேவரன் tēvaran -> देवरः dēvaraḥ 1 A husband's brother (elder or younger); -2 husband;

देवरः dēvaraḥ -> देवृ dēvr̥ m. 1 A husband's brother (especially younger). -2 The husband of a woman previously married.

தேவரன் tēvaran -> தேவலன் tēvalan n. (யாழ். அக.) 1. Husband's brother; கணவனுடன் பிறந்தான். 2. 2. Virtuous man; சன் மார்க்கன்.

தேவலன் tēvalan -> देवलः dēvalaḥ 1 An attendant upon an idol, a low Brāhmaṇa who subsists upon the offerings made to an idol; -2 A virtuous man. -3 N. of Nārada. -4 A husband's brother.

Lith. dieveris, OCS déverb, Arm. ta'ver, Gr. da'é'r, Lat. levir, OHG zeihhur, OE tacor.

Kinship based upon having house.

A husband is a male participant in a marriage. The rights and obligations of the husband regarding his spouse and others, and his status in the community and in law, vary between cultures and has varied over time. Four in five American men get married in their lifetime. The term husband refers to Middle English huseband, from Old English hūsbōnda, from Old Norse hūsbōndi (hūs, "house" + bōndi, būandi, present participle of būa, "to dwell", so, etymologically, "a householder").

அகம்¹ agam n. [K. āge, M. akam.] 1. Inside; உள்ளிடம். அகம்புற நிறைந்த சோதியாய் (தாயு. சிவன்செ>. 4). 2. Mind; மனம். அக மலர்ந் தீவார் (பதினொ திருவிடை. மும். 7). 3. Sexual pleasure; காம வின்பம். (தொல். பொ.. 1, உரை.) 4. Breast; மார்பு. புல்லக மகன்றது (சிலப். 30, 16). 5. Agricultural tract; மருதம். ஆலைக்கரும்பி னக நா டணைந்தான் (சீவக. 1613). 6. House; வீடு. (பிங்.) 7. Place; இடம். (திவா.) 8. Ether; ஆகாயம். (தைலவ. பாயி.. 22.) 9. Love-theme; அகப்பொருள். 10. Being subordinate, subject; உள்ளடங்குகை. அகப்பட்டி (குறள், 1074). 11. An anthology of love-lyrics. See அகநானூறு. அகம்புறமென் றித் திறத்த வெட்டுத் தொகை. (குனிப்பா.)--part. A loc. ending; ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (நன். 302.)

அகம்¹ agam -> அகமுடையான் agam-uṭaiyāṅ n. Husband, as master of the house; கணவன்.

இல்¹ il n. 1. Place; இடம். (பிங்.) 2. [T. illu, M. il.] House, home; வீடு. ஈனமாயில் விருந்தின்றி விளியினும் (நாலடி. 198). 3. Domestic life; இல்லறம். இல்வாழ்வா னென்பான் (குறள், 41). 4. Wife; மனைவி. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை (குறள், 59). 5. Lady of rank in towns or forest-pasture tracts; மருதமுல்லைநிலங்களின் தலை வியர். (திவா.) 6. Family; குடி. இற்பிறந்தார் (குறள், 951). 7. Constellation, zodiacal sign; இராசி. (பிங்.) 8. Clearing-nut; தேற்றாங்கொட்டை. இல்லா மலகமிரண்டு மயின்றால் (இராசவைத். 45).

இல்லவள் illavaḷ n. Wife, mistress of the house; மனைவி. (குறள், 53.)

இல்லறம் il-l-aṟam n. 1. Domestic life, life of the householder, opp. to துறவறம்; இல்வாழ்க்கை. 2. Duties incumbent on a householder; இல்லற தருமம். (திவா.)

இல்லாள் illāḷ n [T. illālu.] 1. Wife, mistress of the house; மனைவி. (குறள், 52.) 2. Term used to designate a lady of rank in towns or in forest-pasture tracts; மருதமுல்லை நிலங்களின் தலைவியர். (திவா.)

இல்லாளன் il-l-āḷaṅ n. 1. Householder; இல்லாளி. 2. Husband, ruler of the home; கணவன். இல்லாளன் வைக்கவென (பெரியடி. காரைக். 20).

இல்லாளி il-l-āḷi n. Householder, one who has entered on the order of a householder; இல்லாளன். (சைவச. பொது 376.)

களம் kaḷam n. 1. Place, locality, open space, area, expanse; இடம். (திவா.) 2. [K. kaḷa, M. kaḷam.] Threshing-floor, place for treading grain; நெற்களம். காவ லுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி. (முத்தொள்.). 3. As-sembly, meeting, court, theatre; சபை. களனஞ்சி (குறள், 730). 4. Hall of sacrifice; யாகசாலை. யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல் (புறநா. 15, 21). 5. Battle field; போர்க்களம். ஈரையம்பதின்மரும் பொ ருதுகளத் தொழிய (புறநா. 2, 15). 6. cf. களம்¹. Shallow soil; களநிலம். (பிங்.) 7. Mind; உள்ளம். உயர்பின்மை களக்கொள (ஞானா. 44, 4). 8. Shallow shelf of rocks at sea, sand-bank; கடலில்விழும் திட்டு. களத்திலே தோணி பொறுத்துப்போயிறறு. (W.) 9. Shed; கொட்டகை. (P. T. L.)

களம் kaḷam -> खलः khalah खलम् khalam 1 A threshing floor; खले न पर्षान् प्रति हन्मि भूरि Rv.1.48.7; Ms.11.17,115; Y.2.282. -2 Earth, soil. -3 Place, site; Bhāg.5.26.14. -4 A heap of dust. -5 Sediment, dress, deposit of oil &c; दत्ते खले नु निखिलं खलु येन दुग्धम् Pt.2.53. -6 A mill.

களம் kaḷam-> களம் kaḷam n. Wife; மனைவி. (பிங்.)

களம் kaḷam -> களத்திரம் kaḷattiram n. Wife; மனைவி. (சூடா.)

களத்திரம் kaḷattiram -> कलत्रम् kalatram 1. A wife; -2 The female of an animal. -3 The hip and loins; -4 Any royal citadel. -5 The seventh lunar mansion.

மனை² maṇai n. [K. mane, M. mana.] 1. House, dwelling, mansion; வீடு. சீர் கெழு வளமனை திளைத்து (சீவக. 828). 2. House-site; வீடுகட்டற்குரிய வெற்றிடம். 3. Ground, a land-measure = 40' X 60' = 2400 sq. ft. = 1/4; kāṇi; நிலவளவுவகை. நூறுமனைக்கீழ் நால்கூறாக அடைப்பதாகவும் (S. I. I. i, 64). 4. Wife; மனைவி. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை (குறள். 148). 5. Family, household; குடும்பம். 6. Domestic life; இல்வாழ்க்கை. மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி (குறள். 51). 7. Square, as of a chess-board; சூதாடு பலகையி னறை. (W.) 8. Mother; நற்றாய். கவர் மனைமருட்சி (இலக். வி. 537).

மனைக்கிழத்தி maṇai-k-kiḷatti n. Fem. of மனைக்கிழவன். Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி. தொல்குடியின் மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி (திரிகடு. 64).

மனைக்கிழவன் maṇai-k-kiḷavaṅ n. Husband, as master of the house; [வீட்டுக்குரியவன்] கணவன்.

மனைத்தாயம் maṇai-tāyam n. Domestic life; இல்லறவொழுக்கம். (J.)

மனைமுதல் maṇai-mutal n. Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி
மனைக்கிழத்தி. நாளு மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப (அகநா. 51).

மனையாள் maṇaiyāḷ, n. [K. mane- gavaḷu.] Wife; மனைவி. மனையாளை யஞ்சு
மறுமையி லாளன் (குறள், 904).

மனையுறைமகள் maṇai-y-urāi-makaḷ n. Married woman; விவாகமான பெண். வானறரு
கற்பின் மனையுறை மகளிரில் (மணி. 15, 77).

மனையோள் maṇaiyōḷ n. Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி
மனையாள். மனையோள் விரும்பி (புறநா. 333).

மனைவாழ்க்கை maṇai-vāḷkkai n. [K. mane-vāḷte.] Householder's life; இல் வாழ்க்கை.
ஊரன்றன் மனைவாழ்க்கை பொலிக (ஐங் குறு. 3).

மனைவி maṇaivi n. 1. Wife; இல் லாள். இன்ப மருந்தினான் மனைவி யொத்தும் (சீவக.
1895). 2. Heroine of a pastoral or agricultural tract; முல்லை மருதநிலங்களின் தலைவி.
(திவா.) 3. Female owner or resident of a house; மனை யை யுடையாள். பூமுளரி மனைவி
(உபதேசகா. சிவ விரத. 245).

சாலம்¹ sālam n. 1. Multitude, company, flock, herd, shoal; கூட்டம். திரிந்தன சாலமீன் சாலம்
(கம்பரா. வருணனை. 25). 2. Assembly, court; சபை. (பிங்.). 3. [T. jāla.] Net; வலை. அளப்பில்
சாலம் வீசினின் றீர்த்திடும் (கந்தபு. திருநகரப். 18). 4. [T. jāla.] Latticed window; பலகணி. (பிங்.). 5.
Flower-bud; அரும்பு. (W.) 6. Slander; குறளை. (பிங்.). 7. Leaping; கல்வி. (திவா.) 8. Surrounding wall,
fortress; மதில். (பிங்.).

சாலம்¹ sālam-> சாலகம்¹ sālagam n. 1. Net, rope net; வலை. (அக. நி.) 2. Cobweb; சிலந்தி வலை.
3. Ornament worn on the forehead by the sacrificer's wife; பாகபத்தினிகள் நெற்றியில் அணியும்
அணிவிசேடம். (புறநா. 166, உரை.) 4. Bird's nest; பறவைக்கூடு. 5. Latticed window; பலகணி.
மங்கைமார சாலகவாசல் பற்றி (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 1). 6. Flower-bud; அரும்பு. (பிங்.). 7. Trick,
magic; ஜாலம். (W.)

சாலம்¹ sālam-> சாலை¹ sālai n. 1. Alms-house, feeding-house; உணவு அளிக்கும் அறச்சாலை.
தண்ட மிட்டன்றிச் சாலை உண்ணப்பெறார் (T. A. S. I, 9). 2. Sacrificial hall; யாகசாலை.
திருத்திய சாலை புக் கனன் (கம்பரா. திருவவ. 84). 3. School; பள்ளிக் கூடம். கறையறு
கல்விகற்குங் காமர்சாலையுந் (குசே லோ. குசே. வைகுந். 23). 4. Stable, elephant-stable; குதிரை
யானை முதலியவற்றின் கூடம். (பிங்.). 5. Cow shed; பசுக்கொட்டில். ஆத்துறுசாலைதோறும்
(கம்பரா. ஊர்தேடு. 101). 6. Large public hall; பெரிய பொதுமண்டபம். Loc. 7. Royal palace; அரசன்
அரண்மனை. (பிங்.). 8. House, mansion; வீடு. விதுரன்சாலைக் கரும்புது விருந்தாமருந்தே
(அழகர்கல. 5). 9. Avenue, public road shaded by trees; இருபக்கமும் மரஞ்செறிந்த பாதை.

சாலை¹ sālai-> ஆலை³ ālai n. 1. Apartment, hall; சாலை. ஆலைசேர் வேள்வி (தேவா. 844. 7). 2.
Elephant stable or stall; யானைக்கூடம். களிறு சேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை (புறநா. 220, 3).

சாலை¹ sālai-> சால sālā 1 A wall, rampart.-2 A house, an apart- ment;

சாலை¹ sālai -> சால sālā 1 An apartment, a room, saloon, hall; -2 A house, an abode; -3 The upper or
main branch of a tree. -4 The trunk of a tree. -5 A stable, stall; -6 A pavilion erected for making gifts;

The word மனை² maṇai in Tamil denotes not only house but also wife. Compare:

மனை² maṇai n. [K. mane, M. mana.] 1. House, dwelling, mansion; வீடு. சீர் கெழு வளமனை திளைத்து
(சீவக. 828). 2. House-site; வீடுகட்டற்குரிய வெற்றிடம். 3. Ground, a land- measure = 40 ' X 60 ' =
2400 sq. ft. = ¼4; kāṇi; நிலவளவுவகை. நூறுமனைக்கீழ் நால்கூறாக அடைப்பதாகவும் (S. I. I.
i, 64). 4. Wife; மனைவி. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை (குறள். 148). 5. Family, household;

குடும்பம். 6. Domestic life; இல்வாழ்க்கை. மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி (குறள். 51). 7. Square, as of a chess-board; சூதாடு பலகையி னறை. (W.) 8. Mother; நற்றாய். கவர் மனைமருட்சி (இலக். வி. 537).

Similarly the words சாலை and சாலா denotes house. These words ought to denote wife also. This is because the following kinship names refer sister's husband or wife's brother, sister.

சாலகம்¹ sālagam-> சாலகன் sālagan n. Sister-in-law's husband; சகலன்.

சாலகன் sālagan-> Pali. sālaka -- m. wife's younger brother; Pkr. Sāla m. w.'s brother, sāli -- f. w.'s sister

சாலகன் sālagan-> श्यालकः śyālakah 1 A wife's brother. -2 A wretched brother-in-law.

श्यालः śyālah A wife's brother, brother-in-law.

श्यालकी śyālakī , श्यालिका śyālikā, & श्याली śyālī A wife's sister.

Sanskrit illiterate pundits are citing the following inappropriate dhatu for the above words.

श्यै śyai 1 Ā. (श्यायते, श्यान, शीत or शीन) 1 To go, move. -2 To be congealed or coagulated. -3 To dry up, wither.

சாலகன் sālagan-> சகலன் sagalan n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன். (பிங்.)

சகலன் sagalan-> சகலை sagalai n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் சகலன். Loc.

சகலன் sagalan-> சகளன் sagalan n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் சகலன்

The following words are wrongly derived.

சகளன் sagalan -> சக்களவன் sakkalavan n. Rival lover; ஒருத்தியைக் காதலிக்கும் பலருள் ஒரு வன். சக்களவாவென் தங்கையடா (தனிப்பா. i, 151, 57).

சக்களத்தி sakkalatti n. 1. Co-wife / rival wife; மாற்றாளான மனைவி. சூது கற்ற சக்களத்தி (தனிப்பா. ii, 57, 140). 2. Counterfeit, imitation; போலிப்பொருள். Loc.

சக்களத்திச்சண்டை sakkalatti-c-caṇḍai Mutual animosity or jealousy, as between rival wives; ஒருவனுடைய மனைவியருக்குள் நிகழும் பகைமை. சக்களத்திப்போராட்டம்.

சக்களத்திப்போராட்டம் sakkalatti-p-pōrāṭṭam n. Mutual animosity or jealousy, as between rival wives; ஒருவனுடைய மனைவியருக்குள் நிகழும் பகைமை.

சக்களமை sakkalamai 1. Rivalry between joint wives; சக்களத்திப்பகைமை. சக்கள மையிற் சருவவிட்டு (திருப்படி. 658). 2. Jealousy, animosity between persons; கடும்பகை. (W.)

சாலகன் sālagan-> சாடகன் sāḍagan-> (சட்டகன் ṣaṭṭagan)->ஷட்டகன் ṣaṭṭagan n. [K. ṣaḍḍaka.] Wife's sister's husband; சகலன்.

సడ్డకుడు [Telugu] saḍḍa-kuḍu. n. A co-son-in-law. తీడియల్లుడు. ఈ సడ్డకుడైన రామస్వామిని పంపినాడు he sent Ramaswami who had married his wife's sister. వీరు సడ్డకులు these men are married to sisters.

The above words are derived in connection with one's wife.

Kinship based upon love and affection.

1. நல் nal-> நலம் nalam, n. 1. Goodness, virtue; நன்மை. நலந்தானிலாத சிறேயேற்கு நல்கி (திருவாச. 1, 58). 2. Beauty, fairness, hand- someness; அழகு. தொன்னலந் தொலை பீங்கி யாந்

துய ருழப்ப (கலித். 16). 3. Love, affection; அன்பு. நன்னலம் மவற்கேவைத்த நங்கையே (சீவக. 1336). 4. Hope, faith; ஆசை. பொது நலத்தார் (குறள், 915). 5. Delight, pleasure, gratification; இன்பம். சிறந்த நின்னலத்தைச் சேரே னாய்விடில் (சீவக. 2067). 6. Favour, kindness, benefit; உபகாரம். (பிங்.) 7. Nature, characteristic; குணம். பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு (குறள், 984). 8. Profit, advantage, utility; பயன். (சங். அக.) 9. Reputation, fame; புகழ். தந்நலம் பாரிப்பார் (குறள், 916). 10. Excellence; உயர்வு. நாநனி வருந்த வென்ன லம் பாராட்டலின் (மணி. 21, 140). 11. Conni- vance; partiality; indulgence; கண்ணோட்டம். (W.) 12. Prosperity; welfare, health; சுகவாழ்வு. நலந் தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன் (தேவா. 946, 6). 13. Colour; நிறம். செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழி னலம் (கலித். 15). 14. Red colour; செம்மை நிறம். நலம்பெறு கலிங்கத்து (திருமுரு. 109). 15. Scorpio in the zodiac; விருச்சிகராசி. (பிங்.) 16. Testicle of a bull; எருத்து விதை. (J.) 17. cf. நல்லம்?. Dried ginger; சுக்கு. (W.)

நல்கு-தல் nalgu- v. tr. 1. [M. nalkuka.] To bestow, grant, give; கொடுத்தல். இல்லோர் புன்கண் டிர நல்கும் (பதிற்றுப். 86, 6). 2. To desire, like; விரும்புதல். நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய் (மணி. 12, 56). 3. To show deep love; தலையளிசெய்தல். பரிந்தவர் நல்கார் (குறள், 1248). 4. To create; படைத்தல். நல்கித் தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் (திவ். திருவாய். 1, 4, 5). 5. To train, bring up, as a child; வளர்த்தல். நங்கைமீர் நீருமோர் பெண்பெற்று நல்கினீர் (திவ். திருவாய். 4, 2, 9).--intr. 1. To delay; தாமதித்தல். நாணத் தாற் சிறிதுபோழ்து நல்கின னிருந்து (கம்பரா. மூல பல. 50). 2. To be useful; பயன்படுதல். அயற் றேவர் நல்கார் விடினும் (திருநூற். 89). 3. To rejoice; உவத்தல். நல்கினும் நல்கானாயினும் . . . தித்தன் காண்க (புறநா. 80). 4. To show favour; to bestow grace; அருள் செய்தல். பார்த்தனுக் கன்று நல்கிப் பாசுபத்தை யீந்தாய் (தேவா. 1029, 8).

Compare:

அளி-த்தல் aḷi- , 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create. சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. ததீசியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளிக்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

அளி-த்தல் aḷi-> அளி aḷi n. 1. Love; அன்பு. அளி நயந்து (இரகு. நாட்டு. 1). 2. Clemency, grace; அன்புகாரணத்தாற் றானறும் அருள். (தொல். பொ. 247, உரை.) 3. Desire; ஆசை. அளியா லிவ் லூர் காணு நலத்தின் (கம்பரா. ஊர்தே. 83). 4. Coolness; குளிர்ச்சி. திங்களு ளளியுநீ (பரிபா. 3, 67) 5. Gift, present; கொடை. (திவா.) [6. Civility, politeness; உபசாரம். (குறள், 390, உரை.) 7. Poverty, wretchedness; எளிமை. தாய்த்தாய்க் கொண் டேகு மளித்து (நாலடி. 15). 8. Unripe fruit; காய். (மூ. அ.)

அளித்து aḷittu n. That which deserves pity; அளிசெய்யத்தக்கது. (பு. வெ. 9, 25.)

அளிந்தார் aḷintār n. Loving persons; அன்புடையோர். (பழ. 182.)

அளி aḷi -> அளியன் aḷiyaṇ n. 1. One who has great love, gracious benefactor; அன்புமிக் கவன். அளியன்போலப் புலம்பினன் (கந்தபு. அக் கினி. 198). 2. One who deserves protection, needy person; காக்கப்படத்தக்கவன். அளியன் றானே முதுவா யிரவலன் (திருமுரு. 284).

அளியன் aḷiyaṇ -> அலுட alluḍu. n. A son-in-law. ஜமாத், மீனலுட the son of a man's sister, or of a woman's brother. அலுடகீமாழ் n. plu. Foster brothers or vassals, who feed at the baron's table and form his body-guard. டீரலீடீரொ டீஜனமு சீசி அலிசீ அளரக்குலு கா ஸுண்டீவாரு. அலுவாட n. A son-in-law. அலுட, ஜமாத். "அலுவாவி மூலிகி

నాత్మజింతించును, తనయు మృతికి దాని తలచుచుండు, పుణ్యపురుషు మృతికి భూలోకజనులకు నుర్వి క్రుంగినట్లులుండు." Vema. 1288.

అల్లుడు *alludu*. -> అల్లము *allemu*. n. The being a son-in-law. జూమాత్మత్వము. Commonly the invitation given to a son-in-law immediately after the marriage.

నల్గు-తల్ *nalgu*-> నల్కల్ *nalgal* n. 1. Bestowing, granting; கொடுக்கై. நன்னடை నల్కల్ வேந்தற்கుக் கடనే (పుறநా. 312). 2. Liberal gift; பெருங் கொடை. (பிங்.) 3. Love; அன்பு. கழிபெரு நல்కల్ ஒன்றுடைத்தென (கலித். 4). 4. Favour, kindness; அருள். கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்కலும் (பரிபா. 4, 49).

நல் *nal*-> நச்சு *naccu* n. \ [K. *naccu*.] 1. Desire, hankering, liking; ஆசை. (குடா.) 2. Desired object; விரும்பப்படும் பொருள். பொரு ளுரையாளர் நச்சுக் கொன்றேற்கு (சிலப். 16, 66).

நச்சு¹-தல் *naccu*- v. tr. [K. *naccu*.] To desire, long for, like, love; விரும்புதல். ஒரு வரா னச்சப் படாஅ தவன் (குறள், 1004).

நச்சு *naccu* -> நாச்சி *nācci* n. Fem. of நாயன். Lady, mistress; தலைவி. (நாமதீப. 183.)

நாச்சிமார் *nāccimār* n. The two consorts of Viṣṇu; திருமாலின் தேவிமார். Vaiṣṇ. 2. The seven divine mothers. See சத்தமாதர். (W.)

நாச்சி *nācci* -> நாச்சியார் *nācciyār* n. [T. *nāñcāru*.] 1. Lady; queen; mistress; அரசி அல்லது தலைவி. ராணி மங்களேசுவரி நாச்சியார். Rd. 2. Goddess; பெண்தெய்வம். நாச்சியார்க்கு வைத்த சந்தி விளக் கொன்றும் (S. I. I. iii, 123). 3. The Vaiṣṇava female saint of Śrīvilliputtūr. See ஆண்டாளர். நாச்சியார் திருமொழி. (திவ்.)

நச்சு *naccu* -> நசை² *nacai* n. [O. K. *nase*.] 1. Desire, eagerness, avarice; ஆசை. நசைதர வந்தோர் நசைபிறக்கொழிய (புறநா. 15). 2. Love, affection, fondness; அன்பு. நசையிலார்மாட்டு நசைக்கிழமை செய்வானும் (திரிகடு. 94). 3. Hope, expectation; நம்பிக்கை. அரிதவர் நல்குவ ரென்னு நசை (குறள், 1156). 4. Dampness, moisture; ஈரம். (W.)

நசை¹-தல் *nasai*- b. 4 v. tr. 1. To love; அன்புசெய்தல். நசைஇயார் நல்கா ரெனி னும் (குறள், 1199). 2. To desire; விரும்புதல். எஞ்சா மண்ணசைஇ (மணி. 19, 119).

நசைகுநர் *nasaikunar* n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர் நசைநர். (யாழ். அக.)

நசைநர் *nasainar* n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர். (பிங்.)

நசையுநர் *nasaiyunar*, n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர் நசைநர். நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபேராள (திருமுரு. 270).

நசையுரை *nasai-yurai* n. Amorous talk; காதற்பேச்சு. (W.)

நல் *nal*-> நத்து¹-தல் *nattu*- 5 v. tr. To desire, long for, hanker after, love; விரும்புதல். நாரியார் தாமறிவர் நாமவரை நத்தாமை (தமிழ்நா. 74).

நத்தாசை *nattāśai* n. 1. Wish, desire; விருப்பம். (J.) 2. Attachment; பற்று. Colloq. 3. Avarice; பேராசை. (யாழ். அக.)

நத்து¹-தல் *nattu*-> நாதி² *nādi* n. Protector; காப்பாற்றுவோன். அவனுக்கு நாதி கிடையாது.

நாதி² *nādi* -> நாதியன் *nātiyaṅ* n. Lord, master; தலைவன். எவ்வயிர்க்கும் நாதியன் (தேவா. 508, 1).

நாதி² *nādi* -> நாதன் *nādaṅ* n. 1. Master, lord, superior; தலைவன். (பிங்.) 2. King; அரசன். (உரி. நி.) 3. Husband; கணவன். நாதனைப் பிரிந்தனள் (கம்பரா. கிளைகண்டு. 52). 4. Guru; ஆசிரியன். (W.)

5. Sage, holy person; முனிவன். (W.) 6. The Supreme Being; கடவுள். 7. Śiva; சிவபெருமான். (நாமதீப. 11.) 8. Arhat; அருகக் கடவுள். (சூடா.) 9. Elder brother; தமை யன். (சது.)

நாதன் nādaṅ-> நாதான் nādāṅ n.. Master, lord; தலைவன். நாதானை நல்லானை நாரணனை (திவ். இயற். நான்மு. 64).

நாதன் nādaṅ-> नाथः nāthah 1 A lord, master; leader; 2 A husband. -3 A rope passed through the nose of a draft-ox. -4 A possessor. -5 A protector;

नाथ् nāth 1 P. (नाथति, but sometimes Ā. also) 1 To ask, beg, solicit for anything (with dat. or two acc.); -2 To have power, be master, prevail. -3 To harass, trouble. -4 To bless, wish well to, give blessings to; (said to be Ātm. only in this sense); धृत्या नाथस्व वैदेहि... Bk.8.12; नाथितशमे Mv.1.11; (Mammaṭa quotes the line दीनं त्वामनुनाथते कुचयुगं पत्रावृतं मा कृथाः to show that नाथ् here only means 'to ask or beg', and says that नाथते should, therefore, be नाथति); सर्पिषो नाथते Sk.

நாதன் nādaṅ-> நாதனார் nādaṅār ->நாத்தனார் nāttaṅār n. [K. nādini.] Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள்.

நாதன் nādaṅ-> நாத்தூண் nāttūṅ n. [M. nāttūṅ.] Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள். நாத்தனார். நாத்தூ ணங்கையொடு . . . அடிசி லாக்குதற்கு (சிலப். 16, 19).

நாதி² nādi -> நாத்தி¹ nātti n. Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள்.நாத்தனார். Loc.

நாத்தூண் nāttūṅ -> நாந்தூண் nāndūṅ-> நாந்தூணி nāndūṅi-> नन्दिनी nandinī A husband's sister.-

நாதி² nādi -> नन्दा nandā A husband's sister

நன் naṅ (my) + நாதனார் nādaṅār -> ननन्द nanandṛ & ननानन्द nanāndṛ 1 A husband's sister; -2 A wife's sister;

नानानन्दः nānāndṛṅnānāndṛ: A husband's sister's son

நன் naṅ (my) + நாதனார் nādaṅār -> ननद nanād [Hindi] (nf) sister-in-law, husband's sister.

ननदोई nandoī (nm) brother-in-law, the husband of a woman's ननद

நல் nal-> (நன் naṅ)-> (நன்பு naṅbu)-> नलम्बु nambu n. Desire, hope; நசை. நம்பு மேவு நசையா கும்மே (தொல். சொல். 329).

நம்பு¹-தல் nambu- v. tr. [M. nampuka.] 1. To long for, desire intensely; விரும்பு தல். நின்னிசை நம்பி (புறநா. 136). 2. [T. nammu, K. Tu. nambu.] To trust, confide in, rely on, believe, have faith in; நம்பிக்கை வைத் தல். நாதனே யருளிச்செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன் (திருவாலவா. 28, 17). 3. To hope, expect; எதிர்பார்த்தல். அவன் உத்தியோகம் வரு மென்று நம்பியிருக்கிறான். 4. To accept; அங்கீ கரித்தல். வினைக ணலியாமை நம்பு நம்பீ (திவ். பெரி யதி. 6, 3, 9).

நல் nal-> நயத்தல் nayattal n. < id. (Puṛap.) Theme in which the heroine expresses her deep love at the sight of the hero; தலைவனைக்கண்ட தலைவி தனது ஆசைப்பாடு கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 2.)

நயந்துசொல்(லு)-தல் nayantu-col- v. tr. (யாழ். அக.) 1. To speak effectively; பலன்படச் சொல்லுதல். 2. To praise; பாராட்டுதல். 3. To persuade politely; வேண்டிக் கொள்ளுதல்.

நயந்தோர் nayandōr n. (பிங்.) 1. Friends, companions; மித்திரர். 2. Husband, as one who loves; கணவர்.

நய naya -> நயப்பு nayappu n. 1. Affection, love; அன்பு. நல்லாளோடு நயப்புற வெய்தியும் (திரு வாச. 2, 12). 2. Desire; ஆசை. (சூடா.) 3. Delight, pleasure; இன்பம். நயப்புறு சித்திரை நலிந்து வவ்வின (கம்பரா. கரன்வதை. 47). 4. (Akap.) Praising the beauty of a heroine; தலைவியெழி லைப்

புகழ்கை. (சீவக. 1332, உரை.) 5. Cheapness; மலிவு. Colloq. 6. Improvement; இலாபம். 7. Goodness; நன்மை. 8. Superiority; மேம்பாடு.

நயப்பி-த்தல் nayappi- v. tr. Caus. of நய¹-. 1. To induce to love or desire; விரும்பும் படி செய்தல். தலைமகனை நயப்பித்துக் கொள்கையில் (ஐங்குறு. 88, உரை). 2. To persuade, win another's consent, secure compliance or approval; சம்மதப்படுத்துதல். (W.) 3. To render cheap, cheapen; மலிவாக்குதல். (W.) 4. To improve, benefit; பயன்படுத்துதல். (W.)

நய naya-> நயதி nayadi n. Justice; நீதி. சரிதையி னயதியின் (இரகு. தசரத. சா. 3).

நயதி nayadi -> நீதி nīdi n. 1. Equity, justice; நியாயம். நீதியாவன யாவையு நினைக்கிலேன் (திரு வாச. 26, 2). 2. Discipline; முறைமை. கட்டமை நீதிதன்மேற் காப்பமைந்து (சீவக. 1145). 3. Right conduct, morality; ஒழுக்கநெறி. நீதியா லவர்கடம் மைப் பணிந்து (பெரியபு. தடுத்தாட். 197). 4. Truth; மெய். (பிங்.) 5. Conformity with the ways of the world; உலகத்தோடு பொருந்துகை. (குறள் 97, உரை.) 6. Nature; இயல்பு. ஊர்தியிற் சேறலு நீதி யாகும் (நம்பியகப். 83). 7. Law; தருமசாஸ்திரம். உணர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி (திவ். இயற். 2, 48). 8. That which guides; நடத்துவது. (சி. போ. பா. பக். 20, சுவாமிநா.) 9. Means, contrivance; உபாயம். உலகமெல்லா மாண்டிட விளைக்கு நீதி (சீவக. 755). 10. Pārvaṭī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக். 21.)

நீதிமான் nīdimān n. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன்.

நீதிவான் nīdivān n. 1. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன் நீதிமான். 2. Judge; நியாயாதிபதி. நீதியதிபதி. Loc.

நீதினி nīdini n. She who is just; நியாயந்தவறாதவள். (புற. 146, மயிலை.)

நீதி nīdi -> நீதம் nīdam n. 1. That which is suitable, proper; தகுதியானது. அருளாய் நிற்குநிலை கற்பதுவே நீதம் (தாயு. பராபர. 353). 2. Propriety, justice. நீதி. பொல்லாத சேயெனில் தாய்தள்ள னீதமோ (தாயு. சுகவாரி. 3). 3. Grain; தானியம். (யாழ். அக.) 4. Prosperity; பாக்கியம். (யாழ். அக.)

நீதம்பாதம் nīdam-pātam n. Justice; நீதி. Loc.

நீதவான் nīdavān n. . 1. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன் நீதிமான். 2. Judge; நியாயாதிபதி. நீதியதிபதி (W.)

நீதம் nīdam -> நீதன்¹ nītan n. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன் நீதிமான். நீதன் . . . துன்மேத னூர்புரக்க வைத்து (சேதுபு. சீதை கண்ட. 9).

நீதி nīdi -> नीति: nītiḥ f. 1 Guidance, direction, management. -2 Conduct, manner of conducting oneself, behaviour, course of action. -3 propriety, decorum. -4 Policy, prudence, wisdom, right course; -5 A plan, contrivance, scheme;. -6 Politics, political science, statesmanship, political wisdom;. -7 Righte- ousness, moral conduct, morality. -8 The science of morality, morals, ethics, moral philosophy; -9 Acquirement, acqui- sition. -10 Giving, offering, presenting. -11 Relation, support.

नीतिम् nītimat a. 1 Skilled in politics. -2 Wise, prudent, sagacious. -3 Moral.

नीत nīta p. p. 1 Carried, conducted, led. -2 Gained, obtained. -3 Brought or reduced to -4 Spent, passed away; -5 Well-behaved, correct;

नीत nīta -> नीथः nīthaḥ Ved. 1 Leading, guiding. -2 A guide, leader

नीत nīta -> नी nī m. (Used at the end of comp.) A leader, guide; as in ग्रामणी, सेनानी, अग्रणी.

நய naya-> நயம்¹ nayam n. [T. nayamu, K. Tu. naya.] 1. Grace, favour; அருள். நன்னயம் பெற்றுழி (தொல். பொ. 114). 2. Desire; விருப்பம். 3. Happiness, joy, gladness; மகிழ்ச்சி. (பிங்.) 4. Goodness; நன்மை. நயமுணராக் கையறி யாமாக்கள் (நாலடி, 163). (திவா.) 5. [M. nayam.] Civility, attention, courtesy; உபசாரம். சான் றோரை நயத்திற் பிணித்துவிடல் (நான்மணி. 12). 6. Love, affection, tenderness; அன்பு. நயந்தலை மாறுவார் மாறுக (கலித். 80). 7. Piety, devotion; பக்தி. பஃறளியு நயங்கொண்டு பணிந்தேத்தி (தணி கைப்பு. பிரமன். 54). 8. Benefit, profit, advantage, interest, gain; நற்பயன். நல்வினையுந் நயந்தந் தின்று (திருக்கோ. 26). 9. Superiority, excellence; மேம்பாடு.

இதற்கு அது நயம். 10. [M. nayam.] Cheapness; மலிவு. விலை நயமாயிருக்கிறது. 11. Abundance; மிகுதி. (W.) 12. Result, effect; பயன். (திவா.) நன்றோ பழுதுளதோ நடுவுரைநீ நய மென்ன (கம்பரா. பரசு. 6). 13. Fineness; நுண்மை. தங்கக்கம்பி நயமாயிருக்கிறது. 14. Sweetness; இனிமை. நாரதமுனிவர்க்கேற்ப நயம் பட வுரைத்தநாவும் (கம்பரா. கும்பகரு. 1). 15. Policy, principle; நீதி. நன்றி யீதென்றுகொண்ட நயத்தினை நயந்து (கம்பரா. கும்பகருண. 35). 16. Donor, benefactor; கொடையாளி. (யாழ். அக.) நயன் . 17. Vēdas; வேதசாத்திரம். (யாழ். அக.) 18. The four kinds of causal relation, viz., orrumai- nayam, vērrumai-nayam, puriviṇṇmai-nayam, iyalpu-nayam; ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மைநயம் இயல்புநயம் எனக் காரணகாரிய சம்பந்தத்திற் கொள்ளும் நால்வகை முறை. (மணி. 30, 218.)

நயம்பண்ணு-தல் nayam-paṇṇu- v. intr. To do a favour; அனுகூலஞ்செய்தல். (W.)

நயம்¹ nayam -> நயவர்² nayavar n. Just persons; நீதியுடையோர். நல்லார் நயவ ரிருப்ப (நாலடி, 265).

நயம்¹ nayam -> நயவான் nayavāṇ n. (யாழ். அக.) 1. One who seeks or is entitled to profit; ஆதாயக் காரன். 2. Lovable person; விரும்பத்தக்கவன். 3. Benefactor; உபகாரி.

நயம்¹ nayam-> ஞயம் ñayam n. Pleasantness; refinement; இனிமை. ஞயம்பட வுரை. (ஆத்திசூ.). 2. Cheapness; நயம்.

நயம்¹ nayam-> ஞாயம் ñāyam n. Pkt. ñyāya. See நியாயம். நன்று நன்றரசர் ஞாயமே (பாரத. கிருட்டிண. 122).

ஞாயம் ñāyam ->நியாயம்¹ niyāyam n. 1. Propriety, fairness, equity, justice, right; நீதி. 2. Truth, honesty; வாய்மை. (பிங்.) 3. Morality, natural virtues; நன்னெறி. நியாய மத்தனைக்கு மோர் நிலய மாயினான் (கம்பரா. கிளை. 55). 4. Law, rule, precept; சட்டம். 5. Cause, reason, ground of action; முகாந்தரம். 6. Argument, debate; வாக்குவாதம். (யாழ். அக.) 7. (Phil.) The Nyāya system of philosophy, founded by Gautama; கௌதமர்மதம்பற்றிய தருக்கநூல். நியாய வைசேஷிகங்களை (தக்கயாகப். 246, உரை). 8. Nyāya-vaiśeṣika systems; நியாயவைசேஷிகங்களா கிய தருக்கநூல். 9. Resemblance; ஒப்பு. நீலக்கரு நிறமேக நியாயற்கு (திவ். திருவாய். 6, 6, 1). 10. Illustrative maxims; இலெளகிகமாகவும் சாஸ்திரீய மாகவும் வழங்கும் திட்டாந்த நெறி. மர்க்கடகிசோரநியாயம், மார்ச்சாலகிசோரநியாயம். 11. Plea, excuse; போக்கு. (W.) 12. Usage; வழக்கு. (யாழ். அக.) 13. Constitution; கட்டுப்பாடு. (W.)

நியாயம்¹ niyāyam -> न्यायः nyāyaḥ 1 Method, manner, way, rule, system, plan; -2 Fitness, propriety, decorum; -3 Law, justice, virtue, equity, righteousness, honesty; -4 A law-suit, legal proceeding. -5 Judicial sentence, judgment. -6 Policy, good government. -7 Likeness, analogy. -8 A popular maxim, an apposite illustration, illustration, -9 A Vedic accent; -10 (In gram.) A universal rule. -11 A system of Hindu philosophy founded by the sage Gautama. -12 The science of logical philosophy. -13 A complete argument or syllogism (consisting of five mem- bers; i. e. प्रतिज्ञा, हेतु, उदाहरण, उपनय and निगमन). -14 An epithet of Viṣṇu. (न्यायेन ind. in the way of, after the manner or analogy of; बधिरान्मन्दकर्णः श्रेयानिति न्यायेन &c.).

நயன்¹ nayan n. 1. See நயம்¹ nayam . நய நில சொல்லினுஞ் சொல்லுக (குறள், 193). 2. Substance; பசை. நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை வறும்புத் துறக்கும் வண்டு (மணி. 18, 19). 3. Relationship; உறவு. (கலித். 125, 6, உரை.)

நயன்¹ nayan -> நயன்² nayan n. 1. Lovable person; விரும்பத்தக்கவன். நயனடன் கழலேத்தி (தேவா. 115, 11). 2. Donor, benefactor; கொடையாளி. (யாழ். அக.) 3. 1. Policy, principle; நீதி 1. 4.. Contrivance, device; உபாயம். மன்னரை நயனாடி நட்பாக்கும் வினைவர்போல் (கலித். 46).

நயன்¹ nayan -> நயனம் nayanam n.. Eye; கண். நயனத்தீயாற் பொடிசெய்த (தேவா. 530, 4).

நயனம் nayanam -> நயனை nayanai n. The pupil of the eye; கண்மணி. (யாழ். அக.)

நயம்¹ nayam -> नयः nayaḥ 1 Guiding, leading, managing. -2 (a) Behaviour, course of con- duct, conduct, way of life as in दुर्नय. सितोन्नतेनैव नयेन हत्वा कैलासशैलस्य यदग्रशोभाम् Bu. Ch.1.3. (b) Prudent or righteous conduct, virtue. -3 Prudence, foresight, circumspection; -4 Policy, political wisdom, statesmanship, civil administration, state-policy-5 Morality, justice, rectitude, equity; -6 A plan, design, scheme; -7 A maxim, principle. -8 Course, method, manner. -9 A system, doctrine, opinion. -10 A philosophical system; -11 N. of Viṣṇu. -12 A kind of game.

नय naya a. 1 Leading, conducting. -2 A guide. -3 Suitable, right, proper.

नय् nay 1 Ā. (नयते) To protect.

नयनम् nayanam 1 Leading, guiding, conducting managing. -2 Taking, bringing to or near, drawing; 3 Ruling, governing, polity; -4 Passing, spending (as time). -

நயனம் nayanam -> नयनम् nayanam The eye. -6 Passing, spending (as time).

நயனை nayanai -> नयना nayanā, नयनी nayanī The pupil of the eye.

நயன்² nayan -> நயிந்தை nayintai n. நாயன். 1. Superior, liege, lord; எசமானன். (யாழ். அக.) 2. The master of a slave, among some castes; அடிமைவைத்து ஆளுக்கு சாதித்தலைவன். Loc. (W.) 3. A term of respect among some castes; சில சாதியாருக்குள் வழங்கும் ஒரு பட்டப்பெயர். (W.)

நயன்² nayan -> நயினார் nayinār n. 1. Lord; சுவாமி. நயினார் திருவேங்கடநாதன் (T. A. S. i, 93). 2. Master, lord; எசமானன். (W.) 3. Title, especially of Jains; சைனர்க்குச் சிறப்பாக வழங்கும் பட்டப்பெயர். 4. A deity. ஐயனார். Loc. 5. Citragupta. See சித்திரகுத்தன். நயினார் நோன்பு.

நய naya -> (நாய் nāy) -> நாய்கன் nāykan n. Merchant, chetti; வியாபாரி. (பிங்.) மதலையிற்றுழி நாய் கர்போற் றுயர்க்கடன் மறிகின்றார் (கந்தபு. மோனநீங். 2).

நாய்கன் nāykan -> நாய்கர் nāygar s. Chetties, the mercantile caste, செட்டிகள். (சது.)

(நாய் nāy) -> நாய்ச்சி [nāycci] --நாய்ச்சியார், A lady, a mistress of a slave. See under நாயன். தலைவி.

நாய்ச்சிமார் nāyccimār n. Lady, mistress; தலைவி. நாய்ச்சிமார், 1. தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் (ஈடு, 1, 3, 10).

நாய்ச்சியார் nāycciyār n. 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Saint Āṅṅāḷ. See ஆண்டாள். 3. Pārvatī; பார்வதி. நாயனாய்ச்சியார். (J.)

(நாய் nāy) -> நாயன் nāyan n. 1. The Supreme Being; கடவுள். 2. King; அரசன். 3. Master, lord; தலைவன். நாயன் வென்றிகொள் பாடல் கேட்க (திருவாலவா. 54, 36).

நாயன்மார் nāyanmār n. 1. Lords, masters; தலைவர். (W.) 2. Gods; கடவுளர். மற்றைத் திருப்பதிகளின் நாயன்மார்க்கும் (ஈடு, 7, 2, 11). 3. Canonized Śaiva Saints whose history is narrated in Periyapurāṇam; நாயியபுராணத்தில் வரலாறு கூறப்பெற்ற சிவனடியார்.

நாயன் nāyan -> நாயனார் nāyanār n. [M. nāyanār.] 1. Lord, master; தலைவர். 2. God; கடவுள். இந் நாயனார்க்குத் திருவிடையாட்டமாக (S. I. I. i, 68, 80). 3. Śiva; சிவபெருமான். (தக்கயாகப். பக். 344.) 4. Father; தந்தை. நாயனார் போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோ ரெல்லாருங் கூறி அழுதபின்பு (சீவக. 2097, உரை). 5. Title of canonized Śaiva saints; சிவனடியார். 6. Title of certain castes, as Cainār, Kaikkōḷar, Uṭaiyar and a section of Vēḷḷāḷar; சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர். 7. Tiruvalluvar திரு வள்ளுவர், 1.

நாயன் nāyan -> நாயர் nāyar n.. A caste of Hindus in Malabar; மலையாளர்கள் ஒரு சாதியார்.

நாயன் nāyan -> நாயன்தே nāyantē n. A term of address meaning 'my lord'; 'சுவாமி' யென்று பொருள்படுந் தொடர். நாயன்தே இவன் திருவரைக்கு ஈடாம்படி வாட்டின படி (ஈடு, 4, 3, 5).

நாயிந்தே nāyintē n. Corr. of நாயன்தே. A term of address meaning 'my lord'; 'சுவாமி' யென்று பொருள்படுந் தொடர்.

நாயன் nāyan -> நாயிகை nāyigai n. Lady, mistress; தலைவி. இவள் நாயிகை (ஈடு, 5, 3, 3, ஜீ.).

நாயன் nāyan -> நாயர் nāyar -> நாயிறு nāyiru n. [K. nēsarū.] 1. Sun; சூரியன். கருநாயிறு போல்பவர் (கம்பரா. கடிமண. 4). 2. Sunday; ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நாயிறு nāyiru -> ஞாயிறு ñāyiru n. [K. nēsaṛu, M. ñāyiru.] 1. The sun; சூரியன். ஞாயிறுபோல விளங்குதி (பதிற்றுப். 88, 38). 2. See ஞாயிற்றுக் கிழமை. 3. Solar month; செளரமாதம். ஆண்டும் ஞாயிறும் பக்கமு மேய வாரமும் (பன்னிருபா. 172).

(நாய் nāy)-> நாயகன் nāyagan n. 1. Lord, master, chief; தலைவன். பூதநாயகன் (கம்பரா. அங்கத. 21). 2. Husband; கணவன். (பிங்.) மலர் மங்கை நாயகன் (திவ். பெரியதி. 10, 7, 6). 3. King; அரசன். (திவா.) நாயகன்வன் நண்ணலுற்றானென் றும் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 222). 4. The Supreme Being; கடவுள். 5. Leader, conductor; நடத்து வோன். (சங். அக.) 6. Head of 20 elephants and 20 horses; இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன். (சக்கிரநீதி, 74.) 7. A person appointed to the headship of ten villages; பத்துக் கிராமங்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டவன். (சக்கிரநீதி, 27.) 8. Hero of a poem or story; பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதாநாயகன்.

நாயகாதிபன் nāyagādiban n. King; அரசன். (யாழ். அக.)

நாயகன் nāyagan->நாயகம் nāyagam n. 1. Head- ship, superiority, supremacy, pre-eminence; தலைமை. மூவுலகுக்குந் தரு மொருநாயகமே (திவ். திரு வாய். 3, 10, 11). 2. Greatness, honour, esteem; மேம்பாடு. தன்சீறடியா லுதைக்கின்ற நாயகம் (திவ். இயற். திருவிருத். 34). 3. The choicest or the most prized of a class of things; சிறப்பின் மிக்கது. சுடர்க்கெலா நாயகமனையதோர் மாலை (கம்பரா. மந்தரை. 52). 4. The large bead in a devotee's necklace. 2. The central gem in a breast plate. நாயகமணி. நாயகத் தைத்தொட்டு நவில்க (சைவச. பொது. 139). 5. A plant, s. sh., Ruellia patula; கிரந்திநாயகம்.

நாயகம்பண்ணு-தல் nāyagam-panṇu- v. intr. To rule, exercise sovereignty; to impose authority; முதன்மை செலுத்துதல். (யாழ். அக.)

நாயகன் nāyagan-> நாயகி nāyagi n. 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Wife; மனைவி. (சூடா.) 3. Pārvatī பார்வதி. (தக்கயாகப். 62.) 4. (Mus.) A kind of tune; ஓர் இராகம். 5. Heroine, as of a story; கதாநாயகி.

நாயன் nāyan -> नायः nāyaḥ 1 A leader, guide. -2 Guiding, directing. -3 Policy, prudence; -4 Means, expedient;.

நாயகன் nāyagan-> नायकः nāyakaḥ 1 A guide, leader, conductor. -2 A chief, master, head, lord. -3 A pre-eminent or principal person, distinguished personage; -4 A general, commander. -5 (In Rhet.) The hero of a poetic composition (a play or drama); (according to S. D. there are four main kinds of नायकः-- धीरादात, धीरादत, धीरललित, and धीरप्रशान्त, q. v.; these are again subdivided, the total number of kinds being 48; -7 A paradigm or leading example; -8 An epithet of Śākyaṇuni.

नायक nāyaka a. Guiding, leading, conducting.

नायकायते nāyākāyatē Denom. Ā. 1 To play the part of a leader. -2 To act the part of the central gem of a necklace;

நாயிகை nāyigai -> नायिका nāyikā 1 A mistress. -2 A wife. -3 The heroine of a poetic composition. (According to S. D. a नायिका is of three kinds स्वा or स्वीया, अन्या or परकीया, and साधारणस्त्री. For further classification, see S. D.97-112, and Rasamañjarī 3-94; cf. अन्यस्त्री also). -4 A kind of musk.

நாயகன் nāyagan-> நாயக்கன் nāyakkan n. 1. Title of certain Telugu castes; வடுகருள் ஒருசாரார் சாதிப்பெயர். 2. Title of certain Tamil castes, as Vanniyaṛ, Vēṭar, Iruḷar; வன்னியர், வேடர், இருளர் முதலிய தமிழ்ச்சாதியாரின் பெயர். 3. Captain; soldier; headman; ஓர் தலைமை உத்தியோகஸ்தன். (யாழ். அக.)

நாயகசின்னம் nāyaka-ciṅṅam n. A kind of clarinet. See நாகசுரம்.

நாயகசுரம் nāyaka-curam , n. A kind of clarinet நாயகசின்னம். (யாழ். அக.)

நாயக்கவரசர் nāyakka-v-aracar n. Nāyak rulers of Madura and Tanjore; மதுரையையும் தஞ்சையையும் தலைநகர் களாகக்கொண்டு ஆண்ட வடுகமன்னர்.

நாயகத்தான் nāyakattān n. 1. Lord, master, chief; தலைவன். 2. Husband; கணவன். 3. King; அரசன். (திவா.) 4. The Supreme Being; கடவுள். வானோர் தொழுதிறைஞ்சும் நாயகத்தான் பொன்னடிக்க ணான் (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 45). 5. Leader, conductor; நடத்து வோன். (சங். அக.) 6. Head of 20 elephants and 20 horses; இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 74.) 7. A person appointed to the headship of ten villages; பத்துக் கிராமங்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டவன். (சுக்கிரநீதி, 27.) 8. Hero of a poem or story; பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதாநாயகன்.

நாயகத்தி nāyakatti n. Fem. of நாயகத்தான். (யாழ். அக.) 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Wife; மனைவி. (சூடா.) 3. Pārvaṭī பார்வதி. 4. (Mus.) A kind of tune; ஓர் இராகம். 5. Heroine, as of a story; கதாநாயகி.

நாயக்கச்சி nāyakkacci n. Fem. of நாயக்கன். Woman of certain castes, as Vaṭukar, Vaṅṅiyar, Vēṭar, Iruḷar; வடுகர், வன்னியர், வேடர், இருளர் முதலிய சாதிமகளிர்.

நாயகன் nāyagan-> नयकः nayakah 1 A skilful manager. -2 One versed in policy, a statesman.

நல் nal-> (நால் nāl)-> நாடு¹-தல் nāḍu- 5 v. [M. nāṭuka, Tu. nāḍuni.] tr. 1. To seek, enquire after, pursue; தேடுதல். தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் (நாலடி, 15). 2. To examine, investigate; ஆராய்தல். நாடாது நட்லிற் கேடில்லை (குறள், 791). 3. [M. nāṭuka.] To desire earnestly; விரும்புதல். நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின் (பதிற்றுப். 86, 7). 4. To know, understand; தெரிதல். முன்னவ னிதனை நாடி (கந்தபு. ததீசியு. 32). 5. To resemble; ஒத்தல். வேயொடுநாடிய தோள் (தொல். பொ. 286, உரை). 6. To measure; அளத்தல். நாடற் கரியசீர் ஞானசம்பந் தன் (தேவா. 518, 11). 7. To reach, approach; கிட்டு தல். இங்கே நாடவொட்டவில்லை. 8. To think, consider; நினைத்தல். நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி (சி. சி. 8, 22). 9. To scent, as does; மோப்பம் பிடித்தல். (W.)--intr. To be measured; அளவுப்படு தல். நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு (குறள், 74).

நாடுபடிதல் nāḍu-paṭital n. Submission of a country, as to its rulers; தேசம் ஆணைக்கீழ் அடங்குகை. (W.)

நாடு¹-தல் nāḍu-> நாட்டம்¹ nāṭṭam n. 1. Eye; கண். வயவர் தோளு நாட்ட மு மிடந்துடிக்கின்றன (கம்பரா. கரன்வதை. 71). 2. Sight; பார்வை. 3. [M. nāṭṭam.] Examination, investigation; ஆராய்ச்சி. நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் (தொல். எழுத். 483). 4. Astrology; சோதிட நூல். சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்று (பதிற்றுப். 21, 1). 5. (Mus.) A secondary melody-type of the mullai-> nāṭṭam.] Desire; விருப்பம். அவனுக்கு அன்னத்தில் நாட்டமில்லை. (W.) 8. Intention, pursuit, aim, quest; நோக்கம். வேறொரு நாட்டமின்றி (தாயு. பாயப்புலி. 12). 9. Suspicion; சந்தேகம். அவன்பேரில் நாட்டமா யிருக்கிறது. (W.) 10. Movement; சஞ்சாரம். பெண்ணாட்ட மொட் டேன் (கம்பரா. நகர்நீ. 122).

நாட்டம்¹ nāṭṭam -> நாட்டியம், [nāṭṭiyam,] s. The inmost intention, design, object, கருத்து. 2. Aim, hint, al lusion, reference, குறிப்பு. (சது.)

Unlike forest, countryside is the desired place for living. Therefore the word denoting country has derived from நாடு-தல் nāḍu.

நாடு¹-தல் nāḍu-> நாடு nāḍu n. [T. K. Tu. nāḍu, M. nāṭu.] 1. Country, district, province; தேசப் பகுதி. நாடுமூரு மறியவே (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 5). (S. I. I. ii, 48.) 2. Locality, situation; இடம். ஈமநாட் டிடையிராமல் (கம்பரா. இலங்கைகே. 45). 3. Earth, land; பூமி. 4. World; உலகம். புலத் தலிற் புத்தேணா டுண்டோ (குறள், 1323). 5. Kingdom, state; இராச்சியம். (W.) நாடு கவர்ந்தான் (கம்பரா. மாரீசன். 180). 6. Rural tracts, opp. to nakaram; நாட்டுப்புறம். Colloq. 7. Open place, room, space, area; இடப்பரப்பு. (W.) 8. Side, region, quarter; பக்கம். (W.) 9. A very large number = 8 patumam; ஒரு பேரெண். (பிங்.) 10.

நாடன் nāṭan n. 1. Inhabitant, countryman; தேசத்தான். வானாடர் கோவுக்கே (திருவாச. 13, 5). 2. Ruler, lord of a country; ஆளுந்தலைவன். தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய் (திருவாச. 18, 2). 3. Chief of kuṛiñci. nakṣatra. 4. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். (சது.) 5. An epithet of the Chola kings, சோழராசர்களுடையபட்டபெயர்.

நாடி¹ nāḍi n. Fem. of நாடன். 1. Woman of a country; நாட்டிலுள்ளவள். மிதிலை நாடிக்கும். (கம்பரா. சித்திர. 48). 2. Queen of a country; நாட்டையுடையாள். மையறு சிறப்பின் வானநாடி (சிலப். 11, 215).

நாடன் nāḍan-> நாடான், [nāḍān,] s. [prov.] A term applied to the caste of toddy drawers, சாணாருக்குரிய பட்டப்பெயர். (c.)

நாடன் nāḍan-> நாடவர் nāḍavar n. Countrymen, people of the country; தேசத்தார். நாடவர் பழித் துரை பூணதுவாக (திருவாச. 4, 69).

நய naya-> நே² nē n. 1. Love; அன்பு. 2. Compassion, mercy, grace; ஈரம். நேள நெஞ் சின் . . . கவுரியர் மருக (புறநா. 3).

நே² nē-> நேயம் nēyam n. < (Pkt. nē-am snēha) 1. Love, affection; அன்பு. நேயத்தாய் நென்ன லென்னைப் புணர்ந்து (திருக்கோ. 39). 2. Piety, devotion; பக்தி. நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி (திருவாச. 1, 13). 3. Ghee; நெய். (பிங்.) 4. Oil; எண்ணெய். (பிங்.) 5. Good, benefit; நன்மை. (யாழ். அக.) 6. A plant common in sandy situations. See நிலப்பனை. (மலை.)

நேயம் nēyam-> நேயம்² nēyam n. Love, affection; அன்பு (அக. நி.)

நேயம்² nēyam-> நேயர்¹ nēyar n. Friends; நண்பர். (யாழ். அக.)

நேயம் nēyam-> स्नेहः snēhaḥ 1 Affection, love, kindness, tender ness; -2 Oiliness, viscosity, unctuousness, lubricity (one of the 24 Guṇas according to the Vaiśeṣikas) -3 Moisture -4 Grease, fat, any unctuous substance. -5 Oil; -6 Any fluid of the body, such as semen.

स्निह् snih 4 P. (स्निहति, स्निग्ध) 1 To feel or have affection for, love, be fond of (with loc. of the person or thing that is loved or liked); -2 To be easily attached. -3 To be pleased with, be kind to. -4 To be sticky, viscid, or adhesive. -5 To be smooth or bland. -Caus. (स्निहयति-ते) 1 To make unctuous, anoint, besmear, lubricate. -2 To cause to love. -3 To dissolve, destroy, kill.

स्नेहः snēhaḥ -> स्नेहन् snēhan m. 1 A friend. -2 The moon. -3 A kind of disease.

स्नेहल snēhala a. 1 Fond of. -2 Tender.

स्नेहित snēhita p. p. 1 Loved. -2 Kind, affectionate. -3 Anointed, lubricated. -तः A friend, a beloved person.

स्नेहिन snēhin a. (स्नेहिनी f.) 1 Attached, affectionate, friendly. -2 Oily, unctuous, fat. -m. 1 A friend. -2 An anointer, a smearer. -3 A painter.

स्नेहः snēhaḥ -> स्नेहुः snēhuḥ 1 The moon. -2 A kind of disease. -3 A friend; Uṇ.1.1.

स्नेहः snēhaḥ -> स्नेहनम् snēhanam 1 Anointing, unction, rubbing or smearing with oil or unguents. -2 Unctuousness. -3 An unguent, emollient.

स्नेहन snēhana a. 1 Anointing, lubricating. -2 Destroying.

நேயம் nēyam-> நேசம் nēsam n. [M. nēśan.] 1. Love, affection, piety; அன்பு. நேசமுடைய வடியவர்கள் (திருவாச. 9, 4). 2. Desire, as for learning; ஆர்வம். வரும்பொரு ளுணரு நேச மாசறு தயிலம் வாக்கி (இரகு. இரகுவு. 38). 3. Suitability; தகுதி. பூச்சியின் வாயினூல் பட்டென்று பூசைக்கு நேசமாகும் (குமரே. சத. 59).

நேசம் nēsam -> நேசன் nēsaṇ n. 1. Friend, ally; நண்பன். நேச ரிதங்கூற (நள. காப்பு). 2. Votary, devotee; பத்தன். சிவநேசர் தாம் வைகறையி லெழுந்து (சிவரக. நந்தி. நம. 15).

நேசி² nēsi n. Fem. of நேசன். Female friend; அன்புடையவள். (யாழ். அக.)

நேசம் nēsam -> நேசி¹-த்தல் nēsi- v. tr. To love; அன்புவைத்தல். நேசிக்குஞ் சிந்தை (தாயு. உடல் பொய். 32).

நே² nē -> நேடு-தல் nēḍu- v. tr. 1. To seek, look out for; தேடுதல். கொண்டவ னிருப்ப மற்றோர் . . . வேலினானை நேடிய நெடுங்கணாளும் (சீவக. 252). 2. To earn; சம்பாதித்தல். Nāñ. 3. To desire, wish; விரும்புதல். (யாழ். அக.) 4. To consider, think, lay to heart; எண்ணுதல். தூரபன்மளிள வறன் முடிவுநேடி (கந்தபு. அசுரேந். 65). 5. To aim at, pursue; இலக்காகக்கொள்ளுதல். (W.)

நேடு-தல் nēḍu- > நேட்டம் nēṭṭam n. 1. Acquired property; சம்பாதித்தபொருள். Nāñ. 2. Bamboo; மூங்கில். (மலை.)

நேடு-தல் nēḍu- > (நேட்டு nēṭṭu)-> (நேத்து nēttu)-> நேத்திரம் nēttiram n. 1. Eye; கண். (திவா.) 2. Peacock-eye; மயிற்சீலிக்கண். சுருள்பங்கி நேத்திரத்தா லணிந்து (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 5). 3. Silk cloth; பட்டாடை. (திவா.) காம்பி னொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும் (தேவா. 676, 2). 4. ((Saiva.) A hand-pose in which the thumb and the little finger are linked together and the other three fingers are held erect in front of the eyes; சுண்டுவிரலையும் பெருவிரலையுங் கூட்டி நடுவணுள்ள மூன்றுவிரலையும் உயரநிமிர்த்திக் கண்ணுக்கு எதிரிற்காட்டும் முத்திரைவகை. (செந். x, 424.) நேத்திரமுத்திரை. (சதா சிவ. 130, உரை.)

நேத்திரம் nēttiram-> நேத் nētram 1 Leading, conducting, directing; -2 The eye; 3 The string of a churning-stick; -4 Woven silk, a fine silken garment; நே- क्रमणपरुध सूर्यम् R.7.39. (where some commentators take நேத் in its ordinary sense of the 'eye'). -5 The root of a tree. -6 An enema pipe. -7 A carriage, conveyance in general. -8 The number 'two'. -9 A leader; -10 A constellation, star. (said to be m. only in these two senses). -11 A river; Nm. -12 A kind of vein; Nm. -13 A bug; Nm. -14 A bark of a tree; Nm. (நேத்து nēttu)-> நேதா nēdā n. Ruler, master, lord; தலைவன். நினைந்தளித் துயி ரளிக்கு நேதா வாகி (வேதாரணி. பிரவர. 6).

நேதா nēdā -> நேதா nēdā/நேத் nētr m. 1 One who leads or guides, a leader, conductor, manager, guide (of elephants, animals &c.); -2 A director, preceptor; -3 A chief, master, head. -4 An inflictor (as of punishment); 5 An owner. -6 The hero of a drama. -7 The numeral 'two'. -8 N. of Viṣṇu.

நேத்வம் nētrtvam The office or business of a leader; leading.

நேத்ரீ nētrī 1 A river. -2 A female leader. -3 An epithet of Lakṣmī. -4 An artery, a vein.

நேத்ரீ nētrī நேத்ரீ a. Good or wholesome for the eyes.

நே² nē-> நெய்² ney n. [T. neyyi, K. M. ney.] 1. Chee, clarified butter; வெண் ணெயை உருக்கி உண்டாக்கும் பொருள். நீர்நாண நெய்வழங்கியும் (புறநா. 166, 21). 2. Butter; வெண்ணெய். நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் (பரிபா. 16, 3). 3. Oil; எண்ணெய். நெய்யணி மயக்கம் (தொல். பொ. 146). 4. Civet; புழுக்குநெய். மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்ப (சிலப். 4, 56). 5. Honey; தேன். நெய்க்கண் ணிறா அல (கலித். 42). 6. Blood; உதிரம். நெய்யரிபற்றிய நீரெலாம் (நீர் நிறக். 51). 7. Grease, fat; நிணம். நெய்யுண்டு (கல்லா. 71). 8. Friendship, love; சினேகம். நெய் பொதி நெஞ்சின் மன்னர் (சீவக. 3049). 9. The 14th nakṣatra. சித்திரை. (சூடா.)

நெய்³-த்தல் ney- v. intr. 1. To be glossy, polished; பளபளத்தல். நீண்டு குழன்று நெய்த்திருண்டு (கம்பரா. உருக்காட்டு. 57). 2. To be fleshy, fat, plump; கொழுத்தல். நெய்த்த மீன். (W.) 3. To become greasy, unctuous or sticky; பசப்புடையதாயிருத்தல். (W.)

நெய்³-த்தல் ney- > நெஞ்சு neñju n. [M. neñcu.] 1. Mind, conscience; மனம். தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும் (குறள், 293). 2. Heart; இருதயம். 3. Breast, bosom, chest; மார்பு. தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇ (தொல். எழுத். 83). 4. Centre, heart of a thing; நடு. குன்றினெஞ்சு பகவெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல் (குறுந். 1). 5. Bravery, courage; தைரியம். நெஞ்சுளோ ரஞ்சம் வித்தை (திருவாலவா. 35, 17). 6. Audacity, venturesomeness; திண் ணக்கம். Loc. 7. Throat; தொண்டை. படிற்றர் சொல்லெனக் கடுநெஞ்சிறைப்ப (கல்லா. 16, 6).

நெஞ்சு neñju-> நெஞ்சம் neñjam n. [M. neñca.] 1. See நெஞ்சு. தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல்வழி (குறள், 1299). 2. Love; அன்பு. நெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு (குறள், 786).

(நேத்து nēttu)-> (மேத்து mēttu)-> (மித்து mittu)->மித்திரம்¹ mittiram n.. Friendship, affection; நட்பு. மித்திர வச்சிரவ ணற்கு விருப்பர் போலும் (தேவா. 598, 9).

(நேத்து nēttu)-> மித்துரு mitturu n. Friend, ally, adherent; நண்பன் மித்திரன், 1. நல்லார்க்கு மித்துரு (இராமநா. பாலகாண். 1).

மித்திரம்¹ mittiram -> மித்திரன் mittiraṇ n. 1. Friend, ally, adherent; நண்பன். மித்திரர் வதன நோக்கான் (கம்பரா. மாயாசீ. 60). 2. Relative; உறவினன். (நாமதீப. 188.) 3. A deity representing the sun, one of tuvātacātittar, q.v.; துவாதசாதித்தரு ளொருவன். (நாமதீப. 66.) 4. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 95.)

மித்திரை mittirai n. Lady's maid; தோழி. (யாழ். அக.)

மித்திரன் mittiraṇ -> मित्रः mitraḥ 1 The sun; -2 N. of an Āditya and usually associated with Varuṇa; cf. Rv. 3.59. -3 The deity presiding over the part of rectum

மித்திரன் mittiraṇ -> मित्रम् Mitram 1 A friend; तन्मित्रमापदि सुखे च समक्रियं यत् Bh.2.68; Me.17. -2 An ally, the next neighbour of a king; cf. मण्डल.

मित्रता mitratā मित्रत्वम् mitratvam Friendship, friendliness.

मित्रति mitrati Den. P. To be friendly, behave in a friendly manner, at as a friend towards.

मित्रयु mitrayu a. 1 Friendly-minded. -2 Winning friends.

मित्रयुः mitrayuḥ A friend.

मित्रायते mitrāyatē Den. Ā. To act as a friend, be friendly.

मित्रिभू mitribhū 1 P. To become a friend, make friends with.

मित्रियति mitriyati Den. P. To treat (one) as a friend.

मित्रिय मित्रिया a. Friendly, relating to a friend.

(மேத்து mēttu)-> मिद् mid l. 1 Ā., 4, 1 U. (मेदते, मेद्यति-ते, मेदयति-ते) 1 To be unctuous or greasy. -2 To melt. -3 To be fat. -4 To love, feel affection.

2. புரி¹-தல் puri- 4 v. tr. 1. To desire; விரும்புதல். புகழ்கம் புரிதல் (தொல். பொ. 261). 2. To meditate upon; தியானித்தல். இறைவன் . . . புகழ் புரிந்தார் (குறள், 5). 3. To do, make; செய்தல். தினைத்துணையுறன்றி புரிகல்லா (நாலடி, 323). 4. To create; படைத்தல். எவ்வுலகும் புரி வாளை (சிவப். பிரபந். வெங்கைக்க. 65). 5. To bring forth, produce; ஈனுதல். பொன்போறார் கொன்றைபுரிந்தன (திணைமாலை. 109). 6. To give; கொடுத்தல். பெருந்திடுவட்டன வேட்டனபுரிந்தாள் (உபதேசகா. சிவவிரத. 257). 7. To experience, suffer; அனுபவித்தல். புண்டரிகை போலுமிவ ளின்னல் புரிகின்றாள் (கம்பரா. சூளா. 1). 8. To gaze at, watch intently; உற்றுப்பார்த்தல். பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 174). 9. To investigate, examine; விசாரணை செய்தல். அறம் புரிந்தன்ன செங்கோ னாட்டத்து (புறநா. 35). 10. To say, tell; சொல்லுதல். அந்தணாளர் புரியு மரு மறை (தேவா. 865, 5). 11. To exercise, perform; நடத்துதல். அரசு புரிந்தான். 12. To accept; மேற் கொள்ளுதல். போக்குவரவு புரிய (சி. போ. 2).

புரி²-த்தல் puri- 11 v. tr. Caus. of புரி¹-. To cause to desire; விரும்பச்செய்தல். புரித்த தெங்கிளநீரும் (சீவக. 2402).

புரி¹-தல் puri-> புரிவு¹ purivu n. 1. Love, attachment; அன்பு. புரிவொடு நாவினாற் புவை புணர்த்து (பு. வெ. ஒழிபு, 12). 2. Desire; விருப்பம். வினை தீர்க்கும் புரிவுடையார் (தேவா. 905, 1). 3. Action, practice; தொழில். இருவிர னிமிர்த்துப் புரிவொடு சேர்த்து (கல்லா. 8). 4. Error; தவறு. புரிவிலா மொழி விதூரன் (பாரத. சூது. 43). 5. Escape; தப்பி நீங்குகை. புரிவின்றி . . . போற்றுவ போற்றி (பு. வெ. 8, 20). 6. Change; வேறுபடுகை. (அக. நி.)

புரி-தல் puri-> (பிரி piri)-> பிரியம் priyam n. 1. Pleasure, delight; acceptableness; attraction; விருப்பம். 2. Love, fondness; partiality; endearment; பட்சம். 3. Scarcity, dearth, opp. to cavaṭam; பண்டங்களின் பெறலருமை. 4. Thing desired; விரும்பிய பொருள். பிரியம் பல வரும்படி (அரிச். பு. பாயி. 1).

பிரியக்கடைபண்ணு-தல் priya-k-kaṭai- paṇṇu-, v. tr. < பிரியம் +. To exaggerate the value of a thing, as in a bargain; தன்னுடையதை அருமைப்பண்டமாக்கிக் கூறுதல். அவன் பிரியக்கடை பண்ணுகிறான். Loc.

பிரியங்காட்டு-தல் priyaṅ-kāṭṭu- v. intr. To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல்.

பிரியப்படுத்து-தல் priya-p-paṭuttu- v. tr. 1. To please, gladden; மகிழ்வித் தல். 2. To humour, soothe, flatter; இச்சகம் பேசுதல். (W.) 3. . To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல். பிரியக்கடைபண்ணு-. (W.)

பிரியம்பண்ணு-தல் priyam-paṇṇu- , v. tr. 1. To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல். பிரியக்கடைபண்ணு பிரியப்படுத்து. 2. To give oneself airs; மேம்படுத்திக்கொள்ளுதல். பிரியம் பண்ணிக்கொள்வது மேரையோ (கவிஞர்.).

பிரியம் priyam -> பிரியன் priyaṅ n. 1. One who loves; அன்புள்ளவன். பிரியரா மடியவர்க் கணியர் (தேவா. 558, 9). 2. Beloved husband; கணவன். பிரியன் பிரியை யென்றாயினம் (தனிப்பா.).

பிரியை priyai n. 1. Wife; மனைவி. பின்னாட் பிரியன் பிரியை யென்றாயினம் (தனிப்பா.) 2. Woman, lady; பெண். (சூடா.)

பிரியம் priyam -> பிறியம், piṛiyam, s. Pleasure, &c.

பிரியம் priyam -> प्रिय priya a. [प्रीणाति प्रि-तर्पणे क] (comp. प्रेयस्, superl. प्रेष) 1 Dear, beloved, liked, welcome, favourite; बन्धुप्रियाम् Ku.1.26; प्रकृत्यैव प्रिया सीता रामस्यापि महात्मनः Rām; R.3.29. -2 Pleasing, agreeable; तामूचतुस्ते प्रियमप्यमिथ्या R.14.6. -2 Fond of, liking, loving, devoted or attached to; प्रियमण्डना Ś.4.9.; प्रियारामा वैदेही U.2. -2 Dear, expensive. -5 Ved. Customary, familiar, usual.

प्रियः priyaḥ 1 A lover, husband; -2 A kind of deer. -3 A son-in-law (जामाता); Ms.3.119 (com.).

प्रिया priyā 1 A beloved (wife), wife, mistress; -2 A woman in general. -3 Small cardamoms. -4 News, information. -5 Spirituous liquor. -6 A kind of jasmine. –

प्रियम् priyam 1 Love. -2 Kindness, service, favour; -3 Pleasing or gladsome news; -4 Pleasure;

प्रियम् priyam ind. In a pleasing or agreeable manner.

प्रियेण priyēṇa ind. Willingly.

பிரிதி, piriti s. Fondness, &c. See பிரீதி.

பிரிதி, piriti -> பிரீதி pīṛti n. 1. Fondness, love; பட்சம். 2. Acceptableness, agreeableness; விருப்பம். 3. Joy, pleasure, happiness; உவகை. 4. (Astron.) A division of time, one of 27 yōkam, q.v.; யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரியவரு.)

பிரீதி pīṛti-> प्रीतिः pīṛtiḥ f. Pleasure, happiness, satisfaction, delight, gladness, joy, gratification; -2 Favour, kindness. -3 Love, affection, regard; -4 Liking or fondness for, delight in, addiction to; चूत°, मृगया°. -5 Friendliness, amity. -6 Conciliation. -7 A symbolical expression for the letter ध. -9 N. of a wife of Cupid and rival of Rati; -10 Longing -11 N. of a श्रुति. -12 The 2nd of the 27 astrological Yogas.

प्रीतिः pīṛtiḥ -> प्रीतम् 1 Jest, mirth. -2 Delight, pleasure

प्रीतः pīṛta p. p. 1 Pleased, delighted, rejoiced, gladdened; -2 Glad, happy, joyful; Me.4. -3 Content. -4 Dear, beloved. -5 Kind, affectionate.

புரி²-த்தல் puri-> ப்ரி: prīḥ ப்ரி: f. (= ப்ரிதி: q. v.); L. D. B.

ப்ரி: -> ப்ரி prī I. 9 U. (ப்ரிணாதி, ப்ரிணீதே, ப்ரித) 1 To please, delight, satisfy, gladden; ப்ரிணாதி ய: சுசுரிதீ: பிதரம் ச புத்ர: Bh.2.68; சசுநு: பிதூந் பிபிரியுராபாசு Bk.3.38;5.14;7.64. -2 To be pleased, take delight in; கசுசிவந் மனஸ்தே ப்ரிணாதி வநவாஸே Mb. -3 To act kindly towards, show kindness towards. -4 To be cheerful or gay. -Caus. (ப்ரிணயதி-தே) To please, satisfy &c. -II. 4 Ā. (ப்ரியதே, strictly a passive voice of the root ப்ரி) 1 To be satisfied or pleased, be gratified; ப்ரிணாமப்ரியத யசுவநாம் ப்ரிய: Śi.1.17; R.15. 3;19.3; Y.1.245. -2 To feel affection for, love; சுவபாவதஸ்தே ப்ரியந்தே நேதர: ப்ரியதே ஜந: Mb.12.138.54. -3 To assent, be satisfied. -III. 1 P. To please, gratify &c. -IV. 1 U. (பாயயதி-தே) To please; L. D. B.

ப்ரி prī a. kind, delighted (as சூதப்ரி).

ப்ரிண prīṇa a. 1 Pleased, satisfied; gratified. -2 Old. ancient. -3 Previous.

ப்ரிணநம் prīṇanam 1 Pleasing, satisfying. -2 That which pleases or satisfies.

ப்ரிணந prīṇana a. Pleasing, gratifying.

ப்ரிணித prīṇita a. Pleased, delighted;

(பிரி piri)-> பிரேமம் pirēmam & பிரேமை pirēmai n. Love; அன்பு. Loc.

பிரேமம் pirēmam-> ப்ரேமந் prēman m., n. 1 Love, affection; -2 Favour, kindness, kind or tender regard. -3 Sport, pastime. -4 Joy, delight, gladness. -m. 1 A jest, joke. -2 Wind, air. -3 An epithet of Indra.

ப்ரேமவதி prēmavatī A mistress or beloved.

ப்ரேமிந் prēmin a. (ப்ரேமிணி prēminī f.) Loving, affectionate.

ப்ரேயஸ் prēyas a. (ப்ரேயசி f.) Dearer, more beloved or agree- able &c. (compar. of ப்ரிய q. v.). -m. 1 A lover, husband; -2 A dear friend; -m., -n. 1 Flattery. -2 The desired fruit of 'heaven' etc. but not a means to salvation;

ப்ரேயசி prēyasī A wife, mistress; Bhāg.9.18.47.

3. இல் il-> இள il-> இச்சி²-த்தல் icci- v. tt. To desire, wish, crave for, covet; விரும்புதல். (பாரத. திரௌபதி. 75.)

இச்சி²-த்தல் icci-> இச்சை iccai n. 1. Wish, desire, inclination; விரும்பம். (திருவாச. 41, 9.) 2. Devoted service; பத்தியோடு புரியந் தொண்டு ஆட்கொண்டாய்க் கென்னினி யான்செயு மிச்சைகளே (தேவா. 672, 6). 3. (Math.) Question, problem; வினா. (சங். அக.)

இச்சி²-த்தல் icci-> இச்சம் iccam n. Wish. See இச்சை. புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுனைந்து (பரிபா. 7, 37).

இச்சம் iccam -> இச்சகம் iccagam n. 1. Flattery, sycophancy; முதஸ்துதி. வரத்திலே கண்ணும் வாக்கி விச்சகமும் (பிரபோத. 11, 16). 2. (Arith.) Sum or result sought; பெறக்கருதிய தொகை. (சங். அக.)

இச்சை iccai -> இச்சா icchā 1 Wish, desire, inclination of mind, will; இச்சயா according to one's desire, at will. -2 Willingness. -3 (In Math.) A question or pro- blem. -4 (In gram.) The form of the Desiderative. -

இச்சி²-த்தல் icci-> இச்சு icchu a. Wishing, desirous; usually in comp. இச்சு: காமயிதும் த்வம் மாம்... Bk.5.59.

இச்சு icchu-> இச்சுக icchuka a. Wishing &c.

இச்சகம் iccagam -> இச்சக: icchakḥ 1 (In Arith.) The sum sought. -2 N. of a tree; Shaddock, which is a large species of orange; citrus, Medica (Mar. महाङ्ग).

இச்சுக icchaka a. Wishing, desiring &c. இச்சத் icchat

இச்சத் pres. p. Wishing, desirous, willing; .

இள் i| -> (இட்டு³ ittu) -> இட்டம்¹ ittam n. 1. **Desire**, wish, inclination of mind, will; **விருப்பம்**. நம் பனை நாடொறு மிட்டத்தா லினிதாக நினைமினோ (தேவா. 20, 8). 2. Love, attachment, affection; அன்பு. இட்டமான வியற்புக ரோனிடங் கிட்டினான் (கந்தபு. சுக்கிரனுப. 15). 3. Friendship; சிநேகம். Colloq

இட்டம்¹ ittam -> இட்டன் ittan n. 1. Friend; சிநே கிதன். 2. Endeared person; **விருப்பத்திற்கிடனான வன்**. நானிட்டனென்றருள்பட்டர் (அஷ்டப. திருவரங் கக். காப்பு, 4). 3. Master; எசமானன். இட்டனெ னக் காண்பரவ னேவலரை (சைவச. மாணாக். 16).

(இட்டு³ ittu) -> இட்டி itti n. (நாநார்த்த.) 1. Epigrammatic verse; சங்கிரகச்செய்யுள். 2. Gift; கொடை. 3. Worship; பூசை. 4. Desire; longing; இச்சை.

(இட்டு³ ittu) -> எட்டு³ ettu n. ஏட்டை. **Desire**; ஆசை. (W.)

எட்டு³ ettu -> ஏட்டை³ ettai n. Intense **desire**; **விருப்பம்**. (பிங்.)

எட்டு³ ettu -> ஏடை etai n. Ardent **desire**, eager longing; ஆசை. (சூடா.)

(இட்டு³ ittu) -> ஈடணை itanai n. Attachment; wish, **desire**; ஆசை. மனைவி மக்க ளாத்தவீ டணைகள் மூன்று (கைவல்ய. தத்துவ. 13).

இள் i| -> इष् iṣ I. 6. P. (इच्छति, इष्ट) 1 To wish, **desire**, long for; इच्छामि संवर्धितमाज्ञया ते Ku.3.3; oft. with pot. or imperat. mood; इच्छामि भुञ्जीत or पुङ्क्तं वान्; पुञ्जीयेतीच्छति Sk. -2 To choose; मूत्रेण मौण्ड्यमिच्छेत् तु क्षत्रियो दण्डमेव वा Ms.8.384. -3 To endeavour to obtain, strive or seek for; भूतिमिच्छता, स्वर्गम् &c. -4 To be willing, be about to do anything, mean or intend (with. inf.). -5 To ask or expect anything (acc.) from any one (loc. or abl.); -6 To acknowledge, regard. -7 To request, ask. -8 To be favourable. -9 To try to make favourable. -1 To assent or consent. -pass. 1 To be wished or liked. -2 To be asked, or requested. -3 To be prescribed or laid down; हस्तच्छेदनमिष्यते Ms.8.322; त्रिरात्रं दशरात्रं वा शावमाशौचमिष्यते Y.5.18. -4 To be approved, accepted, or regarded as जम्भो दन्तेऽपि चेष्यते Trik.

इष् iṣ -> इष् iṣ a. Wishing, desirous. f. Ved. 1 A draught, refreshment, food; -2 Libation; -3 Strength, power, sap, freshness. -4 Comfort; increase. -5 Affluence. -6 Refreshing waters of the sky. -7 Wish.

इषणिः iṣaṇiḥ f. Wish, desire, impulse.

इषि iṣi a. Wishing, desiring

इष्मः iṣmaḥ Cupid, god of love.

इष्म iṣma a. Wishing.

(இட்டு³ ittu) -> இட்டம் -> इष्टम् iṣṭam 1 Wish, desire. -2 A holy ceremony or संस्कार. एतदिष्टं प्रवृत्ताख्यम् Bhāg.7.15.49. -3 A sacrifice; Bṛi. Up.4.1.2; see इष्टार्त्त. ind. Voluntarily.

इष्ट iṣṭa p. p. 1 Wished, desired, longed for, wished for; ऽपिन्नो गुणैरिष्टैः Nala.1.1. -2 Beloved, agreeable, liked, favourite, dear; -3 Worshipped, revered. -4 Respected. -5 Approved, regarded as good. -6 Desirable; see इष्टार्त्त. -6 Valid. -7 Sacrificed, worshipped with sacrifices. -8 Supposed (कल्पित); oft. used in Līlavatī.

इष्टः iṣṭaḥ 1 A lover, husband, beloved person; -2 A friend; -3 N. of a tree (एरि). -4 N. of Viṣṇu. -5 A sacrifice.

(இட்டு³ ittu) -> இட்டி itti इष्टिः iṣṭiḥ f. 1 Wish, request, desire. -2 Seeking, striving to get. -3 Any desired object. -4 A desired rule or desideratum; (a term used with reference to Patañjali's additions to Kātyāyana's Vārttikas; -5 Impulse, hurry. -6 Invitation, order. -7 A sacrifice. -8 An oblation consisting of butter, food &c. -9 Summary in verses

(இட்டு³ ittu) -> इष्टुः iṣṭuḥ f. A wish, desire.

இச்சி²-த்தல் icci-> (இச்சன் iccan)-> ஈசன் isan n. 1. Supreme Being; Lord of the universe; இறைவன். இளந்தளிநிற் கண்வளர்ந்த வீசன்றன்னை (திவ். பெரியதி. 2, 10, 1). 2. Śiva; சிவன். ஈசன் கரியா னனத்தான் (நள. காப்பு). 3. King, ruler; அரசன். 4. Lord, master; தலை வன். தரணிபார்க்

கெல்லா மீசனும் (பாரத. குரு. 91). 5. Preceptor; குரு. (பிங்.) 6. Eldest brother; மூத்தோன். (திவா.) 7. A preparation of camphor; பச்சைக்கருப்பூரம். ஈசனெனும் பூரம் வெண்மை (பதார்த்த. 1076). 8. A mineral poison; கௌரிபா ஷாணம். (W.) 9. Brahmā; பிரமன். 10. Father; தகப்பன்.

ஈசன் **Isaṇ** (father) ->

Estonian, Estonia, Finland.	isa
Hangaza, Tanzania.	isowawe
Kimbu, Tanzania.	ise
Runyankore, Uganda.	ishe
Toro, Uganda.	isenyowe
Vod, Europe.	isä
Yanzi, Tanzania.	ise
Zinza, Tanzania.	iso
Congo	se

ஈசன் **Isaṇ** -> ஈசானன் **Isāṇaṇ** n. 1. Aspect of Śiva, who is the regent of the NE. quarter, one of aṣṭa-tikku-p-pālakar, q.v.; சிவன். (கூர் மடி. தக்கன்வே. 33.) 2. One of ěkāta-ruttirar, q.v.; ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர். (திவா.)

ஈசானன் **Isāṇaṇ** -> ஈசானம் **Isāṇam** n. 1. One of the five faces of Śiva represented as being directed upward, one of civaṇ-ai-m-mukam, q.v.; சிவனைம்முகத்தொன்று. (சிவதரு. பரிகா. 89.) 2. A Śaiva mantra; ஒரு சைவமந்திரம். 3. The NE. quarter being the region which is under the guardianship of Īśāna, who is Śiva in one of his aspects; வடகீழ்த்திசை.

இச்சி-த்தல் icci-> ஈச்சு **Īccu** -> ஈச்சுரன் **Īccuraṇ** n.. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சுரன் **Īccuraṇ** -> ஈச்சுரம் **Īccuram** n. (Śaiva.) One of the five cutta-tattuvam, q.v.; சுத்த தத்துவங்களுள் ஒன்று. (சிவப். கட. 3.)

ஈச்சுரம் **Īccuram** -> ஈசுரம் **Īsuram** n. One of the five cutta-tattuvam, q.v.; சுத்த தத்துவங்களுள் ஒன்று. (சிவப். கட. 3.)

ஈச்சுரன் **Īccuraṇ** -> ஈசுரன் **Īsuran** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். கவிச்சுவரன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சு **Īccu** -> ஈச்சுவரன் **Īccuvaran** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சுவரன் **Īccuvaran** -> ஈசுவரன் **Īsuvaran** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். கவிச்சுவரன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈசுவரன் **Īsuvaran** -> ஈசுவரி **Īsuvari** n. Pārvatī, being the consort of Śiva who is Īśvara; பார்வதி.

ஈசன் **Isaṇ** -> **ईशः** **Īśaḥ** 1 A lord, master; with gen. or in comp.; कथंचिदीशा मनसां बभूवुः Ku.3.34 with great difficulty controlled (were masters of) their minds; so वागीश, सुरेश &c. -2 A husband. -3 A Rudra. -4 The number 11 (derived from the eleven Rudras). -5 N. of Śiva (as regent of the north-east quarter. -6 The Supreme god..

ईशा **Īśā** 1 Supremacy, power, dominion, greatness. -2 N. of Durgā. -3 A woman having supremacy; a rich lady.

ईश **Īśa** a. 1 Owing, possessing, sharing, master or lord of; see below. -2 One who is completely master of anything. -3 Capable of (with gen.) -4 Powerful, supreme.

ईशः **Īśaḥ**-> **ईश्** **Īś** **ईश्** 2 **Ā**. (ईष्टे, ईशाञ्चक्रे, ऐशिए, ईशिता, ईशितुम्, ईशित) 1 To rule, be master of, govern, command (with gen.); नायं गात्राणामीष्टे K.312 v.1.; अर्थानामीशिषे त्वं वयमपि च गिरा- मीशमहे यावदर्थम् Bh.3.3; sometimes with acc.; इमाल्लोका- नीशत ईशनीभिः Śvet. Up.3.1 (also used in the Veda with gen. of an infinitive or loc. of an abstract noun). -2 To be able, have power; expressed by 'can'; माधुर्यमीष्टे हरिणान् ग्रहीतुम् R.18.13,14.38; कमिवेशते रमयितुं न गुणाः Ki.6.24; U.7.4; Śi.1.38; Māl.1.13. -3 To act like a master, allow. -4 To own, possess. -5 To belong to.

ईशः īśah-> ईश् ईś m. A master, lord, the Supreme Spirit. ईशा- बास्यमिदं सर्वम् ईśop.1.

ऋषान् ऋcānaṅ -> ईशानः īśānaḥ 1 A ruler, master, lord; ईशानो भूतभव्यस्य Kaṭh. Up.4.12. -2 N. of Śiva; ईशानसंदर्शनलालसानाम् Ku.7.56; K.1. -3 The Ārdra Nakṣtra. -4 One of the Rudras. -5 The number 'eleven'. -6 The sun as a form of Śiva. पर्जन्यो यमो मृत्युरीशानः Bṛi. Up.1. 4.11. -7 A Sādhya. -8 N. of Viṣṇu.

ईशान īśāna a. 1 Owing, possessing, master or lord. -2 Reigning, ruling. -3 Wealthy, rich.

ईशानी īśānī N. of Durgā.

ईशानम् īśanam Commanding, reigning &c. -2 Greatness, glory;

ईशः īśah-> ईशिन ईśin a. Commanding, reigning &c. m. 1 A god. -2 A husband. -3 A lord, master.

ईशिनी īśinī Supremacy;

ईशित् ईśitṛ a. An owner, a master, proprietor. m. The lord of the Universe;

ईशितव्य ईśitavya a. To be reigned or ruled over;

ईशितव्यम् īśitavyam Power, superiority

ईशिता īśitā Superiority, greatness, one of the eight Siddhis or attributes of Śiva.

ऋषवरणं ṛṣuvaraṅ -> ईश्वरः īśvaraḥ 1 A lord, master; -2 A king, prince, ruler; -3 A rich or great man; -4 A husband; -5 The Supreme God (परमेश्वर); -6 N. of Śiva; -7 The god of love, cupid. -8 The Supreme Soul; the soul. -9 The eleventh year (संवत्सर) of the Śālivāhana era.

ईश्वर īśvara a. 1 Power-ful, able, capable of (with inf.), वसतिं प्रिय कामिनां प्रिया- स्त्वदृते प्रापयितुं क ईश्वरः Ku.4.11; R.15.7. -2 Rich, wealthy Pt.2.67.

ईश्वरता īśvaratā & ईश्वरत्वम् īśvaratvam Superiority, supremacy.

ऋषवरी ṛṣuvarī -> ईश्वरा īśvarā , ईश्वरी īśvarī 1. N. of Durgā; of Lakṣmī; or of one of the śaktis;

ईश्वरी īśvarī 1 N. of several plants and trees; लिङ्गिनीलता, वन्ध्या- कर्कटी, क्षुद्रजटा and नाकुलीवृक्ष. -2 A rich woman.

इं इṅ -> इरति² iradi n. 1. Desire, longing; விருப்பம். (சீவக. 3076, உரை.) 2. Coition; புணர்ச்சி. இரதி வேட்டையிற் பொருதனர் (செவ்வந்திப்பு. தாயான. 11). 3. Name of Kāma's wife; மன்ம தன் மனைவி. (கந்தபு. மோனநீங்கு 1.)

इरति² iradi -> इरति³-த்தல் iradi- 11 v. tr. To desire; விரும்புதல். வேளுமிரதியிரதியும் (மாறன. 677).

इरति² iradi -> इरतम्¹ iradam n. 1. Coition; புணர் ச்சி. (பிங்.) 2. Desire, affection; அனுராகம். (நாநார்த்த.)

इरतम्¹ iradam-> रतम् ratam 1 Pleasure. -2 Sexual union, coition; अन्वभूत् परिजनाङ्गनारतम् R.19.23,25; Me.91. -3 The private parts. -

रत rata p. p. 1 Pleased, delighted, grati- fied. -2 Pleased or delighted with, fond of, enamoured of, fondly attached to. -3 Inclined to, disposed. -4 Loved, beloved. -5 Intent on, engaged in, devoted to; गोब्राह्मणहिते रतः Ms.11.78. -6 Having sexual intercourse with (see रम्).

इरति² iradi -> रतिः ratih f. 1 Pleasure, delight, satisfaction, joy; -2 Fondness for, devotion or attachment to, pleasure in (with loc.) -3 Love, affection; -4 Sexual pleasure; -5 Sexual union, coition, copulation. -6 The goddess of love, the wife of Kāma or Cupid; साक्षात् -7 The pudenda. -8 N. of the sixth digit (कला) of the moon. -9 Ved. Rest, cessation. -10 N. of magical incantation recited over weapons;

Kindship based upon youth, infancy.

புல் pul -> புள் pul -> புரு puru n. Child, infant; குழந்தை

புரு puru -> புருடு puruḍu n. [T. K. puruḍu.] Loc. 1. Ceremonial pollution on account of childbirth; பிரசவத்தீட்டு. 2. Skin eruptions of a new-born child; பிரசவவறையில் குழந்தைக்குவரும் புண்கட்டி.

புருடு puruḍu-> புருடன் puruḍaṅ n. 1. Man. புருசன். (காஞ்சிப்பு. சன. 22.) 2. A principal tubular vessel of the human body. See அத்தி சிங்குவை. (W.) 3. God, as the Supreme soul; பரமான்மா. (W.) 4. Soul; சீவான்மா. (பிரபோத. 41, 1.) 5. See புருடதத்துவம். நிச்சயம் புருடனாகி (சி. சி. 2, 56).

புருடன் puruḍaṅ-> புருசன் purusaṅ (one who is giving child) n. 1. Man; ஆண்மகன். 2. Husband; கணவன். புருஷனி லடங்காத புவைபோல் (தாயு. எங்குநிறை. 4). 3. Soul, life, the living principle; சீவான்மா. (சங். அக.) 4. A principal tubular vessel of the human body. See அத்தி சிங்குவை. (W.) 5. God, as the Supreme soul; பரமான்மா. (யாழ். அக.) 6. Atom; அணு. (யாழ். அக.)

புருசன் purusaṅ -> English, person O.Fr. *persone* "human being" (12c., Fr. *Personne*) L. *persona* "human being

புருசன் purusaṅ -> पुरुषः puruṣaḥ 1 A male being, man; -2 Men, mankind. -3 A member or representative of a generation. -4 An officer, functionary, agent, attendant, servant. -5 The height or measure of a man (considered as a measure of length); -6 The soul; -7 The Supreme Being, God (soul of the universe); -8 A person (in grammar); प्रथम-पुरुषः the third person, मध्यमपुरुषः the second person, and उत्तमपुरुषः the first person, (this is the strict order in Sk.). -9 The pupil of the eye. -1 (In Sāñ. phil.) The soul (opp. सकृति); according to the Sāñkhyas it is neither a production nor productive; it is passive and a looker-on of the Prakṛiti; -11 The soul, the original source of the universe (described in the पुरुषसूक्त); -12 The Punnāga tree. -13 N. of the first, third, fifth, seventh, ninth, and eleventh signs of the zodiac. -14 The seven divine or active principles of which the universe was formed;

புருஷி puruṣī A woman.

புரு puru -> புரசு² purasu n. A little girl; சிறு பெண்குழந்தை. Pariah.

புரு puru -> புருணம் puruṅam n. Foetus; கருவுருவான சிசு. (தைலவ. தைல.).

புருணம் puruṅam-> புருணம் puruṅam n. 1. Foetus, embryo; கரு. (W.) 2. Infancy; இளமை. (அக. நி.)

புருணம் puruṅam -> புருணகம்² puruṅakaṁ n. Foetus, embryo; கரு. (W.)

புருணம் puruṅam -> भ्रूणः bhrūṅaḥ 1 An embryo, foetus; सर्वा भ्रूणान्यारुषी Rv.1.155.2. -2 A child, boy;

Embryo mid-14c., from M.L. *embryo*, from Gk. *embryon* "a young one," in Homer, "young animal," later, "fruit of the womb

புல் pul -> புன்று punṛu n. 1. Recency of delivery, as of a woman; ஈன்றணிமை. புதல்வற் பயந்த புன்றுசேர் பொழுதின் (தொல். பொ. 146). 2. That which is recently born; அணிமையில் ஈனப்பட்டது. புன்றிறிளங் குழவி (மணி. 29, 5). புன் றலை நாய்ப்புன்றிறும் (பெரியபு. திருநாளைப். 8). 3. Greenness, as of unripe fruit; பிஞ்சுத்தன்மை. புன்றுதீர் பெரும்பழம் (ஞானா. 41, 5). 4. Ceremonial impurity due to child-birth; மகப்பேற்றா லான தீட்டு. (தைலவ. தைல.) 5. Newness; புதுமை. (சூடா.) 6. Skin; தோல். (சது.)

புன்று punṛu -> (புன்றிறு punṛu) -> (புனித்து punittu) -> (புத்து puttu) -> புத்திரன் puttiraṅ n. 1. Son 2. Disciple, pupil; மாணாக்கன். புத்திரரோடுங் கூடிப்போவதே கருமம் (திருவாலவா. 54, 37).

புத்திரன் puttiraṅ -> புத்திரி¹ puttiri n. Daughter; மகள். (சூடா.)

புத்திரன் puttiraṅ -> पुत्रः putraḥ 1 A son; (the word is thus derived:-- 2 A child, young one of an animal. -3 A dear child (a term of endearment in addressing young persons). -4 (At the end of comp.) Anything little or small of its kind; as in असिपुत्रः, शिलापुत्रः &c. -5 (Astrol.) The fifth mansion from जन्मलग्न. -त्रौ (du.) A son and daughter.

पुत्रकः putrakah 1 A little son or boy, boy, chap, lad (often used as a term of endearment); -2 A doll, puppet; -3 A rogue, cheat. -4 A locust, grass-hopper. -5 A fabulous animal with eight feet (शरभ). -6 Hair. -7 A pitiable person.

புத்திரி¹ puttiri-> புத்திரிகை puttirigai n. 1. Daughter; மகள். (W.) 2. Doll; சித்திரப்பாவை. (யாழ். அக.)

पुत्रका putrakā & पुत्रिका putrikā 1 A daughter. -2 A doll, puppet. -3 A daughter appointed to raise male issue for a father who has no sons; -4 The cotton or down of the tamarisk. -6 A small statue; -6 (At the end of comp.) Anything little or small of its kind;

The word पुत्रि should mean only daughter. Instead, the following words are denoting sons.

पुत्रिन् putrin a. (पुत्रिणी f.) Having a son or sons; -m. The father of a son.

पुत्रिणी The mother of a son

पुत्रिय putriya पुत्रीय putrīya पुत्र्य putrya

पुत्रिय पुत्रीय पुत्र्य a. Relating to a son, filial.

புத்திரி¹ puttiri-> पुत्री putrī 1 A daughter. -2 N. of Durgā;

This पुत्री should mean daughter only. It is not in the following case.

पुत्रीक putrīkṛ 8 U. To adopt as a son; अमुं पुरः पश्यसि देव- दारं पुत्रीकृत्वाऽसौ वृषभध्वजेन R.2.36.

पुत्रीय putrīya a. Relating to a son; ततः प्राक्रमदिष्टिं तां पुत्रीयां प्रकरणात् Rām.1.15.3.

पुत्रीयति putrīyati Den. P. 1 To wish for a son. -2 To treat like a son.

पुत्रीया putrīyā पुत्रीया The desire of a son.

(புத்து puttu)-> புதல்¹ pudal n. 1. Bud; அரும்பு. பூக்கிழமுல்லைப் புதல்கூழ் பறவை (பதிற்றுப். 66, 16) 2. Grass; புற்சாதி. (திவா.) 3. Medicinal shrub; மருந்துப்பூடு. (திவா.) 4. [T. podaru.] Bush, thicket, low jungle; தூறு. புதன் மறைந்து (குறள், 274).

புதல்¹ pudal -> புதல்வன் pudalvaṇ n. 1. Son; மகன். பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாதீரும் (புறநா. 9). 2. Disciple, student; மாணாக்கன். எண்ணில் பத்திதிகழ் புதல்வர்க்கு (திருவாலவா. 35, 1). 3. Subject; குடி. நின்புதல்வரைத் தழீஇ (பெருங். இலாவாண. 1, 33).

புதல்வி pudalvi n. Fem. of புதல்வன். Daughter; மகள். (பிங்.) புவிலோன் புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39).

புத்திரன் puttiraṇ -> பெளத்திரன்¹ pauttiraṇ n. Grandson who is a son's son; மகன்மகனாகிய பேரன். உம்புத்திர பெளத்திரர் தங்களுக்கும் . . . அருந்துயரில்லையே (உத்தரரா. திருவோலக். 20).

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇ ->பெளத்திரன் pauttaraṇ n. Grandson who is a son's son. பெளத் திரன்¹. (யாழ். அக.)

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇ-> பவுத்திரன் pavuttiraṇ n. Grandson, son's son; பிள்ளைவயிற்றுப் பேரன்.

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇ-> பெளத்திரி pauttiri n. Granddaughter who is a son's daughter; புத்திரனுடைய மகள்.

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇ-> पौत्रः pautrah A grandson, son's son.

पौत्रः pautra a. (पौत्री f.) Relating to or derived from a son.

பெளத்திரி pauttiri -> पौत्री putrī 1 A grand-daughter. -2 An epithet of Durgā.

पौत्रिकः pautrika a. (पौत्रिकी f.) Belonging to a son or grandson.

पौत्रिकेयः pautrikēyah The son of a daughter appointed to raise issue for her father.

पौत्रिन् pautrin a. Having a grandson; Ms.9.136.

प्रपुत्रः praputraḥ A grandson, descendant.

प्रसनुषा prasnuṣā The wife of a grandson; स्नुषाश्च प्रसनुषाश्चैव धृत- राष्ट्रस्य सङ्गताः Mb.5.141.5.

நன்¹ naṅ (my own) + பெளத்திரன்¹ pauttiraṅ-> நசு¹ naptṛ m. A grandson (a son's or daughter's son); स्वे स्वे किल कुले जाते पुत्रे नसरि वा पुनः Mb.3.159.12.

நன்¹ naṅ (my own) + புத்திரன்¹ puttiraṅ-> நபா¹ napāt m. 1 A descendant, son., 2. A grandson (usually restricted to the Vedas), as in तनूनपात्.

English, Nephew O.Fr. neveu (O.N.Fr. nevu) "grandson, descendant, L. nepotem (nom. nepos) "sister's son, grandson, descendant," in post-Augustan L., "nephew," O.Pers. napat- "grandson," O.Lith. nepuotis "grandson," O.E. nefa, Ger. Nefte "nephew," O.Ir. nia, gen. niath "son of a sister"

प्र pra+नसु¹ naptṛ-> प्रनसु¹ pranaptṛ m. The son of a grandson, a great-grand son.

நன்¹ naṅ + பெளத்திரி¹ pauttiri-> நசு¹ naptṛī granddaughter.

English, Niece O.Fr. nièce (12c.), niepce, L. neptia, from neptis "granddaughter," in L.L. "niece," fem. of nepos "grandson, nephew" (see nephew). Replaced O.E. nift, from Until c.1600 it also could mean "a granddaughter" or any remote female descendant. Cf. cognate Sp. nieta, O.Lith. nepte, Czech net, O.Ir. necht, Welsh nith, Ger. Nichte "niece."

பை² pai n. [M. pai.] 1. Greenness, freshness; பசுமை. (பிங்.) 2. Colour; நிறம். (W.) 3. Youth; இளமை. பைதீர் பாணரொடு (மலைபடு. 40). 4. Beauty; அழகு. (திவா.) பைவண்ண மணிக்கூடந்தனில் (பாரத. கிருட்டிணன். 33). 5. Strength, vigour; உடல்வலி. நும் பைதீர் கடும் பொடு (பெரும்பாண். 105).

பை² pai-> பைத்து¹ paittu n. Greenness, freshness; பசுமை 1. (திவா.)

பைது¹ paidu n. 1. Greenness, freshness; பசுமை, நிலம் பைதற்ற புலங்கெடு காலை யும் (பதிற்றுப். 23). 2. Moisture, dampness; ஈரம். நிலம் பைதறச் செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர் சினஞ் சொரிதலின் (கலித். 20).

பைது¹ paidu-> பைதல்¹ paidal n. 1. That which is young or small; இளையது. பைதல் வெண்பிறை (தேவா. 628, 5). சிறுகிளிப் பைதலை (திவ். திருவாய். 9, 5, 6). 2. Boy; சிறுவன். பைதலை யித்தனை பொழுதுகொண் டிருப்பதோ (கம்பரா. பிணிவீட். 2). 3. Sorrow, affliction; துன்பம். பைத லுழிப்ப தெவன் (குறள், 1172). 4. Cold, chilliness; குளிர். பனிப்படு பைதல் (பரிபா. 11, 75).

பைதல்¹ paidal-> பைசல்¹ paisal, n. Small boy; urchin; பையன். பைசல் கைசு நோய் முக்கைசு (திவ். பெரியதி. 8, 1, 1, வ்யா.).

பைசல்¹ paisal-> பையல்¹ payal n. 1. Boy, little fellow; சிறுவன். அளிய னம்பைய லென்னார் (திவ். திருமாலை, 37). 2. Unworthy, mean fellow; அற் பன். அப்பையல் அது தனக்கு எளிவரவாக நினைத் திருக்குமே (ஈடு, 3, 6, ப்ர.).

பையல்¹ payal-> பையன்¹ paiaṅ n. 1. Boy, little fellow; சிறுவன் பையல், 1. 2. Son; புத்திரன். Colloq.

பையல்¹ payal-> பயல்¹ payal n. 1. Boy; சிறு பிள்ளை. 2. Fellow, used in contempt; இழிஞன். மாரப்பயல் கணைதைத்திட (தனிப்பா. i, 265, 2).

பயல்¹ payal-> பசல்¹ pacal n. [K. pasu|e.] Boy; சிறுவன். (நன். 122, மயிலை.) (ஈடு, 9, 5, 6.)

பசல்¹ pacal-> பசளை¹ pasalai n. [K. basa|e.] 1. Spinach, Spinacia oleracea; கீரை வகை. (L.) 2. Purslane, Portulaca quadrifida; ஒருவகைக்கீரை. 3. Malabar nightshade, s. cl., Basella; கீரைவகை. 4. Common

Indian pur- slane. See கோழிக்கீரை. (W.) 5. Papaw. See பப்பாளி. (L.) 6. Dichotomus flowered hill olive. See காட்டுமஞ்சரி. 7. Infant, tender child; குழந்தை. 8. Manure, compost; உரம். (யாழ். அக.)

பைத்து paittu -> மைந்து maintu n. Child; பிள்ளை. (திவ். பெரியாழ். 1, 1, 8, வ்யா. பக். 16).

மழ maḷa n. 1. Youth, infancy, tender age; இளமை. (தொல். சொல். 311.) 2. Infant, young child; குழந்தை. அழுமழப்போலும் (திருக்கோ. 147). 3. Confusion of mind; மன மயக்கம். மழகுழக்காகின்றே (கலித். 108).

மழ maḷa-> மக¹ maga n. [K. maga.] 1. Child, infant; young of an animal; பிள்ளை. மந்திம்மக (சீவக. 1897). 2. Son or daughter; மகன் அல்லது மகள். மகமுறை தடுப்ப (மலைபடு. 185). 3. Young age; இளமை. (யாழ். அக.)

English Mac casual, generic term of address for a man, 1928, Irish and Gaelic mac, from O.Celt. *makko-s "son;" a common prefix in Scottish and Irish names. O.E. mago "son, attendant, servant," O.N. mögr "son," Goth. magus "boy, servant"

மக¹ maga -> மகடு¹ magaṭu , n. 1. Female; woman; பெண். 2. Wife;. (அரு. நி.)

மகடு¹ magaṭu-> மகடுஉ makaṭū n. 1. Female; woman; பெண். மகடுஉ வறிசொல் (தொல். சொல். 2). 2. Wife; மனைவி. இற்பொலி மகடுஉப் போல (புறநா. 331).

மக¹ maga -> மகவு magavu n. [K. magavu.] 1. Infant; குழந்தை. (திவா.) மகவுமுலைவருட (கம்பரா. தைல. 13). 2. Son; மகன். கொண்டதோர் மகவி னாசை (அரிசு. பு. மயான. 20). 3. Young of animals living on trees, as of monkeys; கோட்டில் வாழ் விலங்கின் பிள்ளை. (தொல். பொ. 569.)

மகவுவளர்த்தல் makavu-vaḷarttal n. Fostering children, an act of charity, one of muppattiraṅṅaṅam, q.v.; முப்பத்தி ரண்டறங்களுள் குழந்தைகளை வளர்த்தலாகிய தருமம். (பிங்.)

மகவாட்டி magavāṭṭi n. (மகவு + ஆட்டி). Woman blessed with children; புத்திரப்பேறுள்ள வள். (யாழ். அக.)

மகவான்¹ magavāṇ n. One who has children; மகப்பேறுடையவன். தன்மசகனூறு மகவானாகச்செய்யும் (தேவை. 10).

மகள் magaḷ -> மகளிர் magaḷir n. pl. of மகள். Women; பெண்கள். வசையில் வாழ்க்கை மகளிர் மலைத்தலல் லது (புறநா. 10).

மகளிர் magaḷir -> महिला mahilā 1. A woman; -2 An amo- rous or intoxicated woman;

மக¹ maga -> மகன் magaṇ n. [K. magam.] 1. Son; புத்திரன். தன் மகன்றா யுயர்வும் (தொல். பொ. 172). 2. Child; குழந்தை. (W.) 3. Man, male person; ஆண்பிள்ளை. செயந்நன்றி கொன்ற மகற்கு (குறள், 110). 4. Exalted person; சிறந்தோன். (சூடா.) நூல்கற்ற மகன்றுணையா நல்லகொளல் (நாலடி, 136). 5. Warrior; வீரன். வேந்தன் மனம்போல வந்தமகன் (பு. வெ. 2, 5). 6. [T. magaṇḍu.] Husband; கணவன். நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றி யதூஉம் (மணி. 21, 29).

மகன்மை¹ magaṇmai n. 1. Son- ship; புத்திரன்றன்மை. அன்பினான் மகன்மை கொண்டார் (பெரியபு. தடுத்தாட். 5). 2. Manliness; ஆண்டன்மை. (யாழ். அக.)

மகன் magaṇ -> மோனை² mōṇai n. [Telugu. mōṇaru, Tulu, Malayalam. mōnu.] Sonny, used as a term of endearment in addressing a child; மகன். (J.)

மக¹ maga -> மக்கள் makkaḷ n. [K. makkaḷ.] 1. Human beings, in general; மானுடவர்க்கம். உயர் திணையென்மனார் மக்கட் சுட்டே (தொல். சொல். 1). 2. Human beings par excellence, as having the five senses as well as the mind which is the sixth sense; ஐம்பொறியுணர்வோடு மனவறிவு முடைய உயிர்கள். (தொல். பொ. 588.) 3. [M. makkaḷ.] Children; பிள்ளைகள். தம்பொரு ளென்ப தம்மக்கள் (குறள், 63).

மக்கள் makkaḷ -> மாக்கள் māḷkaḷ n. 1. Men, people, mankind; மனிதர். தவத்துறை மாக்கள் (மணி. 6, 97). கொலை வினையராகிய மாக்கள் (குறள், 329). 2. Persons wanting in discrimination; பகுத்தறிவிலார். மாவு மாக்களு மையறிவினவே (தொல். பொ. 587). 3. Children; குழந்தைகள். தத்தமாக்களைத் தம்படையாற் சிலர் தடிந்தார் (கம்பரா. கிங்கர. 42).

மழ maḷa-> மதலை¹ matalai n. Child, infant; குழந்தை. 2. Son; மகன். (பிங்.) மதலை யிற்றமை கேட்டலும் (சேதுபு. அக்கினி. 82). 3. Doll; பாவை. (திவா.)

புள் puḷ-> புழு¹ puḷu n. 1. Worm, maggot; கிருமி. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் (தேவா. 1012, 8). 2. Embryo; கரு. Loc.

புள் puḷ-> பீள் pīḷ n. 1. Embryo, foetus; கரு. பீட்பிதுக்கிப் பிள்ளையை... கோடலான் (நாலடி, 20). 2. Tender ears of corn; இளங்கதிர். கருந்தாள் போகி யொருங்குபீள்

Fetus late 14c., "the young while in the womb or egg," from L. fetus (often, incorrectly, foetus).

பீள் pīḷ -> பிள்ளை piḷḷai n. [K. pille, M. piḷḷa.] 1. [Tu. piḷḷē.] Child, infant, offspring; குழந்தை. பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் (நாலடி, 20). 2. Son; மகன். எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கி னேன் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 2). 3. Youth, lad, boy; இளைஞன். தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர் நடையிட்டு வருவான் (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 1). 4. Daughter; மகள். Cm. 5. Tender, young age; இளமை. பிள்ளைமாக்களிறு (கம்பரா. பள்ளி. 32). 6. Smallness, littleness; சிறுமை. பிள்ளைக்கொட்டை. 7. Caste; சாதி. நீ என்ன பிள்ளை? 8. Young of arboreal animals, as the monkey; கோட்டில்வாழ் விலங்கின் இளமை. (திவா.) 9. Young of beasts except the dog; நாயொழிந்த விலங்கினிளமை. (பிங்.) 10. Young of birds, and certain reptiles, as crocodile, tortoise, etc.; பறப்பன தவழ்வன வற்றி னிளமை. (தொல். பொ. 560, 561.) 11. King-crow; கரிக்குருவி. பிள்ளை யுள்புகுந் தழித்த தாதலால் (சீவக. 1584). 12. Crow; காகம். (சூடா.) 13. Young of ṛ-ari-v-uyir, excepting nel, puḷ; நெல்லும் புல்லும் ஒழிந்த ஓரறிவுயிரின் இளமைப் பெயர். (தொல். பொ. 579, 580.) 14. Title of certain ancient Vaiṣṇava Ācāryas; வைஷ்ணவாசாரி யர் சிறப்புப் பெயர். பிள்ளை லோகாசாரியர், தூப்புற் பிள்ளை. 15. Bhairava; வைரவன். (பிங்.) 16. [T. piḷḷa.] A title of the Vellāḷa caste; வேளாளர் பட்டப்பெயர். 17. Male child; சங்கின் ஏறு. (பிங்.) 18. Doll; மரப்பாவை. சாய்தாட் பிள்ளை (கல்லா. 9). 19. Word-suffix, to the names of persons and of some animals, birds and trees; மக்கள், சிலவிலங்கு, சிலபறவை, சிலமரம் இவற்றின் பெயர்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுஞ் சொல். பெண் பிள்ளை, கீரிப்பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை, தென்னம்பிள்ளை.

English filial late 14c., M.Fr. filial, L.L. filialis "of a son or daughter," from L. filius "son," filia "daughter,"

Anglo-Norman: fiz , Aragonese: fito , Aromanian: hilj, Campidanese Sardinian: fillu, Catalan: fill, Corsican: figliu, , Dalmatian: fel, French: fils, Friulian: fi, Galician: fillo, Istriot: feïo, feïo, Italian: figlio, Logudorese Sardinian: fizu, Occitan: filh, Portuguese: filho, Romanian: fiu, Romansch: figl, Sicilian: figghiu, Spanish: hijo, Venetian: fiol,

filia (plural filias) Latin daughter, (by extension) any female offspring

Aromanian: hilje, , Catalan: filla, French: fille, Galician: filla, Italian: figlia, Portuguese: filha, Romanian: fie, Sicilian: figghia, Spanish: hija

குழ kuḷa adj. Young, tender; இள மையான. (தொல். சொல். 312.)

குழ kuḷa -> குழகு¹ kuḷagu n. 1. Youthfulness; இளமைச்செவ்வி. கொம்மைக் குழகாடுங் கோலவரை மார்பர் (சீவக. 2790). 2. Beauty; அழகு. கொன்றை சூடிக் குழகாக . . . விளையாடும் (தேவா. 468, 7). 3. Infant; குழந்தை. குழகென வெடுத்துகந்த வுமை (திருப்பு. 106).

குழகு¹ kuḷagu -> குழகன் kuḷagan n. 1. Youth; இளையோன். நின் மணக்குழகன் (திருவிளை. திருமண. 44). 2. Beautiful person; அழகன். கொடகப் பெயர்க்குங் குழகன் (திருவாச. 3, 12). 3. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங்.) 4. Person of yielding or accommodating nature; பிறர்க்கு இணங்குபவன். குரவைகோத்த குழகனை (திவ். திருவாய். 3, 6, 3).

குழ kuḷa -> குழவி¹ kuḷavi n. 1. Infant, babe; கைக்குழந்தை. ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கி (மணி. 11, 114). 2. Young of certain animals, viz., யானை, பசு, எருமை, கடமை, மரை, குரங்கு, முசு,

ஊகம்; ஒருசார் விலங்கின் பிள்ளைப்பெயர். (தொல். பொ. 575--579). 3. Young of the vegetable kingdom; புல்மரமுதலிய ஓரறிவுயிரின் இளமைப்பெயர். வீழில் தாழைக்குழவி (தொல். பொ. 579, உரை).

குழி kuḷa -> குழந்தை kuḷandai n. 1. Infant, babe, suckling; கைப்பிள்ளை. குழந்தையை யுயிர்த்த மலடிக்கு (கம்பரா. உருக்கா. 65). 2. Childhood, tender age; இளமைப்பருவம். குழந்தை வெண்மதி (கம்பரா. ஊர்தேடு. 209).

குழந்தை kuḷandai -> English, child O.E. cild "child, infant," Gothic kilpei "womb," Dan. kuld "children of the same marriage"; O.E. meaning "a youth of gentle birth" (archaic, usually written childe).

குள் kuḷ ->குருளை kuruḷai n. 1. Young of certain animals, viz., நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி; ஒருசார்விலங்கின் இளமை. (தொல். பொ. 564- 565.) 2. Young of snake; பாம்பின்குஞ்சு. சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக்குருளை (குறுந். 119). 3. Child; குழந்தை. அருட்குருவாங்குருளை (சி. சி. பரபக். பாயிரம். 4). 4. Tortoise; ஆமை. (மூ. அ.)

குருளை kuruḷai-> girl c.1300, gyrl "child" (of either sex), Low Ger. gære "boy, girl," Norw. dial. gorre, Swed. dial. gurre "small child,"

Kinship based upon birth.

தூல்¹(லு)-தல் sūl- 3 v. intr. To become pregnant; கருப்பங்கொள்ளுதல். தூலாமை தூலிற் படுந்துன்பம் (சிறுபஞ். 75)

தூல்¹(லு)-தல் sūl- > தூல்² sūl n. [T. ṭūlu, K. sūl, M. cūl.] 1. Conception, pregnancy; கருப்பம். இளம்பிடி யொருதூல் பத்தீ னும்மோ (புறநா. 130, 2). 2. Egg; முட்டை. சூமலி தந்த மனவுச்சு லுடும் பின் (பெரும்பாண். 132). 3. Wateriness of clouds; மேகம் நீர்நிரம்பியிருக்கை. தூன்முதிர் முகில் (பரிபா. 20, 3).

தூல்சாதம் sūl-sādam n. Various kinds of dishes prepared in honour of pregnant woman; கருக்கொண்டவள்பொருட்டுச் சமைக்கும் பலவித உணவு. Colloq.

தூலுளை-தல் sūl-uḷai- v. intr. To travail in labour; பிரசவவேதனைப்படுதல். சங்கு தூலுளைந் தலறிய தடம்பணை (லந்த. நாட்டுப். 5).

தூற்காப்பு sūr-kāppu n. Bracelets put ceremonially on the arms of pregnant women in the 5th or 7th month after conception; காப்பிணிகட்கு ஐந்தாவது ஏழாவது மாதங்களில் அணியும் வளைகாப்பு.

தூற்சங்கு sūr-saṅku n. Oyster containing pearls; முத்துள்ள சங்கு. (J.)

தூற்சாதம் sūr-sādam n. Feast given by relatives to a woman in her first pregnancy; முதன்முறை கருக்கொண்ட பெண்ணுக்குச் சுற்றத்தார் இடும் விருந்து. Tj.

தூற்பெண்டு sūr-peṇṭu n. Pregnant woman; கருப்பவதி. தூற்பெண்டுகள் சுரமேறு மாபோலே (ஈடு, 2, 10, 2).

தூல்விருந்து sūl-virundu n. Feast given in honour of pregnant woman; கருக் கொண்டவள் பொருட்டுச் செய்யும் விருந்து. Colloq.

தூல்¹(லு)-தல் sūl- > தூலி¹ sūli n. Pregnant woman; கருப்பவதி. (தூடா.) தூலி முதுகிற் சுடச்சுட (திருக் கைவழக்கம், கண்ணி, 12).

தூல்¹(லு)-தல் sūl- > தூனம்² sūṇam n. Full-blown flower; பூமலர். (யாழ். அக.)

தூனம்² sūṇam-> சூனம் sūna 1 Bringing forth, parturition. -2 A bud, blossom. -3 A flower; -4 Fruit.

சூன sūna p. p 1 Born, produced. -2 Blown, blossomed, opened, budded.

சூனம்² sūṇam-> சூனு, sūnu, n. Son; மகன். இந்திர சூனுவ மெழுந்து (பாரத. திரௌபதி. 58).

Middle English, Old English sunu, West Frisian soan, Dutch zoon, German Sohn, Lithuanian sūnūs, Russian сын (syn), Avestan hūnuš

sin (Macedonian Croatian, Bosnian)

sonur Faroese, Denmark

sunus Lithuanian

சூனம்² sūṇam-> சூனை² sūṇai n. Daughter; மகள். (W.)

சூனை² sūṇai-> सूना sūnā A daughter.

சூனு, sūnu-> सूनुः sūnuḥ 1 A son; -2 A child, an offspring. -3 A grandson (daughter's son). -4 A younger brother; -5 The sun;

सूनुः sūnuḥ-> सून् sūnū f. A daughter.

சூல்¹(லு)-தல் sūl- > सू sū l. 2, 4 Ā. To bring forth, produce, beget, yield

சூல்¹(லு)-தல் sūl- > சூதி sūdi n. Childbirth; பிள்ளைப் பேறு. Pond.

Old Irish suth 'offspring', Tocharian A/B se/soyā 'son',

சூதி sūdi -> सूतिः sūtiḥ & सूती sūti f. 1 Birth, production, parturition, delivery, child-bearing. -2 Offspring, progeny. -3 Source, fountain-head; -4 A place where Soma juice is extracted. -5 Yielding fruit. production of crops;

சூதிகை Sūdigai s. [prov.] A lying-in woman, பிரசவித்தவள்

சூதிகை Sūdigai -> सूतिका sūtikā सूतिका A woman recently delivered; Ms.5.85.

சூதி sūdi -> சூதம்¹ sūdām n. 1. Birth; பிறப்பு. சூதநல்வினை மங்கலத்தொழில் (பெரியபு. திருஞான. 1043).

சூதம்¹ sūdām -> சூதகம்¹ sūdāgam n. 1. Birth; பிறப்பு. (பிங்.) 2. Ceremonial impurity of a woman from menstruation; மாதவிடாய் விலக்கம். (பிங்.) 3. Ceremonial uncleanness from birth or death among relations; பந்துக்களின் பிறப்பிறப்புக்களில் காக்கும் ஆசௌசம். (சூடா.) 4. Ceremonial pollution, due to miscarriage, touching a corpse or carcass, touching one of low caste or entering a mourning house, etc.; சாவு நிகழ்ந்த வீட்டிற்குச் செல்லுதல்; சுவத்தைத்தொடுதல், தீண்டத்தகாதவரை நெருங்குதல் முதலிய அசுபச்செய்கைகளால் நிகழும் தீட்டு. (W.)

சூதம்¹ sūdām -> . सूतः sūtaḥ 1 A charioteer; -2 The son of a Kṣatriya by a woman of the Brāhmaṇa caste (his business being that of a charioteer); -3 The son of a Vaiśya by a Kṣatriya wife (his business being that of a bard). -4 A bard; -5 A carpenter. -6 The sun. -7 N. of a pupil of Vyāsa. -8 N. of Sañjaya (a pupil of Vyāsa);

सूत sūta p. p. 1 Born, begotten, engendered, produced. -2 Impelled, emitted

सूता sūtā A woman recently delivered

சூதகம்¹ sūdāgam -> सूतकम् sūtakam 1 Birth, production; 2 Impurity caused by child- birth (or miscarriage) in a family;

सूतका sūtakā A woman recently delivered, a lying-in woman; Ms.5.85.

சூதம்¹ sūdām -> सूतन् sūdan n. Son; மகன். (பிங்.) புருரவாவினைத்தஞ் சூதனேனும்படி தோற்றுவித்தனர் (பாரத. குருகுல. 9).

சூதம்¹ sūdām -> सूतत² sūdai n. Daughter; மகள். (பிங்.)

சுதன் sudaṅ ->सुतः sutaḥ 1 A son. -2 A child, offspring. -3 A king.

சூதம்¹ sūdam -> सुत suta p. p. 1 Poured out. -2 Extracted or expressed (as Soma juice); सुतेन सोमेन विमिश्रतोयाम् Mb.3.12.32. -3 Begotten, produced, brought forth.

சுதை² sudai -> सुता sutā A daughter

சூதம்¹ sūdam -> सुतिन् sutin a. (सुतिनी sutinī f.) Having a child or children. -m. A father.

सुतिनी sutinī A mother;

सुतीयति sutīyati Den. P. 1 To long for progeny or son. -2 To treat like a son.

Departure gives the idea of production, giving, birth etc. See & Compare:

போ²-தல் pō- v. intr. [O. K. pōgu, M. pō.] 1. To go, proceed; to go away, depart; செல்லுதல். மாமலர் கொய்ய . . . யானும் போவல் (மணி. 3, 83). 2. To reach destination; அடைதல். (W.) 3. To belong; உரியதாதல். (W.) 4. To be born; பிறத்தல். வணிகர் மரபிற் போந்தோன் (உபதேசகா. சிவபுண். 153). 5. To lie, pass through, as a path; நீண்டு செல்லுதல். தென் கரைக்கு நடுவாகப்போயின இடைகழி (T. A. S. i, 189). 6. To be proper, admissible, passable; தகுதியாதல். அப்படிச் செய்யப்போகாது. (W.) 7. To become long; to be stretched out; நீண்டுமை யாதல். (தொல். சொல். 317.) போகித முண்கண் (பு. வெ. 11, ஆண்பாற். 3). 8. To become straight; நேர்மையாதல். வார்தல் போகல் . . . நேர்பு நெடு மையும் செய்யும்பொருள் (தொல். சொல். 317). 9. To extend, spread; பரத்தல். விசும்பினு ஞாலத் தகத்தும் வளியே பெதிர்போம் பல்கதிர் ஞாயிற்றொளி (கலித். 144, 40). 10. To be full; நிரம்புதல். நலந் துறை போய நங்கை (சீவக. 2132). 11. To exceed, transcend; மேற்படுதல். ஆயிரமல்ல போன (கம்பரா. மாயாசனக. 14). 12. To shoot up; to be tall; ஓங்குதல். கள்ளிபோகிய களரியம் பறந்தலை (புறநா. 237). 13. To become expert in; நன்கு பயிலுதல். முத்தமிழ்த் துறையின் முறைபோகிய வுத்தமக்கவி (கம் பரா. சிறப்புப். 9). 14. To undergo, experience; to go through the process of; கூடியுதாதல். மூச்சு விடப் போகவில்லை. 15. To separate; பிரிதல். புலம்பப் போகாது (பரிபா. 11, 118). 16. To cease; ஒழிதல். மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு (புறநா. 10). 17. To leave, abandon; நீங்குதல். நூல் போன சங்கிலி (பதினொ. திருத். திருவந். 69). 18. To go by, pass over; to lapse; கழிதல். போய காலங்கள் (திவ். திருவாய். 2, 6, 10). 19. To vanish, disappear; மறைதல். ஒளியவன் . . . தேரும் போயிற்று (திவ். பெரியதி. 8, 6, 6). 20. To be missing, to be lost; காணாமற் போதல். போன பொருள் திரும்பாது. 21. To change, as from one state to another; மாறுதல். (W.) 22. To be subtracted; கழிக்கப்படுதல். ஆறிலே இரண்டு போக. 23. To be divided; வகுக்கப்படுதல். நூறில் பன்னிரண்டு எட்டுத்தரம் போகும். 24. To perish, die; சாதல். தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும் போவார் (தேவா. 692, 2). 25. To be conclusive; முடிவாதல். இன்பமாவதே போந்த நெறி என்றிருந்தேன் (தாயு. சின்மயானந்த. 5). 26. To be hushed; ஒலியடங்குதல். முரசெலாம் போன (கம்பரா. முதற்போ. 237). 27. To cohabit; புணர் தல். அவளோடு போனான்.

Similarly the following words also derived.

செல்¹(லு)-தல் sel- 3 v. [T. cellu, K. sal, M. celka.] intr. 1. To go, flow, pass; to traverse, as the eye, mind; போதல். சென்ற தேஎத்து (தொல். பொ. 146). 2. To occur; நிகழ் தல். செல்லாஅநின்ற வித்தாவரசங்கமத்துள் (திரு வாச. 1, 30). 3. To fall, as on the ground; வீழ்தல். படியிற்செல்லும்படி (கம்பரா. \நிகும்பலை. 23). 4. To become, form; ஆதல். புண்செல்வன வல்லால் (கம்பரா. நிகும்பலை. 107). 5. To spread, as fame; பரவுதல். உரைசெல முரசுவெளவி (புறநா. 26, 7). 6. To be effective; to have influence; பயனுறுதல். செல்வர்வாய்ச் சொற்செல்லும் (நாலடி, 115). 7. To last, endure, exist; நிலைத்திருத்தல். செல்லாதவ் விலங்கை வேந்தர்க் கரசென (கம்பரா. இந்திரசித். 56). 8. To pass, as coin; செலாவணி யாதல். சந்தையினிற்

செல்லாப்பணஞ் செல்லுமோ (தனிப்பா.). 9. To be required; to cost; வேண்டியதாதல். இந்தக் காரியத்தை முடிக்க ஆயிர ரூபா செல்லும். 10. To be suitable; to be acceptable; பொருந்துதல். உலகம் . . . தோற்றுவா னொருவனை உடைத்தாதல் செல்லாது (சி. போ. சிற். 1, 2, பக். 17). 11. To be acceptable to the system; விரும்பியேற்றுக்கொள்ளப்படுதல். நோயா ளிக்கு ஆகாரம் செல்லவில்லை. 12. To be due, as money; to appertain to, as a right; அடைதற் குரியதாதல். இந்தப்பணம் எனக்குச் செல்லவேண்டி யது. 13. To pass away, lapse, expire, as time; கழிதல். சென்றன சென்றன வாழ்நாள் (நாலடி, 4). 14. To disappear, diminish, as anger; தணிதல். செலியரத்தை நின்வெகுளி (புறநா. 6, 23). 15. To perish; to be ruined; கெடுதல். செல்லா நல்லிசை (மலைபடு. 388). 16. To die; இறத்தல். செல்லுநா னைந்து புலனு மயர்ந்தபின்னர் (உபதேசகா. சிவநாம. 3).--tr. 1. To approach; கிட்டடுதல். செல்வரைச் சென்றிர வாதார் (நாலடி, 296). 2. To become, turn into, attain; அடைதல். கலங்கலைச் சென்றவன்றும் (திருக்கோ. 24).

செல்¹(லு)-தல் sel-> செந்து¹ sendu n. 1. Anything possessed of life, living being, creature; உயிர்ப் பிராணி. (பிங்.) 2. Animal of the inferior species, as the lower brutes, insects, reptiles, worms; தாழ்ந்த வருக்கத்தைச்சார்ந்த ஊர்வனமுதலிய பிராணி. 3. Jackal; நரி. (பிங்.) 4. Atom; அணு. (பிங்.) 5. A hell, one of elu-narakam, q.v.; எழுநரகத் தொன்று. (பிங்.)

செல்¹(லு)-தல் sel-> சென் seṇ-> சென்னியம் seṇṇiyam n. Thing produced; உண்டுபண்ணப்பட்டது. பிராந்தி சென்னியமாகும் (வேதா. சூ. 110).

செல்¹(லு)-தல் sel-> செல்ம் selm-> சென்மம் seṇmam n. 1. Birth; பிறப்பு. சென்மந் தரங்கம் (அஷ்டப். திரு வரங்கத்தந். 46). 2. Absolute, dominant right; முழுவுரிமை. இந்த நிலம் சென்மமா ஒத்தியா? Nāñ.

செல்ம் selm-> சென்மம்

Compare: போலும்-> போன்ம், நில்லும்-> நின்ம்

See: அந்நெறி இந்நெறி என்னாதே அட்டாங்கந் தன்னெறி சென்று சமாதியி லேநின்மின் நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தில் ஏகலாய் புன்னெறி ஆகத்திற் போக்கில்லை யாகும்.

சென்மம் ceṇmam-> சென்மி-த்தல் senmi- v. intr. To be born; பிறத்தல். திங்கணுதல் வேர்விற செனித் தோனும் (ஏகாம். உலா, 84).

சென்மி-த்தல் senmi- > செமி²-த்தல் cemi- v. intr. To be born; பிறத்தல். செமித்த தெத்தனை (திருப்பு. 242).

செல்¹(லு)-தல் sel-> செனி-த்தல் seṇi- 11 v. intr. To be born; பிறத்தல்.

செனி-த்தல் seṇi- செனு seṇu n. Birthplace; உற்பத்தியிடம். தனுவேதத்தின் கேள்விக்குஞ் சதுர் வேதத்தின் வேள்விக்குஞ் செனுவே (பாரத. பதினோ. 37).

செனு seṇu-> செனகன் seṇakaṇ n. Father; தந்தை. (பாரத. வேத்திர. 47).

செனு seṇu -> செனம் ceṇam n. பிறப்பு. (சூடா.) அன்பர்தஞ் செனவித்தைப் பொடிப்படுத்தே (சிவரக. காயத்திரி. 13).

செனு seṇu -> செனனி seṇaṇi n. 1. Mother; தாய். (பாரத. வேத்திர. 47.) 2. (Śaiva) Creative Energy of Śiva; உயிர்களின் பிறப்புக்குக் காரண மான சிவசத்தி. (சி. சி. 1, 60, ஞானப்.)

செல்¹(லு)-தல் sel-> சல்¹(லு)-தல் sal-> சனி²-த்தல் saṇi v. intr. 1. To be born, produced; பிறத்தல். பந்தநீங்கியே சனித்தனர் (கந்தபு. துணைவ. 24). 2. To arise, appear; to result; உண்டாதல். நாவில்முதஞ் சனிக் குதே (அருட்பா, vi, மெய்யருள்வி. 55).

சனி²-த்தல் saṇi -> जनिः janiḥ, जनिका janikā, जनौ janī, f. 1 Birth, creation, production; -2 A woman. -3 A mother. -4 A wife; -5 A daughter-in-law.

जनित janita a. 1 Given birth to. -2 Produced, created. -3 Occasioned, occurred, happened &c.

जनितृ janitṛ m. A father;

जनित्रम् janitram Ved. 1 A birth-place, home. -2 Origin, source.

जनित्री janitrī A mother.

जनित्वः janitvaḥ A father. जनित्वा A mother. जनित्वौ (dual) Parents.

சனி²-த்தல் saṇi-> जन् jan 4 Ā.) 1 To be born or produced (with abl. of source of birth-2 To rise, spring up, grow (as a plant &c.) -3 To be, become, happen, take place, occur; -4 To be possible, applicable &c. -5 To be born or destined for anything. -Caus. (जनयति) 1 To give birth, beget, cause, produce. -2 To cause, occasion.

जनयतिः janayatiḥ f. Ved. Production, generation.

जनयन्त janayanta a. Generating, producing.

जनयित्री janayitrī जनयित्री A mother.

जनयितृ janayitṛ a. Producing, begetting, creator. -m. 1 A father; Pt.1.9. -2 Brahmadeva;

जनयिष्णुः janayiṣṇuḥ जनयिष्णुः A progenitor, producer.

சனி²-த்தல் saṇi-> सनु² saṇu n. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)

सनु² saṇu -> जना Birth, production.

सनु² saṇu -> जन्युः janyuḥ 1 Birth. -2 A creature, living being. -3 Fire. -4 The creator or Brahmā;

जन्युः janyuḥ जन्य janya a. 1 To be born or produced. -2 Born, produced. -3 (At the end of comp.) Born from, occasioned by. -4 Belonging to a race or family -5 Vulgar, common. -6 National. -7 Relating to, or fit for men.

जन्यः janyaḥ 1 A father. -2 A friend attendant or relative of a bridegroom; Māl.6.2. -3 A common man. -4 A report, rumour.

जन्या janyā 1 Mother's friend -2 The relation of a bride, a bride's maid; -3 Pleasure, happiness. -4 Affection. -5 a market. -6 The world;

जन्यम् janyam 1 Birth, production, creation. -2 That which is born or created, a created thing, an effect (opp. जनक) -3 The body; -4 A portent occurring at birth. -5 A market, a fair. -6 War, battle; -7 Censure, abuse. -8 A community, nation. -9 People. -10 Report, rumour.

सनु² saṇu -> जनु janu & जनू janū f. Birth, production.

जनुस् janus n. 1 Birth; -2 Creation, production. -3 Life, existence; -4 Nativity. -5 Birth- place. -6 A creature, being. -7 Genus, kind.

सनु² saṇu -> सन्तु; sandu n. Living being; பிராணி. Colloq.

सन्तु; sandu -> जन्तुः jantuḥ जन्तुः 1 A creature, a living being, man; Ś.5.2; Ms.3.77. -2 The (individual) soul. -3 An animal of the lowest organization. -4 People, mankind.

जन्तुमती jantumatī जन्तुमती The earth.

सनु² saṇu -> सननम् saṇaṇam n. Birth; பிறப்பு. (திவா.)

சனனி¹ -த்தல் saṇaṇi- 11 v. intr. To be born, produced; பிறத்தல். (W.)

சனனி¹ -த்தல் saṇaṇi- > சனனி² saṇaṇi n. Mother; தாய்.

சனனி² saṇaṇi-> जननिः jananiḥ f. 1 A mother, -2 Birth.

जननी janānī 1 A mother. -2 Mercy, tenderness, compassion; -3 A bat. -4 Lac.

சனனம் saṇaṇam-> जननम् 1 Birth, being born; -2 Causing, production, creation; -3 Appearance, manifestation, rise. -4 Life, existence; -5 Race, family, lineage. -6 Preparation for a religious ceremony (தீக்ஷா).

जनन janana a. Producing, causing &c.;

जननः jananaḥ The Supreme Being.

சனனம் saṇaṇam-> (சனதம் saṇadam)-> जनता janatā 1 Birth. -2 A number or assemblage of people, mankind, community; एकशतं ता जनता या भूमिव्यं धृनुत Av.5.18.12;

சனனு² saṇu-> சனகன்¹ saṇagaṇ n. 1. Father, progenitor; பிதா. சனகனுக்கென் றுதகமுடன் . . . ஈந்தான் (குற்றா. தல. கவுற்சன. 84). 2. A king of Mithila, father of Sītā, considered a royal sage; சீதையின் பிதாவாகிய மிதிலையரசன். கோமகன் முன் சனகன் குளிர்நன்னீர் . . . தடக்கையினீந்தான் (கம்பரா. கடிமண. 87).

சனகி saṇaki n. Sītā. சானகி. சனகன்மா மகள்பெயர் சனகி (கம்பரா. சடாயுவ. 39).

சனகி saṇagi-> जानकी jānakī N. of Sītā, wife of Rāma.

சனகன்¹ saṇagaṇ-> जनक janaka a. Generating, producing, causing; क्लेशजनक, दुःखजनक &c. जनकः janakaḥ 1 A father, progenitor. -2 N. of a famous king of Videha or Mithilā, foster-father of Sītā. He was remarkable for his great knowledge, good works, and holiness. After the abandonment of Sītā by Rāma, he became an anchorite-indifferent to pleasure or pain-and spent his time in philosophical discussions. The sage याज्ञवल्क्य was his priest and adviser.

சனனு² saṇu-> जानम् jānam जानम् Ved. Birth, production, origin; स्थिरं हि जान- मेषां वयो मातुर्निरेतवे Rv.1.37.9.

சனனு² saṇu-> சனம் saṇam n. 1. People, community; மக்கள். மாசன மிடம்பெறாது (சீவக. 116). 2. Relations, one's own people; இனத்தார். colloq. 3. Crowd, herd; கூட்டம். தானப்பகடு முதலாய சனங்கள் (பாரத. சம்பவ. 47).

சனம் saṇam -> जनः janaḥ 1 A creature, living being, man. -2 An individual or person (whether male or female); -3 Men collectively, the people, the world (in sing. or pl.); -4 Race, nation, tribe. -5 The world beyond Maharloka, the heaven of deified mortals. -6 A low man, the mob; L. D. B.

சல்¹(லு)-தல் sal-> சல்ம் salம்-> சன்மம்¹ saṇmam n. Birth; பிறப்பு. சன்மம் பலபலசெய்து (திவ். திருவாய். 3, 10, 1).

சன்மம்¹ saṇmam-> जन्मम् janmam Birth.

जन्मम् janmam -> जन्मन् janman n. 1 Birth; -2 Origin, rise, production, creation; -3 Life, existence; -4 Birth-place. -5 Nativity. -6 A father, giver of birth, progenitor; Ś.7.18. -7 Natal star. -8 (In astr.) N. of the first mansion or Nakṣatra. -9 A creature, being. -1 People. -11 The people of a household. -12 Kind, race. -13 Nature; property, quality. -14 Custom, manner

जन्मिन् janmin m. A creature, a living being; Pt.1.16.

जन्मम् janmam -> जनिमन् janiman m. or n. 1 Birth, production. -2 Offspring, descendants. -3 A creature, being. -4 Gender, sex, -5 Genus, kind.

சல்¹(லு)-தல் sal-> साणु¹-தல் sāru- v. [T. jāru, K. jāru, M. cāru.] intr. 1. To slip off; நழுவுதல். கலையுஞ் சாறின (கம்பரா. உண்டாட்டு. 63). 2. To slip down, as from a tree; வழக்குதல்.

சாறிவிழுந்தான். (W.) 3. To slant, incline, as a post; to deviate; சரிதல். (W.) 4. To flow, issue; வடிதல். இருவிழிகள் பீளை சாறிட (திருப்பு. 790).--tr. (J.) 1. To sweep the threshing-floor and gather scattered grain; களத்தில் தானியம் பெருக்கு தல். 2. To hoe superficially, harrow; நிலத்தைக் கொத்துதல்.

சாற்று¹-தல் sārru- v. tr. 1. [T. tcāṭiñcu, K. sāru.] To publish, announce; விளம்பரப்படுத்துதல். அடிசேர்ந்து சாற்று மின் (பரிபா. 8, 79). 2. To explain in detail; விரித்துச் சொல்லுதல். கலந்தார்க்கு யலுண்மை சாற்று வேன் மன் (குறள், 1212). 3. To speak, mention; சொல்லுதல். (திவா.) 4. To praise; புகழ்தல். சாற்றரிய வாயிரக்கால் மண்டபம் (ஏகாம். உலா, காப்பு). 5. To beat, as a drum; அடித்தல். பேரி . . . திரிந்து சாற்றினான் (கம்பரா. மந்தரை. 25). 6. To fill with water, as a tank; நிறைத்தல். குளங்கொளச் சாற்றி (மதுரைக். 246). 7. To form; அமைத்தல். விற்படை சாற்றி (சீவக. 1951).

சாற்று¹-தல் sārru-> (சாற்றி sāri)-> சாதி- த்தல் sādi- v. 1. To bestow; அளித்தல். நற்புத்தமுதுஞ் சாதித்தருளிய நின்னருட்கு (அருட்பா. vi, கைம்மாறின். 5). 2. To distribute, as food; பறிமாறுதல். Vaiṣṇ. 3. To speak with authority, command; சொல்லுதல். Vaiṣṇ.

சாதி -த்தல் sādi-> சாதம்¹ sādām n. 1. Birth, nativity; பிறப்பு. போதத்தினகன்று சாதத்தின்வழி நின்று (பெருங். உஞ்சைக். 43, 61). 2. That which arises or originates; தோன்றுவது. தற்புருடத்தே ரெளர வாதி யைந்துஞ் சாதமாய் (சைவச. பொது. 334). 3. The young as of birds; இளமையுடையது. செவிப் படுத்திய கிள்ளைச் சாதமே (இரகு. குறைசு. 31). 4. Truth; உண்மை. (பிங்.) 5. Multitude, crowd; கூட்டம். அன்று சாதத் தலகைக ளாடவே (பாரத. பதினான்காம். 153).

சாதம்¹ sādām -> சாதர்¹ sādār n. Those that are born; பிறந்தவன். குருகுலம் பொற்புறப்பொழுதுற்றுச் சாதராயினர் (பாரத. சம்பவ. 7).

சாதம்¹ sādām-> சாதகம்¹ sādagam n. 1. Birth; சனனம். சாதகமு மான பின்பு (திருப்பு. 339). 2. Nature, natural tendency; பிறவிக்குணம். நல்ல மனக்குமாதமை . . . தாழ்வுரைத்த லென்னுடைய சாத கங்காண் (அருட்பா. i, விண்ணப்பக். 339). 3. Horoscope; சன்மபத்திரிகை. மூவிய றிரிதலின்றிச் சாதகமுறையின் செய்தார் (சீவக. 1686). 4. A poem which relates all the particulars indicated by one's horoscope as the year, month, date, etc.; கலியுகம் சகாப்தம் வருஷம் மாதம் தேதிகள் அடங்கிய தலைவன்ஜாதகத்தைக் கூறும் பிரபந்தம். (பன்னிருபா. 172.)

சாதம்¹ sādām-> சாதி sādi n. 1. Family, clan, race; குலம். (பிங்.). 2. Hindu caste. See வருணன். சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டு (திருவாச. 31, 5). 3. Birth; பிறப்பு. (தொல். பொ. 307, உரை.) 4. Attribute common to a class; ஒரீனப்பொருள்களிற் பொதுவாகிய தன்மை. (சி. போ. பா. அவை. பக். 13, சுவாமிநா.) 5. Kind, class, species; இனம். ஆன் சாதிகளே முதல விலங்கு (கூர்மபு. பலவ. 8). 6. That which is superior, genuine; தன்மையிற் சிறந்தது. சாதிமாணிக்க மென்கோ (திவ். திருவாய். 3, 4, 4). 7. Group, multitude; திரள். பறவைச்சாதியன்ன (பெரும்பாண். 229). 8. See சாதிமல்லிகை. 9. Ilangilang. சிறுசண்பகம். 10. Nutmeg. See சாதிக்காய் கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து (சிலப். 5, 26, உரை). 11. (Mus.) Element of time-measure which specifies the different sub-divisions in accordance with the variety of laku, of five kinds, viz., caturaciram, tiriciram, miciram, kaṇṭam, caṅkīraṇam, one of ten tāḷa-p-pirāṇam, q.v.; தாளப்பிரணம் பத்தனுள் ஒன்று. (பரத. தாள. 47.) 12. (Log.) Futile answer; போலியுத்தரம். ஏத்துவாபாச சலம்விளங்குஞ் சாதி (பிரபோத. 42, 5).

சாதம்¹ sādām -> जातम् jātam 1 A creature, living being. -2 Production, origin; -3 Kind, sort, class, species. -4 A collection of things forming a class; -5 A child, a young one. -6 Individuality, specific condition.

जातं jāta p. p. 1 Brought into existence, engendered, produced. -2 Grown, arisen. -3 Caused, occasioned. -4 Felt, affected by, oft. in comp.; °दुःख &c. -5 Apparent, clear. -6 Become, present. -7 Happened. -8 Ready at hand, collected;

जातः jātaḥ 1 A son, male offspring (in dramas often used as a term of endearment; -2 A living being.

जाता jāta A daughter, mostly used in addressing; जाते 'dear child'

சாதகம்' sādagam-> जातकम् jātakam 1 A ceremony performed after the birth of a child (जातकमेन्); -2 Astro-logical calculation of a nativity. -3 An aggregate of similar things.

जातक jātaka जातक a. Born, produced.

जातकः jātakaḥ 1 A new-born infant. -2 A mendicant.

साधि sādi -> जातिः jātiḥ f. 1 Birth, production, -2 The form of existence fixed by birth. -3 Race, family, lineage, rank. -4 A caste, tribe or class (of men); -5 A class, genus, kind, species; -6 The properties which are peculiar to a class and distinguish it from all others, the essential characteristics of a species; -7 A fire-place. -8 Nutmeg. -9 The Jasmine plant or its flower; -10 (In Nyāya) Futile answer. -11 (In music) The seven primary notes of the Indian gamut; -12 Reduction of fractions to a common denominator. -13 False generalization. -14 A figure of speech (in rhetoric) which consists in so arranging words that they may read the same in Sanskrit as well as in Prākṛita -15 A class of metres;

जात्य jātya a. 1 Of the same family, related. -2 Noble, well-born, sprung from a noble family;. -3 Lovely, beautiful, pleasing. -4 Best, excellent. -5 (Math.) Rectangular.

DR.RUPNATHJI(DR.RUPAK NATH)